

Souter liedekens ghemaect ter eeren Gods op alle die psalmen van David, tot stichtinge ende een geestelijcke vermakinghe van allen christen menschen

<https://hdl.handle.net/1874/36135>

Souter Liedt.

Ghemaeckt ter eeren Gods
die Psalmen van David /
stichtinge en een geestelycke
vermakinghe van allen
Christen menschen.

Colloff. int. 16. Cap.

Leert en vermaent v seluen met psalmen en
loffangen en gheestelycke liedkens inder
ghenaden/en singet den heere
in uwer herten.

Met privilegie gegeven te Brussel.
An^o. 39. den. 15. Septemb.

Men vercoopt se Thantwerpen
inde stape by Jan de Vaet.

1559.

¶ Prologhe.

So ons Christus onse Heere voor al int
eerste van ons gebet heeft leeren bidden/
dat de naem Gods ons hemelsche vaders
geheyligh moet worden/so cannen daer
sekerlych wt verstaen/dat de selue heyligh
dinge des godlyche naems/een vā die principaelste
effeninge zyn moet/daer hem een Christen mensch al-
tyt niet woorden/wercken/en gedachte mede behoort
te vēcōmeren/en die te helpen vorderen. Want men nu
dagelinc siet en hoorc (God betert) den eerweerdigen
naem Gods in lichtuerdige ijdele liekens so dickmaels
ontheyligen en misbruycken/so zyn dese Souterliede-
kens met grooter neersticheit vergadert/om dit quaet
te verhoeden (so veel alst mogelyck zyn sal) en der ion-
ger iuecht een oorzaeck te geuen in de plaetse van sotte
vleschelyche liedekens wat goets te singen/daer God
deur gheert/en sij gesticht mochten wordē. Gemerct
dan dat Dauid de godlyche Propheet so rycken mate-
rie in synen Souter daer toe ons gelaten heeft/so zyn
hier (so ght siet) op elcke Psalm sonderlinge wysen vā
weeliche liekens geappliciert en op noten gestelt/op
dat de ghene die de Musycke niet en verstaen/die selue
wysen mogen leeren van den ghenen diese connen. De
woordē vanden text zyn so nagevolcht/als men opt al-
der naeste (om der rymen wil) heeft mogen bybringē/
want niet doentlyck en is alle de woorden so wyf als se
inden text staen in dicht te stellene: en dit en sal billic-
den discreten Lesers die hun des verstaen/niet vrecme
gheuen. Het verstant en den sin salmen ter redelycker
wijs daer in vinden/somen dat wt S. Augustyn/hila-
rio/Arnobio/haymone/en wten hebreuschē text opt
beste heeft mogen volbrengen. Wilt daerom Christen
Lesers dese liedekens tot uwen profyte aldus gestelt/
int beste ontfangen/en v daer niet aen stooten/dat die
scherpe letterlyche wtlegginge en die Aetozische colen

ren so nauwe niet geobserveert en
aenmerckē de sake waerōme datse ge
dat Gods naē (so voozē is) hier deur ge
worden: en dat ionge liedē die tot singen
zūn/haer genoechte nemen in geestelyckē
sond twyfel God aengenaem zūn sal/die sul
offer niet en versmaect/als wtter herten comt: daer o
S. Paulus toe vermaent Col. iii. seggen/leert en ver
maent v seluen met sangen en lofsangē en geestelyche
liedekens inder genaden/ en singet den heere in uwer
herten. So salmē dese liedekens wtter herten met aen
dacht singen/ dat die ooren meer na den gheest dan na
tgeluyt en stemme des mōts luysterē/ gelijc. 1. Cor. i 4.
staet/ Ick sal oock singen metten gheest en sal oock sin
gen metten sin. Alse met deuotie en met een opgehe
uen herte tot God gesongen wordē/so sullense vrucht
doen en stichten so wel dē toehoorders als dē sangers.
Niemand en is so ongeleert/hy en wort hier ergens in
anderwesen: niemant so droeuich hi en vint hier enige
vertroostingē: niemant so sondich/hy en wort daer we
beweecht tot leetwesen en beteringe zūns leuens. In
somma/so S. Athanasius seyt tot Marceilinū/ In al
derley saken hoe datse mogen gelegen zūn/men mach
daer altijt enige van dese godlyche liedekens toe ghe
bruyckē/die na gelegentheyte der saken/ tot beteringe
ons leuens/tot troost ons līdens/tot verlichtinge ons
verdriets dienen mogen. Hier om beminde deser/laet v
doch dese cleyne vermaninghe ter herten gaen/ en als
ghy goets moets zūt/en tot vruechden v wilt gheuen/
so wilt lieuer uwen geest vermakē met Gods lof/daer
ghy God mede behaget/dan dat ghy v vleesch met on
dwechdelijche sangen sout vruechen/daer ghy dē duuel
mede behaecht. Alderwaer dat ghi sūt/tsy alleene/by v
huy/gesin/oft by goet en Godvreesende geselschap/oft
op die reyse/opten velde/oft aen die tafel / inde plaets
van achterclap/van oncuysche ende ydel woorden/van

ofsyntacie/van groote tueren malcan
 /so wilt ghy van desen liedekens som
 en/op dat ghi singende het lof ende den
 eren moechte heyligen en grootmaken/v
 e toehoorders wt des duyuels stricken be
 en uwen tyt also Chyristelicken ouerbrenge
 en wyle ghy daer byde anderen zyt: op dat die ghy
 mende leen onse vstant bliue te vergeefs ouer v staen
 gapende om te verflinden/wanneer hem die oorsaken
 (om u tot die voertgenomde sonden te brengen) doer
 dese goede occupacie des sancy/geheel benome sullen
 worden. hier toe wil v God almachtich verieenen
 zyn heylige gracie en bystant toe allen ty
 den: wyen sy glorie/ lof/ en danc
 baerheyt nu ende inder
 eenwicheyt.
 Amen.

Register der Wijsen/ verclarende op wat Psalmen die elck bysonder gemaect zyn.

H
 Denhoort al mijn geclach / ght
 ruyterkēs fraey vā. v. psalm.
 Den geender hnden daer staet
 een dal xxxviii. psalm
 Alle mijn gheueys doet my soe
 soe/wien sal ic cla. xvi. psal.
 Als ons die winter gaer dau
 hee/so comt ons de soete somer
 aen. xliij. psalm
 Als alle cruydekēs spruytē/en
 alle dinc vfraeyt. lv. psalm.

B
 Bedruet tot alder stōt. lvi. psal.
 Bhdicamus dno alleluya/alle
 luya/alleluya. C. xvi. psalm
 Wen ick viltēn oft dorper buyt
 putter. C. xiiij. psalm.
 Comt doort/comt doort son

der verdzach mijn aldericste
 lief verborge. C. xxiii. psalm.
 Comt doot tot my rascht uwe
 ganck. C. xxij. psalm.
 Conde ic die maneschyne bedec
 ken/hae gaer n son ic bi nachte
 gaen Den ioffanck der dny
 kinderē inden hierigen houd.
 Cauditor alme liberam. Wen
 ioffanck Marie.
 Chyriste qui lux es & dies. Wen
 ioffanck Augustini en Ambz.

D
 Die mi moege wecken sal dat
 sal doen die nach. xv. psalm.
 Daer ick eens was willecome
 sy hietē mi elders gaē. xxxij. ps.
 Die winter is die heere. xl. ps.
 Die vogelkēs inder mynten sy

lingen haren. xliij. psalm.
Den dach woult niet verborgen
sijn/het is schoon. xlvij. psal.
Dat ic om een schoon beeldchē
soet/dus lange lix. psalm.
Die eerste vruchte die ick ghe-
wan. lxj. psalm.
Den eersten vrent die ick ghe-
wan. C. xlvj. psalm.
Den rijm en schaet der bloemē
niet. cxvij. psalm.
Daer spruyt een boom aen ghe-
nen dal. cxvj. psal.
Doen hantelijc ouer der heyde
reedt. cxix. psalm.
Dou vrent cela. cxvij. psalm.
Die mey staet vrolyck in linen
tijt/mat loouerkens ombchan-
ghen. cxvij. psalm.
Die wissel d'ijst en is gheen
narre. cxvij. psalm.
Dat had een meysken een rap-
ter wat lief. cxix. psalm.
Die winter is eē onweert galk
dat merck ick. C. x. psalm.
Dese ayders met haer quaet te
nijn. C. xvij. psalm.
Die nachtraect is my verbodē
by haer en mach ick niet zyn.
C. xxvij. psalm.
Die laerxte nacht van desen ta-
re die brenge d' vrucende cley-
ne. C. xxv. psalm.
Wy vrou van hemel roep ic aen
C. xxix. psalm.
De ma tristesse e de mōplakir
C. xij. psalm.
Doer liefde ben ick ter doot ge-
wont. C. xliij. psalm.
De bryt en wou niet te bedde
was dat. C. l. psalm.
Die my eens te dyncken gaue
ick songhe hem een goet liet.
C. xxxvij. psalm.

De nachtegael die sanc een liet
dat leerde ick. C. xxvij. psalm.
Die wachter die blics aen den
dach op hooger. C. xxxv. psal.
Dies est letitie. C. xvij. psal.

E

En nieuwe liet wij heffen aē.
cxvi. psalm.
En nieuwe liet heb ic op hant
ter cerē vā alle vrou. x. psal.
En neu liet heb ick gedicht
met also dōme sin. xvij. psal.
En ruder eē een meyskē ione
op eē riviere datse. xij. psal.
En boelder maect sich inden
veel. cxij. psalm.
En liet eerbaer van die liefds
wil ick beginnen. xxx. psal.
Eē vriendelijc beelde man hert
bedwongen heeft. xlix. psal.
En vroulijck weelt heeft mi in
horē sin gesteit. lxxij. psal.
En aerlich trōmelaerken son-
der duecht. cxij. psalm.
En isser niemāt in sprack daer
eens heeren knecht. ij. psal.
En redekē met vrucdē soet
dat sal ic gāe begin. lxxij. psal.
Eē schoon ionge maecht heeft
my gedacht te. xxvij. psal.
En boerman had cenen dom-
men sin. lxxxvj. psalm.
En aerlich vrouken heeft my
gewont int herte. C. v. psal.
En hebby niet gelien cornelis
neue. C. xix. psalm.
En ondt man sprac een ionch
meyskē an. Dē sanc Zacharie.

F

Fortuyne wat hebby ghevrou-
wen. cxj. psalm.

G

Ght ionge meyskens van auon-
tueren. cxvij. psalm.

A 17

Gheen meerder bruecht ter we
reit en is/dan die van herten
te vreden is. xlviij. psalm.

Sequet ik ben ik. van binnen.
C. j. psalm.

Ghepeys/gepeys dai van en-
open. C. vi. psalm.

Ghy lustige amozeuze geesten.
Den loffanck Ezechie.

H

Het was een clerckē dat ginc
ter scholen. j. psal. Op oz sel
us wylse den loffanck Esayz.

Het daget indē oosten iij. psal.

Het waren twee gespeckens
goet. viij. psalm.

Het regende seer en ick soerdt
nat. by mynen. iij. psalm.

Het waren drij ghespeckens
vzoech opgestae. C. ix. psal.

Het quam een ruyterkē wt dol
schayē. C. xxiiij. psal. Op de
selue wise dē loffanck Abacuc.

Het boer een knaepken ouer
rijn. xlv. psalm.

Het boer een ael oudt ruyter-
kijn. lxxi. psalm.

Het boer een scheepken ouer
rijn. C. xxx. psalm.

Het boer een maechdeijn ouer
rijn/sy hoede haers vads lam
merlijn. C. xlvi. psal.

Hoe mach een man syns ieuēg
lusten die sijn lief. lxxij. psal.

Hoe coem ic hier in dit dangter
brou venus heeft. lxx. psal.

Haer vrolijck lucht haer edel
ducht. lxxviij. psal.

Help God hoe wee doet schep-
den. lxxxix. psalm.

Hoe luyde sanck die leeraer op
ter rinnen. xc. psalm.

Het soude een meysken halen
wgn. xcij. psalm.

Het bloech eē cleyn wilt vogel
hijn tot mijns. xcvi. psalm.

Het is goet pays goet vrede in
al mijns heerē lan. C. xij. psal.

Hoe soudick bruecht bedruuen
mijn ieuē valt. C. xxxij. psal.

I

In oostentijck daer leyt een
stadt. vij. psalm.

In oostlant xli ick varē mijn
bijnē is hier niet. lxxij. psal.

Je my mon cuer. C. xvij. psal.

Ik me souffit de tous mes malz
C. xxviij. psalm.

Ik armischaepkē aen die groen
heyde waer sal ic he. vij. psal.

Ik ghinck noch ghister auont
so heymelijc eenē ganc. xi. psal.

Ik ginc al gister auont so hey-
melijc op een dozt. xxviij. psal.

Ik had een boelken wtuerco-
ren. xij. psalm.

Ik weet een vroukē amozeuze
si heeft mijn herte beuaen.
xxvi. psalm.

Ik had een gestadich minckē
geen schoonder. xviij. psalm.

Ik had een liefken wtuercozē
die ic vā herten min. xix. psal.

Ik heb om vrouwen wille ge
redē so menigē xxxv. psalm.

Ik heb een wijf getrouwt/god
weet oft mi berout. li. psalm.

Ik wil mi gaen verhuegen/ver
blyden minen. xxxviij. psalm.

Ik quā aen eenē dansse daer me
nich schoō vroukē xxxix. psal.

Ik quam gereden in een dal.
lxij. psalm.

Ik seg adieu/wij twee wij moe-
ten sceyden. lxx. psalm.

Ik truerē/ic suchte. lxxvi. psal.

Ik boer daer her/met herten
grooten leydt. C. psalm.

Wilt dit ter herten laten gaen.
 Ghi rechters poocht u om dit te weten
 En wilt dese leeringe nemen aen.

Intelligite, erus
 dimini qui iudi
 catis terram.

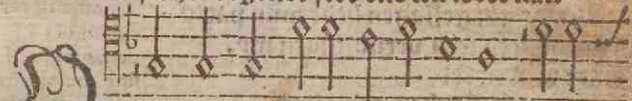
Den heere wilt dienen tallen tijden
 Met vreesse/soe wilt genuecht ontfaen.
 Sijn leering/zijn soon en laet niet glijden
 Op dat ghi blijft ter rechter baen.

Seruite Dño in
 timore, & exuls
 tate ei cum tre.
 Apprehendite
 disciplinã, nequã
 irascatur Dñs.

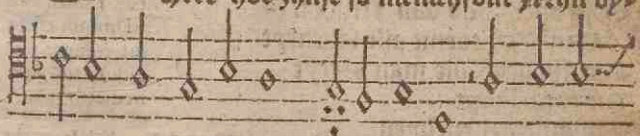
Als sinen thoozn sal wesen onsteken
 Wel hem die God betrouwen dan.
 In korter front als God wil wreken
 Wel hem die in hem geloouen can.

Cum exarserit
 in breui irae eius
 beati omnes qui
 cõfidunt in eo.

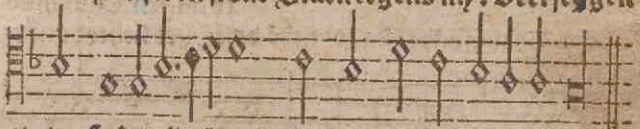
De derde psalm. Domine quid multiplicati sunt. Ma
 die wise. het regende seer end ick wert nat.

Heer hoe zynse so menichfont Myn vy

anden seer sel en stout Staen tegens my. Veel seggen

tot mishder sie len Dat ick van God verlaten sy.

Maer heer ghi zyt mijn hulper altijt
 Die my verlost/end oock verblijt.
 Myn gloz alleyn
 Ghi hebt mijn hooft verheuen
 Maect my van allen sonden reyn.
 Ich heb geraepen tot minen heer
 End by mijn stem verhoorde seer.

Tu ad Dominum
 susceptor meus
 es, gloria mea,
 & exaltaris cas
 put meum.

Voce mea ad
 Dominum clas
 maui, & exaus

Psalmus. iij.

In minen noot
Van sinen heyligen berge
Alleen doer zyn genaden bloot.

Ich lach en stiep/en ben ontwaect
En heb die goetheyt Gods gesmaect
Die my ontfing.

Dus wil ick my verbliden
Als ick van zyn genade sing.

Al waer ick van hondert dupsent man
Besingelt/die my quamen an/
Ich en vreesde niet.

Mijn heer/mijn God/mijn schepper
Staet op/verlost my wt tverdziet.

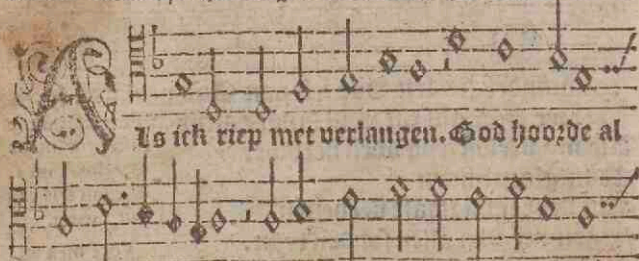
Want ghi geslagen hebt mijn party
Die sonder saeck veruolchden my.
Haer tanden sel

hebt ghi in snacken gebroken
O groote God van Israhel.

Van God coemt alle salicheyt
Die ghi hebt alle man bereyt
Die tot v loopt

Ghi wilt gebenedyen
V volck heer/dat in v verhoopt.

Psalm. iij. hooge te singen. Cum inuocarem. De wise. Het daget indē oostē/het lichtet ouer-

mijn leyt. Wanneer my droefheyt heeft beuangen

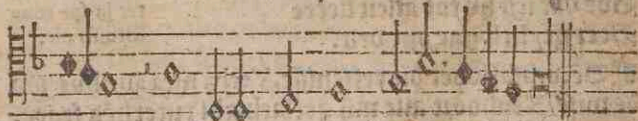
dixit me de mō
te sancto suo.

Ego dormiui &
soporatus sum
& exurrexi.
quia dominus
suscepit me.

Non timebo mi
lia populi circū
dantis me, exur
ge Dñe saluum
me fac Deus
meus.

Quoniā tu per
cussisti oēs ad
uersantes mihi
sine causa, dens
tes peccatorum
contraisti.

Domini est sa
lus, & super po
pulum tuū be
nedictio tua.

Ghi heere my troost verbruyt.

O heer wilt mijns ontfermen
End aenhoort mijn geclach.
Mijn bidden ende mijn hermen
Wilt hooren nacht en dach.

Ghi mannen swaer van sinnen
Waer om ist v gherief
Dat ghi wilt iudelheyt beminnen
End hebben die lagens lief?

Bekende hoe God den sinen
Seer wonderlück heeft gedaen.
Hy hoort my tallen teemynen
Wanneer ick hem roep aen.

Berschrikt/en schoudt het quade.
Dwer herten doet vermaen.
Hebt rouwe vrecht en spade
Van dies ghi hebt misdaen.

Geest God v offerhande
Dats hem seer vast betroudt.
Ghi likst wt alle schande
Hy rest die v behoudt.

Weel ziinder die daer spreken
Wie sal ons vertooneu het goet?
Dijn licht is ouer ons ontfeken.
Ghi maect bly minen moet.

Sij zijn nae haerder lusten
Mer alle geluch versact.
In dy heer wil ick rusten
Mijn hoep mijn toenerlaet.

Want ghi my hier o heere
In bisonderen hope stelt.

Miserere mei,
& exaudi ora-
tionē meam.

Fili hominū vī
que quo graui
corde, vī quī
diligitis vanita-
tem, & quer-
et scitote quos
niā iustificauit
Dñs sanctū suū,
Dñs exaudiet
me cū clamaue-
ras. Inno-
lite peccare qui
dicitis in cordi-
bus vestris,
Sacrificate sacri-
ficiū iusticie, &
sperate in Dño.

Multi dicunt
quis ostendit
Signatū eū sup
nos lumen vul-
tus tui Dñe.

A fructu frus-
menti vini.
In pace in idipa-
sum dormiā &
requiescam.

Quoniā tu Do-
mine singularis

Psalms. v.

Soe dat ick nu tot allen heere
Seer veylich gae opt velt.

ter in spe con-
stituisti me.

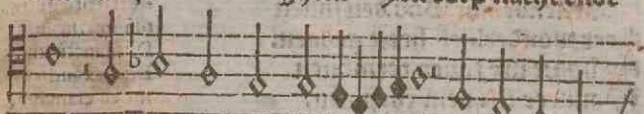
De. v. psal. voer die erffentisse. Verba mea auribus Na
de wise/ Menhoort alle my geclach ghi ruterkes fraey.

Schoort heer myn geclach/ Myn woerden

wilt ontfan ghen. Ick roep nacht ende

dach En maech seer groot gewach Ic bid u wat

ich mach Beemt die doch in verdach hebt acht op

mijn verlan

gen.

Verba mea au-
ribus percipe
Domine.

Intende voci os
rationis mea,
Rex meus, &
Deus meus.

Quoniam ad te
orabo Domine,
mane exaudies,
Mane astabo tibi
& videbo, qm
no Deus volens
iniquitate tu es.

Mijn God mijn Coninck goet

Sit ghy vol charitaten

Want ick bid met ootmoet

Mijn stem hoort ghy met spoet.

Woech sal ick heere soet

Staen by v/ wesen vroet

Dat ghy boosheynt wilt haten.

Al doet v oogen reyn

En mogen sij niet gedueren.

Ghi haetse alle gemeyn

Die boose groot en cleyn

Die liegen hier certeyn.

Ghi wiltse verderuen pleyen

End inden afgronde stueren.

Die daer bloetgierch zyn

Die gaerne een ander bedriegen

God haetse als venijn

Heert van haer zyn aenschijn.

Daer af beschermet doch mijn.

Want tot v genade sijn

Wil ick seer neerstich vliegen.

In dyn huys soe wil ick gaen

V vreesse wil ick hantieren.

O heere hoorc mijn vermaen

Stiert my op die rechte baen

Al sient mijn vijanden aen

Wilt altijt by my staen

Minen wech wilt doch regeren.

Want siet in haren mont

En is niet dan enkel togen.

Seer ydel is haren gront

Haer kele is ongesont

Seer open en doermont

Haer tonge bedroch ontvont

Verdeelt God die ons bedrogen

O God laet haer gedachte

Altijt verlozen bliuen

Sij en hebben niet bezachte

Dan boosheyt dach en nachte

V gerecht/ende verachte.

Het is een boos geslacht.

Wiltse ghi van v verdriuen

Nec habitabit

iuxta te malignus, nec perma

nebit inusti an

te oculos tuos.

Odisti oes qui

operantur ini-

quitatē, perdes

omnes qui.

Virum sangui-

num & dolosum

abominabitur

Dñs, ego autē

in multitud.

Introibo in do-

rum tuam, ado-

rabo ad templū

sanctum tuum.

Dñe deduc me

in iustitia tua

propter inimi-

cos meos, dirige in conspectu tuo viam meā.

Quoniam non

est in ore eorum

veritas, cor eor-

um vanum est.

Sepulchrum pa-

tens est guttur

eorum, linguis

suis dolose ages-

bant, iudica.

Decidant a cog-

itationib. suis

secundum multi-

tudinem impi-

etatum eorū

expelle eos, quā

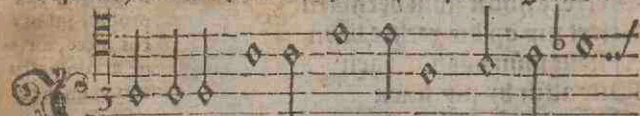
irritauerant te

Domine.

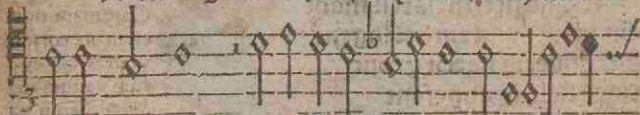
Ende laetse wesen bly
 Die uwe hope ontfangen.
 Gewich soe moeten sij
 In blyschap wesen by/
 Want heere gelooues mi
 Haer glozie dat zijt ghi
 Allen die uwen naem omuangen.

Want ghi gebenedijt
 Die hier rechenaedich leuen.
 Owen goeden wille altit
 Ons als een schilt beuuyt
 Daer mede ghi verblijt
 Ende croont ons met iolijt
 Doer v genade verheuen.

Een. vj. psalm opde acht snaren. Na de wise. In
 oostenryck daer staet een stad/ si is so wel geciert.

In dincn grim en strafte my niet noch mi met

rooznigen schijn En wilt castijen in mijn verdriet

Maer heer wilt mijns genadich zijn.

Want ich ben cranck end ongesant
 Daerom geneest doch my.

Ich ben verbaest in minen gront
 Staet my met v genaden by.

Et lætentur omnes qui sperant in te, in æternũ exultabũt & habitabis in eis. Et gloriabũtur in te oēs qui diligunt nomen tuum, Quoniam tu benedices iusto.

Domine vt scuto bonæ voluntatis tuæ, coronoasti nos.

Domine ne in furore tuo arguas me, neq; in ira tua corripias me.

Miserere mei Dñe quoniã infirmus sum, sana me dñe quoniã contubata.

Mijn ziel is bang en seer verstoort
 Daerom o God wanneer
 Wanneer so sal ick zyn verhoort ?
 Hoe lang suldijt vertrecken heer ?
 O heer doer v barmherticheyt
 Verlost mijn siel bystaet/
 Want dyen vergeet v Maesteyt
 Die doot is en ter hellen gaet.

Ich heb ghesucht in droefheyt groot
 Mijn bed sal worden nat.

Met tranen beclaech ick minen noot
 Mijn ooghen zyn van weenen sat.

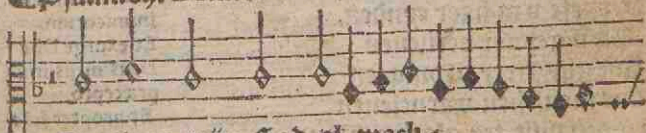
Mijn oogh dat is verflaghen heel
 Beroert/verbaest certeyn
 Dat my verdrueten mijn vijanden veel
 Wanneer ick was by haer ghemeyn.

Ghy alle die daer boosheyt doet
 Wilt van my scheyden haest
 Want God u hoorde intmen droevē moet
 Als ick doer weenen was verbaest.

Die heer verhoorde mijn gheclach
 Ende mijn ghebeden al/
 Hy heeft ontfanghen sonder verdach
 Mijn bidden in dit aertsche dal.

Mijn vijanden die hier haten my
 Moet God alrijt beschamen/
 Beschaemt ende omghekeert laet sy
 Die teghens my versamen.

Psalm. vij. Dominus deus. Na de wijse Ic arm scaep.

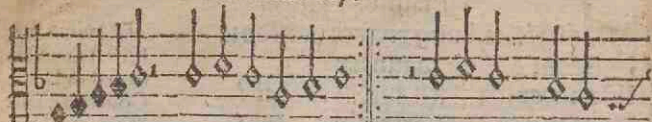
Heer mijn God al mach
 Ich val aen v seer clach

Et anima mea
 turbata est valde:
 sed tu Dñe.
 Convertere Dñe
 & eripe animā.
 Qm̄ non est in
 morteg memor
 fit re: i inferno
 aut quis cōfite:
 bitur tibi?

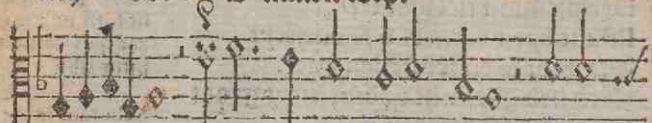
Laboravi in ge
 mitu meo, lauas
 bo per singulas
 noctes lectum
 meū lachrymis.
 Turbat^{us} est a fu
 rore oculus me^{us}
 inueteravi inter
 omnes inimicos
 meos.

Discedite a me
 omnes qui opes
 ramini iniquita
 tem: qm̄ exaudi
 uit dñs vocē se.
 Exaudiuit Dñs
 deprecationē meā
 Dñs orationem
 meā suscepit.

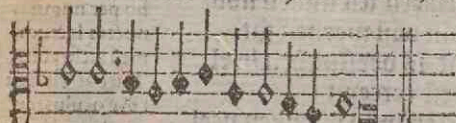
Erubescant &
 cōturbentur ve
 hemēter oēs ini
 mici mei, cōuer.

tich Op v staet minen hoep. Wilt mi doch hier sal
tich Tot v is minen loep.

ue ren Al wt der hant van mijn vyant Die my

wil perse que ren.

Laet hem my niet verflinden
recht als een veeu seer sel/
Ter wylen ick niet en can vinden
Die my trecke wt zyn geweld.
Heb ick in eenigen saken
Onallick gedaen/en my ontgaen/
Laet my die vyant saken.
Laet hem mijn siel vernolgen
Is hem yet leedts geschiet/
hy mach wel zyn verolgen
Mijn glorie brengen te niet.
Rijst op heere/wiltse schepnden
Mec toorn slaet mijn vhanden quaet/
Verheft v in haer eynden.

In v gebodt verheuen
Syt ghy heer/ v onwaen
Die menschen v aenclenen
hoosch wilt ter glorien gaen/
Den volcken recht die heere/

Domine Deus
meus in te spes
raui, saluum me
fac ex omnibus
sequentibus me.

Nequando rapiat
vt leo animam
meam.

Dñe Deus meus
si feci istud, si est
iniquitas in manibus
meis.

Si reddidi retribu-
entibus mihi
mala, decem.

Persequatur ini-
micus animam
meam, & cõpres-
hendat & cõcul-
cet in terra vit.

Exurge domine
in ira tua, & ex-
altare in sinibus
inimicorum.

Et exurge Dñe
Deus meus in
præcepto,

Et propter hæc
in altu regredes
te, dñs iudicat.

Et propter hæc
in altu regredes
te, dñs iudicat.

Onnosel en recht my arme knecht
 Doordeelt/ ick bids v seere.

Der booser sondaers wercken
 Sullen verdwijnen schier
 Den gherechten salt ghy stercken
 Doersoeckende thert ende nier.
 Mijn hulp moet van God comen
 Want hy bewaert/ verlost / en spaert
 Den rechten en den vromen.

God is een rechtuerdich herte
 Een rechter die recht doet/
 Sterck/vroom/en luidsaem seere.
 Maer sal hy oock zijn verwoet
 En sinen thoorn doen bljchen
 Op elcken dach: hoozt mijn gewach
 Wie salt dan connen ontwicken?

Ten si dat ghy wilt keeren
 Hy dreycht v met zijn sweert/
 Sinen boege om v te vernieren
 Hy spant/dus weest verueert/
 Sijn pïlen wilt gedencken/
 Deer vierich en fel hy schieten sel
 Om v ter doot te crencken.

Die boose siet wil baren
 Sijn ongerechtigheyt/
 Droefheyt wilde hy vergaren/
 Hy vaerde met bescheyt
 Boosheyt tot allen sonden/
 Sijn eygen kuyl deed op haer myl
 End heeft hem self verflonden.

Hem sal droefheyt gebeuren
 Sy coemt hem op zijn hoost/
 Op synen cop van veuren
 Hoe wel hÿt qualijck geloost
 Op hem so sal sy dolen

14
 Iudica me Domine secundum iusticiam meam.

Consumetur nequitia peccatorum & diriges iustum.

Iustum adiutorium meum à Domino, qui saluos facit rectos corde.

Deus iudex iustus fortis, & patiens: nunquid irascitur per singulos dies?

Nisi conuersi fueritis, gladium suum vibrauit, arcum suum tetendit. Et in eo parauit vasa mortis, sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce parturit iniusticiam, concepit dolorem, & peperit iniquitatem. Lacu aperuit & effodit eum, & incidit in foueam quam fecit.

Conuertetur dolor eius in caput eius, & in verticem ipsius iniquitas eius descendet.

Psalmus. viij.

Soe hy gheleest in boosheyt heeft.
Men sietse hem nu betalen.

Ick sal den heere belijden
Nae zijn gherechticheyt.
Ende sal tot allen tijden
Louen zijn maesteyt.

Sinen naem met psalmen prijsen
Sinen hooghen naem/alleen bequaem
Om hem eer te bewijsen.

CPsalm. viij. Domine dominus noster q̄ admirab.
Nade wyse. Het warē twee gespeelkens goet.

Cōfitebor Dño
secundum iustis-
ciam eius: & psal-
lam nomini Do-
mini altissimi.

Heer/ons alder liefste heer hoe wonder-

lijck op aerde Is dinē naem/ vol alder eer Heerlijc

van groeter waer den.

U moghentheyt te bouen gaet
Bouen des hemels claetheyt
U Godlijc wesen ende staet
Ende doock v eeuwighe waerheyt.

Domine domi-
nus noster: q̄ ad-
mirabile est nos-
mē tuum in vni-
uersa terra.

Al wt der iongher kindzen mont
Woude ghy v lof verweruen.
Op dat ghy brengen mocht te gront
U vjanden bederuen.

Qm̄ eleuata est
magnificentia
tua super cœ-
los.

Want ick o heer met mijn aensicht

Ex ore infan-
tiū & lactentiū
pfecisti laudem
ppter inimicos
tuos: vt destr.

Qm̄ videbo cœ

Dijn hemelen sal aenschoutwen
Die maen/ende oock der sterren licht
Die ghy hebt willen bouwen.

Wat is een mensch/dat ghy ons zijt
Ghedachtich/heer der heeren?
Eens menschen sone in deser tijt
Dyen ghy wilt visiteeren.

Ghy hebt hem weynich min gheacht
Dan v Engelen hooch verheuen
Tot grooter eeren hem ghebzacht
hem regiment ghegheuen.

Ghy maectent hem al onderdaen
Schapen/offen/alle dieren/
Die visschen die doer dwater gaen
Die laet ghy hem regieren.

O heer ons alderlieffte heer
Hoe wonderlyck opter aerden
Is dinen naem/vol alder eer/
Heerlyck van grooter waerden.

Psalm . ix . Na de wijse. Met gansser allendiger herten.

I

ck sal v heer be lÿ den D werckē ver-

tellen in dit dal . In v sal ick my verblÿ den

Dine naē hier singē met geschal. Mÿn vanden zÿn

W ij

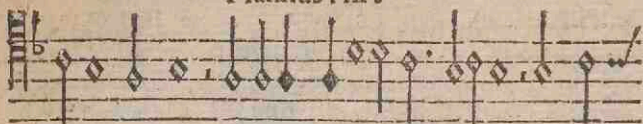
los tuos : opera
digitorū tuorū
lunam & stellas,
quę tu fundasti.
Quid est homo
quod memor es
eius : aut filius
hominis qm̄ vi.

Minuisti eū pau-
lō minus ab an-
gelis, gl'ia & ho-
nore coronasti
eum, & consti.

Oīa subiecisti
sub pedib. eius,
oues & boues.

Volucres cœli
& pisces maris,
qui perambul.

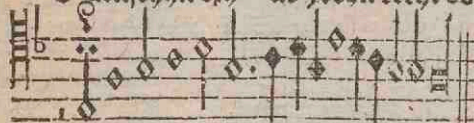
Dñe Dñs noster
q̄ admirabile est
nomen tuum in
vniuersa terra.

te rug gekeert, Sij sullē vlozē blij uen Ver van

v aenschijn d'zī uē Myn recht doet ghy beclijue

ghy die rechtuerdicheyt vscert.

Ghy hebt v mont ontloken
Den boosen hebby seer geschelt.
Die heydens seer versproken
Ghy hebtse wt v herte gestelt/
Haer naem bliſt inder eewichheyt
Verlozen/ gheheel vergeten/
Haer boosheyt is gesleten
Haer steden zyn ghesmeten/
V toornicheyt was haer bereypt.

Men sal haerder niet gedencken
Want haer gehuegen is vergaen/
God heeftse willen crencken
Die heer sal altijt bliuen staen/
Hy wou die Justicie aenueerden
En sinen thoon bereyden
Om deur rechtueerdicheyden
Te rechten en te scheyden
Sijn volck hier opter eerden.

En toevlucht voer den armen
Altijt/altijt God is geweest.

Cōfitebor tibi
Domine in tor-
to corde meo,
narrabo om-
nia mirabilia
tua.

Lætabor & ex-
ultabo in te.

In cōuertendo
inimicū meum.

Quoniā fecisti
iudiciū meum.

Increpasti gen-
tes, & perit im.
Inimici defece-
runt frumē in
finem.

Perit memoria
eorū cū sonitu
& Dñs in æter-
num permanet.
Parauit in iudis-
cio thronū suū
& ipse iudicabit
orbem terræ in
æquitate: iudi-
cabit populos
in iusticia.

Et factus est do-
minus refugiū

Hy hoort altit haer karmen/
 Haren druck en liden hy geneest/
 Wanneer zyn goetheyt heeft gepast/
 Al die uwen naem verheuen
 Bekennen in haer leuen
 Haer hope laten op v cleuen
 Want ghy en laetse niet in last.

God die daer is geseten
 In Syon/loeft hem al gelijk/
 Den heydens doet doch weten
 En haer vertelt zyn wercken rijck/
 Want hy ghedenct al op haer bloet/
 Den armen hy was gedachtich.
 Ontfermt mijns heer almachtich/
 Siet hoe mijn vyanden crachtich
 Seer cleyn hier maken minen moet.

Ghy die my wilt opbozen
 Al wt die dootsche poorten sel/
 Dat ick v lof ter dooren
 Der dochter van Syon vertel.
 Dnecht sal ick openbaren
 In v salicheyt Heere/
 Die heydens soncken seere
 In haren strick ter neere/
 God sal zyn recht verclaren.

Al die den heer verachten
 Ter hellen moeten sij varen al/
 Die armen die God verwachten
 Haer eynde God bewaren sal.
 Staet op mijn heer tot sulcken sijn
 Die heydens wilt doch rechten/
 Een rechter op v knechten
 Sijn wet op haer laet hechten/
 Laet weten dat sij menschen zijn.
 Waerom waert ghy vertoghen

pauperi, adiu-
 tor in oportu-
 nitatibus in tris-
 tulatione.

Et sperent in te
 q nouerunt nos
 men tuū, qm nō
 dereliquisti que-
 rentes te Dñe.

Psallite Domi-
 no q habitat in
 Syon, annūciate
 inter gentes su-
 Quoniā regrens
 sanguinē eorum
 recordatus est.

Miserere mei
 Dñe, vide humi-
 litatem meā de
 inimicis meis.

Qui exaltas me
 de portis mor-
 tis, vt annūciē
 oēs laudatiōes,
 Exultabo in sa-
 lutarituo, infixi
 sunt gentes in.

In laques isto
 quē abscōderūt
 peccatores, com-
 prehensus est.

Conuertantur
 peccatores in
 infernū, oēs gen-
 tes.

Quoniā non in
 finē oblitio erit
 pauperis.

Exurge Domi-
 ne non confors-
 tetur homo.

Constituē Dñe
 legistatorem,

Vt quid Dñe res-

O heer in onsen grooten noot
 Ghy stelde ons wt v ooghen/
 Der booser moet is also groot
 Die arme die wort ontsteken dan
 Die boose die worden ghebonden
 In haren raet ende vonden/
 Men prüst hem tot allen stonden
 In zyn begheert den boosen man.

Tot suerheyt sij verweeten
 Den heer/die sondaer maect hem gram/
 Sijn boosheyt daer toe strecken
 Dat hy Gods thoon niet waer en nam.
 Hoer zyn oogen en is niet gheset
 Die heer/maer alle zyn wegghen
 Die zyn besmet ter deghen/
 Altijt ist so ghelegghen
 Dat hy met sonden wort besmet.

Verte zyn van hem gheweken
 V oordeelen hier van zyn aensicht/
 Sijn vñanden (theest gebleken)
 Heeft hy zyn heerscappy gesticht.
 Hy sprack in zyn der herten gront
 Ick sal tot allen geslachte
 Sijn onberoert van crachte
 By daegh ende oock by nachte
 Hier sonder quaet tot alder stont.

Vol vloetkens/bitterheyden/
 In sinen mont bedroch en pijn/
 Sijn lagen can hy spreiden
 Te dooden met een boosen schijn
 Den goeden: hy siet den armen aen
 Int heymelick verborghen
 Ghelick een Veeu can worghen
 Den armen en den gorghen
 Can hy vercleynen en neder slaen

cessisti löge: des
 spicis in oportu
 nitatib; in trib;
 Dñ superbat im
 pius; incenditur
 paup; cõprehen
 dunt in cõsil.
 Qm laudat pecc
 ator in deside
 deris aia sua.
 Exacerbavit do
 minũ peccator;
 secundũ multiz
 tudinem iræ suę
 non quæret.
 Non est Deus in
 conspectu eius;
 inquinatæ sunt
 viæ illius in omni
 tempore.

Auferuntur ius
 dicia tua à facie
 eius; oim inimis
 cor; suor; dom.
 Dixit .n. in cor;
 de suo nõ moue
 bor à generati
 one in generat.

Cuius maledi
 ctione os pleni
 est; & amaritudi
 ne & dolo sub.
 Sedet in insidijs
 cum diuitib; in
 occult vt int.
 Oculi ei⁹ in pau
 perẽ respiciunt;
 insidiat in absq;
 Insidiatur vt ra
 piat pauperẽ.

In laqueo suo
 humiliabit eũ;
 inclinabit se &

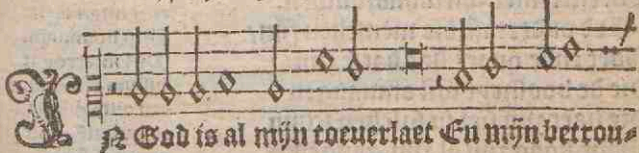
Hy spzeect wt boosen sinnen
 God heuet wt sinen sin geset
 Wat ick hier can beghinnen/
 Want hy int eynde my niet belet.
 Staet op o heer/verheft v hant/
 Ghedachtich wilt doch wesen
 Den armen hier midts desen/
 Waerom v God ghepresen
 Die boose quelt met zyn verstant:
 Die arme is v ghelaten
 Ghy siet zyn droeshyeyt en dangier/
 Ghy coemt oock seer te baten
 Den weezen in dit leuen hier.
 Wilt bzeken den arm en al zyn macht
 Die boosheyt wil bedziuen.
 God sal een Coninck bliuen/
 Maer ghy sult niet becluen
 Ghy heydens die Gods vrees veracht.
 Die heere heeft willen hoozen
 Altyt der armen droef gheclach/
 Haer stem coemt tot v oozen
 Ghy staet haer by nacht ende dach/
 O heere weest haer een rechter vzoet/
 Den cleyngen te baten wilt comen
 In allen so wilt haer vromen/
 Den mensch hier so wilt tomen
 Dat hy niet groot en maech sinen moet.

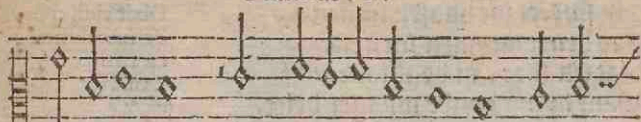
20
 Dixit ei in cor-
 de suo oblitus
 est Deus, auert.
 Exurge dñe des
 us & exaltetur.
 Propter quod
 irritauit impius
 Deū, dixit em̄.
 Videns qm̄ tu la-
 borē & dolorem
 cōsideras, vt.

Tibi derelictus
 est paup, orpha-
 no tu eris adiu.
 Cōtere brachiū
 peccatoris & ma-
 ligni, quereſ pec-
 catū illius & nō.
 Dñs regnabit in
 æternū & in sæ-
 culū sæculi: peri-
 bitis gentes de.

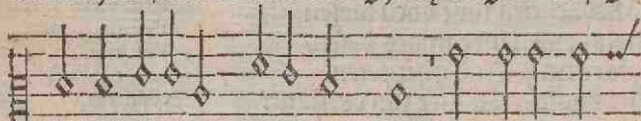
Desideriū paupe-
 rū exaudiuit do-
 minus, præpara-
 tionē cordis eos
 rū audiuit auris.
 Iudicare pupillo
 & humili, vt nō
 apponat vltra
 magnificare se
 homo super ter-
 ram.

Den .x. Psalm. In Domino confido. Na de
 wyse. Ich hoor die spieffen craken.

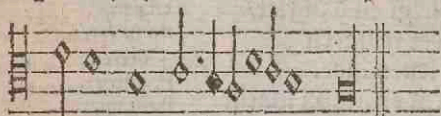

wen in hem staet. Waerō wilt ghi my tergen? En seg

gen mijn siele met woerden quaet Wilt vliegen tot

die berghen//ber ghen.

Die sondaers spanden haer bogen suel
Haer pijlen sij bereyden sel
Om te schieten en te deren
Int doncker so deden sij gequel
Die haet met duecht generen.

Want sij bedozient groot en cleyn
Al dat ghy maecte dat is pleyne/
Maer wat woude hy hier plegen
Die oprecht is van herten reyn
En goet in al zyn wegen.

Die heer is in zyn tempel schoon/
Sijn stoel is in des hemels thoon/
Den armen can hy schouwen/
Doet soecken allen menschen soon
Doersien met zyn wijnbrouwen.

God ondertast die menschen sijn/
Goet ende quaet hoe dat se zyn/
Die de boosheyt wil omuangen
Die haet zyn siel in sulcken schijn
Want boos zyn al zyn gangen.

In Dño cōfido,
quomodo dicitis
animæ meæ,
transmigra in
montem sicut
passer.

Quñ ecce peccatores
intendunt archū,
parauerunt sagittas
suas in pharetra
ut sagittent.

Quoniam quem
perfecisti destru
xerūt, iustus aus
tem quid fecit?

Dñs in tēplo san
cto suo, Dñs in
cælo sedes eius.

Oculi eius in
pauperem respic
iunt palpebræ
eius interrogāt
filios hominum.

Dñs interrogat
iustum & impiū,
qui autē diligit
iniquitatē, odit
animam suam.

Stricken/sulphur en daer toe vier
 Sal God dan laten storten hier
 Al op die boose nacy/
 Dit is haer deel/ haer beker fier/
 Tempeest en molestacy.

Pluet super peccatores laqueos, ignis, & sulphur, spiritus procellarum pars calicis eorum,

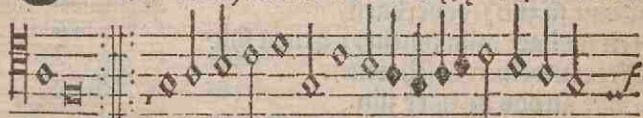
Want God die heer gebenedijt
 Is rechtuaerdich tot alder tijt
 Met liefden hy aenueerden
 Justicy/en sach wijdt en zijt
 Op dat recht is op eerde.

Quoniam iustus Dominus & iustitias dilexit equitatem vi.

¶ Psal. xj. Saluum me fac.
 Ra de wijse. Ick ghinch noch ghister auont/so heyme.

Heer wilt my behouwen Die heylige is
 Die waerheden vercouwen Sy wordē te niet

vergaen Al vand menschen kindre boos Seer weynich
 ghedaen.

v betrouwe Seer weynich hier altoos.

Sij spreken en sij leeren
 Malcander vdelheyt/
 Bedroch sij hier hauteeren
 Soot haer in therte leyt/
 Haer lippen bedriegen tot alder stont/
 Seer schoon sij hier flatteren/
 Maer valsch is haren gront.

Saluum me fac Domine quoniam defecit sanctus, quoniam diminutae sunt veritates a filiis hominum, Vana locuti sunt vnusquisque ad proximum suum, labia dolosa in corde & corde locuti sunt.

God moet gheheel verdoemen
 Die lippen boos en fel/
 Die haer hier seer beroemen
 Een tonge die is rebel/
 Die hochlücken spzeect en glozieert
 Tot schande moet sy comen/
 God straft die dit vseert.

Al die daer dozsten spzecken
 Ons tonge verwinnen sal/
 Ons lippen sullent wzecken
 Van ons is ons gchal/
 Wie is onse heere/die dit opset
 Van ons/sal comen bzecken:
 Wie ist die dit belet:

Al om den noot der armen
 Wil ick verrijfen haest/
 (Spzeect God) ick wil ontfarmen
 Want sijn seer verbaest/
 Ich sal haer mijn salicheyt geuen sijn/
 Getrouwelyck bescharmen
 Ende altoos by haer zyn.

Gods woerden hoch gheprezen
 Sijn sijner ende clær/
 En zyn van sulcken wesen
 Als siluer is voerwaer/
 Dat seuenmael in dat vier besochte
 Is wter aerden ghelesen
 Ende hier seer schoon ghemzocht.

Ghy heere sult ons bewaren
 Al van dit boos gheslacht
 Die teghens v vergaren
 Ende thoonen al haer macht/
 Sijn gaen altyt ront om ons heen
 Ende ghy meerdert die scharen
 Der menschen al ghemcen.

Disperdat Dos
 minus vñuerfa
 labia dolosa, &
 linguam magni
 loquam.

Qui dixerit, lin
 guā nostrā ma
 gnificabimus, la
 bia nostrā a no
 bis sunt, quis no
 stier Dñs est?

Propter miserā
 inopum & gemit
 tum pauperum:
 nunc exurgā di
 cit Dominus.
 Ponam in salu
 tari: fiducialiter
 agam in eo.

Eloquia Dñi, e
 loquia casta, ar
 gentū igne exas
 minatum, pro
 batū terræ pu
 gatū septuplū.

Tu Dñe serua
 bis eos & custo
 dies eos a gñe
 ratione hac in.
 In circuitu im
 pij ambulāt, ses
 cundū multitu
 dinē tuā multi
 plic. filios ho.

C De . xij. Psal. hoogh te singē. Vsq; quo domine obl.
 Ra die wijse. Ick had een boelken wtuercozen.

D heer mÿ God hoe lang salt duere Dae

ghy wilt hier verghe ten my? hoe lang sal ick

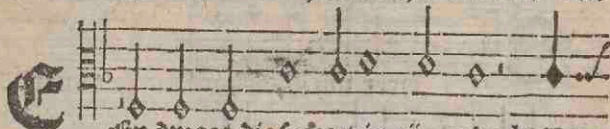
int eynde treure? **D** heer wilt my verlossen ghy.

hoe lang wilt ghy v aensicht keeren
 Van my: hoe lang stel ick noch raet
 In mÿnder sielen? hoe lang sal deeren
 Mÿ deure den dach die droefheyt quaet?
 hoe lang sal sijn op my verheuen
 Mÿn vyant: hier my doen ghequel?
 Heusiet my heer: wilt my aenleuen
 Mÿn heer: mÿn God verhoort mi snel.
 Wilt mÿn oogē hier met licht ontstekingē
 Dat ick niet en slaep al inder doot.
 Dat mÿn vyant hier niet en mach sprekingē
 Mÿn macht was tegens hem seer groot.
 Al die my quellen hier/sullen verblÿdē
 Wanneer beroert wort mynen moet.
 Daer om/mÿn hoep tot allen tyden
 Stel ick tot v ghenade goet.
 Met groeter vmecht sal zÿn beuangen
 Mÿn hert heer in v salicheyt.

Vsq; quo auertis
 faciē tuā a me.
 Q̄diu ponam
 consilia in ani-
 ma mea.
 Vsq; quo exalta-
 bitur inimi me.
 super meē respi-
 ce & exaudi me
 dñe Deus me⁹.
 Illumina ocu-
 los meos ne vnq̄
 obdormiam in
 morte.
 Qui tribulant
 me inimici mei,
 exultabūt si mo-
 tus fuero: ego
 autē in miseric.
 Exultauit cor
 meū in salutari

Ick wil Gods naem lonen met sangen tuo, cantabo Dñs
qui bona tribuit.
hy heeft my alle goet bereypt.

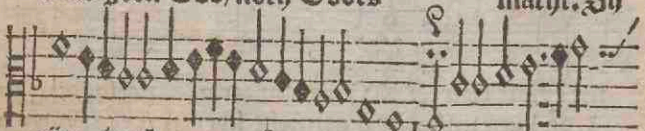
Psalm. xiiij. hooch te singen. Dixit insipiens in cor.
Nac de wyse. Aÿck God hoe is mijn boel dus wilt.

En dwaes die spreect in zyn gebacht Daer

en is geen God/ noch Godes macht. Sij

zyn in al haer wegen Bedornē afgriselyc

hier op acht. Niet een die goet can pleghen.

God wou zyn oogen neder slaen
Ouer Adams kinderen laten gaen/
Op dat hy mocht aenmercken
Wie dat God soecken wilt/ en verstaen/
Dat hy hem hier mach stercken.

Sij weken van God sonder getal
Heel onprofitelyck zynse al
Niet een en wort daer gheuonden
Die duechte volbrengt int aert sche dal/
Niet een/ wilt dit wel gronden.

Een openbaer graf so is haer heel
Haer lippen zyn fenyn geheel

Dñs prospexit
de caelo super filios
hoim, vt vis deat si est
intel ligens aut requi
rens Deum.

Omnes declinas
uerūt, simul inu
tiles facti sunt:
nō est qui faciat
bonum non est
vsque ad vnum.
Sepulchrū patēs
est guttur eorū,
linguis suis dox

Haer mont is vol van vloecken/
Haer voeten zijn suel te stozten veel
Het bloet in allen hoecken.

Onsalicheyt is haer ontrent/
Den vrede en was haer niet bekent/
Noch si voer haren ooghen
En hadden Gods vrees seer excellent
Die was van haer ghevolghen.

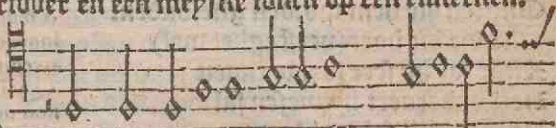
En sullen sij niet bekennen schier
Al die boosheyt wercken hier?
Dees aertsche boose honden
Die eten mijn volck in alle manier
Als oft sy broot verflonden.

Den heere sij in haer liden swaer
Niet aen en riepen/dat is claer.
Haer vrees was daer ontsteken
Daer gheen vreesse en was voerwaer/
Alst dickmaels heeft gheblecken.

God is den gheslacht der goeden by/
Des armen raet beschimpten ghy.
Certeyn op Gods ghenaden
Sijn hope/ zijn troost hier stelde hy.
God en sal hem niet versmaden.

Wie gheeft wt Syon die salicheyt
Daer Israhel zijn troost aen leyt?
Als God vryde zijn geuanghen/
Blisschap en vrede sal zijn bereypt
Dan Iacob met verlanghen.

Psal. xiiij. Dñe quis habitabit in tab. Na de wyse/
Een ridder en een meyskē tonck op een riuierken.

D'eer wie sal in uwe tent Woonē en bly

Iose agebant.
Quorū os male
dictiōe plenum
est, veloces pe.
Contritio & in:
felicitas in vhs
eorum, & viam
paci nō cogno
uerunt, non est
nomen Dei an
te oculos.

Nōne cognoscēt
omnes qui ope
ratur iniquitatē
qui deuorat ple
bem meam sicut
escam panis.

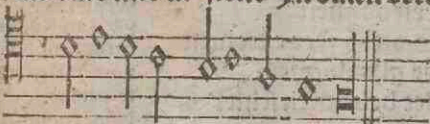
Dominum non
innocauerūt: il
lic trepidauerūt
timore vbi non
erat timor.

Quoniā Dñs in
gneratiōe iusta
est, consiliū inoz
pis confudistis
quoniam Dñs
spes eius est.

Quis dabit ex
Syon salutare Is
rael cum auerte
rit Dñs captiuis
tatē plebis sua,
exultabit Iacob.

uē daer met lu sten? In dinen berch

wie sal doch daer in rusten?

Die onbeulect houdt sinen tredt

En hem tot deuchden hier wil heeren

Sijn betrouwen op den heere sedt

En wil gerechticheyt hanteeren

Die spreekt de naecte waerheyt bloot

Altijt in alle sijn ghedachten

Die van bedroch / int cleyn oft groot

Sijn tough seer wel can wachten

Die sine naesten (hoort mijn vermaen)

Geen quaet en heeft alhier bewesen

Noch hem geen schand en heeft gedaen

Te recht wordt die gheprezen.

Die boose zijn te niet ghebracht

Voer hem : maer die den heer der heere

Breken hier wt alle haer cracht

Die sal hy exalteren .

Die houdt wat hy sine naesten sweert

En die zijn ghelt tot geenen stonden

Op woeker sedt: noch oock begheert

Ghyften die hem worden ghesonden.

Al die dit doet (verstaghel wel)

Altijt sal hy seer wel becliuuen

heel onberoert hy wesen sal

Volstandich sal hy bliuen.

Den . xv . psalm. Conserua me Deus . Ende is een

seer excellent

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula: & operatur iustitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum; & obprobrium non accepit adversus proximum suum. Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus: timetis autem Dominum gloriose.

Qui iurat proximo suo & non decipit: qui pecuniam suam non dedit ad usuram; & munera super innocentes non accepit.

Qui facit hæc: non movebitur in æternum.

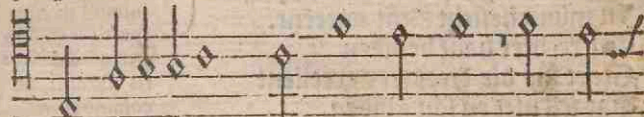
gulden cleynode. Nae de wijse. Die mi mozghen
wecken sal/dat sal doen die nachtegale.

Ewaert my heer/ op v certeyn Staet al mijn

hoep/entroost alleyn Ghy zyt mijn God vol ee ren.

Die niet en behoeft mijn goe dē cleyn Maer moecht

die wel ontbee ren.

Den heylighen in dit aertsche lant
heeft God seer wonderlyck gheplant.
Daer in is mijn behaghen
Ick sal haer mijn wil/en mijn verstant
Mijn herte altyt toe draghen.

Haer cranckheden die waren veel
Daer nae sy haesten al gheheel
Ick en sal doch niet versamen
Haren bloedighen offer tot mijn deel
Noch dencken op haer namen.

God is mijn deel/ mijn erue gheheel
Mijn kelck/mijn schat/en mijn tuweel.
Ghy sult nae mijn begheren

Cōserua me Do
mine qm̄ speras
ui in te:dixi Do
mino, Deus me
es tu, qm̄ bono
rū meorū non.

Sanctis qui sunt
in terra eius mi
rificauit oēs vo
luntates meas.

Multiplicatae
sunt infirmita
tes eorū postea.
Non congrega
bo cōuenticula
eorū de sangui
nibus, nec me.
Dñs pars hære
ditatis meae &
calicis mei, tu es
qui restitues hæ

O heer mijn porcy end erfdeel
 Certteyn restitueren.

Die coorden zijn mi na Gods ghebot
 Geuallen tot een soe schoonen lot
 Mijn erffenis gheprezen,
 Want die vernaemt is sonder spot
 Sal my seer heerlick wesen.

Ich sal God louen die eewich leeft
 Die my verstant en sinnen gheeft/
 By daghen end by nachten.
 Mijn nieren die God gheschapen heeft
 Die straffen mijn ghedachten.

Ich heb ghestien den heer present
 In mijn ghesicht altijt ontrent,
 Ter rechter hant besijden
 Staet my die heer seer excellent
 Dat ick niet en sou glieden.

Daerom so was mijn heet verblift,
 Mijn tong verureuchde met iolijt,
 Mijn vleesch sal daer en bouen
 In vaste hope rusten altijt
 Mijn heer dancken en louen.

Ghi en sult mijn siel ter hellen niet
 Verlaten / noch brenghen in verdriet.
 Maer sult my conserueren
 Dat dijn heylighe niet en siet
 Dat hem mach corrumperen.

Ghi deedt my kennē des leuens padt,
 Met bliscap sult ghi my maken sadt/
 My heer doer v aenschouwen
 Al in v hant een bliden schade
 Ten eynde sult ghi houwen.

reditatem meā
 mihi.

Funes ceciderūt
 mihi in praeclearis:
 etenim haereditas
 mea praecleara est mihi.

Benedicam Dominum
 qui tribuit mihi intellectum,
 insuper & usque ad noctem
 increpauerūt me
 renes mei.

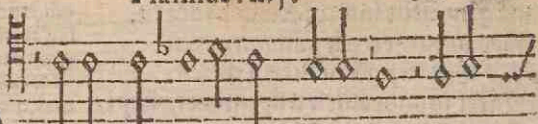
Prouidebā Dominum
 in conspectu meo semper,
 quā dexteris est mihi,
 ne commouear.

Propter hoc laetatum
 est cor meū & exultauit
 lingua mea, insuper
 & caro mea requiescet
 in spe.

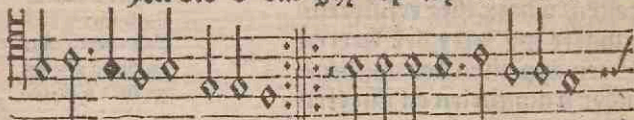
Quā nō derelinques
 animā meā in inferno,
 nec dabis sanctū tuū
 videre corruptio-
 nem.

Notas mihi fecisti
 vias vitae, adimplebis
 me laetitias cum vultu
 tuo: delectationes
 in dextera tua usque
 in finē.

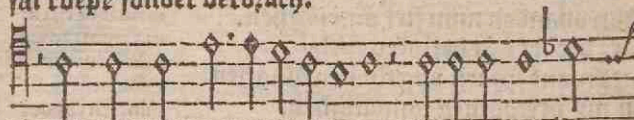
¶ De .xvij. psalm. Exaudi dñe iustitiā meā, Dauids gebet. Rae de wyse Alle mijn ghepeya doet mi so wee.

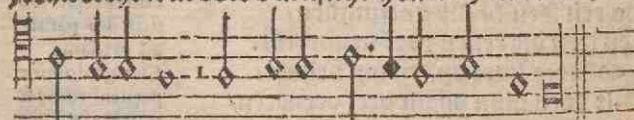
Heer verhoort doch mijn gebet Rechtueer
 Ick bid v dat ghy op my let Als ick

dich is al mijn gheclach Soder bedroch nacht en dach
 sal roepē sonder verdroch.

Mijn recht wilt voer v aensicht hou wē Ick bid v heer

wat ick vermach Wilt doch gerechticheyt aensouwē.

Ghi hebt geproeft mijns herten gront
 By nacht o heer/nae v behaghen.
 Maer ghi en vont tot gheender stont
 Dat ick die boosheyt heb ghedraghen.
 Op dat ick tot gheenen daghen
 Der menschen wercken sou verclaren
 Maer om v woerden wou ict waghē
 En herde weghe hier bewaren.

Heer wilt volbrengen mijn gangen al
 End in dijn wegghen wilt my stueren
 Dat mijn voetstappen tot gheenen val
 En comen/ oft ick soude besueren.
 Ick riep in minen trueren

Probasti cor meū
 & visitasti me:
 igne me examina-
 nasti, & non est.
 Vt nō loquatur
 os meum opera
 hoium: propter
 verba labiorum
 meorum, ego cu-
 stodiui vias du.
 Perfice gressus
 meos in semitis
 tuis: vt nō mo-
 ueantur vestigia
 mea,
 Ego clamaui

Vant ghy hebt my willen verhooren.

O heer vermhertich van natueren

Op my wilt neyghen hier v oozen.

Maect wonderlijck v bermherticheyt/

Die in v hopen/wilt salueren.

Van die haer teghens uwe maesteyt

Stellen/ v hant hier resistieren/

Bewaect my heer der heeren

Als een appelken der ooghen/

Onder v vloghelen en gheeren

Laet my den voosen zyn ontoghen.

Kont om aen allen syden sel

Mijn vjanden mijn siel omringhen.

Haer vetheyt sij besloten wel/

Haer mont sprack opgeblasen dinghen.

Sij my verworpen/ omwinghen.

Haer ooghen sij sloeghen ter eerden/

Als een leeu sij my ontfinghen/

Een leeu die eenen roof aenmeedt.

O heer staet op/ en my behoet/

Wilt doch mijn vjant heel vernieren/

Verlost mijn siel van dit ghebzoet

Die teghen v hier rebelleren.

V sweert moet van my keren

Die vjanden van urwen handen

Die my willen persequeren

Mijn siel verlost wt haren banden.

Scheyt haer van weymich mensche hier

Heer teghenwoordich in haer leuen.

Van v verborghen dinghen schier

Haer buyck is sadt en seer verheuen

Sij zyn versaedt ghebleuen

Van hinderen die sij vergaerden/

Haer hinder hebben sij ghegheuen

Al tgheden dat sij hier ouer spacden.

qm̄ erudisti me
De^o inclina au-
rem tuam mihi.

Mirifica mias
tuas, q saluos fa-
cies sperantes.

A resistentibus
dexteræ tuæ cu-
stodi me.

Sub umbra alas
rū tuarū protes-
ge me : à facie.

Inimici mei ani-
mam meā circū-
dederunt: ad ipē
suū cōcluserūt.

Proicientes me
nunc circundes-
derunt me.

Susceperunt me
sicut leo parat⁹
ad prædam.

Exurge domine
preueni eum, &
supplanta eum:
eripe aīam meā
ab impio : fra-
meam meam ab
inimicis manus
meæ.

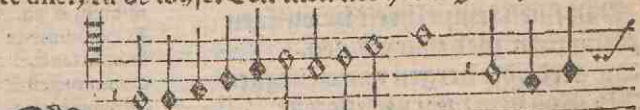
Dñe à paucis de
terra diuide eos
in vita eorū: de
abscōditis tuis
adimpletus est
venter eorū.

Saturati sunt sis-
lijs & dimiserūt
reliquias suas
paruulis suis.

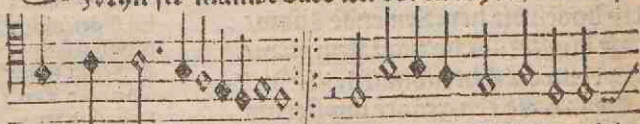
Maer ick sal zÿn alsoe ghesticht
 En niet gherechticheyt my pijnen
 Te comen heer voer v aensicht
 Tot mÿnder sielen medecanen.
 O heer toe allen termÿnen
 Wanneer v heerlicheit gepresen
 Wanneer v glozy sal verschÿnen
 Dan sal ick versadicht wesen.
 te dñe. Na de wyse. Een nieu liet heb ic gedicht/met al.

Ego autē in ius-
 sticia apparebo
 conspectui tuo:
 fatiabor cū ap-
 paruerit gloria
 tua.

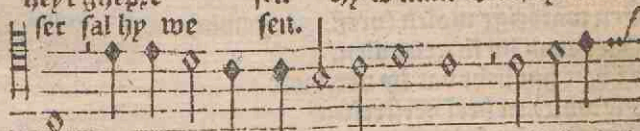
Psalm. xvij. doē Da-
 uid verlost wert wt
 Sauls hant. Diligā-
 te

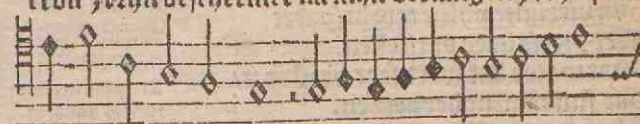
Ick sal v heer lief hebben seer Mÿn vastich-
 Mÿn sie mamēt daer ick toe heer Mÿn verlos-

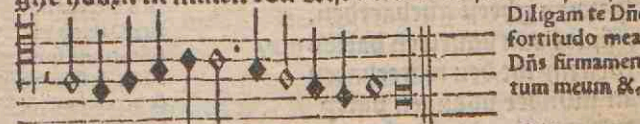
heyt ghepre fen hy is mine God/dyen ic be-
 set sal hy we sen.

trou Mÿn beschermmer na mÿn verlangen Mÿn salic-

ghe hoorz in minen rou Alst niet en is soot wesen sou

Diligam te Dñe
 fortitudo mea:
 Dñs firmamentum
 meum &c.

So can hy mi ontsan ghen.

C in

Ick sal God louen en roepen aen
 Hy sal my wel salueren/
 Die pijn des doots heeft my beuaen/
 Boosheit wou my turberen.
 Die helsche pijn my seer omuing/
 Die selle doot seer crachtich
 Met haren stricken my omghing/
 Als tribulacy my aenhing
 Stiep ick tot God almachtich.

Van sinen tempel heeft hy ontfaen
 Mijn stem met zynen ozen.
 Die aerde/die bergen waren begaen
 Als God hem wou verstoozen/
 Daer ghinck van hem vier ende vlam
 Dat alle dinck const verwinnen/
 Hy booch die hemelen ende quam/
 Die duyfsterne hy vooz hem nam/
 Hy clam op Cherubinnen.

Hy maecte een groote duyfsterne
 Daer hy in bleef verholen/
 Een waterige wolck (verstaget gewis)
 Daer was hy in gescholen.
 Al van zyn licht dat hy verclaert
 Die wolcken heel verstreken/
 Syn stem heeft hy geopenbaert/
 Syn vierighe pielen onghespaert
 Met vreesse haer ontfeken.

Dat water dat wert seer verstoort/
 Dat fundament der aerden.
 Ghy uwe straffing stelde voozt
 Als urwen gheest ghebaerden.
 Hy sandt van bouen en haelde my/
 Trock my wt den waterbaren
 Van mynder vjanden party
 My van nijders vjide hy

Laudas inuocans
 bo dñm & ab ini
 micis meis salu⁹.
 Circunderunt
 me dolores mor
 tis, & torren.
 Dolores inferni
 circunderunt
 me, præoc.
 In tribulatione
 meainuocauo do
 minum, & ad.
 Et exaudiuit de
 templo sancto.
 Commota est &
 cōtremuit terra.
 Ascendit fumus
 in ira eius, &.
 Inclinauit cœs
 los & descendit,
 & caligo sub pe.
 Et ascēdit super
 Cherubin & vo.
 Et posuit tene
 bras latibulum
 suū in circuitu.
 Præ fulgore in
 cōspectu eius nu
 bes transferunt,
 Et introiuit de
 cœlo Dñs, & ala
 tissimus dedit.

Et misit sagittas
 suas & dissip.
 Et apparuerunt
 fontes aquarū:
 & reuelata sunt.
 Ab increpatione
 tua Dñe, ab in
 spiratione spir.
 Misit de summo
 & accepit me, &
 assumpsit me.
 Eripuit me de

Die sterck by my waren.

Sij quamen op een sulcken dach
Als my die droefheyt pozden:
Maer God die heer die dat aensach
Is mijn beschermmer gheworden/
En heeft my behouwen/ int euyg geleyt/
Sijn wil heb ick ghecregen.
God gheeft my nae mijn gherechticheyt/
Ick hiele zijn weghen wel bereyt/
Gheen boosheyt en wou ick pleghen.

Want al zijn gherechten seer excellent
Die staen in mijn ghedachten/
End zijn justicy blift my ontrent
Die en wou ick niet verachten.
Ick sal onbelect voer zijn aensicht
Die boosheyt van my iaghen/
Om dat ick supuer ben ghesticht
En met rechtueerdicheyt verliche
Sal God my goet toe draghen.

Metten heyligen sult ghy heyltich zijn
End goet al metten goeden.
Metten verkeerde (verstaet doch mijn)
Verkeert, weest op v hoeden.
Den cleynen sult ghy behouden altit
Den houaerdighen stellen beneden.
Wane heer ghy mijn verlichter zijt
In v word ick becozinghe quijt/
Den muer sal ick ouertreden.

Mijn God/ zijn wech is onbelect/
Doer vier besocht zijn spraken.
Als een beschermmer hy bedect
Die daer hopen/ nae hem haken.
Wie isser als God? oft Gods ghelyck?
Hy heeft my cracht ghegheuen.
Hy stelt mijn wech al wt dat slijck

Inimicis meis.
Preuenerunt me
in die afflictio-
nis meae, & sec.
Et eduxit me in
latitudinem, sal-
uum me fecit.
Et retribuit mihi
hi Dñs secundum
iusticiam meam.
Quia custodiuit
vias Dñi, nec im-
pie gessi à Deo.

Quoniam omnia ius-
dicia eius in consp-
ectu meo, &c.
Et ero immacu-
latus cum eo, &c.
Et retribuatur mihi
hi Dñs secundum ius-
ticiam meam, &c.
secundum puritatem
manuum mearum.
Cum sancto san-
ctus eris, &c. cum.
Et cum electo
electus eris, &c.
Quoniam tu populum
humilem saluis.
Quoniam tu illumina-
nas lucernam.
Quoniam in te cripiat
à tentatione, &
in Deo meo.
Deus meus im-
polluta via eius,
eloquia Domini
igne examinata.
Quoniam quis Deus
praeter Dominum aut
quis Deus praeter
Deum qui praecipit

Psalmus. xvij.

Dat doet mijn God van hemelrijck
By reynicht al mijn leuen.

Ghi maect my suel/en stelt mi hooch
Ghi leert mijn handen stryden
Mijn armen stelt ghi tot eenen booch
Ghi holpt my tot allen tijden.
Ghi hebt my ghegeuen een bystant goet
Van v salicheyt heere.
V hant ontfangt/en my behoet.
V disciplijn die maect my vzoet.
My strafte uwe leere.

End minen ganck ghi hebt verbreyt
Gheen crancher den my veletten.
Ick false veruolghen (hoort dit bescheyt)
Mijn vijanden verpletten.
Ien false niet laten ongheplaccht
Tot dat si sonder bliuen.
Ick wilsse krencken soot my behaecht
Ghi maect my crachtich onuersaecht.
Ghi wilsse my onder driuen.

Ghi hebt mijn vijandē te rug ghekeert
Mijn nūders heel bedoruen
Si hebben haer stem gheexalteert
Maer gheenen troost verwozen
Ick false vernielen ghelijck dat sant
Ghelijck dat stof der straten.
Ghi vrydt my van opspraeck ende schant
Het hoeft der heydens ghi my plant
Daer si haer op verlaten.

Een volck dat ick kende niet
My diende : int ghehooren
Wast my ghehoorsam met alle vliet.
Die kindren vzeemt ghebozen.
Doer loghens van my heel zyn veroude :
Gaen cruepel in al haer paden

xit me in virtute & posuit.

Qui perficit pedes meos tāquā ceruogę & su.
Qui docet manus meas ad pl.
Et dedisti mihi protectionē salutis, & dextera.

Et disciplina tua correxit me in finem.

Disfasti gressus meos subtus me & nō sunt infra.

Persequar inimicos meos.

Constringā illos nec poterūt stare. cadēt subtus pedes.

Et percinxisti me virtute ad bell.

Et inimicos meos dedisti mihi dors. & odien.

Clamauerunt nec erat qui saluos faceret, ad.

Et cōminuā eos vt puluerē ante faciem venti.

Eripies me de cōtradictionib⁹ populi.

Populus quem nō cognoui seruiuit mihi : i auditu auris.

Filij alieni meriti sunt mihi : filij alieni inue,

Maect God die leeft/en my behoudt/
Die moet gheloest zyn menichfoudt.
En God mijnder ghenaden.

God/die my wreect van mijn vyant
Mijn verlosser tallen sonden
Die my den volcken onder plant
Die boose felle honden.

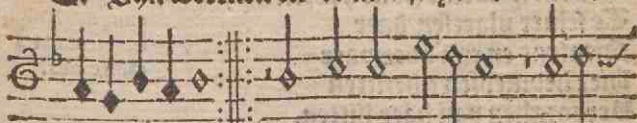
Ghi sult my verhoogen/en maken groot.
Vanden ghenen die reghens my rysen
Wilt my onttecken inder noot
Den boosen man wt sinen schoot
Daer om sal ick v prysen.

Daer om sal ick belijden v
O heer in allen nacp.
Wien naem een psalm spreken nu
Groot maect hy doer zyn gracy
Die salicheyt van sinen Coninck reyn
Den David sinen gheswozen
Sinen ghesalsden/ soe ick meyn
Doet hy bermherticheyt (this pleyn)
Sijn zaedt eewich vercozen.

Psal. xvij. hooch te singē. Cœli enarrant gloriā Dei.
Ra de wijsē. Ic had eē gestadich minnekē/ geen scoon.

Gods glory en de heerlicheyt Den hemel
Sijn wercken en de maiessteyt Vertellen

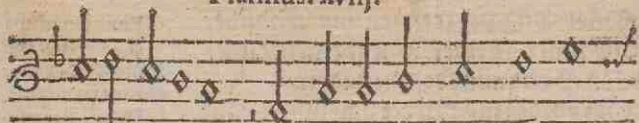

tfirmament Dit woert dit maect bekend Den ce-
ex cellent.

Viuit Dominus
& bñdictus De^s
meus: & exaltes
tur De^s salatis.
Deus q das vine
dictas mihi, &
subdis populos
sub me: libera-
tor meus de inī
micis meis.
Et ab insurgens
tibus in me ex-
altabis me: a vi
ro iniquo erip.

Propterea con-
fitebor tibi i na-
tionibus Dñe: &
nomini tuo psal-
mum dicam.
Magnificans sas-
lutes regis eius
& faciens misere-
ricordiam Chri-
sto suo David:
& semini eius.

Psalms. xviii.

nen dach den ander Die nachten oock malcan der

Dres const thoonen present.

Daer en is gheen redene oft tael
Daer van men niet en hoorz
Haer stem: (verstaghet altemael)
Haer gheluyt is ghecomen voort.
Sij predicten Gods woort
Al in des werelts eynden
Daer God die heer haer seynden
Sij deden haer rappoort.

De Sonne heest hy ghestelt gheset
Sijn tabernakel goet.
En sy wt haerder camer tret
Ghelijck een byrgom doer.
Verlijdt is haren moet
Recht als een ruese seer machtich
Te loopen is sy crachtich
Haren wech met grooten spoet.

Sy rust/si climt op deene sy/
Al vanden hemel claer
Tot dat sy coemt (wilt hoorzen my)
Te seluer plaetsen/daer
Niemant en can voerwaer
Hier heymelijck ghesitten
Verborghen van haer hitten.
Dit blijct wel openbaer.

Gods wet is supuer ende reyn

Cœli enarrant
gloriam Dei: &
opera manũ.

Dies diei eruz
stat verbum, &
nox nocti indi.
Non sunt loque
læ neq; sermões
quorũ nõ audis
antur voces eo.
In omnem ter
rã exiuit sonus
eorũ, & in fines
orbis terræ ver
ba eorum.

In Sole posuit
tabernaculũ suũ
& ipse tanq; spõs
fus procedens de
thalamo suo.

Exultauit vt
gygas ad curren
dam viã, à sum
mo cœlo egress
sio eius.

Et occurfus eius
vsq; ad summũ
eius, nec est qui
se abscondat à
calore eius.

Lex Dñi immã

Die sielen si bekeert.

Sijn woort is trou/ en daer toe pleyt

Dat den cleyuen wysheyt leert/

Sijn iusticy hooch gheert

Is recht/ en vzecht can stichten

Den ooghen can verlichten

Ghebodt : dyet wel vseert.

Gods vrees tot allen sonden

Sal ewich heyligh zijn

Gods oordeel tot een oorzonden

Is van opzichten schijn

Bouen gout en ghesteenten sijn

Machmen dat wel taxeren

Bouen honich soet weerderen

Ewigh tot allen termyn.

Die knecht sal die bewaren

Daer in staet zijn ghewin.

Wie can die sonden verclaren?

En verstaen: daer een valt in.

Och heer hebt sulcken sin/

Dat ghi gheneest mijn wonden/

End mijn verborghen sonden/

Want ick seer sondich bin.

Wst dat sy met haer heerscappy

Over my niet en domineren

Dan sal ick wesen reyn en vry

Dan die meeste sonde siet.

Mijn woerden (hoort dit bediet)

En mijn ghedachten seere

Doer v staen minen heere.

Ghi verlost my van verdriet.

culata cōuertēs

aias, testimoniū

Dñi fidele, sapi-

entiam præstās.

Iusticiæ Dñi res-

ctæ, lætificantes

corda, præceptū

Dñi lucidum.

Timor Dñi san-

ct^o permanet in

sculū sculi, ius-

dicia domini ve-

ra, iustificata in.

Desiderabilia su-

per aurū & lapi-

dem preciosum

multū, & dulcio-

ra sup mel & fa.

Etcā seru^o tuus

custoditea, in cus-

todiedis illis re-

tributio multa.

Delicta qs in-

telligit t ab oc-

cultis meis mun-

da me, & ab ali-

enis parce ser.

Si mei non fue-

rint dominati-

tunc immacula-

tus ero, & emū.

Et erunt vt con-

placeāt eloqui-

oris mei, &

Domine adina-

tor meus & res-

demptor meus.

C. De .xix. psal. hoogh te singen. Exaudiat te dominus

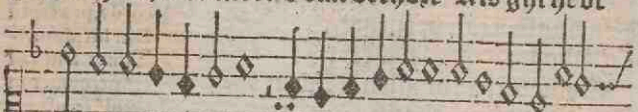
in die tribulationis. Na de wijse. Ich had een baelken

wruercozen/die ick met herten minne.

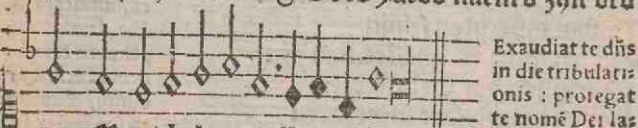
Psalms, xix.

Die heere moet v dan verhozē Als ghi hebt

dzuck oft lij den Gods Jacob naem v zyn vco

ren/ Moet helpen tallen tū den.

God moet v seynden zyn bystant

All wt zyn heylighe stede

End v tot Syon met zyn hant

Beschermen hier met vrede.

Dijns offers moet die heere soet

Altūt ghedachtich wesen.

Din offer vet en daer toe goet

Moet zyn van hem ghepresen.

God gheef v na dijns herten gront

Alle dinck tot zyn der eeren

Aluven raet tot alder stont

Dyen moet hy confirmeren.

Wij sullen ons verbljden seer

In dijntre salicheyden

In Gods naem staet al ons eer/

Die sal ons hooch verbezeyden.

God moet al v begheerten seer

Veruullen sonder sparen.

Ich heb bekendt/ dat God die heer

Dyn ghesalfden wou bewaren.

Exaudiat te dñs
in die tribulati:
onis : protegat
te nomē Dei Ias
cob.

Mittat tibi aus
xiliū de sancto:
& de Syon tuca
tur te.

Memor sit ōnis
sacrificiū tuū: &
holocaustū tuū
pingue fiat.

Tribuat tibi se
cundū cor tuū:
& omne cōsiliū
tuū confirmet.

Lætabitur in sa
lutari suo: & in
nomine Dei no
stri magnifica
bimur.

Impleat dñs oēs
petitiones tuas:
nunc cognoui
qm̄ saluum fecit
Dñs Christū suū

Hy sal wt sinen hemel schoon
 Hem hoozen en ontfermen/
 Met grooter macht sal hy zyn soon
 Met zijnder hant beschermen.

Die sommige haer verlaten heel
 Op wagens en op peerden/
 In Gods name wy sullen veel
 Bidden/ en troost aenueerden.
 Si zyn verbonden en gehecht
 Heel machteloos ghevalen/
 Naer God die heeft ons op gherecht
 Syn hant bewaert ons allen.

Heet maect gesont den coninck goet/
 Wilt ghy op sulche daghen
 Ons stem verhooren met alle spoet
 Als wij onsen noot u claghen.

Psalm. xx. hooch te singen. Dñe in virtute tua læ.

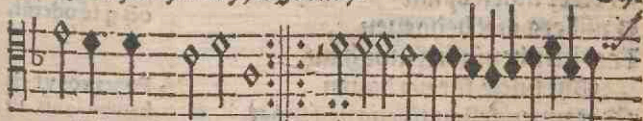
Ma die wijse/ Myn sinnekens zyn my ontogen.

De coninck sal hem verblif den
 hy sal tot al len tij den

O heere God in uwe cracht Om dñre salicheyde Ghi
 Verzeuchde hē in zyn gedacht Ghi

gaest hē zyns hertē lust. Al wat zyn lippē vbreyn
 gaest hem zyns hertē lust

Exaudiet illum
 de celo sancto
 suo: in potentia
 tibus salus dexa
 teræ tuæ.

Hi in curribus
 & hi in equis:
 nos aut in noie
 Domini Dei.
 Ipsi obligati sūt
 & ceciderūt, nos
 aut surreximus
 & erecti sumus.

Dñe saluum fac
 regem: & exau
 di nos i die qua
 inuocauerimus.

den Sijn wil/en begheert/hebt ghi ghebluft.

Want ghi zijt hem voercomen
 Met die alder beste gauen soet.
 Een croon hebdy ghenomen
 Seer precioos/en daer toe goet
 Daer me ghi hem woudt croonen
 Rae dleuen heeft hy ghehaect
 Rae dleuen heeft hy ghehaect
 Gewich woudt ghy hem thoonen
 Gewich hebt ghi zyn daghen ghemaect.

Sijn glozy is groot verheuen
 O heer in v salicheyt sijn
 Ghy sult hem eere gheuen
 En hem seer schoon hier laten zyn
 Gewich sonder ophouwen
 Ghi hem ghebenedijt
 Ghi hem ghebenedijt.
 Gewich doet v aenschouwen
 Sal hy met vnechden zyn verblift.

Die coninck can hem betrouwen
 Op God den heere / in zyn ghenaepe
 Daer en sal hy niet in flouwen
 Noch zyn beroert vroeck ende spaey.
 W hant die laet doch pzoenen
 O heer utwen vyant
 O hest utwen vyant
 W nijdere diet behoeuen
 Laet hier beuinden urve hant.

Ghi sult se soe verdouen
 Met urven sellen strengthen moet
 Gerecht als een vierighen ouen

Qm prauenisti
 eum in benedi-
 ctionibus dulce
 dinis: posuisti i
 caput eius coro-
 nam de lapide.
 Vita petijt a te,
 & tribuisti ei lo-
 gitudinē dierū
 in saeculum; &
 in saeculū saecu-
 Magna est glo-
 ria eius in salu-
 tari tuo, gloria
 & magnum des-
 corem impones
 super eum.

Qm dabis eum
 in benedictionē
 in saeculū seculi,
 laetificabis eum
 in gaudio cum
 vultu tuo.

Qm rex sperat
 in Dño, & in mi-
 sericordia altis-
 simi non cōmo.
 Inueniatur mas-
 nus tua omnib.
 inimicis tuis dex-
 tera tua iueniat
 oēs q te oderūt.

Pones eos vt cli-
 banum ignis in
 tpe vultus tui.

Sal God verdullen dit ghebzoet.
 Het vier sal haer versinden.
 Haer vruchten van aertrijck
 Haer vruchten van aertrijck
 Dat sij die niet en vinden
 Haer saedt bederven al ghelijck.

Want quaet sij v toe keerden
 En hebben versiert een boosen vont
 Deel raets sij doen hanteerden
 Maer en mochten die tot geender stont
 Dast maken nae haer behaghen.
 Ghi sultse heel te ruck
 Ghi sultse heel te ruck
 Met v ghewelt veriaghen
 En bzenghense in den druck.

Ghi sult o Heere spannen
 De pezen/in haer aenghesicht.
 Synt vrouwen/oft zint mannen/
 Weest ghi in uwe cracht ghericht/
 Verheuen in uwe duechden.

Dan sullen singhen wi
 Dan sullen singhen wi
 Loue v crachten met vruechde
 En wesen met goed herte blij.

Den. xxi. psam/hoo
 ghe te singe. Deus deus
 meus respice in me, qua
 re me dereliquisti.

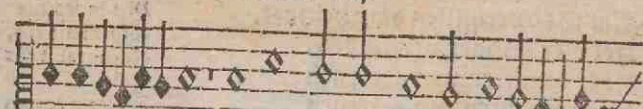
Nae de wise. Fortuyne wat hebby ghebzouten.

Aer o wout ghi mi verla ten Myn God

myn God/myn heer. Je bid v bo uen maten Op my

Dñs in ira sua
 cõturbabit eos,
 & deorabit eos
 ignis.
 Fructum eorum
 de terra perdes,
 & semen eorum
 à filijs hominũ.
 Quoniam decli
 nauerunt in te
 mala, cogitauerunt
 consilia,
 quæ nõ potuerunt
 stabilire.
 Quoniã pones
 eos dorsum in
 reliquijs tuis:
 preparabis vuls
 tum eorum.

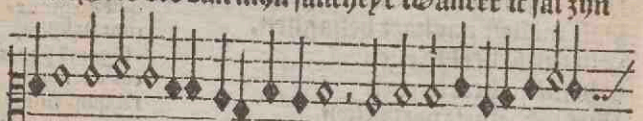
Exaltare Dñe in
 virtute tua, can
 tabimus & psal
 lemus virtutes
 tuas.

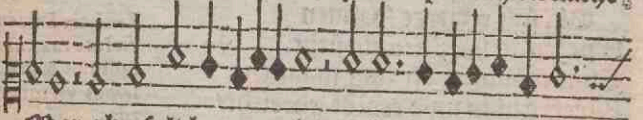
slaet v oogen neer Die woerdē van mijnē misda-

den Seer ver van mijn salicheyt Wāncet ic sal zijn

beladē Sal ick tot v maiesceyt Roepē dach en nacht :

Mer ghy sult hoorzen niet Mijn onuerstant ghy niet

en acht Dus ben ick in verdriet.

Maer ghy ter heyligher stede woont
 Het lof van Israel
 Ons vaders hebby altijt verschoont
 Verlost wt haer gequel.
 Als zyt v wilden betrouwen
 Als sij v riepen aen
 Dan hebt ghuse behouwen
 Gheen schand en hebben sij ontsaen
 Maer ick ben soo ghestelt
 Als een aerdt worm cleyn
 Doerwaer sij hebben my gheschelt

Deus Deus me
 respice in me, q̄
 re me dereliquis
 sti, longe à salu
 te mea verba.
 Deus meus cla
 mabo per diem
 & non exaud.
 Tu autē in sc̄to
 habitas laus Is.
 In te sperauerūt
 prēs nostri, spes
 rauerunt & lib.
 Ad te clamaues
 rūt & salui facti
 sunt, in te spera.
 Ego autem sum
 vermis & nō ho
 mo, opprobriū

Voerwaer sijn hebben mi gheschelt
Gheen mensch/maer een vilcyn.

End al die my doen aensaghen

Hielden met my haer spot.

Sij spraken/hi had behaghen

End hoepte in sinen God.

Laet zyn Godt hem nu beschermen

Die hem goetwillich is.

Ghi crocht mi met uwen ermen

Wt mijns moeders buych ghewis.

Van dat ick heb ghesoken/

Mijn hoep/mijn God waert ghi.

Gheen dinck heeft my ontbroken

En gaet doch niet van mi.

Want droefheyt wil mi bedwingen

En niemant my bi staet.

Die calueren my omringhen

En die vette stieren quaet

Haer mont doen sijn seer wijt open

En gapen ouer my.

Als leeuwen sijn tot mi lopen

Soe rasen en grimmen sy.

Als water ven ick wt ghestort.

Mijn ghebeenten sijn verspreyt

Ghelijck als dat wasch gesmolten wort

Mijn hert in pinen leyt.

Mijn cracht is verdozt en outweken

Ghelijck een ghebroken vat.

Mijn tonghe en conss niet spreken/

Tet doot toe lach ick plat.

Veel honden my vinghen/omranden/

Die boose scharen veel.

Mijn voeten end oock mijn handen

Doergroeuven sijn gheheel.

Sij telden mijn ghebeent.

hominum & abs
iectio plebis.

Oēs vidētes me
deriserūt me, los
cuti sunt labijs
& mouerūt ca.

Sperauit in Do
mino, eripiat eū,
saluū faciat eū,
quoniā vult eū.

Quoniam tu es
q̄ extraxisti me
de ventre, spes
mea ab vb.

De vētre matris
meæ Deus meus
es tu, ne discesse
ris à me.

Quoniā tribula
tio proxima est,
& nō est qui ad.

Circunderūt
me vituli multi,
tauri pingues.

Aperuerūt sup
me os suū sicut
leo rapiens.

Sicut aqua effu
sus sum, & dif.

Factū est in me
cor meū tanquā
cera liquescens,
in medio ven.

Arui tanq̄ testa
virtus mea, & lin
gua mea adhesit
faucibus meis.

Quoniā circums
dederunt me cas
nes multi, con.

Foderūt manus
meas & pedes
meos, dinumera
uerūt oia ossa,

Hij depiden mijn eed; en te loot
 Hij saghen my aen/en bleuen versteent.
 Haer boosheyt was seer groot.

Maer heer/wilt my niet onttreken
 U hulp/ end v bystandt.

U ooghen wilt doch ontdecken
 Verlost mijn siel van schandt.

Van tsweert en vanden cenhoozen/
 En van der leeuwen mont/

Van al die hem verthoozen/
 Bewaert my van den hont.

Mijn broeders sal ick uwen naem
 Vertellen sonder eyndt.

Ich sal v God louen bequaem
 Int midden der ghemeyndt.

U mensche die God hier cont vzesen
 End ghi Jacobs gheslacht

Loeft God/wilt danckbaer wesen/
 Vzeest hem wt al v cracht.

Vzeest hem ghi mannen van Istrahel.
 Want hy niet en versmaect

Het roepen der armen hoort hy suel
 Die hy niet en verlaect.

Hy en keert van my voertwaer
 Syn aensicht nemmermeer.

Als ick hem riep doer liden swaer
 So verhoorde my die heer.

Ich sal heer louen v werken
 In die ghemeynte groot.

Die v vzeesen/sullent mercken.
 Mijn beloften ghesef ick bloot.

Den armen sal God hier versacpen
 Die hem louen/ionck/ende oudt.

Hy salse vermaken/verfracpen/
 Die hem soecken sonder foudt.

Ipse verb̄ consi-
 derauerūt & ins-
 pexerūt me, dis-
 uiserunt sibi.

Tu aut̄ dñe ne
 elögaueris auxi-
 liū tuū à me, ad
 defensionē meā.

Erue à framea
 Deus aiām meā
 & de manu canis
 vnicā meam.

Salua me de or-
 re leonis, & à
 cornib; vnicor.

Narrabo nomē
 tuū fratrib; meis
 in medio eccles-
 iae laud.

Qui timetis do-
 minū laudate eū
 vniuersum semē
 Iacob.

Timeat eū om-
 ne semen Israël,
 quoniā nō spre-
 uit neq; despe-
 xit deprecāt.

Nec auertit fac-
 ciem suam à me
 & cum clama-
 rem ad eum, ex-
 audiuit me.

Apud te laus
 mea in ecclesia
 magna, vota
 mea reddā in cō-
 spectu timen.

Edēt pauperes
 & saturabuntur
 & laudabūt Do-
 minū qui requi-
 runt eum.

Haer herten onuerfloort
 Leuen inder ewicheyt.
 Sij heeren tot God/ soe dat behoort
 Al die eynden der aerden vzept.

Hem sal aenbiddē die heydensche naey/
 Want hem behoort dat ryck.
 En met zyn moderacy
 Gegeert hyse al ghelijck.
 Die vet en weeldich hier leuen
 Die aten/ en baden aen.
 Voer hem so moeten sij sneuen
 Al die totter aerden gaen.
 Mijn siel sal dan certeyn
 Leuen tot zyn profijt.
 Mijn zaedt sal dienen met herten reyn
 Den heer ghebenedijt.

Agheflacht sal den heer ghepresen
 Vercondicht worden dan
 Dat namaels hier sal wesen
 Spter aerden/ vrou/ en man.
 Die hemelen sullen vertellen
 Sijn gherechticheyt aldaer/
 Sij die verclaren sellen
 Den volck int openbaer
 Dat sal worden ghebozen
 Dat God die heer reael
 Ter werelt heeft vercozē
 Gheschapen altemael.

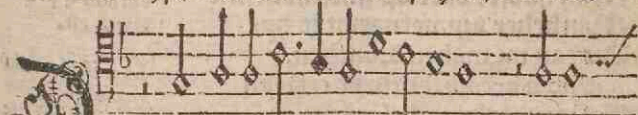
Reminiscentur
 & couertentur
 ad dñm vniuer
 si fines terræ.

Et adorabunt
 in cōspectu eius
 vniuersa fa.
 Quoniā Dñi est
 regnū, & ipse do
 minabitur.
 Manducauerūt
 & adorauerunt
 omnes pingues
 terræ in conspe
 ctu eius cadent
 omnes qui des.
 Et aia mea illi
 viuet & semen
 meū seruiet ipsi.

Annunciabitur
 Domino genes
 ratio ventura,
 & annunciabūt
 cœli iustitiam
 eius, populo q
 nascetur quem
 fecit Dominus.

C. Dē. xxij. psalm. Dominus
 regit me, & nihil mihi deerit.

Na die wijse/ Een boelder moet sich mīden veel.

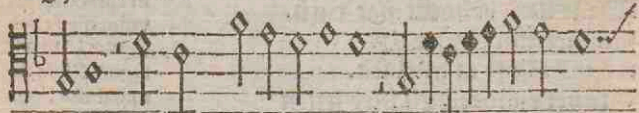

De heer almachtich my regeere Een dīnck
 Hy my ten velde heeft ghekeert Hy luf

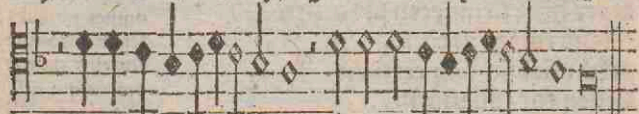
Pſalmus .xxij .

ſal mi ontbze righe water be
hē. heeft mi gheuoet: myn ſiel
ken.

behoet Bekeert doer zyn genadē Geleydt met ſpoet

Doer zyn na me goet Op zyn gherech te paden.

Al ghinck ick midden in die doot

Gheen quaet en ſal ick vzeſen/

Want ghi mijn God/ my heere groot/

Met mi altit wilt weſen.

My maecte fier en trooſte hier

U ſtaf/ end oock u roede.

In mijn dangier/ doer u beſtier

Sij trooſten mijn ghemoede.

Ghi hebt een tafel toe bereyt

En dat voer mijn ooghen

Teghens die my met vinnicheyt

Quellen ſonder medooghen.

En met oly vet maecte ghy

Mijn hoof: daer op gheſchoncken

Mijn bekie vyz/ vernaemt is hy/

Die can mi maken dzoncken.

End u barmherticheyt certeyn

Sal mi volgen/ gheleyden/

Myns leuens daghen al ghmeyn

Nam ethi ambula
uero in medio
vmbre mortis,
nō timebo mala
mihi, quoniā tu
mecum es,
Virga tua & bacu
lus tuus, ipſa me
cōſolata ſunt.

Paraſti in cōſpe
ctu meo mēſam
aduerſus eos q̄
tribulant me.

Impinguasti in
oleo caput meū,
& calix meus ins
ebrians q̄ prae
clarus eſt.

Et miſericordia
tua ſubſequetur
me omnibus die
bus vitæ meæ.

Sal sy niet van my scheyden/
Op dat ick woon in Sijneren thronu
By hem nae mijn behagen
Hier bouen schoon/by den Godes soon
In lancheyden der dagen.

Et vt inhabitet
in domo Dñi,
in longitudine
dierum.

Den .xxiiij. psalm. Dñi
est ter. Na de wyse. Eē aerdich trōmelaerke sond ducht.

S Et aertuyck met zyn ouervloedicheyt hoozt

den herte/met die werelt seer playsant Met al dē men

schen daer in veespreyt/Op dat water geplant heeft hy

daertrijc vacliant Doer zyn groote hant.

Wie sal nō climmē op Godes berge sijn?

Wie sal staende bliuē in zyn plaetse goet?

Dyen zyn handen hier omgafel zyn

Die supuer is van moer

Die gheen ydelheyt doet

Met zyn siel vermoet.

Die met gheen valscheyt gestwozē heeft

Synen naesten/ sal ontfangen althit meer

Die benedixt die God hier gheeft

En bermherticheyt seer.

Dñi est terra &
plenitudo eius,
orbis terram.

Quia ipse super
maria fundauit
eū & super flu.

Quis ascendet
in montē Dñi,
aut quis stabit.

Innocens mani
bus & mūdo cor
de, qui nō accē
pit in vano.

Nec iurauit in
dolo proximo.

Hic accipiet bñ
dictionē à Dño,
& misericordiā

Sal hy crighen met eer
Van zyn salicheyt den heer.

Dits een alte lieuen waerdē gheslacht
End een generacy/heyligh/goet/certeyn
Die hier can soechen dach ende nacht
Gods claer aenghesicht reyn:
Dit is Jacobs God pleyn
Onse heer alleyn.

Doet op v poozten o ghi princen snel/
Kijst v dozen/die ewich ghesloten waert
End onse Coninck der glozien sel
Daer in treden onghespaert/
Die zyn ionste verclaert
End ons openbaert.

Wie is dese Coninck der glozien?
Een heere sterck en vā seer groter macht
Crachtich is hy vol victozien
Inder oerloech gheacht
Heeft die helle vercracht
En te grondt ghebracht.

Doet op v poozten o ghi princen snel
Kijst v dozen die ewich ghesloten waert
End onse Coninck der glozien sel
Daer in treden onghespaert
Die zyn ionste verclaert
End ons openbaert.

Wie is dese Coninck der glozien?
Een heere sterck en vā seer groote virtuyt
Die ewich is van memorien
Een recht Coninck beduyt
Daer veel eeren coemt wt
Ende duecht wt spruyt.

Ad Deo salutari.

Hæc est genera-
tio querentium
eum, querentiâ
faciē Dei Iacob.

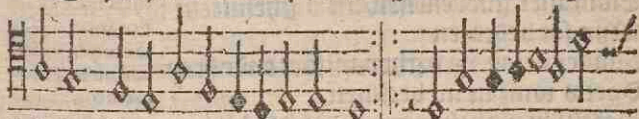
Attollite por-
tas principes ve-
stras & eleuami-
ni portæ æter-
nales, & introi-
bit rex gloria.

Quis est iste rex
gloriæ? Dominus
fortis & potēs,
Dominus potēs
in prælio.

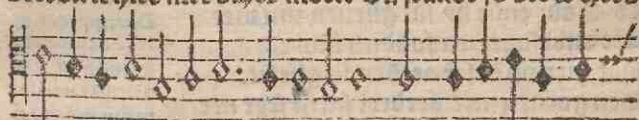
Attollite por-
tas principes ve-
stras & eleuami-
ni portæ æter-
nales, & introi-
bit rex gloria.

Quis est iste rex
gloriæ? Dominus
virtutū ipse est
rex gloria.

Den .xxiiij. psal. Ad te Dñe leuavi animā meā. Na de
wylse. Myn hert dat isacht seer onuersaecht in desen.

le heb geheuen metter spoet
 betrou ic hier met blijde moet. **W**ā scande so bid ic heer

my behoet / **A**l die v sbeyden **V**an schand en spijt tot al

der tyt **S**ij zyn gheueit / **M**aer wilt haer cōfuyt berey

den **D**ie boosheyt in haer sinnen binnen ley **D**en.

Dijn weghen claer / o heer / o vaer
Wilt my verthoonen ende maken eont /
En my voorwaer leert openbaer

*Vias tuas Dñe
 demōstra mihi,
 & semitas tuas
 edoce me.*

D paden / en leydt my tot alder stont
Al in uwe waerheyt: **G**od die gesont
Maect / zijt verheuen.

*Dirige me in ve
 ritate tua quia
 tu es Deus salu
 ator meus, &
 te sustinui tot
 ta die.*

Want dach en nacht / met al mijn cracht
Ick heb verwacht

Ende woude v aenleuen

Wilt mi tot uwer eeren leeren leuen.

Ghedenet doch ghi/dat bid ick dy

Op v barmherticheyden/ende duecht:

Op goetheyt vyz/die ons maect bly/

Is ewich: en die sonden van mijn iuecht

Swilt niet ghedencken/int v ghenuecht

Mijn sot bedriuen

Sonder delay/na v ghenay/soet ende fray

Doet v ionst in mi becluen

Laet mi in v gheuegen muegghen bliuen.

Oprecht en soet/ zyt dies wel vzoet/

Is God: ende hy sal gheuen zyn wet

Het onbesuoet/en sondich bloet

Dat hier op deser aerden is gheset.

Den goeden met oerdeel sal hi seer net

Leiden sonder trueren.

In sulcken schyn/dat hi sal zyn/leeren sijn

Den saechten van natueren

End in zyn der ghenaden paden stueren.

Gods wegghen al/sonder ghetal/

Syn goetheyt/ende waerheyt excellent/

Die in dit dal/hem te gheual

Syn woerden soecken/en zyn testament.

Mijn sonden seer veel/en groot bekent/

Wilt doch ghenesen

Om dinē naē/alleē bequaē/o heet heylsaē

Want wie ist die God can vzeesen:

gods wet sal bi hē crachtich/machtich we

Syn siele sel dan woonē wel (sen.

In goet gheluck: end doch soe sal zyn zaet

Heeruen snel/doer Gods beuel

Het aertrich: God ontdeect haet sinen raet

Den ghenen die vzeesen zyn maestaet

Sal hy verclaren

Reminiscere mi
serationū tuarū
Dñe, & miseris
cordiarū tuarū.

Delicta iuuent
tutis meae & ig-
norantias meas.

Secundū miseri
cordiā tuā me-
mento mei tu,
ppter bonitatē
tuā Domine.

Dulcis & rectus
Dñs, ppter hoc
legē dabit delin-
quentib⁹ in via.

Diriget mansue-
tos in iudicio,
docebit imites
vias suas.

Vniuersæ vię do-
mini mīa & ves-
ritas requirēti-
bus testamentū
eius, & test.

Propter nomen
tuū Dñe ppicia-
beris pctō meo,
multū est enim.

Quis est homo
qui timet Dñm,
legē statuit ei.

Anima ei⁹ in bo-
nis demorabitur
& semē eius here-
ditabit terram.

Firmamentū est
Dñs timentibus
eū, & testamentū

Al zyn verbant/maect hy bekant
End haer implant.

En mijn ooghen op God staren
Vandē stric sal hi mī voeten moētē sparē.

Siet my doch aen/ laet my ontsaen
Bermherticheyt/ want ick ellendich bin.

Veel druce ghogaen (wilt dit verstaen)

Is binnen in mijn hert ghecomen in.

Dus bid ick v o heere/hebt sulcke sin/

Wilt my wt trecken

Wt mynen noot: aensiet doch bloot

Mijn arheyt groot.

Siet mijn cleyuheyt my ontdecken/

Dergeest doch mijn sōndē wōndē vleckē.

O heer aenschout hoe menichfout

Mijn vijanden hier zyn met boosen haet.

Mijn siel behout/ die v betrouw/

Daer om wil my verlossen metter daet.

Want ghi zyt mijn hope/ en toeuertlaet/

Laet my niet besijamen.

Ack heb oheyt v mogētheyt/ die duecht be-

heeft by my willen versamen.

(rept Libera Deus Is-

Wilt Israhel van lijen vryen. Amen.

ipsius vt manife-
stetur illis.

Oculi mei semp
ad dñm, quoniã
ipse euellet de.

Respice in me &
miserere mei, ga
vnicus.

Tribulationes
cordis mei mul-
tiplicatę sunt, de
necessitatibus.

Vide humilitatē
meã & laborem
meū, & dimitte
vniuersa.

Respice inimicos
meos quoniã
multiplicati sunt,
& odio iniquo.

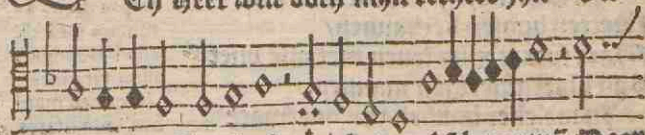
Custodi animã
meã & erue me,
nō erubescam.
Innocētes & res-

cti adheferūt mi-
hi, quia sustinui.
Libera Deus Is-
rael ex omnib,

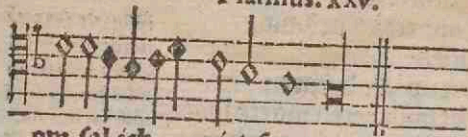
Den. xxv. psalm. Iudica me Domine. Na de wylse:
Sorghē ghy moet besyden staen.

Ch heer wilt doch mijn rechter zyn En

nosel is al mī leuē En I ic betrouw dē heere mī/ Daer

om sal ick niet sneuen.

Wilt my besoecken v:roech en laet

Mijn nieren wilt ontfuncken.

O goetheyt voo: mijn ooghen staet/

O waerheyt mijn goetduncken.

Ich niet en sade (hoozt mijn vermaen)

In den raet der ydelheden/

Met die met boosheyt omme gaen

En sal ick niet in treden.

Ich heb ghehaet in mijnen gront

Die ghemeynte der Godloosen/

Noch ick en sal tot gheender stont

Sitten al by den boosen.

Ich sal mijn handen wasschen reyn

Onnooselheyt aenhanghen/

End ick v outaer dan certeyn

O heere sal omuanghen.

Op dat ick hooren mach den voos

O lof alcht mach singhen/

Dat ick vertellen mach altoos

O wonderlycke dinghen.

O heer ick heb v wooning soet

Die plaets van grooter weerde

Seer lief gehad in mynen moet

Ende ick die seer begheerde.

En wile mijn siel verderuen niet

Merren boosen verbannen/

Maer spaert mijn leuen niet alle vliet

Van bloet ghierigen mannen.

In welcher handen zijn voerwaet

Boosheyden om te crenchen.

Judica me Dñe
quia ego in
innocentia mea
ingressus sum, &
in Dño sperans
nō infirmabor.

Proba me Dñe
& tenta me, vre
renes meos.

Quoniam mīa
tua ante ocul.

Non sedi cū cō:
filio vanitatis,
& cū iniqua ges
rentibus nō in
troibo.

Odiui ecclesiā
malignantium,
& cū impijs nō
sedebo.

Lauabo inter
innocentes mas
nus meas, & cir
cundabo altare
tuum Domine.

Vt audiam vocē
laudis tuæ, enar
rē vniuersa mis
rabilia tua.

Domine dilexi
decorem dom⁹
tuæ, & locū has
bitationis glos
sriæ tuæ.

Ne perdas cum
impijs Deus a
nimam meā: &
cū viris sanguis
num vitā meā.

In quorū manū
bus iniquitates

Haer rechter hant is vol en swaer
Van ghiften en gheshencken.

Maer ick wou gaen/ en treden in
In een onnoosel wesen.

Mij heer verlost/ hoe dat ick bin/
Ontfermt/ wilt mij ghesenen.

Mijn voet cetteryn tot gheender tijt
Van dynen wech wou ghiden/

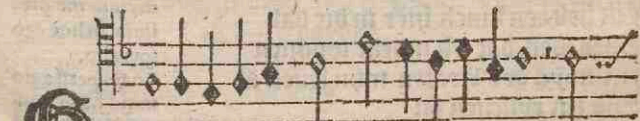
Ich sal v in die ghemeynte wijt
O heer ghebenedijden.

56
sunt; dextera eorum repleta est muneribus.

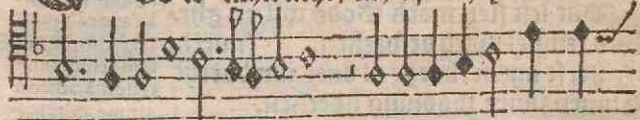
Ego aut in innocentia mea ingressus sum, redime me & miserere mei.

Pes enim meus stetit in directo, in ecclesijs benedicam te Dñe.

C Den .xxvj. psalm. Dominus illuminatio. Na de wijze
Ic weet een vroukē amozeus/ sy heeft mijn herte beuaē.

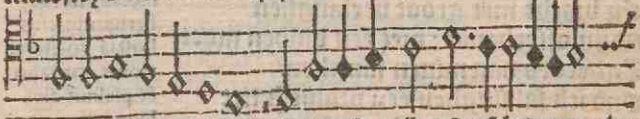
God is mijn licht/ mijn salicheyt Doer

wyden sal ick beuen? Doer wyden sal ic schroomē? Gods

maiesteyt Die wil beschermen mijn le uen/ Wan

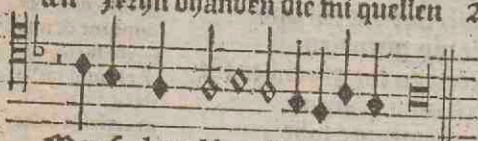

neet op my versellen Die boose/ mijn vleesch te vernies

Psalms. xxvj.

len Myn vyanden die mi quellen Als rebellen

Men sach wel hoe si vie len.

Al quaem tot my een hey? seer groot

Gheen vrees en sal my nopen.

Al waert een strydt al totter doot

Daer in soe sal ick hopen.

Ich heb een dinck hier in dit dal

Ghebeden dat ick mocht woonen

In t huys des heeren myn leuen al

End ick eysschen sal

Dattet my die heeer wilt thoonen.

Dat ick sien mach Gods wil/en ghe-

Sijn tempel mach besoeken. (nuecht

hy heeft my verbo?gē al doet zyn duecht

Binnen zynre wooning hoecken.

Als my quam druck beneuen

Seer hooch stelden my zyn handen.

Op eenen steen ghedreuen

Heeft hy verheuen

Myn hooft op myn vyanden.

Ich heb omgaen zyn wooning goet/

En bracht met groot verlanghen

Myn offerhandt : met een blyden moet

Tgheroep van minen sanghen/

End ick sal singhen een vrolyc k liet

En liedeken God ghepresen.

Myn stemme verhoort in myn verdriet

Dñs illuminatio
mea & salus mea
quem timebo?

Dñs protector
vitæ meæ, a quo
trepidabo?

Si consistant ad
uersū me castra,
nō timebit cor.

Si exurgat ad
uersum me pre
sulum, in hoc ego
sperabo.

Vnam peti a do
mino hęc requi
ram, vt inhabitē
in domo Dñi.

Vt videā volun
tatē Dñi, & viū
tem templum.

Quoniā abscon
dit me in taber
naculo suo i die
malorum.

In petra exalta
uit me & nunc
exaltauit caput
meum super.

Circuiui & im
molau i ta
bernaculo eius

hostiā vocifera
tionis, cantabo
& psalmū dicā

Domino.

Exaudi domine

Als my druck gheschiet
Wilt my vermhertich wesen.

O heer die stemme daer ick mede riep
Wilt hoozen tot allen stonden.
Mijn hert/ en mynen gront seer diep/
Dat sprack tot een oorzonden.
Ghesocht (om vzeucht te winnen)
Heeft v myn aensicht heere:
V aensicht sal ick beghinnen
Met al mijn sinuen
Te soecken altijt meere.

V aensicht van my wilt heeren niet
Noch in v thooznicheyden
Van dynen knecht doch niet en vliet/
En wilt niet van my scheyden.
God die can salich maken
Ick bid v doer v ghenaden
En wilt my alsoe niet wraken.
Ende laken
Dat ghy my wilt versmaden.

Want my verlieten (hoozt dit propoost)
Mijn vader ende moeder/
Die heer my ontfinck/ diet al vertroost/
En hy was mijn behoeder.
In dynen wech stelt my een wet/
Wilt my o heere planten/
Int rechte padt my siert en set
Dit doet te bet
Om miñder aduersanten.

En leuert my niet in haer ghequel
Die my seer tribuleren/
Die valsche ghetuyghen boos ende sel
Die willen my vernieren.
Die boosheyt lieche haer seluen veel.
Maer dat ick wil betrouwen

vocem meã quã
clamaui ad te,
miserere mei.
Tibi dixit cor
meũ, exquisiuit
te facies mea, fa-
ciem tuã Domi-
ne requiram.

Ne auertas fa-
ciẽ tuã a me, ne
declines in ira a
feruo tuo.

Adiutor meus
esto, ne derelin-
quas me, neque
despicias me de-
salutaris meus.

Quoniã pater
meus & mater
mea derelique-
rũt me, Dñs aut̃
assumpsit me.
Legẽ pone mihi
Dñe in via tua,
& dirige me in
semita recta, ps-
pter inimicos.

Ne tradideris
me in animas tri-
bulantiũ me, qm̃
insurrexerũt in
me testes iniqui,
& mētra est ini-
quitas sibi.

Psalmus .xxvij.

Dat ick hier nae in sleuens p[ro]veel
Gods beste deel

Hier bouen sal aenschouwen.

Den heere wilt toch verwachten hier

End wilt als mannen wercken.

Weest vroom in al v crachten siet/

End laet v hert verstercken.

Verbeydt met paciency goet/

Ghy en sult v niet bedroeuwen

Glyfe onuersaecht in uwē moet/

En wat ghy doet

Den heere wilt vertoeuen.

Je ghinck noch ghyster auont so heymelyc op een cozt.

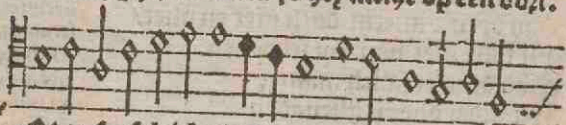
Credo videre
bona Domini,
in terra viuens
tuum.

Expecta Domis
nū viriliter age
& confortetur
cor tuum, & sus
sine Domina.

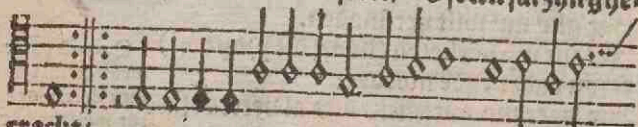
Den .xxvij. psalm.

Ad te Dñe clamabo,

Deus. Na die wyse:

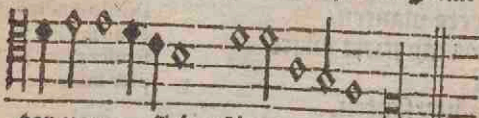

Tet v so sal ick heere roepen wt al mijn
Swycht niet ic bids v seere/ Oet ick sal zyn ghe-

cracht/

acht En wordē gelehē in sulchē geual Dē genen die

ter nere hier climmen in een dal.

Die stemme van mijn kermen

hoozt heer in mijn ghebet/

Als ick wt streck mijn armen

Tot uwen tempel net.

Mij by den sondaers niet en seynt/

Ad te Dñe cla
mabo Deus me
ne sileas à me,
ne quando ta
ceas à me, & as
similabor des.
Exaudi Dñe vo
cem deprecatio
nis meæ dū oro
ad te extollo.
Ne similiter tra
das me cū pec

Met die in boosheyt swarmen
My heere niet en scheynt.

Die met haer naesten sprekent
Van vrede hier altoos/
Vol quaets haer herten steken
Al nae haer wercken boos.

Nae haerder vonden schalek bedroch
Gheeft hun/ als ghyt wilt wrekent/
Gheet dat bid ick doch.

Nae haerder handen wercken
Wilt doch haer loonder zyn.
Sij niet en wouden mercken
Gods wercken goet en sijn/
Daer om sult ghyse alle gader
Bederuen : en niet verstercken
Noch stichten en sult ghi haer.

God is tot allen tijden
Ghebenedijt voerwaert.
Mijn stem/en mijn belijden/
Mijn bidden/end hermen swaer/
Wou hy verhooren sonder verdach.
In droefheyt my verbliden
Ontfanghen mijn gheclach.

Die heere hooch gheprezen
Altijt mijn hulper is
Mijn beschermmer wil hy wesen
Ick ben geholpen wis.
Mijn hert dat heeft in hem vertrouwt
End ick ben doen ghenesen
Geholpen sonder foudt.

Mijn vleesch wou hem veruechden.
Ick sal wt minen wil
Beliden hem met vuechden
Denmermeer swighen stil.
Die sterckheyt vanden sinen is hy.

atoribus, & cō
operantibus in
quitatē ne per.
Qui loquuntur
pacē cū pximo
suo, mala autē in
cordibus eorū.
Da illis secundū
opera eorum, &
secundū nequi-
tiam adiuuen.

Secundū opera
manuū eorū tri-
bue illis, redde
retributionem.
Quoniā nō in-
tellexerunt ope-
ra dñi, & in opa
manuū eius de-
strues illos.

Benedictus Do-
minus, quoniā
exaudiuit vocē
deprecationis.

Dominus adiu-
tor me⁹ & pros-
tektor meus, &
in ipso sperauit
cor meū, & ad-
iutus sum.

Et restoruit ca-
ro mea, & ex vo-
luntate mea cō-
fitebor ei.

Dñs fortitudo

Psalms. xxviii.

En beschermer vol van duechden
Van zijn ghesalsden vry.

U volck wilt bewaren.

Ghebenedyen veel.

Gheluck wilt openbaren

Dyn erffentis gheheel.

Wiltse regeren al ghelijck/

Verheffen/ ende sparen/

O heer van hemelrijck.

Den. xxviii. psalm.

Afferte Domino filij Dei: afferte Domino filios arietum.

Rae die wise. Ghi ionghe meyskens van aentueren.

plebis tue, & pa-
rector salua-
tionu christi.

Saluū fac popu-
lum tuū Dñe, &
benedic hæredibz
tati tuæ, & rege
eos & extolle il-
los vsq; in æter.

Ghi Godes kinderē groot vā samē Bzēgt di-
Wilt kinder vā rāmē tot hē versamē En bzēngt

men offer tot God dē heer
zijn naem lof end alle eer. Aenbidt en prūst hē doch al

rijt meer Al in sū heilige stede goet Sū grootē naē bo

men allen namē Wilt daer aēroepē met allen spoet.

Gods stēme wil op dat water treden.

Sū maieslept maecte groot gheluyt.

Vox Dñi sup a-
quas, Deus mar

Die heere op menighe water steden
Des heeren stem ghinck doer een virtuyt
In alle machticheyt ghinck hy wt.

Die Cederboomen zyn stemme breekt/
Hy sal doen storten/ vallen beneden
Boomen van Libano/ als hy spreect.

Hy false breeken in sulcker maten
Aecht als een half van Libano.

Die hy beminde vol charitaten
Als ionghe eenhoornen/ was seer vro.

Gods stem wou clieuen die vlammen so/
Het bosch van Cades dat sal hy veel

Stoozen: die hinden int wilde ghelaten
Gods stem bereyde hier cost geheel.

Hy sal verclaren die wilde plecken/
In synen tempel sijn spreken al

Sijn lof en glozy sijn daer ontdecken.

God laet hier woonen int aertsche dal
Een waterloet/ end hy sitten sal

Een Coninck inder eewicheyt:

God sal den synen hier cracht verwecke/
Met pays hy hun veel gheluck bereypt.

C De .xxix. psal. Na de wise/ Minē geest heeft mi bed.

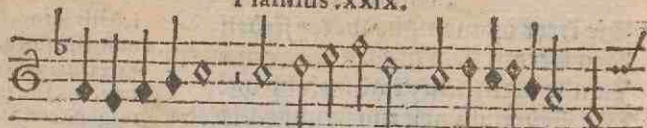
Heer v wil ich prij sen/ Dat ghy mijn
v wil ich eer bewij sen/ Dat ghy niet

ontfanger zint :
en hebt verblijt Mijn vjanden die plaechde En mi ver

iestatis intos
nuit, Dñs sup a.
Vox Dñi in virs
tute, vox Dñi in
magnificencia.
Vox Dñi cōfirin
gentis cedros.
Et comminuet
eos tanq̄ vitullū
libani, & dilect̄.
Vox Dñi inter
cidens flammā
ignis, vox Dñi
concutientis.
Vox Dñi prapa
rantis ceruos, &
reuelabit cōden
sa, & in templo
eius oēs di. glō.
Dñs diluuium
inhabitare facit
& sedebit dñs
rex in æternū.
Dñs virtutē po
pulo suo dabit,
Dñs benedic.

Psalmus .xxix.

Drueten hier/ Als ick riep en claecheden Ghe-

naest ghy mijn dangier.

Mijn stel woudt ghy wt leyden
 Al wt den helschen val/
 Ghy en wout van my niet scheyden
 Maer hieft my wt dat dal.
 Ghy heyligen wilt hem singen
 Zijn ghedachtenis verclaert/
 Van sinen heyligen dingen
 Zijn lof doch openbaert.

Zijn granschap is gebleuen
 In zijn onwaerdicheyt/
 In synen wil het leuen
 God doer zijn cracht bereypt/
 Tot tsayonts duert dat trueren
 Dot ons hier wil beuaen/
 Glijfschap sal by ons dueren
 Tot dat den dach coemt aen.

Als ick eens was voozspoedich
 End alsf my ghinck seer wel/
 Doen sprack ick seer vrymoedich
 Gheen dinck my beroeren sel.
 In dynen wil ghepresen
 Mijne schoonheyt gaesdy macht
 End mijn suyuerlyck wesen
 Gaest ghy o heere cracht.

Ghy woudt hier van my keeren

Exaltabo te do
 mine quoniam
 suscepisti me.
 Dñe Deus me
 clamauit ad te,
 & sanasti me.
 Dñe eduxisti ab
 inferno animã
 meã, saluasti me
 a descendentib,
 in lacum.
 Psallite dño san
 cti eius, & cõsis
 temini memo
 riz sanctitatis
 eius.

Quoniã ira in
 indignatione es
 ius, & vita in vo
 luntate eius.
 Ad vesperũ de
 morabitur fies
 tus, & ad matu
 tinum lætitia.

Ego aut dixi in
 abundãtia mea,
 nõ mouebor in
 æternum.

Dñe in volunta
 te tua presitisti
 decori meo vir
 tutem.

Auertisti faciẽ

Dijn aensicht heere goet
 Dat deed my druck vermeerren
 En qualijck zyn ghemoet
 Daer om so sal ick crachtich
 Roepen/nacht ende dach
 Tot v o God almachtich
 V bidden wat ick vermach
 Wat baet sal ick dan halen/
 Wat vrucht in mijn bloet gheschiet
 Als ick sal moeten dalen
 Te grondt/en comen te niet?
 Sal v moghen belijden
 Het puluer: oft het stof
 V waerheyt tot eenigen tijden
 Vertellen/oft gheuen lof?
 Die heer heeft willen hozen
 Barmhertich heeft hi gheweest
 Met synen wtuercozen
 Mijn hulpet/die my gheneest.
 Mijn kermen ghy tot vruechden
 Heerde/ o heere sijn/
 Mijn droefheyt doer v duechden
 Liet ghy tot blisshap zyn.
 Op dat v hier mach louen
 Met sanck ende melody
 Mijn glozy God hier bouen
 Dat niet versweghen sy.
 O heere God verheuen
 Eeuwich sal ick certeyn
 Belijden v alleyn.

tul i me, & factus sum consturbatus.
 Ad te Dñe clamabo, & ad Deū meū deprecabo.
 Quæ utilitas in sanguine meo est descendendo in corruptionem?
 Nunquid confitebitur tibi puluis? aut annuntiabit veritatē?
 Audiuit Dñs & misertus est mei Dñs factus est adiutor meus.
 Cōuertisti planctū meū in gaudium mihi, concidisti saccū meū & circumdediti.
 Ut canter tibi gloria mea, & nō compungar Domine Deus

Den . xxx . psalm. In te Domine speravi. Na de wijse/
 Waer machse zyn die liefste mijn/ die ick
 met ooghen ze aensach.

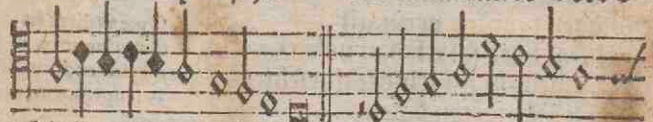
Psalms. xxx.

E

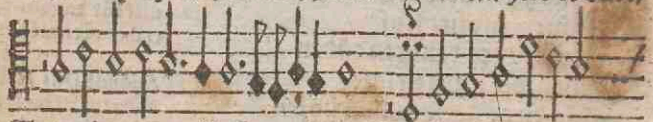
Ik heb gestelt
Laet my bescha

op v mijn heer *Mijn hoep*
met nēmermeer *Doer v*

ghi zijt mī toeverlaet

iusti cy by mi staet/ *Wilt mi/en coēt mi hier te baet/*

Tot mi v ooz wilt strec ken/ *Et wilt v spoede metter*

daet Om my wt verdriet te trec

ken.

Wilt my wesen doer v ghenae

Een God/ die my beschermen mach.

Een huys der toevlucht/ vzoech en spaey/

Wilt ghy my zyn/ nacht ende dach/

End wilt verhooren mīn gheclach/

Dat ghy my moecht salueeren

End maken my sonder verdriach

Salich/ tot uwer eeren.

Want ghy mīn stercheyt zyt altit

Mīn toevlucht/ ghy my leyden sult

Om dynen naem ghebenedyt/

Ghy sult my voeden onuerschult.

Mīn vyanden met thoozne veruult

In te Dñe spera
ui non confuns
dar in aternū.

Inclina ad me
aurē tuā, accelas
ra vt eruas me.

Esto mihi in
Deū protectore
& in domū refu
gij, vt saluum.

Quonīa fortitu
do mea & refus
gium meū es tu
& ppter nomē
tuū deduces.

Educes me de

Een streck my heymelick spreeden/
Want ick heb v een heer ghehult
Ghi sult my daer wt leyden.

In dinen handen vader goet
Mijn gheest/ mijn siel ick gans beneel.

O heer/ God vander waerheyt soet/
Van v ben ick verlost gheheel.

W salicheyt is mijn inweel.

Ghi haetse die ijdel heyt houtwen

Sonder profijt/ tot achter deel.

Maer ick wou God betrouwen.

Mijn vrucht sal zyn v goetheyt groot.

Ghi saecht mijn cleyneheyt openbaer.

Ghi hebt verlost wt haren noot

Mijn siel: ghi zijt mijn lieffte vaer

Ghi en sloot my niet (doer liden swaer)

Al in mijns vijants handen.

Ghi broecht mijn voeten (dat is claer)

Int ruyme / wt haer banden.

O heer wilt mijns ghenadich zyn

Want seer wordick ghetribuleert.

Mijn ooghen vol van druck en pijn/
Mijn siel/ mijn buyck is wt ghetceert.

Mijn leuen is in druck verneert.

Mijn iaren in suchten en stenen.

In aerngede is mijn cracht verkeert

Beroert so zyn mijn benen.

Mijn vijanden ben ick hier gheweest

Tot schand/ en mijn ghebueren me

Doer my sy waren seer bezreest.

Van my sy bloden opter ste.

Ich was vergheten wat ick de/
heel doot in haer ghedachten

Gheluck een vat dat is ontwe

Niet meer sy my en achten.

laqueo hoc quæ
abscöderunt mi
hi, quoniã tu es
protector me⁹.

In manus tuas
cõmendo spiritus
tũ meum, redem
misti me Dñe
Deus veritatis,
O disti observa-
tes vanitates su
puaque, ego autẽ
in Domino spes
raui.

Exultabo & læ
tabor in miã.

Quoniã respexi
sti humilitatem
meã, saluasti de.

Nec conclusisti
me in manibus
inimici, statui in
loco spaciofo
pedes meos.

Miserere mei
Dñe quoniã tri
bulor, cõtur.

Quoniã defecit
in dolore vita
mea, & anni.

Infirmata est in
paupertate vira
tus mea, & ossa
mea conturb.

Super oes inimĩ
cos meos factus
sum opprobriũ
vicinis meis.

Qui videbant
me foras fugies
runt à me, obl.

Factus sum tan
q̃ vas perditũ.

Ick hoorde haer misprijzen al
 Van veel die ront om stonden my.
 Myn siel te trecken tot eenen val
 Alsulcken raet bedachten sijn.
 Maer heer/mijn hoep alleen waert ghy
 Ick sprack/mijn God gheprijzen
 Sijt ghi: end in v handen vry
 Myn auontuer sal wesen.

My wt mijns vijants hant bezijt/
 Van die my hier veruolghen sel.
 Waensicht op v knecht altijt
 Laet lichten/my bewaert seer wel.
 Doer v goetheyt behoedt my suel.
 Gheen dinck sal my beschamen.
 Want ick aentriep in mijn ghequel
 Owen naem bouen alle namen.

Die boosen moten zijn confusys
 End moeten inder hellen gloet.
 Haer lippen laet om haer abuys
 Stom worden: want sijn zijn verwoet.
 Opgeblasen is haren moet.
 Sijn spreken boose dinghen.
 Hoe veel zijn heer v gauen soet
 Al die v vrees aenhinghen.

Dees gracy hebt ghi haer bereypt
 Al die v dat betrouwen can.
 In der menschen teghenwoerdicheyt
 Ist ionck/ist oudt/ist vrou/oft man/
 Ghi sultse wel verberghen dan
 Van der menschen perturbacy.
 Ghi neemtse te beschermen an
 Vander toughen murmracy.

God (die heeft wonderlijck ghepast
 Op my zijn goetheyt) si ghelooft.
 Al in een stadt seer sterck en vast/

Quoniã audiui
 vituperationẽ
 multorum.

In eo dum cõue
 nirẽt simul ad-
 sum me.

Ego autẽ in te
 speraui Dñe, dis
 xi Deus meus es
 tu, in manib.

Eripe me de ma
 nu inimicorum
 meorũ, & à per-
 sequentib. me.

Illustra faciem
 tuã super seruũ
 tuũ, saluũ me fac
 in mĩa tua Dñe,
 nõ cõfundar qm̃
 inuocaui te.

Erubescant im-
 pij & deducatur
 in infernũ, mu-
 ta fiant labia.

Quæ loquitur
 aduersus iustũ
 iniquitatem.

Quãm magna
 multitudo dul-
 cedinis tuę dñe.

Perfecisti eosq
 sperant in te, in
 cõspectu filiorũ.

Abscondes eos
 in abscondito fa-
 ciei tuę, à con-
 turbatione ho.

Proteges eos
 in tabernaculo
 tuo, à contradi.

Benedictus Dñs
 quoniam miris
 ficauit miseri-
 cordiam suam.

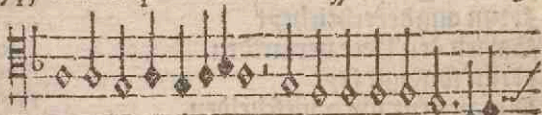
Als mijn herte my was berooft
 En mijn verstant my was verdooft
 Ick sprack/ ick ben verstootten
 Van v aensicht/heel af gheclooft
 Ghi verstoofde my onuerdooten.

Hebt lief den heer ghi heylighen reyn
 Die God hier wtuercozen heeft/
 Want hy hier saect die waerheyt pleyen/
 Hy strafte hem die hier hooneerdich leeft.
 Weest vzoem ghi die den heer aencleest
 Die v hope condit setten
 Op God: weest sterck/en niet en beest.
 Gheen dinck en mach v letten.

Den. xxxj. psal. Beati quorū re. Na de wijse. Lamour de moy.

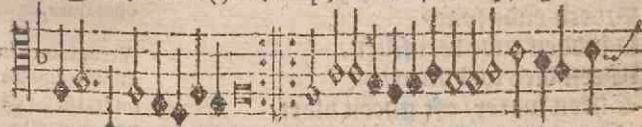
Ego autē dixi
 in excessu men-
 tis meę, piect.
 Ideo exaudisti
 vocem oratiōis
 meę dum cla.

Diligite dñm
 oēs scti eius, quā
 veritatē regret
 Dominus, & res-
 tribuet abundā
 ter faciētib. su.
 Viriliter agite &
 confortetur cor
 vestrū, oēs q̄ spe-
 ratis in dño.

S

Mich sijn Wijs boosheit is verge
 Bedect (hoort my) Wijs sondē sijn geble

uen Salich ic meyn Is hy dyē God
 uen

alleyn Geen sondē wil toe scrij uen Wijs geest cer-

teyn Van bedroch wel reyn can blij uen.

Want als ick sweech
 Mijn ghebeente moest verouwen/
 Ick riep/ ick creech
 Den heelen dach veel rouwen.
 Want dach ende nacht
 V hant viel my ontsacht/
 Mijn rug ghebeen doerficken
 Is heel versmacht/
 Daer om mijn cracht moest vzeken.

Heer excelent

Mijn sonden/ mijn misdaden
 Heb ick bekent
 SHEMAECT uwer ghenaden.
 Ick heb gheseyt/
 Mijn ongherechtigheyt
 Sal ick den heer vermelden.
 Mijn sondigh seyt
 V maieseyt my quitschelden.

Om dees ghenaepe

Sullen alle goede menschen
 Vroech ende spaey
 V bidden ende wenschen.
 Weest dies wel vroet/
 Gheen water/ oft gheen vloet/
 Gheen liyden sal hem naken:
 Weest wel ghemoet
 Dit woort is soet te smaken.

Ghy zijt altyt

Mijn toevlucht in mijn liyden
 Die my verblift/
 Vanden boosen wilt my vryden.
 Ghy spreect o heer/
 Ick gheue v mijn leer
 End sal v instrueren/
 Tot v ick begheer

Quonia tacui
 Inueterauerunt
 ossa mea, dū cla
 marē tora die.

Quonia die ac
 nocte grauata
 est super me ma
 nus tua, cōuers
 sus sum in crās
 na mea dū cōsis
 gitur spina.

Delictum meū
 cognitū tibi fes
 ci, & iustitiam
 meam non ab
 scondi.

Dixi confitebor
 aduersum me
 iniustitiā meam
 Dño, & tu remi
 sisti impietatem
 peccati mei.

Pro hac orabit
 ad te omnis san
 ctus in tempore
 oportuno.

Veruntamen in
 diluuiō aquarū
 multarū, ad eū
 non approxi
 mabunt.

Tu es refugium
 meū à tribula
 tiōe quę circums
 dedit me exul
 tatio mea, crue
 me à circum.
 Intellectum tibi
 dabo & instrua
 te i via hac quę
 gradieris.

Mijn ooghen seer te keeren.

En wort doch niet

Ghelijck peerden oft muylen/

Daer in men siet

Gheen verstant en can gheschuylen.

Ghy moet die wel

Als sy worden rebel

Met banden ende thoomen

Bedwinghen sel

Dat sy niet snel aencomen.

Veel gheesselen swaer

Die sondaer moet ontfanghen:

Die hoert (voertwaer)

Sal Gods ghenaece omuanghen.

Die God bemint

Die oprecht zijt ghesint

Dreuechde wilt bewijzen/

Droefheyt verwint

Sijn lof beghint te prisen.

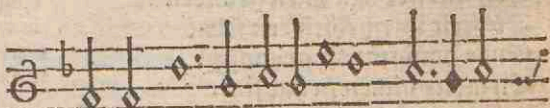
Nolite fieri sicut equus & mulus, quibus non est intellectus.

In chamo & freno maxillas eorum cōstringe q̄ nō approximāt ad te.

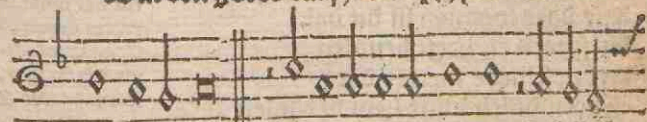
Multa flagella peccatoris sperantē aut̄ in Domino misericordia circūdabit.

Letamini in domino & exultate iusti, & gloriamini omnes recti corde.

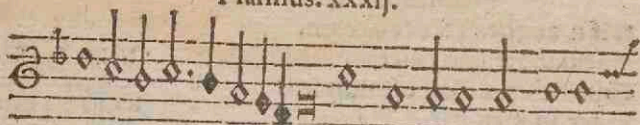
De xxxij. psal. Exultate iusti in Domino. Na de wijze
 Daer ic eens was willecome/sy hieten my elders gaen.

V Erlijt v / wilt verholijfen **G**hy die hier
 Wat den goede dat sy God prisen **W**el be

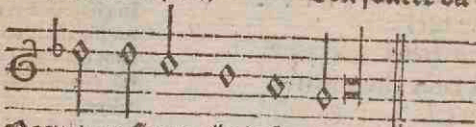

rechneerdich zijt / Met herpen wilt vclaren **E**n hier be
 taemt tot alder tijt.

lijden den heer/

En souer vā thien snaren

Exultate iusti
in Dño, rectos
deceat collaud.
Cōfitemini Do
mino in cithara
in psalterio.
Cantate ei can
ticū nouū, bene
psallite ei.
Quia rectum est
verbum Dñi, &
oīa opera eius.
Diligit mīam &
iudiciū, mīa dñi
plena est terra.

Reemt en singt zyn lof end eer

En nieu liet wilt hem toch singhen

Bzolijck wter herten sijn

Syn woort is recht/ end al zyn dinghen

Heylich/ en ghetrou die zyn.

Het oerdeel en bermherticheyt

Bemint hi altijt certeyn.

Dol is op aerden hier verbzeyt

Sijn goetheyt en genade reyn.

Dooz Gods woort sijn vast geschapen

Al die hemelen ende haer cracht

Dooz synen gheest/ en hi can rapen

Alle wateren met zyn macht

En meester van allen gronden

Die stelt hy ghelick een schat

Ende houdtse vast gebonden

En laetse bliuen in har skat.

Verbo Domini
caeli firmati sūt,
& spiritu oris
eius oīs virtus.

Cōgregās sicut
in vtre aquas
maris, ponēs in
thesauris abyf.

Laet toch den heer der heeren vzesen

Heel dat aertrijck ouer al

Van hem beweghet moeten wesen

Die daer woonen in dit dal.

Hy sprack en heeft beuolen

Het geschiede metter daet

Gheen dunck blift hem verholen

Die heere scoort der heydens raet.

En die gedachten van den mīnschen

Timeat Dñm
oīs terra, ab eo
aūt cōmouean
tur oēs inhabi
tantes orbem.
Quoniā ipse dñs
xit & facta sunt,
ipse mādauit &
creata sunt.

Dñs dissipat cō

Die verachtet hy ende laect
 En hi versmaedt den raet der Pryncen
 Sinen raet alleen volmaect
 Inder ewicheyt sal bliuen
 En zündet herten ghedacht
 Dat sal ewich becliuuen
 Van tgestachte totten gestacht.

Salich zyn sijn wilt dit hozen
 Dpen die heere is haer Godt
 Die hi heeest hier wtuercozen
 Om te hebben zyn erfloot.
 God sach wt sinen thronen
 Hier neder al wt zyn rüch
 Al op der menschen sonen
 En heestse ouersien ghelijck:

Hi heest al haer herten tsamen
 Geschapen end oock verfiert
 Al haer wercken hi by namen
 Bekent hy en regiert.

Gheen Coninck en wort behoutwen
 Al is zyn macht noch so groot
 Gheen reuse en mach hem boutwen
 Alleen op zündet crachten bloot.

Een peert en dient tot geenē stonden

Tot eenigher salicheyt
 Dooz zyn cracht/waer eest beuonden
 Dattet salicheyt heeft bereyt?
 En siet/Gods ooghen aenschouwen
 Op al die hem vreesen can
 En zyn ghenade betrouwen
 Die is certeyn een salich man.

Op dat God haer mach bezijden
 Vander doot/en spisen ghewis
 Ons stel wacht hem tallen tijden
 Want hi ons beschermet is

filia gentili, res
 probat aut cogitationes popu-
 lorum.

Cōsiliū aut Dñi
 in æternum ma-
 net, cogitationes
 cordis eius in ge-
 neratiōe & ge.

Beata gens cui
 est populus quē
 elegit in hered.
 De celo respec-
 xit Dñs, vidit
 oēs filios hoīm.

De preparato
 habitaculo suo,
 respexit sup oēs
 g habitāt terrā.

Qui finxit sigil-
 latim corda eos
 rā, qui intelligit
 oīa opera eorū.

Nō saluatur rex
 per multā vir-
 tutem, & gigas
 non saluabitur
 in multitud.

Fallax equus ad
 salutē, in abun-
 dantia aut virtu-
 tis suę nō sal.

Ecce oculi Dñi
 sup metuentes
 eū, & in eis qui
 sperāt sup mise-
 ricordia eius.

Vt eruat a mors
 te aīas eorū, &
 alat eos ī fame.

Anima nostrū
 sustinet Dām,

Psalmus. xxxiiij.

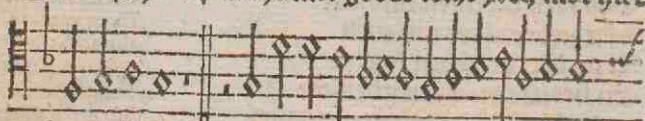
Ons hert sal vrolijck leuen
In sinen naem hoepden wy
Wilt ons v goetheyt gheuen
Soe wij dat betrouwen dy.

Quia in eo læ-
tabitur cor nos-
trū & in noie.
Fiat mīa tua do-
mine sup nos.

Den. xxxiiij. Psal. Bñdicā dñm in omī tempore. *Pa de*
wise. Een meu liet heb ick op hant/ter eeren vā alle.

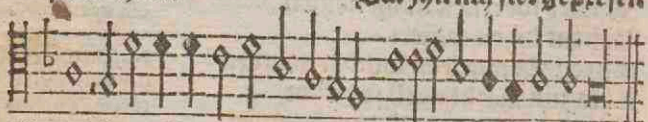
Ick sal den heer tot al der tūt Danckē/ghe-
Sijn lof al tūt met groot iolyt *Mij mēt hier*

benedijde
sal belijden

In god aē alle sūden

Sal zjn mī siel gepresen

sijn Dit hoorēde laet vblijden Al die daer goedtierre zjn.

Maect groot dē heer/loeft hē met my

Magnificate
Dominū meū,
& exaltemus no-
men eius in id.
Exquisiui Dñm
& exaudivit me
& ex omnibus
tribulationibus
meiscripuit me.

Laet ons zjn naem te samen

Verheffen hier van herten bly

Den heer van grooter samen

Heb ick ghesocht bi namen

En hi heeft mi verhoort seer wel

Als my droef heyden quamen

Tooch hy mi wt al mīn ghequel.

Wilt tot hem gaen/en wort verlichtē

Gheen schand en sal v raken.

Dees arme mensch/(hoort dit gedicht)

Die riep: God wou hem maken

Accedite ad eū
& illuminamini
& facies vestrae.
Iste pauper clā-
mauit & Dñs

Salich in al zyn saken
 Dat is/van al zyn lyden swaer
 Gods enghel sal ghenaken
 Die God vreesen/verlossen haer.
 Smaect/ende siet/want God de Heer
 Is soet bouen allen maten.
 Salich is hi/die can wel seer
 Sijn hoep/zijn toeuertlaen
 Op God vol charitaten
 Hier stellen: Vrees den Heere repn
 Ghi heylighen/wilt dit vaten
 Die God vreesen/zijn rijck certeyn.
 Die rijcke hebben hier behoest/
 End sij veel honghers leden.
 Die God hier soecken onbedorft
 Gheen goet sal van haer treden.
 Ghi kindren hier beneden
 Coemt hier/en hoorz nae mijn vermaen
 Ick sal v (weest te vreden)
 Leeren Gods vreesse wel verstaen.
 Wie yffer die dit leuen soet
 Goey daghen wilt beminnen?
 Van alle quaet v tonghe snoet/
 D lippen laet niet beghinnen
 Bedroch met boosen sinnen
 Te spreken:maer van tquaet v keert.
 Doet goet/wilt vrede winnen:
 Ende dyen altijt persequeert.
 Gods ooghen sien den gorden aen
 Haer ghebeden wilt hy hooren.
 Sijn aensicht sal hi op haer slaen
 Dyt v:enghen te vozen
 Dat hise mocht verstooren.
 En haer memoery vander eerd
 Mocht bliuen heel verlozen

exaudiuit eum,
 & ex omnibus.
 Immittit ange-
 lus Dñi in cir-
 cuitu timentiu.
 Gustate & vi-
 dete qm̄ suavis
 est Dñs, beatus
 vir qui sperat
 in eo.

Time Dñm
 oēs sancti eius
 quoniã non est
 inopia timen.
 Diuites eguerūt
 & esurierūt, in-
 quirentes autē
 Dominũ, nõ m̄
 nuētur om̄i bo.

Venite filij audi
 te me, timorem
 Dñi docebo.

Quis est homo
 qui vult vitãdĩ
 ligit dies vid.
 Prohibe linguã
 tuã a malo, & la-
 bia tua ne lo-
 quãtur dolum.
 Diserte a malo
 & fac bonũ, in-
 quire pacem.
 Oculi Dñi super
 iustos, & aures
 eius in preces.
 Vultus autē Dñi
 super facientes
 mala, vt perdat
 de terra memos
 riam eorum.

Psalms. xxxiiiij.

Die bootheyt hebben aengheuerdt.

Die goede riepen al ghelijck
 God hoorde haer verlanthen
 En haer die heer van hemelrijck
 Als druck haer had beuaghien
 Verlosse: en den vanghen
 Is God nae by tot een oorzont.
 Die ootmoedicheyt aenhanghen
 Sal hi maken geheel ghesont.

Veel lidens coemt den goeden voer
 Groot is haer tribulacy
 Van allen desen sal hi hoer
 Verlossen door zijn gracy.
 Haer ghebeente tot alder spacy
 Wil hi bewaren al ghemeen.
 Daer af met molestacy
 En sal gebroken worden gheen.

Die doot v sondaers wort voorzwaet
 Die quaetste hier beuonden.
 En die den goeden alle gaer
 Haten/ groot zijn haer sonden/
 Die sielen (gans ontbonden)
 Van sinen knechten/maect hi vry
 Die in hem tot allen stonden
 Hopen. niet en verbueten sij.

Na de wyse. O wreede fortune ghi doet mi truerē nu.

Clamauerunt
 iusti & Dñs ex
 audiuit eos, &
 ex omnib. tribu
 lationib. eorū.
 Iuxta est domi
 nus his q tribus
 lato sunt corde,
 & humiles spiri
 tui saluabit.
 Multae tribulas
 tiōes iustorū &
 de omnib. his li
 berabit eos dñs

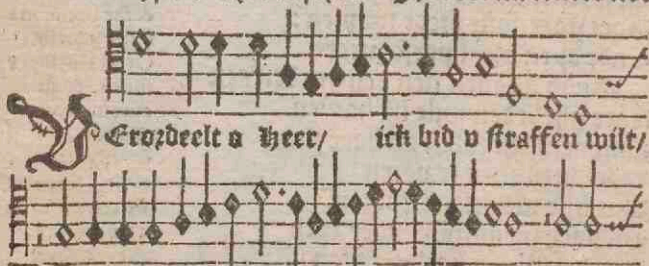
Custodit Dñs
 oīa ossa eorū, &
 vnū ex his non
 conteretur.

Mors p̄c̄torū
 pessima, & q̄ ode
 runt iustum.

Redimet Dñs
 aīas seruorū su
 orum & nō de
 linquēt oēs q.

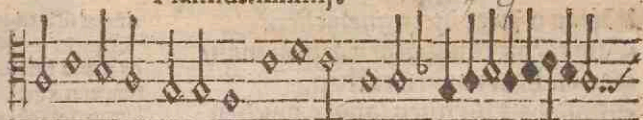
Den. xxxiiij. psalm.

Iudica Dñe nocentes.

Herddeelt o heer/ ich bid v straffen wilt/

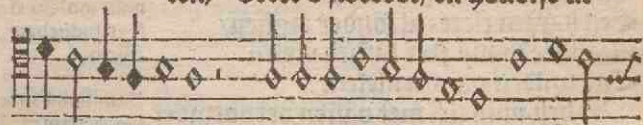
Die my bestrijden en beuech ten Nengrijpt

v wapen ende schilt **V** hulpe wilt my aen rechte

ten/ **T**rect v sweerdt/ en houdtse in

gehechten. **S**egt tot mijn siel mits desen/ **V** salichey

heyt wil ick we

Die soeckē mijn siele/laet beschamē vry/

Te rug so wiltse laten loopen.

Beschamē die quaet dencken ouer my/

Als stof waeyt ouer hoopen/

Gods enghel moetse so bestroopen/

Doncker laet worden haer ghangen

Gods enghel moetse beuughen.

Sij hebben my lagen heymelijck geleyt

En te vergheefs mijn siel sij waecten/

Dus laet die stricken hun zijn bereypt

Daer zij my mede ghenaecken

Die zij voer my verborzen maecten/

Mijn siel sal blüschap in **G**od ontfaen/

Vreucht in zijn salicheyt beghaen.

Al mijn ghebeenten sullen spreken dan

Iudica Domine nocentes me rex. Apprehens de arma, & Effunde fr.

Confundantur & reuerentur.

Auertantur retrorsum & con.

Fiat tanq̄ puluis ante faciē vent.

Fiant vię illorū tenebrę.

Quoniā gratis absōderūt mihi interitum, la

quei sui,

Veniat illis lac

queus quē ig.

Anima aut̄ mea exultabit in Do

mino,

Oia ossa mea di

Wie is o Heer dy te ghelücken?

Ghy coemt te baten den armen man/
Verloft hem vanden rücken.

Die valsche tuyghen sonder wijcken

Al dat my was oncondich

Dat vzaechden sij wemondich.

En sij my quaet betaeldē voer dat goet

Op dat mijn siele mocht verdrooghen

Met alien commet en teghenspoet.

End ick heb aen ghetoghen

Een hayzen elect/ al sonder laghen/

Wanner sij my seer lastich vielen

End wilden my vernielen.

Ik heb mijn siel met vasten verootmoet

En mijn ghebet heb ick ghedraghen

In mynen schoot/ als ons naesten soet

Const ick haer wel behaghen.

Ich ben verclepnt/ end oock verflaghen

Als een dpen droefheyt hier pozden

Ben ick truerich gheworden.

Deer vrolijk tegens my so waren sij

Vergadert/ teghens my gheseten/

Weel roeden worden vergadert my

Eer ick dat heb gheweten.

Sij zün verstroyt/ end oock versleten.

Sij my tempteerden/en hoonden/

Haer tanden sij my thoonden.

O Heer wāneer suldy dit seouwen aen?

End wilt mijn siele weder stellen

Van haerder quaetheden (sel ghedaen)

Van den leeuwen die my quellen.

Ich sal beliden en vertellen

O Heer al in der grooter kercken

By veel menschen louen v werken.

En laet haer ouer my verblijden niet

dñe q̄s s̄tis tibl̄

Eripiens inopē

de manu fortio

rum eius, ege.

Surgentes testis

iniqui, quē igno

rabā interrog.

Retribuebāt mi

hi mala pro bo

nis sterilitatem

animæ meæ.

Ego aut̄ cūm

mihī molesti es

sent, induebar

cilicio.

Humiliabā in ie

junio aiām meā

& oratio meā.

Quasi proximū

& quasi fratrem

nosirū sic cōplas

cebam, quasi lu

gēs & cōtristas

tus sic humil.

Et aduersum

me letati sunt.

& cōuenerunt.

cōgregata sunt.

Dissipati sunt,

nec compuncti

tentauerūt me,

substantauerunt

me substan.

Domine quādo

respicias, resti

tue aiām meā &

malignitate cor

rū, & leonibus.

Cōfitebor tibi

in ecclesia magis

na in populo.

Nō supgaudeāt

Die my in boosheyt willen crencken
 Die te vergheefs my (also men siet)
 Haten/ end op my wencken.
 Want sy met also loose swencken
 Tot my seer wonderlyck spraken/
 Sy bedachten boose saken.

Sy hebben haren mont wüdt opgheset
 En hebben teghens my ghesproken/
 Wel aen/ wel aen/ wy dat sagen net/
 Ons ooghen zyn ontploken/
 Ghy siet wel heer/ hoe dat sy poken.
 Spreekt/ wilt niet van my strücken/
 Mijn saeck God wilt bekücken.

Recht my o heer nae v iusticy sijn
 Dat sy op my niet en verozenchden/
 Dat sy niet en spreken doet haer senijn
 Onse siele wilt verienchden.
 En laerse niet nae haer ondeuchden
 Alsulcke woorden onderwinden
 Wy sullen hem verflinden.

Tot schande moetē sy hier zyn gebrocht
 Die in mijn quaden glozieren/
 Spot en schande sy hun toe gedocht
 Die op my maligneren.
 Die mijn gerechticheyt vol eeren
 Soecken/ die moeten iubileren
 Blyschap altijt hanteren.

Wel mogen sy seggen hier tot ald tyt
 Verheuen sy die heer almachtich:
 Die met den vrede hier zyn verblit
 Van synen knecht waerachtich.
 En dijn gerechticheyt gedachtich
 Mijn tonghe sal v eer bewyssen
 Den heelen dach v pryssen.

Den. xxxv. psal. hooch te singen. Dixit iniustus vt de.

mihī qui aduer-
 santur mihī, qui
 oderūt me graa-
 tis & annunt.
 Quoniam mihī
 quidem pacificē
 loquebantur.

Et dilatauerunt
 sup me os suū, di-
 xerūt euge euge.
 Vidisti Dñe ne
 fileas, Dñe ne.
 Exurge & intē-
 de iudicio meo
 Deus me⁹ & Dñs
 meus in caus.

Iudica me secun-
 dum iusticiā tuā.
 dñe Deus meus
 nō supergaud.

Non dicāt ī cor-
 dibus suis, euge
 euge animae no-
 strae, nec dicant
 deuorabim⁹ eū.

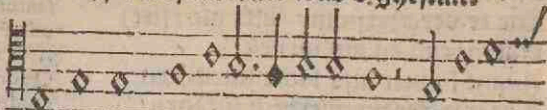
Erubescant & re-
 uereātur simul:
 qui gratulan.

Induantur cōfu-
 sione & reueren-
 tia qui maligna
 loquūtur sup.

Exultent & læs-
 tentur q̄ volunt
 iusticiam meā:
 & dicant semper
 magnificet Dñs
 qui volunt pacē
 serui eius.

Et lingua mea
 meditabitur ius-
 ticiam tuam.

Na de wijze. Hosina waer was v. ghestalt.

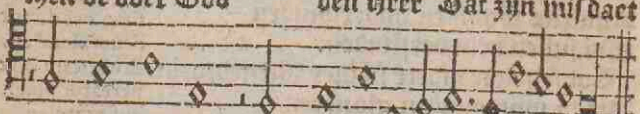
Die boose sprack in zijn gedacht Dat hy tot
Gods vrees en heeft hi niet geacht Gehonden

fonden wou poe gen/ Wāt hi bedriech-
voer zijn oo gen.

lyck de voer God den heer Dat zijn misdaet

En boos gelaet Mocht zijn gehaet met allen seer.

Sijn woerdē zijn boosheyt en bedriech
Hy en heues niet willen bekennen.
Om wel te doen op aerden/ noch
Tot duechden hem willen wennen.
Hy heeft in zj camer boosheyt voortbrocht
Sinen wech was quaet.
End sonder haet
heeft hy die quaetheyt altit ghesocht.
Die goetheyt heer is in hemelryck.
Die waetheyt hooch gheresen.
End u iusticy is ghelijck
Als Gods berghen ghepresen.

Verba oris eius
iniquitates & do-
los, noluit intel-
ligere vt bene.
Iniquitatē medi-
tatus est in cubi-
li suo, asitit om-
ni viā nō bonę,
malitiā aut non
odiuit.
Dñe in cōlo mi-
sericordia tua,
& veritas tua.
Iusticia tuā sicut
montes dei,

O heet v oerdeelen als een diepte zijn.

Want ghi gheneest

Menschen en beest

Soe ghi vermeerct v ghenade sijn.

Onder v vloghelen sullen seer
Hopen der menschen sonen.

heel d'oncken van d'ijn gauen heel

Sullen zijn die by v wonen.

Wt den beker van v wellusticheyt

Sult ghi voerwaer

haer alle gaer

Schencken die ghi haer hebt bereypt.

Die clac fonteyn des leuens soet

By v is/sonder ophoutwen.

het licht dat ghy ons gheuen moet

In v lichte wij sullen beschouwen.

Verbreyt hem v goetheyt die v kennē hier

Toont en verclaert

hier onghespaert

Den goeden v iusticy fier.

Vaet my doch hier torcomen niet

Den voet der opgheblasen.

Noch laet my doock beroeren yet

Die hant der sondiger dwasen.

Wāt die met boosheyt hebbē om gegaen

Die vielen al

Een grootten val

Sijn wt gedreue/en mochten niet staen.

De xxxvj. psalm. Noli emulari in malig. Na de wise

Je heb om vrouwen wille gereden so menigen dach.

S willes niet benyden Ter herten laten

8
iudicia tua sicut
abyssus multa.
Homines & ius
menta saluabis
Domine.

Filij autē homi
nū in tegmine
alarum tuarum
sperabunt.

Inebriabuntur
ab vbertate do
mus tuæ, & tor
rente voluptas
tis tuæ potab.

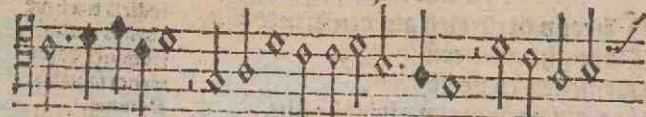
Quoniā apud te
est fons vitæ, &
in lumine tuo v̄
debimus lumē.

Pretende miserā
cordiā tuā sciē
tibus te, & iusti
ciā tuā his q̄ res
cto sunt corde.

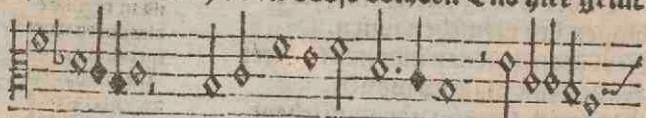
Nō veniat mihi
pes superbiæ, &
manus peccāris
nō moueat me.

Ibi ceciderūt q̄
operātur iniqui
tatem, expulsū
sunt, nec potue
runt stare.

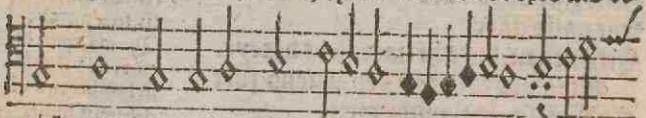
Psalmus. xxxvj.

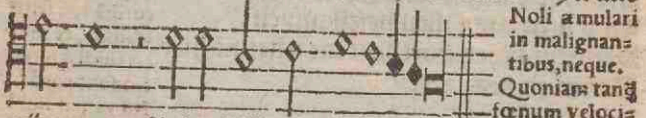
gaen Dat hun die boose vbliden End hier gelue

ontfaen/ Want sij als hoy v'douen Verdozre als ee-

nich cruyt. Betrouden den heer hier bouen In alle

zijn goet Sult ghi hier zijn geuoet.

Wilt v in god vermaken.

Hy gheeft v veel gauen soet.

Daer na v herte mach haken

V wech hem open doet.

Betroude ghi zijn goetheyden

Hy sal v verlaten niet

V licht sal hy wt leyden

V recht also claer

Als oft het middach waer.

Hem wilt gehoorzaem wesen

End bidden tot alder tijt.

Haer voozspoet laet mids desen

Dan v zijn onbenijt.

En wilt v niet verstozen

Want alle die boosheyt doen

Noli amulari
in malignan-
tibus, neque.

Quoniam tanq̄
fernum velocis-
ter arefcent.

Delectare in do-
mino, & dabit
tibi petitiones
cordis tui.

Reucla Domi-
no viam tuam,
& spera in eo.

Et educet quass
lumen iustitiam
tuam & iudiciũ
tuum tanq̄ mer.

S' bditus esto
Dño, & ora eũ.

Noli amulari
in eo qui proz-
speratur in via.

Desine ab ira
& derelinque
furorem; noli.

Die bliuen ewich verlozen.
 Maer die den heere beyt
 Ist aertrick hier bereyt.
 In also corten stonden
 Die sondaer verlozen blijft.
 Sin plaets wort niet gevonden
 Om dat hy quaet bedrijft.
 Die hier zijn saecht van sinnen
 Heeruen dat aerische laet
 Doer vrede sij vzeuchde winnen.
 Die sondaer die denct
 Hoe hy den goeden crent.
 Ons heer sal hem begheken
 Want hy voersiet zijn dach.
 Haer sweert sij wonden trecken
 Haer boghe sonder verdriach
 Si spanden/ om te beletten
 Den armen met haer ghewelt
 Haer sweert sall haer herten verpletten.
 Laet vzecken haer moet
 Haer boghe met allen spoet.
 Een weynich voer den goeden
 Is beter/ dan eenighen schat
 Der boosen: die daer groeden
 Al in haer boosheyt sat.
 Want God staet by den vromen
 En hy kende der goeden eynde
 Haer erue sal haer toe comen
 Gheenen tijt soe quaet
 Si worden wel versaet.
 Als sij hier zijn verheuen
 Al die Gods vyanden zijn
 Terstont sij tonder bleuen
 In een so corten schijn.
 Die sondaer laet hem wel leenen

Quonia g. ma-
 lignantur exeer
 minabuntur: sū
 stinentes aut.
 Et adhuc pusila
 lum & non erit
 pctōr, & queres
 locum eius.
 Mansueti aut
 hereditabūt ter
 ram, & delect.
 Obseruabit pec
 cator iustum, &
 stridebit super
 es dentib, suis.
 Dñs aut irridea
 bit eū, quonia
 prospicit.
 Gladiū euagina
 uerūt pctōres,
 vt decipiant
 paupere & ino
 pem, vt trucid.
 Gladius eorum
 intret in corda
 ipsorū, & arcus.
 Melius est mos
 diē iusto, sup
 diuitias pec.
 Qm brachia
 pctōrum con.
 Nouit Dñs dies
 immaculatorū
 & hereditas.
 Non cōfunden
 tur in tpe malo
 & i dieb. famis.
 Inimici verō
 Dñi mox vt ho
 norificati fue
 rint & exaltati
 deficientes quē
 admodū sum.
 Mutabit pecca

Maer niemant betalen hy wil.

Die goede ontfermt den ghenen

Die zünder behoest/

Sijn noot hem seer bedzoest.

Die hem gebenedyden

Die cruen dat aertsche lant.

Maer die hem hier benyden

Die worden heel verplant.

God leydt des menschen paden/

Sijn wech hem wel behaechte

Gods hant heeft hem gheladen

Al valt hy ter neer

God helpt hem altijt weer.

Eens was ich ionck van daghen

Nu is mijn oudtheyt groot/

Royt sach ich den goeden claghen

Van eenigen hunger noot.

Hy can altijt ontfermen

En gheuent dyet heeft gebreck.

Sijn zaedt sal God beschermen

Die boosheyt verlaet/

En blijft in urwen staet.

De heer bemint die duechden

Den sinen verlaet hy niet

Sij bliuen in eewigher vzechden.

Den boosen dit niet en gheschiet.

Haer zaedt sal niet becliuen.

Die goede bewoonen dat lant.

Sij sullen daer ewich in bliuen.

Die goede verbreyt

Wyltheyt/gerechtigheyt.

In zijn hert staet ghescreuen

Gods wet : zijn gangen zijn vast.

Die sondaer aensiet zijn leuen

End wil hem vzenghen in last.

tor & nō soluet,
iustus aut̄ misere
retur & retrib.

Quia bñdicētes
ei h̄reditabūt
terrā, maledicēs
tes aut̄ ei disp.

Apud Dñm gres
sus hoīs diriget,
& viā ei⁹ volet.

Cūm occiderit
non collidetur,
quia Dñs suppo
nit manū suam.

Junior sui et̄m
seni, & nō vidi
iustum derelictū
nec semen eius.

Tota die misere
tur & cōmodat,
& semē illius in
bñdictione erit.

Declina d malo
& fac bonum, &
inhabita in se.

Quia Dñs amat
iudiciū, & non
derelinquet.

Iniusti aut̄ puni
entur, & semen
impiorū perib.

Iusti aut̄ h̄redi
tabunt terram,
& inhabitabūt.

Os iusti medita
bitur sapientiā,
& lingua eius.

Lex Dei in cor
de ipsius, & nō
supplantabūt.

Considerat pec
cator iustum.

God sal niet van hem scheyden
 Als hem die boose verdoemt.
 Den heere doch wilt verheyden/
 Wilt houden zijn woort.
 Hy sal u helpen voort.

Ick sach den boosen rissen
 Tot hoogen staet gebrocht
 Men const mi zijn plaets niet wïsen
 Als ick die heb ghesocht.
 Onnoselheyt wilt bewaren
 Gerechtigheyt geeft u vze
 God sal den boosen niet sparen
 Seer quaet is haer eynde
 Sij worden seer gescheyndt.

Van God (wilt dit aenhozen)
 Die salicheyt comt ghewis
 Tot allen wtuerhozen
 Want hy haet beschermmer is/
 Hy salse wel bezijden
 Al van dat boose geslachte
 Nu en tot allen tijden.
 Die vast in hem hoeyt
 Tot zijn genaden loeyt. **De. xxxvij. psal. Dñe ne in,**
 na de wyse. Ic wil mi gaē v̄huegē/v̄blydē minē moet.

Dñs aut nō de-
 relinquet eū in
 manibus eius.

Expecta Dñm,
 & custodi viam
 eius, & exalt.

Vidi impiū su-
 per exaltatū &
 eleuatū.

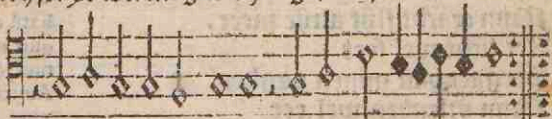
Et transiui & ec-
 ce non erat.

Custodi innoc-
 centiam & vide
 æquitatem.

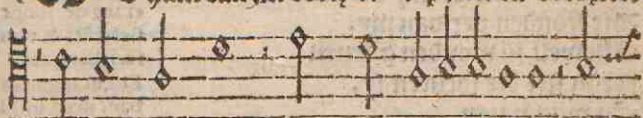
Iniusti aut dispe-
 ribūt, simul res-
 liquē impiorū.

Salus aut iustos
 rā a Dño, & pro-
 tector eorum in
 tpe tribul.

Et adiuuabit
 eos Dñs, & libe-
 rabit eos, & e-
 ruet eos a pecca-
 toribus, & salua-
 bit eos.

Ser in v toornicheyde En wilt mi strassen niet.
 V hant can mi bereyde V puyen vā verdriet.

Crancheyt geschiet M̄ v̄ vleesch tot allen sondē Om̄

dat ghy siet Die sonden my doerwon Den.

Mijn sonden en misdaden
 Mijn hoest te bouen ghaen/
 Daer ick ben me beladen.
 Mijn wonden op ghedaen
 Wilt dit verstaen
 Sijn vuyl al doert aenmercken
 Dat ick ontsaen
 heb dwase sondighe wercken.

Ellendich/crom/ van rouwen
 Ben ick gheworden heel.
 Veel spijts heb ick behouwen
 Veel druck tot mynen deel.
 Bedroeft soe veel
 Riep ick wt gansser herten
 Wet mynder heel.

O heer ghencest mijn smerten.
 Doer dy is onuerborghen
 Alle mijn begheert o heer.
 Mijn hert is vol van sozghen
 Mijn cracht sijt altijt meer.
 Het licht wel seer
 Vergaet van minen ooghen.
 Mijn vrienden wel eer
 En wilden my niet gedooogen.

En die eens by my bleuen
 Die stonden ver van my.
 Ghewelt sijn wonden gheuen
 Mijn siel die sochten sy.
 En mijn party
 Die spraken al ijdel dinghen.

Qm iniquitates
 meę supergressę
 sunt caput meę:
 & sicut onus gra
 ue grauatę sunt
 super me.

Putruerunt &
 corruptę sunt ci
 catrices meę a
 facie insipiētiaę.
 Miser factus sijn,
 & curuatus sum
 vsq; in finē to.

Qm lumbi mei
 impleti sunt il
 lusionibus; & nō
 est sanitas in.

Afflictus sum &
 humiliatus sum
 nimis, rugiebā.

Dñe ante te oę
 desiderij meę:
 & gemitus meus.

Cor meę cōrur
 batū est, dereli
 quit me virtus

mea; & lumen.
 Amici mei & ps
 ximi mei aduer
 sum me appro.

Et qui iuxta me
 erant de longe
 sietērūt: & vim

faciebant qui.
 Et qui inquires
 bant mala mihi

locuti sunt, va
 nitates & dolos

84

tota die medita-
bantur.

Ego autē tanq̄
surdus non au-
diebam; & sicut
mutus non ape-
riens os suum.

Et factus sum
sicut homo non
audiens; & non
habēs in ore suo
redargutiones.

Qm̄ in te Dñe
speraui; tu exau-
dies me Dñe.

Quia dixi neq̄
supergaudeant
mihi inimici.

Qm̄ ego in fla-
gella parat⁹ sum
& dolor meus in
conspetu meo.

Qm̄ iniquitatē
mea annuntiabo;
& cogitabo.

Inimici autem
mei viuunt; &
cōfirmati sunt.

Qui retribuunt
mala pro bonis
detrahebāt mi-
hi, qm̄ sequeb.

Ne derelinquas
me. Dñe Deus
meus, ne disceso
seris à me.

Intende in adiu-
torium meū Do-
mine Deus salus
eis meo.

En dachten wy
Met stricken my te bedwingen.

Maer ick en woudts niet hoozen

Ende gaf haer niet ren woort/

Gheslopt waren mijn ooren

Mijn mont en bracht niet woort.

Ick viel aen woort

Ende quam tot v ghelopen/

Heer my verhoort/

Want ick in v const hopen.

Ick sprack met grooter vreesen/

Daet doch niet vroljck zijn

Mijn vijanden midts desen

Als sū sien vallen mijn.

In sulchen schijn

Sū souden haer verbljēn.

Met gheessel en pijn

Moet ick my mede castēn.

Mijn sonden sal ick verclaren/

En die bedencken wel.

Mijn vijanden sonder sparen

Die doen my groot ghequel

En haten my sel.

Doet goet sū quaet verghelden

En zijn rebel/

Dat ick tot duecht my stelden.

O heer/ mijn God almachtich

Van my doch niet en gaet/

En wilt doch zijn gedachtich

Dat ghy my coemt te baet

In mynen staet

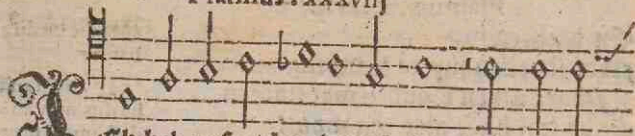
Heer wilt niet van my scheyden

Mijn toeuverlaet

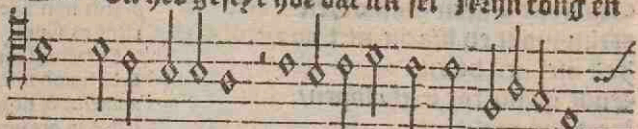
Van mynder salicheyden.

Dixi custod. de wjse Aen geens linds daer staet eē dat.

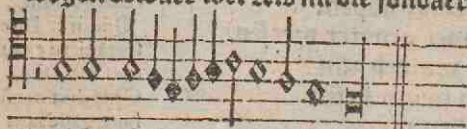
Den. xxxvij. Psal.

Ick heb geſeyt hoe dat ick ſel mijn tong en

wegen bewarē wel Als mi die ſondaer ſal tegen ſtaen

Dat ick mi niet en ſal ontgaen.

Doert ſwighen ben ick verootmoet/
En hebt verſweghen al was het goet
Dat goet dat ick wel ſpreken ſou
Hier om ſoe lÿde ick groot rou.

Mijn hert dat wert ontſteken doen
Dat ick ten leſten moeſt ſpreken hoen
O heer hoe veel mijn daghen zÿn
Dat bid ick wilt verclaren mijn.

Ghi hebt my een mate gheſtelt
Doer u ſeet cleyne is mijn tÿt ghetelt.
Maer als men dat wel overlept
Die menſch is niet dan ydelheyt.

Gen menſch is eenen ſcheem ghelick
End te vergheefs wil hy worden rÿck.
Sÿn erfghenamen hy niet en ſiet
Wie datſe zÿn en weet hy niet.

Sÿt ghi nu niet mijn trooſt o heer
Open ick verwacht wter herten ſeet?
Van alle mijn ſonden my bezÿdt.
Die ſotten doen my grooten ſpÿt.

Dixi cuſtodiam
vias meas, vt nō
delinquam.

Posui ori meo
cuſtodia, cū cōſi-
ſteret pētor.
Obmutui & hu-
miliatus ſum, &
ſilui à bonis, &
dolor meus re-
nouatus eſt.

Concaluit cor
meū intra me,
& locutus ſum
in lingua mea.
Et numerū die-
rū meorū q̄s eſt.
Ecce menſurabi-
les poſuiſti dies
meos.

Veruntamē vni-
uerſa vanitas.
Veruntamen in
imagine gran-
ſit homo.

Theſaurizat &
ignorat cui.

Et nūc quæ eſt
expectatio mea.
Ab oībus iniqui-
tatib. meis erue.

Ick sweech als my quam liiden aen
 Ick wist dat ghi my dat hadt ghedaen.
 Daer om o heer wilt zyn ghestilt
 En my dus seer niet plaghen en wilt.

O stercke hant die maect my cranck
 Als ghi de mensch houde in v bedwanch.
 Ghi hebt syn wesen te niet ghebracht
 Die ijdel mensch wort seer versmacht.

O heer verhoort doch mijn ghebet.
 End op mijn roepen en tranen let.
 Ick ben by v een vremdeling
 Wilt doch verhooren dat ick sing.

Eer ick van aertrick scheyden moet
 Mijn liiden bid ick dat ghi versoet.
 Eer my dit leuen hier verlaet
 So bid ick v heer comt my te baet.

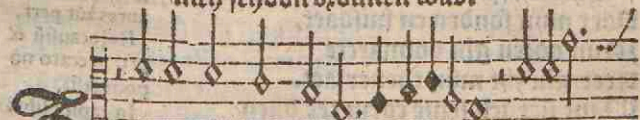
Obmutui & nō
 aperui os meū
 quoniā tu feci-
 sti, amouē me
 plagas tuas.

A fortitudine
 manus tuæ ego
 defeci, in increp.
 Et tabescere feci
 sicut aran.
 Exaudi oratio-
 nem meā Dñe.

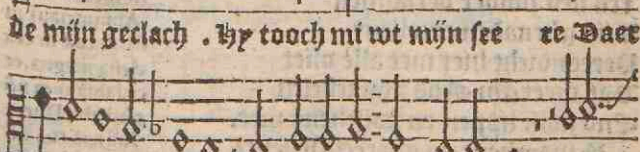
Ne sileas quoniā
 aduena ego
 sum apud te.

Remitte mihi
 ut refrigeret pri-
 usquā abeam, &
 nō amplius ero.

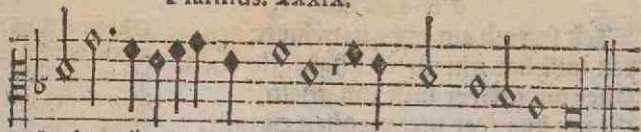
E Den. xxxix. psalm. Expectans expectaui dominum.
 Rae die wise. Ick quam aen eenen danffe/daer me-
 nich schoon vrouwen was.

Ick heb v wacht den heer re hy verhoor
 de mijn geclach . hy toech mi wt mijn see re Daer

ic in v sanckē lach. hi stelde mi op eenē steen En heeft

geleydt mijn gangen by voorwaet/en anders gheen.

Een liedeken om te sichten

Daer ick God me prisen sal

Dat deed my God hier dichten

Die dat sien/hem vreesen al.

Salich is (hoort mijn bediet)

Die in Gods naem can hopen

Die de ijdelheyt niet aensiet.

Veel wonderlyche wercken

O God o heer ghi hebt volbrocht.

Wie cant ghenoech aenmercken

Dat ghi ons hebt toe ghedocht?

Ick heb ghesproken/en vermeld

Dat v duechden zijn en ghenaden

Bouen alle maet gheselt.

Gheen offer v en smaecte

Doer mijn sonden en misdaet.

Mijn oozen ghi volmaecte

Heer/ghi zijt mijn toeverlaet.

Want siet/ick selue coem ter baen

Het staet te boeck van my ghescreuen

Dat ick dat sou nemen aen.

W wil is mijn behaghen/

W wet is in mijn hert ghezent.

Ick heb sonder versaghen

Dijn ghenaden excellent

Vercondicht hier met alle vliet

Dat weet ghi God almachtich

End mijn lippen en swighens niet.

W waerheyt/en gherrechticheyt/

End v groote goetheyt soet/

Et immisit in
os meū canticū
nouum.

Videbit multi
& timebunt, &
sperabunt in,
Beatus vir cui⁹
est nomen Dñi
spes eius.

Multa fecisti tu
Dñe Deus me⁹
mirabilia tua,
& cogitation.

Annūciaui & lo
cutus sum, mul
tiplicati sunt su
per numerum,
Sacrificiū & ob
lationē noluiſti
aures aut perf.

Holocaustū &
pro peccato nō
postulaſti.

In capite libri
scriptum est de
me vt facerem
voluntatem tuā
Deus meus, vos
lui, & legē tuā
in medio cord.

Annunciaui iu
ſtitia tuā in ec
clesia magna, ec
ce labia mea nō
phibebo Dñe,

Iuſtitia tuā nō
abſcōdi i corde

heb ick ghesproken/en verbruyt.

V ghenaden niet verhoet

En wilt die niet ontrecken my.

Nicht sijn hebben my ontfanghen

Want sijn my seer maken bly.

Meer dan ick const beschouwen

Heeft my beuaghen alle quaet.

Die sonden menichfoutwen

Ende my mijn hert verlaet.

O heer laet v belieuen die

Dat ghi my wilt verlossen/

Want ict wter herten bidt.

Beschaeint moeten sijn bliuen

Die mijn siel begheerich sijn.

Te rug soe wiltse drijuen

Alle die quact toe wenschen mijn.

Al die belachen mijn misual

Vaer dan verbliden bouen maten

Ende maken groot gheschal.

Maer al die v hier soecken

Laet niet vruechden singhen alst

Gods naem in allen hoecken

Moet hier sijn gebenedijt.

God ist die my besorghen moet

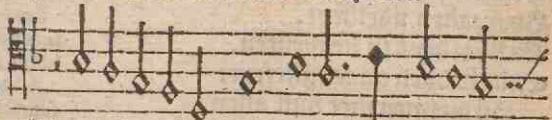
Want ick ben arm ende ellendich

Heer ghi sijt mijn hulper goet.

C Den .xl. psalm. Beatus qui intelligit

super egenum. Mae die wijse: De winter is de

heere/ dat merck ick nu voort aen.

S

Mich is hy geheeten/ Die hem op den ar
 God sal hem niet vgeten/ Maer verlossen van

meo, Veritatem
 tua & salutare.

Non absconde
 misericordiam.

Tu aut Dne ne
 longè facias mi-

serationes tuas.

Quoniam cir-

cundederūt me

mala, quorū nō.

* Multiplicate

sunt super capil-

los capitis mei.

Complaceat tū

bi Dne vt eru.

Confundantur

& reuerentur

simul, q̄runt.

Confundantur

retrosum & re-

uerentur.

Ferant cōfestim

cōfusionē suā:

q̄ dicūt mihi.

Exultent & læ-

tentur super te

oēs q̄rentes te:

& dicant semp

magnificetur.

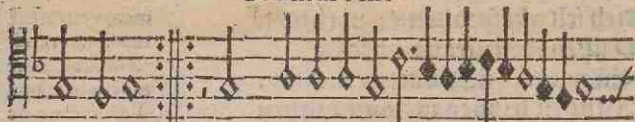
Ego aut̄ mens

dicus sum, &

Adiutor meus,

& protector.

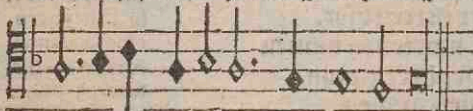
Psalmus . xl.

men verstaet Die heer moet hē bewa-
alle quaet.

ren En schenckē hē alle goet Sijn goetheit moet hē

sparen Als sijn vñanden sijn verwoet.

God moet sijn hulper wesen

Als hy sieck te bedde leyt/

En wil hem dan ghenesen

Doer sijn goedertierenheyt.

Want heer ick heb gesproken

Wilt mijns ghenadich sijn

Mijn siel die leyt ghebroken

Doer die sware sonden mijn.

Die boosen quaet van gronde

Die benamen my mijn saem.

End spraken wt den monde

Wanneer vergaet sijn naem?

End als sij my besochten

Sij spraken ijdelheyt.

En boosheyt sij bedochten.

Ende hebben quaet gheseyt.

Sij quamen met hun allen

Ende spraken tegens my

Om my te overuallen

Beatus qui intel-
ligit super ege-
nū & pauperē,
in die mala Dñs
conseruet eum.

Dñs opem ferat
illi super lectum
doloris eius, vni-
uersum firatum
eius verfasti in
infirmirate ei⁹.

Ego dixi Dñe
miserere mei, sa-
na animā meam
quia peccaui.

Inimici mei di-
xerunt mala mi-
hi, quando mo-
rietur & perib.
Et si ingredieba-
tur vt videret
vana loquebas-
tur cor eius.

Egrediebatur
foras & loque-
batur in idip.

Aduersum me
susurrabant oēs
inimici mei, ad-
uersum me cogi-

Veel quaets bedachten sij.
 Een boose stuck ter deghen
 hebben sij my ghedaen
 Sij spraken / die geleghen
 hoe sullen die op staen?

Een man (noyt vzeemder stucken)

Daer ick me in vreden sadt/
 Die wou my hier verdruken
 Die daer van mijn brooden adt.
 Wilt mijns ontfermen heere
 En weder my verwoert/
 Op dat ict haer verleere
 Daer ick hier af was beghert.

Daer doer const ick gemercken

Dat ghi my goetwillich zijt.
 Dat ghi niet in zijn wercken
 Minen vijandte hebt verblijt.

Dat hy mocht glozieren
 Ofst hy mijn meester waer.

Ghi hebt dat willen keren
 Dat weet ick int openbaer.

Om mijn onnosselheyden

Hebt ghi my alsoe outfaen

Dat ick sal sonder scheyden

In v ooghen bliuen staen.

Shebenedijt verheuen

Sy God van Israhel:

Mitne soe lange wij leuen

Moet dat geschieden wel.

tabant mala.
 Verbū iniquum
 cōstituerūt ad
 uersum me, nū
 quid q̄ dormit
 nō adsciet.

Etenim homo
 pacis meq̄ i quo
 speraui, qui ede
 bat panes meos
 magnificauit su
 per me supplan
 tationem.

Tu autem Dñe
 miserere mei, &
 resuscita me, &
 retribuam eis.

In hoc cognoui
 quoniā voluisti
 me, quoniā non
 gaudebit inimi
 cus me⁹ sup me.

Me aut̄ propter
 innocentia sulce
 pisti & cōfirmas
 ti me in cōsp.
 Benedictus Dñs
 Deus Israel à se
 culo & in seculū.

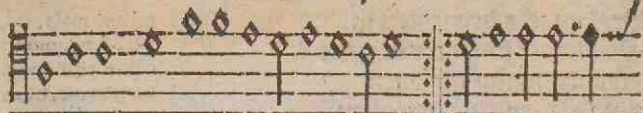
Psal. xli. Quēadmodum
 desiderat ceruus. Hae de
 wise Tyranich werck vol
 archs gedzongen.

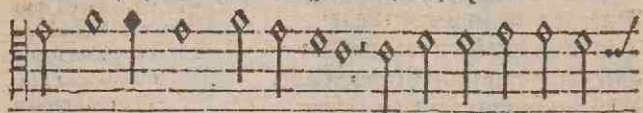
R

Echt als een hart langt nae een fonteyne
 Tot minen God dorst mijn ziele alleyne

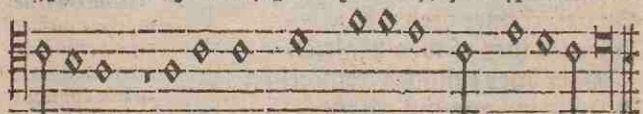
Psalmus. xlij.

So dorstet mi siel o heere God na dy. Mi tranē watē
Wāneer so sal ic comē v tegēwoordich by.

eē spys voer my Dat seg ic vry/Als si haer spot met mi

bedreuen En spraken/waer is nu dōn God gebleuen?

Wanneer mi dit quā in mijn gedachtē
Doē heb ic mijn siele gansselijck wtgeleyt
Want ick gaern sou met gelijcker vrachtē
Gaē varē ter pleckē daermē Gods eer ver
Recht als men eenich seest bereypt (vreyt/
Voer vrolijckheyt:

Hęc recordatus
sum & effudi in
me animā meā;
qm̄ transibo in
locum tabernas
culi admi.
In voce exulta
tionis & confes
sionis sonus es
pulantis.
Quare tristis es
anima mea &
quare contur
bas me
Spera in Deo,
qm̄ adhuc confi
tebor illi, salu
tare vultus mei
& Deus.

End met deuotelijcke sängen
Den heere te louen is mijn verlangen.

Mi siel waerō wilt ghi truerich wesen?
Wat port v dus seer te skoore therte mijn?
V hoep laet zyn tot den heere geresen.
Ic sal hem belijde/end altijt danckbaer zyn.
Die salicheyt tot allen termijn
Van mijn aenschyn.

Sijn naem is wonderlijcken crachtich/
Mijn God en mi vader is hi warachtich.

Mijn siel wil mi doer die droefh3 crenckē
Daerō wil ic v werckē o heere God vstaē
Vā hermōs berch so wil ic dijns gedenckē

Ad meipsum a
nima mea cons
turbata est, pros
pterea me.

Al dat ghi ons bewesen hebt vnde **Jordae**
Die diepte roept die diepte aen.
Hoozt dit vermaen.

My ouerualen uwe vloeden.
Och heer mijn vader wilt my behorden.

Op sulcken dach heeft my God beuolē
Dat ic zyn genade alcht hier prisen moet

En als ick snachs ligge droefstich verholē
Dat ic hē sou singē eē liet vā woerdē goet

Ick sal hem bidden met allen spoet
Heere my behoet.

Die droefheyt heeft my seer beuangen
Ghi zyt mijn verlosser wilt my ontfangē.

Waer om hebt ghi my soe heel vergetē?
Dat my is toe gevallen een also swarē lot

Als mijn gebeent wort droefstich gesmetē
End als my die boose houdē voer een sot.

Als sijn my vragē doer haren spot
Waer is u Godt?

O siel waer om wilt ghi dus trueren?
Betrout/ ick sal hem louen tot allen vzen.

C Den .xliij. psalm. Iudica me Deus, & Rae die wise
Bedruet tot alder stont moet ick mijn leuen leyden.

Abyssus abyssū
inuocat, in vo
ce cataract.

Omnia excelsa
tua & fluctus tui
sup me transf.

In die mādauit
Dñs miam suā,
& nocte cantia
cum eius.

Apud me oratio
Deo vitæ meæ,
dicā Deo susce
ptor meus es.

Quare oblitus
es meis & quare
cōtristatus in.

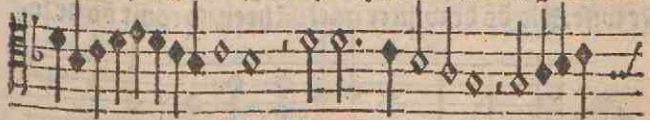
Dū confringun
tur ossa mea.

Dum dicūt mis
hi per singul.

Spera in Deo
qm̄ adhuc cōfite
bor illi salutare
vultus mei.

Wilt ghi mijn rechter zyn O heer tegens den

qua den/ Wāt sijn my vzenge pijn Daer van

Psalms. xliij.

verloft doch mij **W**ilt doer u gena

den.

Quia tu es Deus
fortitudo mea
quare me repu-
listi, & quare tri-
stis incedo dum
affligit me ini.
Emitte lucē tuā
& veritatē tuā
ipsa me deduxe-
runt & adduxe-
rūt in montē san-
ctū tuū & in tab-
ernacula tua,
Et introibo ad
altare Dei, ad
Deū qui lætifi-
cat iuuentutem
meam.

God ghi zijt mijn vasticheyt

Waer om hebt ghi my verlaten?

Waer om gheschiet my leyt

Als my hier d'ruck bereypt

Mijn dyant bouen maten?

Seynde my o heer u lichte

End u waerheyt mede

Dat ick mach zyn ghesicht

Te sien v claer aensicht

Hier bouen in v stede.

En dan (wilt die verstaen)

Sal ick met groeter eeren

Al tot Gods outaer gaen

Die doet my blischap aen

En altijt vrucht vermeerren.

Ick sal v minen heer

Met herpen end met suaren

Beliden altijt meer.

Mijn siel wat doet v seer

Dat ghi wilt d'ruck beswaren?

Betroude in uwen Godt

Ick sal hem noch beliden.

Hy is mijn salich lode

Dat seg ick sonder spode.

Mijn troost tot allen tijden.

Psalms. xliij. Deus au-
de wise. Als os de winter gaet vā heen/so comt os de so.

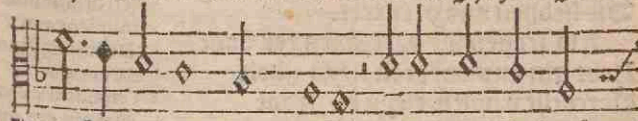
Cōfitebor tibi
in cythara Deus
Deus meus, quae-
re tristis es aīa
mea & quare cō-
turbas me?
Spera i Deo, qm̄
adhuc cōfitebor
illi salutare vula-
tus mei & Deus
meus.

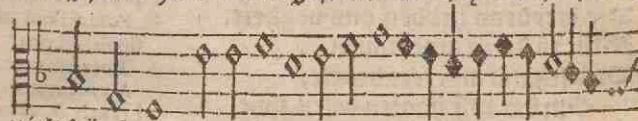
God wij hebbēt wel vstaen **O**ns va

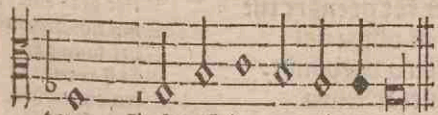
ders hebbēt ons vertelt Dat werc dat ghi hebt gedaen

Hoe ghi tot haer waert gestelt. Die heydēs heeft ver

nielt dijn hant Daer ghi die hebt wtgestoo

ten hebt ghi ons vads geplant.

Dat lant en hebben sij niet te deel

Bercregen doer haer eyghen sweerd.

Haer macht en halp daer toe niet veel.

Alleen waert ghi dees glozy weert

Dat ghi v aensicht op haet sloecht/

Want ghysse hadt wtuercozen

hebt ghūt haer toe gheuoccht.

Ghi seluen zyt mijn Coninck goet

Die Jacob jondt v salicheyt.

Deur v soe zyn wijs wel ghemoet

Teghens alle tsvijants leyt

Want eyghen cracht my niet en baet.

Ghi woudt ons wel bewaren.

Beschamen die ons haet.

Wy sullen God (soe dat betaemt)

Deus aurib⁹ no
stris audiuimus
patres nost an.
Opus quod ope
ratus es in dieb.
Manus tua gen
tes disperdidit.
Nec enim in gla
dio suo posse
derunt terram.

Sed dextera tua
& brachiū tuū
& illuminatio
vultus.

Tu es ipse rex
meus & Deus.

In te inimicos
nostros ventil.

Non em̄ in arcu
meo sperabo.

Saluasti em̄ nos
de affligentib.

In Deo lauda-

Wen naem hier prisen seer.
 Maer waerom hebt ghi ons beschaemt
 Ghi en gaet met ons niet meer.
 Van v zyn wij te rug ghekeert
 Ons vijanden die ons haten
 Die hebben ons verneert.

Als scapen die daer gaen ter doot
 Hebt ghi ons voer een cleyn ghele
 Vercocht v volck cleyn en groot
 Ons tot een schande ghestelt.
 Die heydens hebben ons beghert.
 Altijt is dit in onse sinnen
 Dese schand ons seer bedect.

Om dat wij hoorzen desen spijt
 Daer om verdraghē wij dit al.
 Nochtans o heer tot geender tijt
 Hoozt ghi hier van onsen val
 Dat wij vergheten v verbondt.
 Ons hert en sal niet wijcken
 Van v tot gheender stondt.

Ghi hebt ons alsoe willen setten
 Voeghen metter doot ghemeen/
 Als oft wij op v niet en letten
 Noch aentriepen v alleen.
 Nu segt/mocht God dit eysschen dan/
 Want hy kēdt al ons herten
 Hoe dat daer niet is an.

Als scapen die daer steruen sellen
 Worden wij ter doot ghebracht.
 Staet op/en laet ons soe niet quellen
 Dat ghi ons eewich veracht.
 Waer om onttrect ghi dñn aensicht
 End wilt mijn druck vergheten
 Daer ick in ben ghesticht.
 Als stof soe is mijn siel vercleyn

bimur tota die
 & in noie tuo.
 Nunc autē repu-
 listi & confudi-
 sti nos.

Auertisti nos
 retrorsum post
 inimicos nosti.

Dedisti nos tan-
 q̄ oues escaū.
 Vendidisti pop.

Posuisti nos op
 probriū vicinis.

Posuisti nos in
 similitud. gen.

Tota die vtre.

A voce expro-
 brantis & oblo-
 quentis, a fa.

Hęc oīa veniūt
 sup nos nec obli-
 titi sumus te.

Et si recessit re-
 tro cor nostrū,

& declinasti se.

Quoniā humili-
 asti nos in loco
 afflictionis.

Si obliti sumus
 nomen Dei nos-
 tri, & si expan.

Nōne Deus res-
 quiret ista? ipse
 em nouit absē.

Quoniā ppter
 te mortific.

Exurge quare
 obdormis dñe?
 exurge & ne re.

Quare faciem
 tuam auertis? &
 obliuisceris.

Qm humiliata

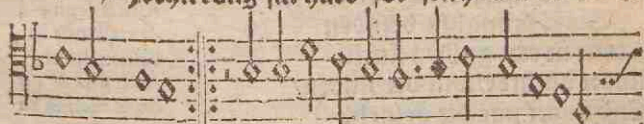
Onsen buyck leyt ter aerden schier
 Staet op/en v ghenaden seynt.
 Heer verlost en maect ons fier
 Wileen doer uwen grooten naem.
 Om die van v te bidden
 Heer ick my niet en schaem.

est in puluere as
 nima nostra, cō
 glutinatus est in
 terra venter.
 Exurge Dñe ad
 iuva nos, & redi
 me nos prop.

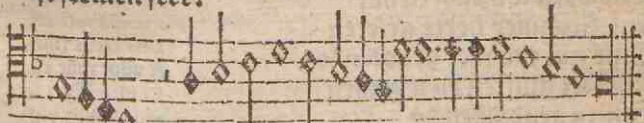
Psalm. xliiij. Eructauit cor meum verbū bonū. na die
 wise. Die vogelkens inder maytē die singē haren.

Mijn hert wat goets wou dich ten En dat
 Mijn tong sal haer soe slich ten Al const

tot conincx eer. De schoōste tallē tjdē Sijt ghi/en gract
 si scriuen seer.

oos God wou gebenedi den En bewarē v altoos
 D swerde wilt nu om goden
 Ghi die daer machtichst zyt.
 Ende wilt gheluckich worden
 D schoonheyt v verblift.
 Om dñn warachtichede
 End v gerechticheyt
 Daer toe v goetheyt mede
 Die v wonderlijck ghelept.
 End met v scherpe pūlen
 Daer ghy me schieten selt

Accingere gla
 dio tuo sup te
 mur tuū pot.
 Specie tua & pul
 chritudine tua,
 intende prosp.
 Propter veritas
 tem & mansue
 tudinē & iustis
 ciā, & deducet.
 Sagitta tuę acu
 te populi sub te

In toecomenden wijlen
 Sullen sij zijn geuelte.
 D' stoel sal ewich bliuen
 Die scepter van v rijk
 Niemand mach v verdrjuen
 Heer bewaert ons al gelijck.

Dat goet woudt ghy beminnen/
 End hebt dat quaet ghaet.
 Daer om met blieden sinnen
 Sae coemt v God te baet.
 Met oly van zijn gracy
 Daer toe een goeden roock.
 End v met delectacy
 Sconincx dochteren eeren oock.

Die Coninghin besjden
 Stont in een gulden stuck.
 Hoozt dochter/wilt verbljden/
 End hoozt nae dit geluck.
 D' volck wilt vergeten/
 End oock ws vaders hof
 Int Sconincx herte geseten
 Sult ghi zijn met grooten lof.

Met ghisten ende gauen
 Sullen aenbidden dy
 Al die rijk zijn van hauen
 Die dochteren van Tyry.
 Dees glozy (wilt dit vaten)
 Van deser Coninghin
 Is bouen allen maten.
 Ghi verhoozet wten sin.

Met cleederen schoon en reyne
 Den Coninck wort si gebzocht.
 Met ionckfrouwen certeyne.
 Si is v toe gedocht
 Sij sullen iubileren.

cadent in corda
 inimicorū regis.
 Sedes tua Deus
 in sæculū sæculi,
 virga directiōis
 virgā regni tui.
 Dilexisti iustitiā
 & odisti iniqui-
 tatē, ppterca vni-
 xit te De⁹, Deus
 tu⁹ oleo latitię.
 Myrra & gutta
 & casia ā vesti-
 mentis tuis ā do-
 mibus burneis,
 ex quibus dele-
 ctauerunt te.
 Assitit regina ā
 dextris tuis in
 vestitu deaur.
 Audi filia & vis-
 de, & inclina au-
 rem tuam.

Et concupiscet
 rex decorē tuū,
 quoniā ipse est
 Dñs Deus tuus,
 & adorabūt eū.
 Et filia Tyri in
 muneribus vuls-
 tum tuū depre-
 cabuntur, oēs di-
 uites plebis.

Omnis gloria
 eius filia regis
 ab intus in fims
 bris aureis, cir-
 cumamicta vas-
 rietatibus.

Adducētur regē
 virginis post eā
 proximę eius af-
 ferentur tibi.

Ten tempel zijn gheleyt
 End alle vzecht hanteren
 Doer des Coninc maieslept.

Afferentur in letitia & exultatione, adducuntur in templ.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filij.

Memores erunt nocte nois tui Dñe, i omi gen.

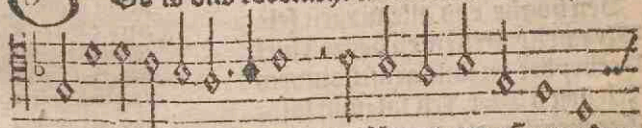
Propterea populi cõstebuntur tibi in æternum & in sæc.

W zijn hinderen ghebozen
 Al voer v vaders sijn/
 Als Princen wtuercozen
 Die dijs ghedachtich zijt.
 Gewich sonder ophouwen
 W lof sij brenghen voort/
 Al die v naem betrouwen
 Gewelijck/soe dat behoort.

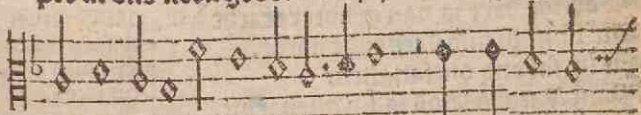
Den .xlv. psalm. Deus noster refugium & virt. Nae de wijse. het voer een knaepken ouer rijn.

God is ons toevlucht inder noot Ons hul

per in ons liden groot En schenct ons zñ genaden.

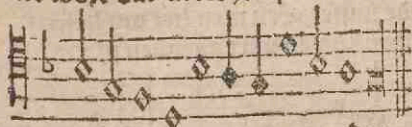

Al wort dat aertrijck seer verstoort Wij en worden

Deus noster res fugiu & virtus, adiutor in trib.

Propterea non timebimus dum turbatur terr.

Et transferentur motes in cor,

niet be la den.

Al vielen die berghen inder ze
 En werden gheuoert al van haer ste.

Al is die zee verholgen
Nochtans en zijn wij niet veruært
Van die ons hier veruolgen.

Die soete stroem/verstaet den sin
Die brenge ons stede blischap in.
God heylicht zijn vercozen
Daer toe zijn tabernakel sijn
Want sij hem toe behozen.

Want God die comt de stadt te baet
Vroech smorghens inder dagheraet.
Die heydens met haer rücken
Die zijn verstoort/ God gaf gheluyt
Dat aertrück moest beswücken.

God is met ons: hem loest en danct
En sulcken God die ons ontfanct.
Coemt siet zijn groote wercken
Die hy ghedaen heeft op aertrück
Sijn vrede wilt aenmercken.

Den boghe end alle wapen sel/
Die can hy bzenen en bernen suel.
Verbeydet en wilt aenschouwen/
Ich ben v God. Ich sal mijn lof
Ter werelt wel behouwen.

God/ die daer is van grooter cracht
Die blüft bi ons dach ende nacht.
En hy sal ons ontfanghen.

Want Jacobs God is hy ghenaeemt.
Ae hem staet ons verlangen.

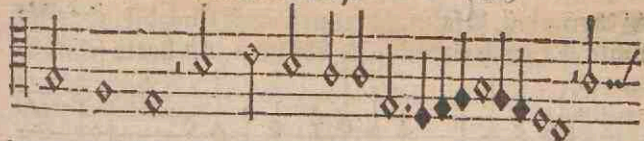
Omnes gentes. Ra de wüße/ Een nieu liet wij heffen
aen. Oft op die wüße vā desen voer gaenden psalm.

Souerst & tur
batae sunt aquae
eorum: conturs
bati sunt mōtes
Fluminis impea
tus lætificat cie
uitatē Dei, sans
ctificauit tabers
naculum suum.

Deus in medio
eius non cōmos
uebitur.
Cōturbatę sunt
gentes & incli
nata sunt regna
dedit vocē suā.
Dñs virtuti no
biscū, susceptor
noster Deus Iac.
Venite & videte
opera Dñi, quę
posuit prod.
Arcū cōteret &
cōfringet, arma
& scuta cōburet.
Vacate & videte
quoniā ego sum
Deus, exalt.
Dñs virtutum
nobiscum susce
ptor noster
Deus Iacob.

Den. xlvj. psalm.

maect geschal/ Den heer wilt glozy ge uen. Hy

is ons Coninc in dit dal Een heer seer hooch vheuen.

Dat volck maect hy ons onderdaen

Dat sij Gods woerden cleuen aen.

Hy heeft ons wtuercozen

Dat wij zyn erue hier ontsaen

Sijn salicheyt o:bozen.

Met v:uechden God ten hemel clam

Met een basuy n hy daer toe quam

Sijn lof wilt v:oluc singhen.

Want onse cranckheyt hy benam.

Loeft hem in allen dinghen.

God is een Coninck opter aerdt/

Daer om so loeft hem/ hy ist waerd/

Maer w:stheyt wilt hanteren

Als ghi hem loeft: want hyt begaerdt

W hert laet iubileren.

Sijn r:ick is ouer al ghemeyn.

Sijn stoel is heyligh ende reyn

Daer hy is op gheseten

Sijn heer:icheyt die is certeyn

Deer groot end onghemeten.

Die Princen waren wel bedacht

Sij stelden haer onder Gods macht.

Sijn macht moeten sij eeren.

Al worden sij seer hooch gheacht.

Al zyn sij groote heeren.

Subiecit popu-
los nobis, & gen-
tes sub pedib.
Elegit nobis hæ-
reditarē suā, spe-
ciem iacob.

Ascendit Deus
in iubilo, & Dñs
in voce tubæ.
Psallite Deo no-
stro psallite, psal-
lite regi nost.
Quoniā rex om-
nis terræ Deus,
psallite sapiens,
ter.

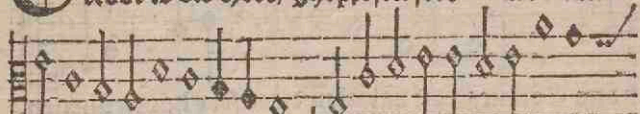
Regnabit Deus
sup gētes, Deus
sedet super sedē
sanctam suam.

Principes popu-
lorū cōgregati
sunt cum Deo
Abrahā, quoniā
Dñ fortes terrę
vehemēter ele.

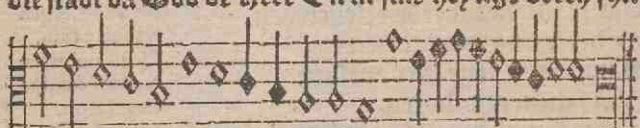
Den . xlvij. Psalm. Magnus Dñs & laudabil. Rae die
 wyse Dē dach en wilt niet dörzen zyn/het is schoon.

Groot is die heer/ ghepresen seer Al binnen

die stadt vā God dē heer En in sinē heyligē berch sijn

Dat zynse die verco ren zyn : verco ren zyn.
 Met grooter vroechedē/ schoon/en net/ Fundatur exul
 Den berch van Syon is gheset. tatiōe vniuersē

End aen die noortsche sīde geraemt terre mons Syō,
 Des coninc stad is si genaēt. is si ge. ꝛc. latera aquilonis

God in zyn huysen wort voerwaer ciuitas regis.
 Ghepresen/ behendt/ this openbaer. Deus in domi
 hy sal daer ontfangen vroeched en laet bus eius cogno
 En comē haer alcht te baet. alcht te va. scetur cūm susci
 piet eam.

Die Princen/ siet/ waren vergaert. Quoniā ecce re
 Het heeft hun met allen seer ghevaert. ges terræ cong.
 Sij waren bedroeft/ en seer bezreest. Ipsi videntes sic
 Laetse dgaen doer een tēpreest. doer eē. ꝛc. armati sunt

Wij hebben dat gesien/ verstaen/ Sicut audiuim^o
 Dat God en zyn stadt sal niet vergaen. sic vidimus.
 Wij hebben ontfangen dijn goetheyt Suscepim^o Deus
 O heer die ghi dō hebt bereypt. ons hebt. miam tuam, in
 medio templi.

Wolof dat springt ter werelt wāt Secundū nome
 Want heere ghy hier gherechtich zyt. tuū Deus, sic.

Den berch van Syon verbliden moet
 O heer al om v werckē goet. v werckē te.

Becinghelt Syon al gemeyn
 Vertelt haer genaden groot en cleyn.
 Daer God haer mede begauct heeft
 Wel hē die in haer vrede leeft. haer vze. te

V herten stelt op haerder cracht
 Op datmen hier namaels al haer macht
 Mach kennen : want God gebenedyt
 Kegeert ons hier tot alder tijt. tot aldē te.

Den .xlvij. psalm. Audite hec omnes gentes. Hec die
 wise. Seen meerder vzeucht ter werelt en is.

Latetur mons
 Syon & exultet
 filia eius.
 Circūdate Syon
 & cōplectimini
 eam, narrate in
 turribus eius.

Ponite corda
 vestra in virt.
 Quoniā hic est
 Deus, Deus nos
 ter in aeternū.

Sort toe ghi menschē groot ende cleyn Ghi al

le die hier woōt gemeyn Ghi rijke metten ar

men Myn mont sal spreken openbaer Wistheyt/ end

ooc mijn hert voerwaer Sal hē daer in verwarmen.

Tot een parabel en leering sijn
 Sal ic mijn ooren neygende sijn.
 Myn raedtsel metter herpen

Inclinabo in pa
 rabolā aurē me
 am, aperiam in
 psalterio ppo.

Psalmus. xlvij.

Sal ick op doen : wat deert my dan?
Die boosheyt sal my comen an.
Maer God sal haer verwerpen.

Al die betrouwen op haer cracht
Die zyn voerwaer qualijc bedacht
Gheen broeder en mach bevrinden
Sijn broeder/versoenen voer den heer
Die op zyn crachten staet te seer
End stelt Gods eer besijden.

Sijns selfs versoening cost te veel
Die op hem seluen steunt geheel.
Gewich blijft hy verlozen.
Al ist dat hy hier langhe leeft
Men siet/soe als die wise sneeft/
Soe steruen doch die dozen.

Den vzeemden verlaten sij haren schat
Haer grauen zyn haers woonings stat.
Haer naem groot op aerden.
Een minsche die was van eeren rijck
Heeft niet verstaen/maer was ghelijck
Den beesten cleyn van waerden.

Haer wech is dwaesheyt ouer al
Al die haer volghen tot een val.
Sij zyn gedaelt ter hellen.
Die doot sal haer seer fel beuaen.
Die goede sullen haer te bouen gaen
Wie sal haer eer vertellen?

Rochtans mijn God verlossen sel
Mijn siel al wt die duyster hel
Als hi my coemt te baten.
Al wort een mensch seer rijck en groot
Rochtans daer aen v niet en stoot.
Hy moet doch al verlaten.

Want hy zyn leuen hier vermaect
En pryst v dat ghyt niet en laect.

Cur timebo in
die mala? iniqui-
tas calcanei mei
circundabit me.
Qui confidunt in
virtute sua, & in
multitudine di.
Fratres non redi-
mit, redimet ho-
mo: non dabit
Deo placationem.
Et precium redem-
ptionis animae
suae & laborabit
in aeternum.
Non videbit ins-
teritum cum vide-
rit sapientes.
Et relinquet alie-
nis diuitias suas.

Tabernacula
eorum in prog.
Et homo cum in
honore esset non
intellexit, copar-
atus est iumen.

Haec via illorum
scandalum ipsis.

Sicut oves in
inferno positi.
Et dominabun-
tur eorum iusti in
matutino.

Veruntamen Deus
redimet animam
meam de manu.

Ne timearis cum
dies factus fu-
erit.
Quoniam cum
interierit non su-
met omnia.

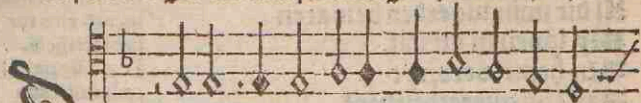
Quia anima eius
in vita ipsius.

Psalms .xljx.

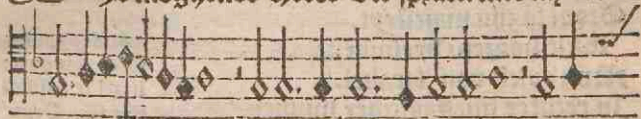
Hy volcht zijn vaders paden.
 Een mensch die was van eeren rijk
 heeft niet verstaen/maer was gelijck
 Den beesten diet versmaden.

104
 Introibit vlt
 in progenies.
 Homo cum in
 honore esset nō
 intellexit.

Den .xliij. psalm. Deus deorum. Na de wise Een vrien
 delijck heeft myn hert bedwongen heeft. Of/ Schoon
 lief laet v gedencken so menigen swaren sucht.

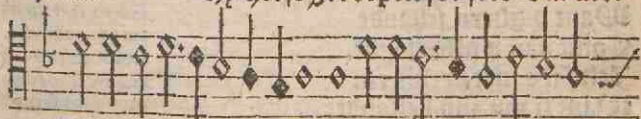

De moghende Heere Die sprack met luyder

stem.

Hy heeft geroepen soe seer Dat aert

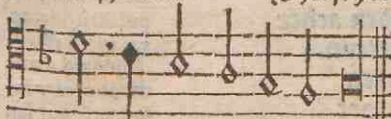

rijk heel tot hem Van daer op gaet Die Son/tot

daer sijt laet

Sijn schonheyt is wt Sy

on Dit wel te recht verstaet.

Ons heer openbaerlijck
 Sal comen doer zijn cracht.
 En dan sal hy seer claerlijck

Deus Deorum
 Dñs loquutus
 est, & vocavit.
 A Solis ortu vs
 que ad occasum
 ex syon species
 decoris eius.
 Deus manifeste
 veniet, Deus no
 ster & nō silebit.

Psalmus. xlix.

Spreeken/dese woerden acht.

Alle zyn manier

Sal bernen als een vier.

Wten hemel end wtter aerden

Scheydt hy zyn volck hier.

Wilt tot my vergaren

Spzack God/mijn heylighen al.

Al die mijn woerden bewaren

My louen in dit dal.

Den hemel verbruyt

Van zyn gherechticheyt.

Want God is seer rechtueerdich

Groot is zyn maiesteyt.

Wilt hoozen/ versinnen/

Mijn volck van Israhel.

In rechter ghestadigher minnen

W god ick wesen sel.

Want v gheen schandte

Comt van v offerhandte.

Ich sal v niet verwoiten.

Want si my zyn behandt.

Gheen caluers/ gheen beesten

Sal ick nemen van dy.

Die minste/ soe als die meesten

Alleen behooren my.

Die voghelkens cleyn

Kenne ick al ghemeyn.

Die schoonheyt van den acket

Behoort oock my certeyn.

Sal ick nu van stieren

Eten: en drincken d'bloet

Van bocken/oft ander dieren?

Neen ick. Gheeft God v moet.

Offert hem danck/

End loeft den heer met sanct.

Ignis in cōspes
tu eius exarde
scet, & in cir.

Aduocauit cœ-
lū defursum, &
terram discer.

Congregate illi
sanctos eius, qui
ordinant testas

mentū eius su-
per sacrificia.

Et annuntiabūt
cœli iusticiam
eius, qm̄ Deus
iudex est.

Audi populus
meus & loquar:
Israël & testifica

bor tibi, Deus
Deus tuus ego.

Nō in sacrificijs
tuis arguam te,
holocausta autē

tua in cōspectu
meo sunt semp.

Non accipiam
de domo tua
vitulos.

Quoniam meæ
sunt omnes fer-
ræ sylvarum.

Cognoui oīa vō
latilia cœli, &
pulchritudo ag-
ri mecū est.

Nunquid mans-
ducabo carnes
taurorū: aut san-
guinē hyrc.

Immola Deo sa-
crificiū laudis,
& redde alt.

Sidt my / ick sal u troosten
Sijt ghi doer lijden cranck.

God sprack totten quaden
Waerom bruyct ghy mijn woort?
Want ghi mijn leering versmaden

End waert met my discoort.
Saecht ghi eenen dief
het was u gherief
Dat ghi met hem woude loopen
Al was my dat niet lief.

W mont vol boosheyden
W tong die sprack bedroch.
W en broeder ghi verbreyden.
End ick versweech dat noch.

Ghi meynde my
Te wesen see als ghy.
Ich sal u sonden straffen/
End stellen teghens dy.

Al die **G**od verachten
Roeme dit ter herten aen
Dat hy met zijnder crachten
Niet en laet vergaen.

Al die my eert
Te rechte glozificeert
Die sal met mijn ghenaden
Alten wesen vermeert.

Den .v. psalm. Miserere mei Deus: den welcke David
bade/doen hy met Herfabea gesondicht hadde.

Na de wise. **S** bloeyende iencht/notabel wiss vā sinnē.

Ged mijn ghenadich sijt
Nae u ghenade wylt
Wilt mijnder
My sondaer

Et inuoca me in
die tribulatiōis.
Peccatori autē dī
xit Deus, quare
tu enarras iust.
Tu verō odisti
disciplinā, & p-
iecisti sermōes.
Si videbas furē
currebas cū eo,
& cū adulteris
portionē tuam.

Os tuū abunda
uit malicia, &
lingua tua con.
Sedens aduersus
fratrē tuum los
quebaris.
Existimasti inis
quē quōd ero
tui similis, ar-
guam te, & sta.
Intelligite hęc
g obliuiscimini
Deum, nequā ras
piat & non sit
qui eripiat.
Sacrificiū laudis
honorificabit
me, & illic iter
quo ostendā illi
salutare Dei.

Mijn moeder die my soch
 Was met sonden oock behangen
 Want siet/die wachtheyt hebt ghi bemint
 En hebt my gewesen daer ich was blind
 Alle v verborzen gangen.
 D wijsheyt hebt ghi my int herte gepzint
 Al was si verborzen/ich hebse versint
 Rae haer staet mijn verlangen.

O heer met ysoep goet
 Sult ghi my heer besprengen
 Dat sal my maken vzoet
 En reynicheyt toe brengen.
 Dan sult ghi my oock wasschen mee
 En ich sal wit werden bouen alle snee
 Mijn gehoor sal doer v verhenguen
 Crigen vzeuchde, blijschap/ende vzee/
 Ende mijn gebeenten gebzokē ontwee
 Sullen met vzeuchde vermengen.

Dyn aensicht pzecioos
 Wilt van mijn sonden keren.
 En al mijn weggen boos
 Wt vissen/aboleren.
 Schept doch een herte puer
 Eenem rechten gheest in mijn natuer
 Vernieut in mijn begheeren.
 En woerpt my doch niet in mijn ghetruet
 Van v aensicht : noch doer liden suer
 En laet my uwen gheest ontbeeren.

Geeft my die blijschap groot
 Dwer salicheyt ghepzenen .
 Ende uwen gheest mijnjoot
 Hier pzincipael sal wesen
 Die my beuesticht/en geeft confoort.
 En ich sal dan v wegen leeren voort
 Den woosen die mids desen

& in peccatis coepit me mater.
 Ecce enim veritatem dilexisti,
 incerta & occultata sapientiae tui manifestasti mihi.

Asperges me domine ysope & mundabor, laua bis me & super nimum dealabor.

Auditui meo dabis gaudium & iacturiam, & exultabunt ossa humiliata.

Auerte faciem tuam a peccatis meis, & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum creauit in me deus, & spiritum rectum in nouis uisceribus.

Ne proicias me a facie tua, & spiritum sanctum tuum ne aufeas a me.

Redde mihi letitiam salutaris tui, & spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas, & impii ad te conuertentur.

Psalms. li.

Haer sullen tot v soe dat behoort
 Ghecreē: en die liggē in sonden vsmoozt
 Die sult ghi dan genesen.

Van die bloetghierich zijn
 Mijn God wilt my bezūden.
 En mijn tong met blijden schijn
 Sal dijn gherechte belijden.
 O heere mijn lippen wilt open doen
 End v lof sal wesen alle mijn sermoen
 In minen mont tot allen tijden.
 Want hadt ghi gewilt tot een versoen
 Een offer/ ick hadt v ghegeuen koen.
 Maer ten sal v niet verbliden.

Is God een offerhandt
 Een geest vol droefhepts plagen.
 Een herte vol druex geplandt
 Sult ghi heer niet van v iagen.
 In uwen goeden wille doet Syon wel
 So datmen die muere vā Jerusalem snel
 Mach bouwen sonder versagen.
 Dan sult ghi ontfangen en niemant el
 Gerechtighepts offer/ deur v beuel
 Calueren/ nae dijn behagen.

Den. li. psalm. Quid gloriaris in malicia. Na de wijse
 En isser niemant inne/ sprac daer eens heeren knecht.

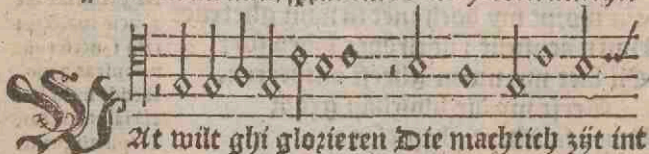
Libera me de
 sanguinib. Deus
 Deus salutis meę
 & exultabit lin-
 gua mea iust.

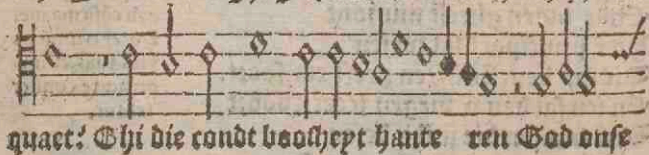
Dñe labia mea
 aperies, & os me-
 um annunc.

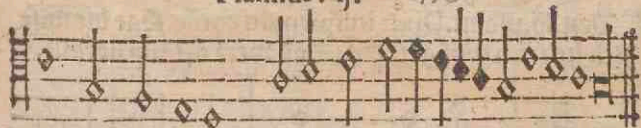
Quñ si voluisses
 sacrificiũ dedis-
 sem, vtiq; holo-
 caustis non del.
 Sacrificium Deo
 spūs contribula-
 tus, cor contritũ
 & humiliatum.

Benignè fac Do-
 mine in bona vo-
 luntate tua syõ,
 vt ædificentur.

Tũc acceptabis
 sacrificiũ iusticię
 oblationes & ho-
 locausta, tunc im-
 ponent super.

 At wilt ghi glorzieren Die machtich zyt int

 quaet: Ghi die condt boosheyt hante ren God onse

Heer coët ons te baet Als ôs hier wat o

U tong heeft willen dencken

Roosheyt den heelen dach.

Gelijck een scheermes can crencken

Alsoe si ock te bedriegen plach.

Soemen aen haer vruchten sach.

Dat quaet woudt ghi onnuangen

End alle logentael.

En bouen tgoet dat quaet aenhangen

Ghi hadt al lief (hoozt dit verhael)

Dat den goeden bracht te dael.

Daer om sal u bederuen

God/end wtroeyen heel/

Dat ghi/noch oock uwe eruen/

Dat aertrück hebben sult te deel.

Want ghi hem veracht te veel.

Dit siende/sullen vresen

Die goede/en lachen seer.

En sullen spreken mids desen

Siet/dese mensche met cleynder eer

heeft verlaten God sinen heer.

Hy hoeyte op z'n goeden

Seer vol van ydelheyt.

Maer God woude my behoeden

Als een olijf was ick bereyt.

End hoeyte in Gods maesteyt.

U sal ick lof bewyisen

Heer/dat ghüt hebt ghedaen

U naem verwachten en prysen.

Want hem ist goet te cleuen aen

U heyligē die hun dat verstaen.

h ij

uer gaet.

Tora die inuisti
ciam cogitauit
lingua tua, sicut
nouacula acuta
fecisti dolum.

Dilexisti maliciã
super benignita
tem, iniquitatẽ.

Dilexisti omnia
verba precipitas
tionis, lingua.

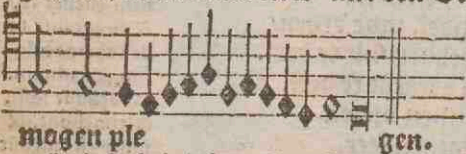
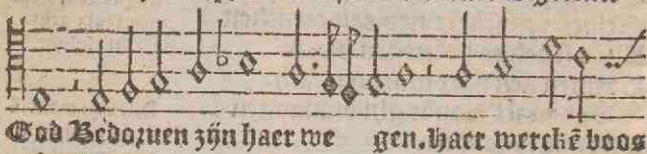
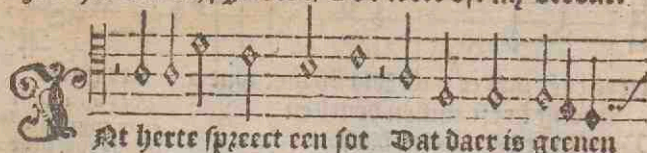
Propterea Deus
destruet te, in fis
nem euellet te,
& emigrabit te
de tabernaculo
tuo, & radicem.

Videbunt iusti,
& timebunt, &
super eũ ridebũt
& dicẽt, ecce ho
mo qui non po
sult Deũ adiut.

Sed sperauit in
multitudine di
uitiarũ suarũ, &
preualuit in van.
Ego autem sicut
olium fructifera.
Confitebor tibi
in seculum quia
fecisti, & expecta
bo nomẽ tuum,
quoniam bonũ
est in conspectu
sanctorũ tuorũ.

Psalmus. liij.

Den. liij. psalm. Dixit insipiens in corde. *Nae die wise*
Ick heb een wijf getrouwt/ God weet oft my berout.

God sach int swerelts pleyn
 Op die menschen seer onreyn/
 End socht in allen hoeken
 Oft daer was vrou oft man
 Die op hem achten en
 En die zijn woerden wil soecken.

Sij zijn (hoozt dese tael)
 Af geweken altemael
 Seer onbequaem gevonden.
 Niet een die doet oft denct
 Duechden oft volbrenct/
 Niet een tot allen sonden.
 Salt haer niet condich zijn

Dixit insipiens
 in corde suo, nō
 est Deus.

Corrupti sunt,
 & abominabiles
 facti sunt in ini.

Deus de caelo
 prospexit super
 filios hoīum, ut
 videat si est in-
 telligens, aut res-
 quirens Deum.

Omnes declina-
 verūt, simul inus-
 tiles facti sunt,
 nō est qui faciat
 bonū, nō est vsq̄
 ad vnum.

Nonne sciēt oēs

Hoe dat sijn twolck mijn
 Verflinden en verwozghen?
 God sijn en aenroepen niet
 Maer vreesen alsoe men siet
 Daer niet en is te sozghen.

God schoort alle haer gebeent
 Die hier soe zijn versteent
 Den menschen te behagen.
 Want God om dit abuys
 Die maecte haer confuys
 En woude se niet verdragen.

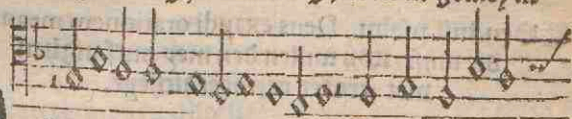
Wie sal wt Syon (hoort)
 Salicheyt brengen voort:
 Wanneer God zijn geuangen
 Verlost/dan Jacob sel
 Blide zijn en Israeel/
 En louen God met sängen.

Den. liij. psalm. Deus in nomine tuo. Na de wise. Wat
 sullen wi gaen beghinnen wi ghilden al gemeyn.

qui operatur iniquitatem, qui desuorant plebem. Deum non inuocauerunt, illic trepidi dauerunt timore.

Quoniam Deus dissipauit ossa eorum, qui hominibus placent confusi sunt, quoniam Deus sperauit.

Quis dabit ex Syon salutare Israel cum conuerterit Dominus captiuitatem plebis suae exultabit Iacob, & letabitur Israel.

Heere wilt mi behouwen W nae die roep ick

ae Wilt ghy doer dine trouwe Die wraec voer mi otfae.

Wilt hoozen o heer mijn verlangen

Als ick ben int gebet.

Mijn woerden wilt ontfangen

Ick bid v/daer op let.

Die vzeemden die God niet en achten

Die vielen tegens my.

Deus exaudi orationem meam, auribus percipe verba oris mei. Quoniam alieni insurrexerunt aduersum me & fortes quaesierunt

Psalmus. liii.

Mijn siel niet haerder crachten
Te crencken/sochten sijn.

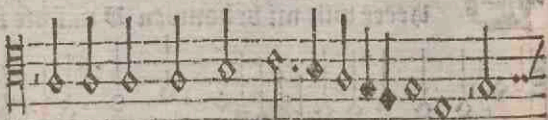
Maer siet/onse Heer quam te baten
My/eer ick tonder viel.
Hy en heeft my niet verlaten
Mijn hulper van mijn siel.

Het quaet wilt mijn vijandē voegen
Wilt straffen haer ghewelt
Dat sijn my hier toe droegen/
Laet haer doch zyn ghevelt.

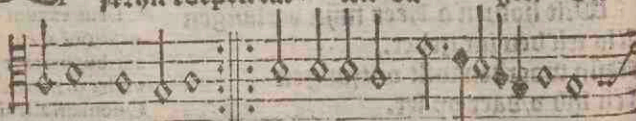
Wet v'zjer begheerten ende moede
Sal ick uwen hooghen naem
Louen/want hy is goede
Dies ick my niet en schaem.

Ghi troet my wt mijn tribulacy
End wt der boosen handt.
Ick sach heer doer v' gracy
Mijn wil van mynen vijant.

Den. liii. psalm. Deus exaudi orationem meam Rae
die wisse/Wij willen den mey ontfanghen
met groter eerweerdicheyt.

God aenhoort mijn cla gen Mijns
Mijn roepen tal len da gen En

lijdens swaer verdriet Druck heb ick ghele den
wilt doch versmaden niet.

animam meam,
& non propo.
Ecce enim Deus
adiuuat me, &
Dñs susceptor
est animæ meæ.

Auerte mala ini
mics meis, & in
veritate tua dis
perde illos.

Voluntarie sa
crificabo tibi, &
confitebor no
mini tuo Dñe
qm̄ bonum est.
Quoniam ex or
mni tribulatio
ne eripisti me,
& super inimic
cos meos despe
xit oculus meus

Bedroeft en seer ontsteelt Was ich/ en wert befre-

Exaudi Deus
orationē meam.
Contristatus
sum.

den En van mijn vyant ghequelt.

Soo theyt sij my toe suerden.

Haren thoozn was my rebel.

Daer om mijn hert soe truerden

Sdoots vreesse die viel my sel.

Vreesse heeft my beuanghen

En grooste duysterheyt

Wie sal my veyzen langhen

Om te vliegghen we dit leyt?

Siet ver ben ich gheuloghen

En bliuen moest ich alleen.

God die my heeft ontoghen

Van al dit quaet ghemeen

Als ich hem verwachten

Hy sterete mynen gheest/

By dagen end oock bi nachten

Benam hy mynen tempeest.

Haer tonghen wilt verscheyden

Haer stadt sach ich discoort

Die vol is van boosheyden

Met sonden soe seer verstoort.

Bedroch van haer straten

Noch woerher niet en gaet.

Ich hadt daer bi ghelaten

Al sprack mijn vyant quaet.

Ich had wel moghen mynden

Quā declinaue
rūt in me iniqui
tates, & in ira.

Cor meum co-
turbatum est in
me, & formido
mortis.

Et dixi quis da-
bit mihi pennas
sicut columbae,
& volabo, & res-
quiescam.

Eccc elongaui
fugiens, & mansi
in solitudine.

Expectabā eum
qui saluū me fe-
cit, à pusillanimi-
tate spiritus &
tempestate.

Præcipitā domi-
ne diuide linguā.
Die ac nocte cir-
cūdabit eū super
muros eius inis-
quitas.

Et non defecit
de plateis eius.

Quā si inimicus
meus maledixit
set mihi, sustinui
issem.

Et si is q oderat

Mijns nidders hoogen rom
 Ghi mensch bi my const vlyden
 En ghingt met my soe om
 Als oft ghi waert mijn chare.
 Met my ghy spijse ontfingt
 End met my openbare
 Int huys des heeren ghingt.

Laet haer die doot berouen
 Daer toe die helsche cupl
 Haer plaetsen ende houen
 Sijn van onduechden vuypl.
 Ick heb seer geroepen
 Broech smozghens ende laet.
 Als ick tot hem sal loopen
 Hy come mijn stem te baet.

Hy sal mijn siel beurtijden/
 En schencken haer alle vze
 Van alle die tot my tijden
 Sal hy my dan helpen me.
 Hy false verneeren
 Hy die daer ewich leeft
 Want sij niet en bekeeren
 Daerom hy zijn plaghen gheeft.

Want sij sonder versaghen
 Besmetten zijn testament
 Daerom wast Gods behagen
 Van haer te zijn ghewent.
 Met herten sij naken
 Met woerden sacht en soet.
 Men mach haer boosheyt waken
 Sij draghen eenen fellen moet.

Wilt God v sorghe gheuen
 Hy sal v voeden wel.
 Die goede en sal niet sneuen.
 Die boose varen ter hel.

me super me ma
 gna locutus fu.

Tu verò homo
 vnanimis, dux
 meus & notus.

Qui simul mecum
 dulces capiebas
 cibos, in domo
 Dei ambul.

Veniat mors su
 per illos, & des
 cendat in inf.

Quonia nequit
 cia in taber.

Ego aut ad Deum
 clamavi.

Vespere & mane
 & meridie narra
 bo & annunc.

Redimet in pas
 ce animam meam
 ab his qui app.

Exaudiet Deus
 & humiliabit il
 los, q est ante.

Non enim est il
 lis comutatio &
 non timuerunt
 Deum, exten.

Cotaminauerunt
 testamentum eius,
 diuisi sunt ab ira
 vultus eius, & ap
 propinquauit
 cor illius.

Molliti sunt ser
 mones eius sup
 oleum, & ipsi
 sunt iacula.

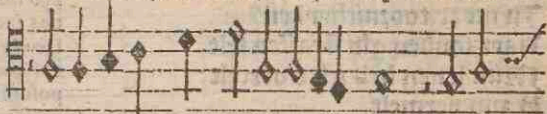
Iacta sup Dnum
 cura tua, & ipse
 te enutriet, & no
 dabit fluctuat.

Tu verò Deus

Seer cozt zyn haer iaren
 Die seer bloetgherich zyn.
 Ryck God wilt my bewaren
 Ick sal v betrouwen sijn.

deduces eos.
 Viri sanguinum
 & dolosi non di
 midiabunt dies
 suos.

Den. lv. psalm. Milerere mei Deus qm̄ cōculcauit me
 homo. Rae die wise. Myn liefsien siet my ouel aen.

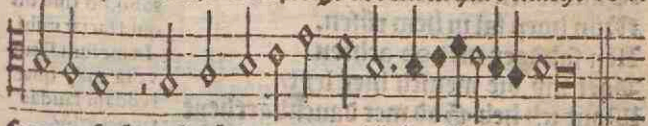
En mensch wou mi verdrukke heer Daer om
 hy tri bu leert my alcht meer Dus wilt

wilt mijs ontfer men veel vjandē bestrydē my
 v knecht bescher men.

hier dach en nacht En bzingē tot mi al haer macht Wel

seer onsfacht/ Nochtans moet ick dat liden.

Als ick heb liden oft heb pijn
 Ende als ick ben vol vzesen
 Dan sal ick in v hopen sijn
 Doer o ben ick ghenesen.
 Ick en sal my niet verueeren
 Wat my dat vleesch hier doet
 Want sy verachten in haren moet

Ab altitudine
 diei timebo, ego
 verō in te spe.
 In Deo laudabo
 sermones meos,
 in Deo sperabo.
 Tota die verba
 mea execraban
 tur aduersū me.

Mijn woorden goet
 Met quaet sijn haer gheneeten.
 Sijn sullen stricken legghen my
 Laghen nae mynder sielen/
 Ghi sult ons niet haer maken vry
 Die my wonden vernielen.
 In uwer toornicheyden
 Haer sonden ghi strassen selt
 Mijn leuen heb ick v vertelt
 V sijn vermelt
 Mijn tranen die ick screyden.
 V woerden bliuen althit waer
 Die ghi ons wilt belouen
 Dan sullen wicken alle gaer
 Die hier mijn siel berouen
 Als ick v sal betrouwen
 Hentoepeu tot alder tijt
 Ick ken dat ghi mijn hulper zijt
 Ghebenedijt
 Daer ick v voer wil houten.
 Ick sal Gods woerden maken groot
 Sijn goetheyt althit prisen.
 Wanneer ick wesen sal in noot
 Mijn hoep sal in hem ruisen.
 Nien sal daer niet op achten
 Doet my die mensch hier leyt/
 Want ick heb God met danckbaerheyt
 Mijn herte verbreyt/
 Hem mijn gedachten louen.
 Want ghy mijn siel woudt ouer al
 Oock van der doot bewaren/
 End oock mijn voeten wt den val
 Doer dijn ghenade sparen.
 O heer verhoort mijn claghen
 Daer my soe sijn ghesicht

omnes cogitationes eorū in mal.
 Inhabitabunt &
 abscondent ipsi
 calcaneum meū.

Sicut sustinuerunt aīam meam pro nihilo, saluos facies illos.
 Deus vitā meam annunciaui tibi: posuisti lachrymas meas in.

Sicut & tu pro missione tua, tūc cōuertentur inimici tui retrorsū.
 In quacūq; die inuocauero te, ecce cognoui quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Dño laudabo sermōnem, in Deo sperabo, nō timebo quid faciat mihi.

In me sunt Deus vota tua: quae reddam laudationes tibi.

Quoniam eripui istū animam meā de morte, & pedes meos de lapsu, vt placeant coram Deo in laudatione viuētium.

Dat ick doer d'ijn rechte licht

(hoort dit ghedicht)

Altijt dy mach behaghen.

Den. lvi. psalm. Miserere mei Deus. Na die wisse/ Als alle die cruydekens spruyten/ en alle dinck verfrayt.

Mijns wilt ontfermen hee re Mijne

siel op v verlaet Want ick my tot v kee

re En schuyt onder v ghee re Tot dat die boos-

heyt heel vergaet Mijne hoep Heer op v staet.

Ick sal tot Gods genaden

Roepen in mynen getruet

Die my toont z'n weldaden

Als ick ben seer beladen

Als my het liden valt te suer.

So troost hy mijn natuer.

Hy heeft hier neder gesonden

En die my heeft gezijt.

Tot schand die my verstonde

God sandt tot een dorconden

Clamabo ad
Deum altissimū,
Deum qui bene
fecit mihi.

Mitt de celo
& liberauit me
dedit in oppros
brium concule.
Mitt Deus mi

Psalmus. lvi.

Sijn goetheyt die mijn siel verblijt
Sijn waerheyt gebenedijt.

Hy heeft mijn siel genesen
Al van der leeuwen caeck
Ick liep met grooter vresen
Haer randen sel int wesen
Als pñlen vol van alle wzaeck
Een sweert is al haer spraeck.

O God/laet zijn verheuen
D'glozy in die dal/
Want sijn mun voeten gheuen
Stricken/dat ick mocht sneuen
Doet my sijn groeuen eenen wal
Daer sijn in vielen al.

Mijn hert met vruucht beuangen
Is gans daer toe bereyt
Te louen God met sangen
Staet op mijns siels verlangen
Mijn glorie en vrolicheyt
Mijn geest v lof verberyt.

Ick sal v lof bewijfen
O hcer voer alle geslacht.
Wien naem sal ick hier prisen
Ten hemel woude ghi rijfen
D'waerheyt is seer hooch geacht
Die prijs ick dach en nacht.

God wilt v exalteren
Houen die hemelen claer/
Daer ghi moecht triumpheren
D'glozy laet vermeren.
Op aerden hier int openbaer
Dat bidden wij v alle gaer.

¶ De. lvi. psalm. Si verè utique iusticiam lo. Na de wise.
Rijck god geest mi goet auontuer sprac daer ee huyfch.

sericordiã suam,
& veritatẽ suã.
Et eripuit animam
meam de medio
catulorũ leonũ,
dormiui cõtur.
Filiũ hoium den
tes eorũ arma &
sagittã, & ling.

Exaltare sup ce
los Deus,
Laqueũ paraue/
runt pedibus.
Foderunt ante
faciẽ meã foueã,
inciderũt in eã.
Paratũ cor meũ
Deus, cantabo &
psalmũ dicam.

Exurge gloria
mea, exurge psal
teriũ & cythara,
exurgã diluc.
Confitebor tibi
in populis Dñe,
psalmũ dicã tibi
in gentibus,
Quoniã magnis
ficata est vsq; ad
nubes veritas.

Exaltare super
celos Deus, &
super omneã terã
sam gloria tua.

Ghi die de waerheyt spreken sout spreect die

recht wt so dat behoort **G**hi kinder vā Adam iong end

out **D** hertē bzenge boos heyt voort **T**wist ende haet

D handen bereyde hier discoort **E**nd alle quaet.

Die boose zijn van goet gewent
 Al van haers leuens eerste beghin.
 Sij worden geleken bi een serpent
 Want vol fenyns is haren sin
 Cranch int geloof/
 Alsmen haer wat goets wil planten in
 Soe zijn sij doof.

Als een serpent dat niet hoozen en wil
 Soe zijn dese doch/verstaget recht/
 Van alle goede woerden boos en gril
 God sal haer tanden maken slecht/
 Der leeuwen ghebit
 Die heere met zijnder crachte beueecht.
 Verstaet wel dit.

Sij gaen te niet recht als die vloet.

Alienati sunt
 peccatores à vul
 ua, errauerunt
 ab vtero, locuti
 sunt falsa,

Furor illis secun
 dum similitudi
 nē serpētis, sicut
 aspīdis surdæ.
 Quæ non exaus
 diet vocē incan
 Deus conteret
 dentes eorū in
 ore ipsorum.
 Ad nihilū deues

Psalmus. xlviii.

God spant sinē booch/en maect se cranch.

Su verdwoinen als dwas gesmolten doet

Recht als een vier is haer verganch.

Der Sonnen schijn

En sal om haerder sonden stanch

By haer niet zyn.

Eer uwe dooznen crÿgen haer cracht

Sal v ghÿ boosen God doen te niet.

U leuen sal zÿn te niet gebracht

Wanneer v dit van God geschiet.

Die goede is bly

Wanneer hi sal aenschouwē Gods macht

Dat seg ick vÿ.

Hy sal zÿn voeten maken nat/

Sÿn handen wasschen int sondaers bloet.

Een yegelijck sal dat seggen plat

Dees vÿuecht is voer den goeden soet.

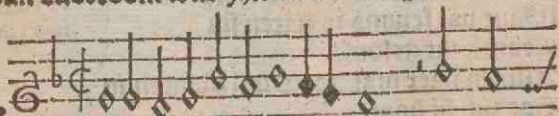
God rechtet al

Want hy alle dingen dÿÿnen moet

Int swerelts dal.

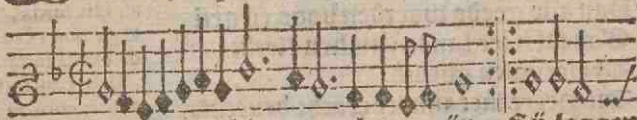
I Den .lviii. psalm. Eripe me de inimicis meis Deus.

Na de wijsse/ Mijn moerken ghaf my eenen man/
van ouderdom was zÿn baerdeken grÿs.

I

Ik bid wilt my bevÿden heet Van haer
Verlost my toch dat bid ick seer Van die

die hier
quaet en

hier vernolgen mijn
bloetghierich zÿn.

Sÿ leggen

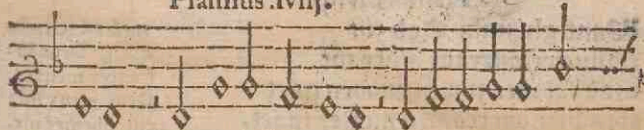
nient, tanq̄ aqua
decurrens: inten
dit arcum suum.

Sicut cera quae
luit auferentur:
supcecidit ignis
& non viderūt.

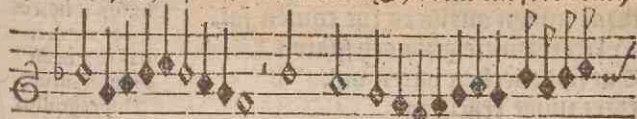
Priusquam in-
telligerent spinę
vestire rhamāū:
sicut viuentes, sic
in ira absorbet.
Letabitur iustus
cum viderit vins
dictam.

Manus suas la-
uabit in sangui-
ne peccatoris.

Et dicet homo,
si utique est fru-
ctus iusto, utique
est Deus iudicās
eos in terra.

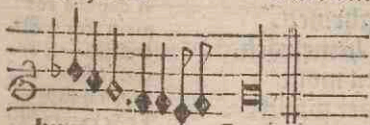

strecken Myn siel te verclicken Sy comē mit seer crach-

tich aen

Daer om o heer wilt my

by

staen.

Noch boosheyt sij noch oec misdaet

En conden sij in my vanden niet.

Nochtans sij mi deden quaet

End brochten my in sware verdriet.

Maer met v genaden

Coemt my doch te staden

O stercke God van Israhel/

Ick bid v aensiet myn gequel.

Die menschen sondich ende boos

Die wilt besoecken ongepaert.

Tsauonts en is haer altoos

Niet dan wantroutwen toe gepaert.

Als honden plegen

Doozloopen sij die wegen.

Haer lippen spreken anuerveert

En snijden recht als eenich sweert.

Maer heer ghi sulse bespotten

En latense geheel vergaen.

Verachten sult ghysse als sotten

Myn sterete sal ick van v ontsaen.

Eripe me de ini-
micis meis Deus
meus, ab insurg.
Eripe me de ope-
rantibus iniquis-
tatem.

Neq; iniquitas
mea neq; pctum
meum Dñe, sine
iniquitate cucur-
ri & direxi,
Exurge in occur-
sum meū & vide
& tu Dñe Deus
virtutū Deus Iso-
raël,

Intende ad visis-
landas oēs gen-
tes, non misereas-
tur omnibus,
Cōuertentur ad
vesperam & fa-
mem patientur.
Ecce loquentur
in ore suo, & gla-
dius in labiis.

Et tu Domine
deridebis eos, ad
nihilum deduces
omnes gentes,
Fortitudinem

Want ghi mijn God zyt
 Mijn verlosser tot alder tijt
 God sal met zijn ghenaden goet
 My hier voercomen metter spoet.

Mijn heer/mijn God sal my verclaren
 Wat minen quelders toe comen sal.

O heere wiltse ghi noch sparen
 Dat sij bedecken haren val.

Met uwer crachten

Verstropet al haer gheslachten.

Wiltse ghi af setten al gheijck.

Dat bid ich v God van hemelrijck.

Heel sondich is haren mont

O heer begriyptse in haer woort.

Toghenen hebben haer heel doertwont

Dies zyt ghi heer te recht ghestoort.

Haer boosheyt wilt doch eynden

End wilt v van haer weynden.

Op dat sij weten groot en cleyn

Dat ghyt regeert heer al ghemeyn.

Seet laet soe comen sij tot verstant

Als honden dyen den hongher deert

Soe loopen sij al doer dat lant

Rae spise die haer hert begheert.

Sij murmureren

Als zyt moeten ontberen.

Maer ick sal prisen v ghenaepe.

W goetheyt louen vroech en spaep.

Als ick sal wesen beducht

End als my liden heeft gheraect

Soe neem ick heer tot v mijn vlucht.

W troost/v hulp/tot my ghenaect.

W wil ick prisen W wil ic eer bewijfen

Want ghi zyt mijn genadich Godt/

Ghi zyt mijn troost/mijn beste lodt.

mea ad te custo
 dia, ga Deus sus
 ceptor meus es,
 Deus meus mia
 eius pueniet me.
 Deus ostendet mi
 hi sup inimicos
 meos, ne occi
 das eos neqñ
 obliuiscantur.

Disperge illos
 in virtute tua,
 & depone eos
 protector meus.
 Delictu oris eor
 rum, sermonē la
 bioru ipsorum.
 Et de execratiō
 ne & mendacio
 annūciabūtur in
 cōsumatione.
 Et scient quia
 Deus dominabi
 tur iacob.

Conuertentur
 ad vesperam &
 famē patientur.
 Ipsi dispergētur
 ad māducandū,
 si verò non fue
 rint satiati.

Ego aut cātabo
 fortitudinē tuā
 & exaltabo ma.

Quia factus es
 susceptor meus
 & refugiu meū
 in die tribul.

Adiutor meus
 tibi psallam ga
 Deus susceptor
 meus es, Deus
 meus mia mea.

Den. lix. psalm. Deus repulisti nos. Na de wisse. Dat ic om een reyn beelde soet dus lange moet bliuē int getr.

D heer doe ghy ős hier verliet Waren wij
 heel bedornē schier Als uwē thoon ons was ghe-
 schiet. Maer als wij u goethz aenbadē hier Ghy ons
 in gena den naemt Daer om altijt/ daer om al
 tijt veer betaemt.

Ghi hebt dat aertrijck heel beroert
 haer schozen wilt genesende zyn.
 Vanden hebt ghi ons toe gevoert
 En hebt ons geschonckē droeuigen wijn
 Doer onse schult/verstaget plat.
 Doer ons misdaet/Doer ons misdaet
 Wij leden dat.

Deus repulisti nos, & destruxisti nos, iratus es & misertus es nobis.
 Comouisti terram, & conturbasti eam, sana corritiones eius quia comota est.
 Ostendisti populo tuo dura, potasti nos vino copunctiois.
 Dedisti metuem

Die hier in uwer vreesen staet

Psalmus. lix.

Sheest ghi een standaert v clare woort
 Op dat sij schouwen alle quaet
 V vrienden heet maect hier confoort
 Bewaertse doer v rechter hant
 Verhoort doch my/verhoort doch my
 In aertsche lant.

God sprack doer zyn genaden vyz
 Daer ick my in verbliden sal
 Sichem sal ick toe deplen my
 En Succoth des tabernakels dal
 Manasses end oock Galaadt
 En Ephraim/en Ephraim
 Mijn stercke stadt.

Het lant van Juda is mynen raet
 Moab is my heel onderdaen.
 Mijn rijck tot Idumeen gaet
 Die vreemden moeten mijn iock ontfaen
 Wie sal my doch leyden dan?
 En tot die stadt/en tot die stadt
 My brengen an.

Tot Idumeen wie leyde my daer?
 Sult ghi o heere dat niet doen?
 Ghi die ons liet in liden swaer
 Sult nu met ons gaen ten oerloech koen
 In onsen nooden ons bezit
 Wat smensche cracht/wat smensche cracht
 Is cranck altijt

In God volbringen wij alle crachte
 Die glozy hoort alleen zyn naem
 Hy brecet al ons vyants macht
 Dat doet ons heere God heylsaem
 Ons vader die ons behoedt
 Hem loeft en danct/hem loeft en danct
 In uwen moet. **Den. ix. psal.** Exaudisti Deus depre-
 catio. Na de wyse. Moeder lieue moeder myn/mocht ic.

tib. te significa-
 tionē, vt fugiāt
 à facie arcus.
 Et liber ētur dī
 lecti tui, saluum
 fac dextera tua,
 & exaudi me.

Deus locutus est
 in sancto suo,
 lētabor & par-
 tabor Sichimā.

Meus est Ga-
 laad & meus est
 Manasses, & E-
 phraim fortitu-
 do capitis.

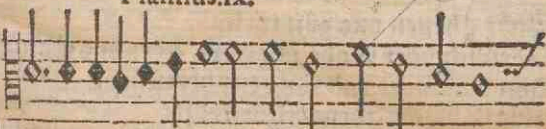
Juda rex meus,
 Moab olla spai-
 meā.

In Idumēam ex-
 tendam calcia-
 mētum meum;
 & mihi alię gen-
 tes subditi sunt.

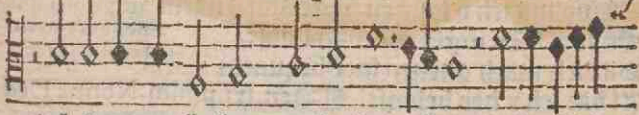
Quis deducet
 me in ciuitatem
 munitam? quis
 deducet me vsq̃
 que in Idumēam
 Nonne tu Deus
 q̃ repulisti nos
 & non egredies
 ris Deus in virt.
 Da nobis auxi-
 lium de tribula-
 tione, quia van-
 na salus homi.

In Deo faciem^{us}
 virtutē, & ipse
 ad nihilum de.

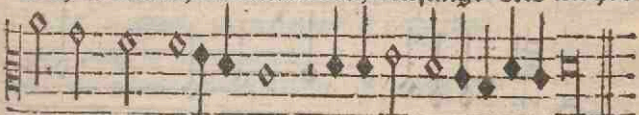
G

Eere lie ue heere/verhoort die stemme mijn

Och heere mijn hermen doch ontfangt Als ick heb

lijden/druck oft pijn/ Na v troost my dan verlaugt.

Wader werelt eynde riep ic tot v o heer
 Als lijden mijn herte had gequeelt
 Op eenen steen met grooter eer
 Hebt ghi my hier gestelt. (geweest

A sinibus terræ
 ad te clamaui,
 dum anxietetur
 cor meum in pe-
 tra exaltasti.

Ghi wout mi daer leyde en zyt my hoep
 Ghi zyt mijn stercken toorn voerwaert.
 Daer om ben ick gans onbezweest
 Van mijn vyanden alle gader.

Deduxisti me
 ga factus es spes
 mea, turris for-
 titudinis a facie
 inimici.

Ik sal ewich wonē o heer in uwe tent
 End onder v armen zyn behoet.
 Weest ghi bi my heer excellent
 En verleent my v gracy goet.

Inhabitabo
 in tabernaculo
 tuo in sæcula,
 protegar in ves-
 lamēto alarum
 tuarum.

Heere lieue heere ghi hebt mijn stem ver
 Och heere die uwen naem ontsiet (hoort
 Die brenge ghi hier ter werelt voort
 Die daer doen dat ghi gebiet.

Quia tu De^{us} me^{us}
 exaudisti orati-
 onem meam.

Dage tot zyn dage geeft ghi os continck
 Sijn iaren die dueren ewelijck (sijn
 Want hi sal onse verlosser zyn.

Dies super dies
 regis adicies,
 annos eius usque
 in diem gene.

Psalmus. lxxj.

Ende gheuen ons zyn rijk.

Wenich voer Gods oogē ons heer ons Coninc blifft
Sijn waerheyt end zyn vermherticheyt

Wie ist die die ghenoech bescreijft?

Wie ist die die bereypt?

Dus wil ich v louē en singē dinen naem

Ende prisen v/ghi zyt mīn hoost/

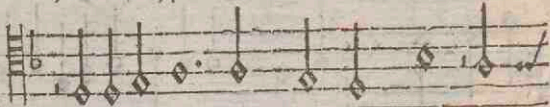
Wat ich mach gheuen hier bequaem

Al dat ich v heb beloost. Den. lxxj. psalm. Nonne Deo

subiecta erit. Na de wijse. Die eerste vmecht die ic gewā.

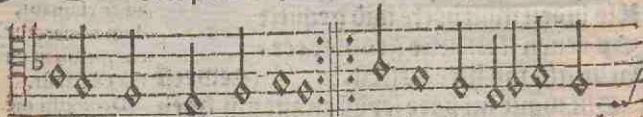
Permanet in æ-
ternum in con-
spectu Dei: mis-
ericordiam.

Sic psalmū dicā
nomni tuo in
sæculum sæculi.

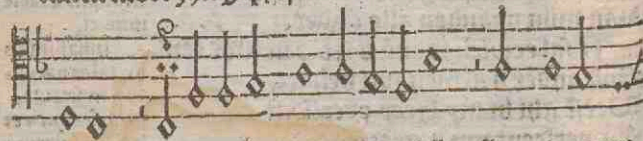

S

al sal mīn siel/mīn heer mīn Godt Riet
Een sulckē heer/dit is het slotd Wiēs

on der da nich wesen? Salicheyt coemt van hem
naem moet zyn gepresen?

alst hy is mynen God gebenedyt Geen trueren

sal my berueren.

Hoe lang suldy eenen goeden man

Ghi boosen hier vernielen?

Want men v spel ghelijken cas

Nonne Deo sub-
iecta erit anima
mea: ab ipso.

Nam & ipse De-
us meus, & salu-
tatis meus.

Quousq; irrita-
tis in hoīem, in-
terficitis vniuers

By mueren die ouer vielen.
 Ghelick ghi hier met valschen moet
 Den goeden alcht veel lhdens doet.
 Den cleenen doet ghi weenen.

Daerom sij dachten mijn naem end eer
 Ende oock Gods wtuercozen.
 Te beletten end te crencken seer
 Sij lieten haer smeecken hozen.
 Sij spraken seer wel met haren mont
 Maer boos en quaet was haren gront
 Haer sinnen zijn valsch van binuen.

Maer Godt/mijn siel weest onderdaē/
 Van hem is mijn patientcy
 Als mi coemt liden en droefheyt aen
 Doet hy my assistency.
 Hy is mijn stercheyt ende cracht
 Mijn hulper hier dach ende nacht
 Mijn verlangen sal hem aenhangen.

Salicheyt en glorie me
 Heb ick van God vercregen
 Mijn hoep/mijn troost/end al mijn vze/
 Is in zyn naem gelegen.
 Nu hoept in God ghi menschen al
 Want hi ons hulper wesen sal
 Hem schencken wilt v gedencken.

Seer idel en van lichter aert
 Sijn menschen die niet en dogen
 Alsiuen haer duechden bi een vergaert
 End als die zyn gewogen
 Al bi haer idele mercken boos
 Waren sij veel te licht altoos
 Als veren licht te werderen.

En wilt in boosheyt hopen niet
 Van roouen wilt v wachten
 Ist dat v hier geluck geschiet

Si vos tanq̄ pas
 rieti inclinatis
 & macerie des
 pulsæ.

Veruntamē pre
 cium meū cogis
 tauerūt repelle
 re, cucurri in q̄
 ti, ore suo benes
 dicebāt & cor
 de suo malignis
 cebant.

Veruntamē des
 subiecta esto 22
 anima mea, quoz
 niā ab ipso pas
 tientia mea.
 Quia ipse Deus
 meus, & salu
 tor meus.
 In Deo salutare
 meum & gloria
 mea, Deus aux.

Sperate in eo
 omnis cōgrega
 tio populi, ef
 fundite corā vs
 lo corda vestra.
 Veruntamen v
 ni filij hominū,
 mendaces filij
 hoium in frate
 ris: vt decipiat
 ipsi de vanitate
 in idipsum.

Nolite sperare i
 iniquitate, & rapī
 nas nolite cōse
 piscere, diuinijs

Psalmus. lxiij.

W hert end v gedachten
 En wilt daer niet op stellen ghy.
 Maer weest van herten daer af vyz
 Als die goeden v hier toe vlaeden.

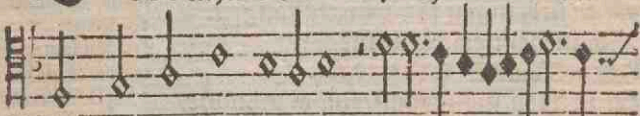
affluant, nolite
 cor apponere.

Eens heeft gesprokē (ich hebt vstaen)
 Twee dinghen wou God verclaren
 Dat zyn (wilt hoozen dit vermaen)
 Sijn macht int openbaren.
 End heer v goetheyt ghi vertoont/
 Daer ghi die mēschen mede croont
 Na haer werckē/leechē ofc clerckē. ¶ De. lxiij. psalm.
 na de wise hoe mach een man zyn leuē lustē die vlozē.

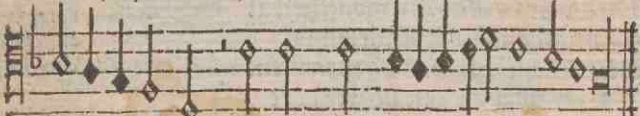
Semel locut^o est
 Deus, duo hæc
 audiui: quia po-
 testas Dei est, &
 tibi Dñe miseri-
 cordia, quia red-
 des vnicuiq; ius-
 tæ opera sua.

Get v mÿn God vzoech wil ick waken

Wāt mÿn siel dorst seer na v Na v mÿ vleesch heeft

willen haken V ltesd heeft my ontsteken nu.

Seer dzooch en dor tot allen stonden
 Rechte gheluck dat aertrijck leyt.
 Soe dorstich is mÿn hert gheuonden
 Nae uwe tegenwoerdicheyt.

In terra deserta
 inuis & inaquo-
 sa, sic in sancto
 apparui tibi: vt
 viderem virtus-
 tē tuā & gloriā
 tuam.

Dat ic v crachte mocht claer beschouwen
 Want v goetheyt te bouen gaet
 Het leuen: ick sal v berouwen/
 Mÿn lippen louen v weldaet.

Qm̄ melior est
 uia tua sup vis-
 tas labia mea.

Ich sal v soe gebenedyden
 End v prysen ouer al
 In uwen naem tot allen tïden
 Mÿn handen ick op heffen sal.

Recht waer mÿn siel met vetten dingē
 End veruult met leckerny
 Soe sal mÿn mont v lof hier singhen
 Om v genade wesen bly

Uroech waert ghi heer in mÿn gedachte
 Als ick snachts te bedde lach.
 Ghi holpt my met uwer crachten
 Wanneer ick v te bidden plach.

Onder dat decksel uwer armen
 Altÿt mÿn siel aencleest v vast.
 U rechter hant moet my bescharmen
 Als my die vyant seer aentast.

Mÿn vÿanden die my wouden crinckē
 Die sullen hier vergaen geheel
 Want sÿ moeten te grond versincken
 Een spÿs der vossen zÿn geheel.

Ons Coninck goet sal vrolyck wesen
 End al die hem geswozen zÿn.
 Haer mont ghestopt moet zÿn midt dese
 Die quaet spreken/ verlozen zÿn.

Ps. lxij. psal. Na de wise/ Ic quam geredē in eē dal.

Sic benedicam
 te in vita mea,
 & in noīe tuo
 leuabo manus
 meas.

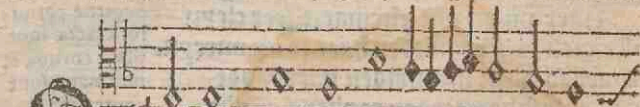
Sicut adipe &
 pinguedine re-
 pleatur anima
 mea, & labijs
 exultationis.

Sic memor sui
 tui super stratā
 meam, in marn-
 tins meditabor
 in te, quia fu.

Et in velamēto
 alarum tuarum
 exultabo, adhuc
 sit anima mea
 post te, me.

Ipsi verō in va-
 num quæsierunt
 animam meam,
 introibūt in in-
 feriora terræ.

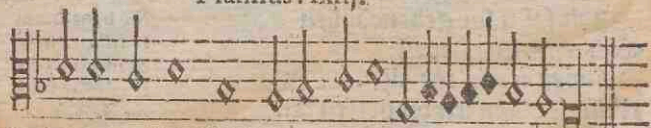
Rex verō letā-
 bitur in Deo,
 laudabitur oēs
 qui iurāt in eo,
 quia obstructā.

God verhoort my in mÿn noot

Mÿns vÿāts vrees is al so groot Mÿn siel wilt doch

bescermen ghi. Sij leggen my stricken/maect my vry.

Wilt my bewaren lieue vaer
Van een soe fellen boosen schaer.
Want op my wetten sij haer tong
Om my te vernielen/oudt en iong.

Sij spanden boghen ouer al
End schoten my met haer regal.
End oock den reynen zinn sij fel
Int heymelick doen sij hem ghequel.

Sij schieten suel met grooter haest
Den goeden maken sij verbaest.
En dan verharden sij haren moet
Tot alle bedroch dit quaet gebroet.

Sij sloten dat sij haren strick
Verberghen souden heymelick.
End spraken doen (hoort dit bediet)
Wie isfer die onse boosheyt siet?

Sij sochtē tquaet/maer en vonden niet
Hoe wel hun God dat seer verbiet.
Sij quamen met een soe diepen vont
Maer God die verfont wel haren gront.

Haer pñlen zyn ghemaect seer cleyn
Cranch is gheworden haer tong onreyn.
Daer sij altyt me hielden haer spodt
End blasphemeerden teghens Godt.

Die menschen die haer saghen aen
Waren met grooter vrees beuaen.
Gods wercken presen sij al gelick
Die straffing van God van hemelrick.

Een goet mensche sal inden heer
Verblyden/hem betrouwen seer.

Protexiti me à
conuentu malis
gnatium, à mul
titudine operan
tium iniquitatē.
Quia exacerūt
vt gladium lins
guas suas, inten
derunt arcū rem
amaram, vt sag.
Subitō sagitta:
bunt eum, & nō
timebunt, firma
uerunt sibi ser
monem nequā.
Narrauerunt vt
absconderent la
queos, dixerunt
qs videbit eos?

Scrutati sunt ini
quitates: defece
runt scrutantes.

Accedet homo
ad cor altum.

Sagittæ paruu
lorū factæ sunt
plagæ eorum, &
infirmatæ sunt
contra eos.

Cōturbati sunt
omnes qui vide
bant eos.

Et annunciaue
runt opera Dei.

Lætabitur ius
tus in Dño, &

End sullen glozieren sijn
Al die daer oprecht van herten sijn.

132
sperabit in eos
& laudabuntur.

Den. lxiiiij. psalm. Te decet hymnus Deus in. Na die
wijse Bē rym en schaet ō bloemē niet/al daer die.

Syon God betaemt v lof Men sal te Je-
rusalem Betalen/daer v eer comt of/Verhoort
wilt mijn stem hoort ōs gebet op dese reysch

Tot v coemt alle vleysch.
Al ist dat hier te bouen gaet
In ons der boosen woort.
Wilt ons vergheuen dees misdaet
O heer weest niet ghestoort.
Salich is hy dien ghi ontfangt/
Die altoos v aenhangt.
O heer wij sullen uwe vzecht
Ghenieten en van uwer ste.
Owen tempel vol van alle dueche
Is wonderlycken me
Vol van allen gherechticheyt.

Te decet hym-
nus Deus in Sy-
on, & tibi red-
detur votum.

Exaudi oratio-
nem meam, ad.
Verba iniquorum
præualuerūt sus-
per nos, & im-
pietatis nostræ.
Beatus quoniam ele-
gisti & assump-
sisti, inhabitabit
in ætatis tuis.

Replebimur in
bonis dom⁹ tuæ:
sanctum est tem-
plum tuū, miras-
bile in æquitate.

Die ghi ons hebt bereypt.

Verhoort ons sondaers al ghelijck

Ghi die salicheyt gheeft

Ghi zyt die hope vant aertsche rijck

Ons troost/daert al bi leeft.

Die berghen maect ghi alst v past

Met uwer crachten vast.

Die zee hebt ghi verstaort o heer

Wie hoozt geern haer gherups

Die menschen zyn verbaest soe seer

Dol vreesen met consuys.

Ghi zyt van westen tot dat oost

Den menschen haren troost.

Dat aertrijck ghi so visiteert

Al met v gauen reyn

Haer wateren hebt ghi so vermeert

Ghi spijstse al ghemeyn

Ghi maect dat alle dinck wel groet

Van v coemt alle goet.

Bedant des ackers voren/

Maect slecht haer cluten al.

Al die worden ghebozen

Dwen regen verbliden sal.

Van v coemt alle vrucht voertwaer

Ghi croont dat heele iaer.

Dat iaer sult ghi verciereu

Dat iaer van v ghenay

Dvelden suldy toestieren

Deel vruchten schoon en fray

Die schoone bossen worden vet

Dic berghen liggen net.

Met schapen is becleedt dat velt

Die dalen brenghen voort

Deel hozens : want sy zyn wel ghestelt

En singen met accoozt

Exaudi nos Deus
salutaris nos-
ter, spes omniu
m finium terræ.

Preparans mon-
tes i virtute tua
accinctus po-
tentia.

Qui conturbas
profundū maris
sonū fluctuum.

Turbabuntur
gentes & time-
bunt qui habi-
tant terminos i
signis tuis.

Visitasti terram
& inebriasti eā,
multiplicasti lo-
cupletare eam.

Flumen Dei res-
pletū est aquis:
parasti cibum.

Riuos eius inebri-
ans multipli-
ca genimina: in
fructibus eius
iætabitur ger-
minans.

Benedices coro-
næ anni benigni-
tatis tuæ, & cam-
pi tui replebunt.
Pinguetent spe-
ciosa deserti, &
exultatione.

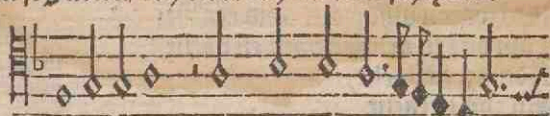
Induti sunt arie-
tes ouium & val-
les abundabunt
frumento: cla-
mabunt etenim
hymnum.

Psalmus .lxv.

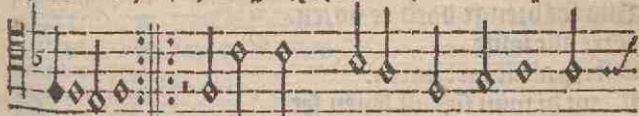
134

Gods lof/ en prūsen zyn virtuyt/
 Al en slaen sū gheen gheluyt.

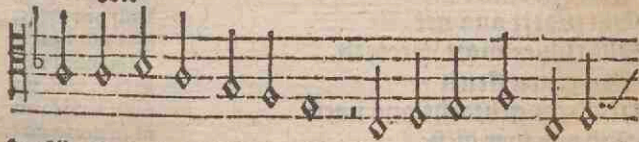
Den .lxv. psalm. Jubilate Deo omnis terra. Ma de wise
 Ick seg adieu/ wij twee wij moeten scheyden.

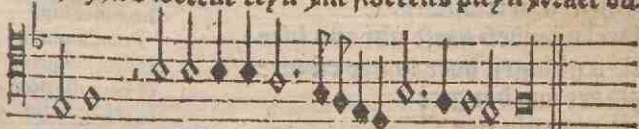
Vrolic en bly Voest God ghi aertsehe scha-
 Sheeft hem glozy/ Sijn lof wilt o pen ba-

ren Tot God wilt spreke groot en cleyn Won-
 ren

derlye zyn v werckē reyn Int swerelts pleyne Maer dit

corceyn Versaken die lo ghe na

Dat aertrijck al

V naem seer hoch verheuen

V prūsen sal

Vof ende glozy gheuen.

Coemt siet Gods wercken die hy doet

Sijn raet is wonderlijcken goet

Op Adams bloet/

Want hy behoet

Ons allen in dit leuen.

ren.

Omnis terra
 adoret & psale
 lat tibi, psalmus
 dicat nomini.

Venite & vide/
 te opera Domi
 ni terribilia in
 consilijs super
 Aios hominu.

Psalmus. lxxv.

Hy heeft die zee
Doer ons drooch willen maken
Dat wij niet vree
Daer deur mochten geraken.
Wij waren blide om zjnd cracht
Sijn oogen aenstien dach en nacht
Adams geslacht.

Sij zijn veracht
Al die willen wzaken.

Voest God altijt /
Sijn lof brenge doch te voren.
Met alle iohit
W stem altijt laet hozen.
Want hi mijn siel int leuen set
End mynen val hier belet

God onbesmet
Ghi proeft ons niet
Alst t siluer wort vercozen.

In eenen strick
Hebt ghi gebrocht ons nacy
End ons hier dick
Ghestelt in tribulacy.
Veel vanden gaest ghi ons hier
Wij ghingen doer water en vier
Maer ons dangier
Maecte ghi fier
Als ghi ons gaest v gracy.

Met offerhant
Sal ick in v huys treden.
Met mijn verstant
Sal ick in mijn gebeden
Mijn beloften v betalen wel
Die mijn lippen v beloefden suel
In mijn gequel
Doert lyden sel.

Qui conuertit
mare in arida:
in flumine per
transibut pede,
ibi letabimur.

Qui dominae
bitur in virtute
sua, in aeternum
oculi eius super
gentes respiciut
qui exasperant.
Benedicite gen
tes deum nostru
& audita facite
vocem laudis.

Qui posuit ani
mam meam ad
vitam, & no ad
comotionem.

Quoniam pro
basti nos Deus,
igne nos exa.

Induxisti nos
in laqueum, po
sisti tribulatio
ne in dorso no
stro, imposuisti
homines sup.

Transuimus p
ignem & aquam
& eduxisti nos
in refrigerium.

Introibo in do
mum tua, in ho
locaustis redda
tibi vota mea,
que distinxerut
sabria mea.

Et locutum est
os meu in tri
bulatione mea,

Als ick dreck heb gheleden.

Een offer vet
 Al van ghebranden weren
 Nae uwe wet
 Sal ick v presenteren
 Offen en bocken (hoort dit vermaen)
 Sult ghi o heer van my ontfaen.
 Coemt/wilt verstaen
 Die God cleest aen/
 Hoe God mijn siel wil eeren.

Met minen mont
 Riep ick tot zijn ghenaden.
 Mijn tong ter stont
 Was vrolijck onbeladen.
 Maer sie ick boosheyt in mijn sin
 End als daer weynich duechts is in
 Wie dat ick bin
 En tquaet bemin
 Soe sal my God versmaden.
 Daer om mijn heer
 Die goet is bouen maten
 Heeft my wel seer
 Verhoort end quam te baten.
 God is ghebenedijt voerwaer.
 Doer zijn goetheyt hy my sondaer
 En zijn dienaer
 Mijn heer mijn vaer
 Remmermer sal verlaten.

Holocausta mes-
 dullata offeram
 tibi cū incendio
 arietum, offerā
 tibi boues cum
 hircis:

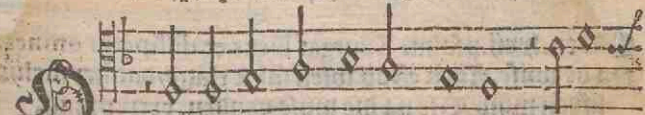
Venite audite &
 narrabo, omnes
 qui timetis Deū,
 quanta fecit ani-
 mā meā.

Ad ipsum ore
 meo clamaui, &
 exultaui sub lin-
 gua mea.

Iniquitatem si
 aspexi in corde
 meo, non exau-
 diet Dominus,

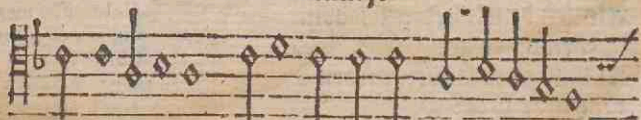
Propterea exau-
 diuit Deus, & at-
 tendit voci dea-
 precationis.
 Benedict⁹ Deus
 qui non amouit
 orationē meam,
 & misericordiā
 suam à me.

Den. lxvj. psalm. Deus misereatur nost. Na de wyse/
 Daer spruyt een boom in ghenen dal.

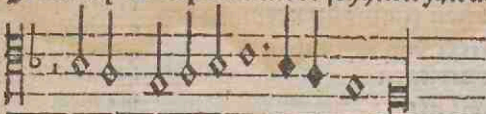

Als heer ons God ontfermen moet En ons

Psalmus. lxxvj.

gebenedyken Op ons moet schijnen zyn aensicht goet

En end tot allen tij en.

Op dat wij in dit aertsche lant

Bekennen heer v paden.

Dat allen menschen mach zyn bekant

Den wech uwer genaden.

Laet v belijden alle man

Sij sullen dijn eer verbeyden.

Laet alle menschen v prysen dan

End dancken dijn goetheyden.

Want ghi haer goede rechter zijt

Die menschen vzeucht aenueerden.

Daer doet sij herteluck zyn verblift

Dat ghysse stiert op eerden.

Laet God v belijden groot en cleyn

V wercken exalteren.

Dat aertrijck brenge veel vuchten reyn

In v wij glazieren.

Gebenedijen wil ons Godt.

Ons heer moet zyn gepresen.

Sijn naem/zijn woerden/en zijn gebode

Het aertrijck moet hier vresen.

Deus misereatur
nostri, & be
nedicat nobis:
illuminet vultu
suum super nos
& misereatur.

Vt cognoscam⁹
in terra viam tu
am: in omnibus
gentib. salutare
tuum.

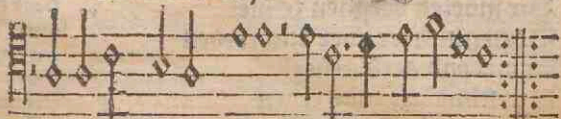
Confiteantur
tibi populi de⁹,
confiteantur ti
bi populi om.

Latentur & ex
ultent gētes qm̄
iudicas populos
in æquitate, &
gentes in terr.

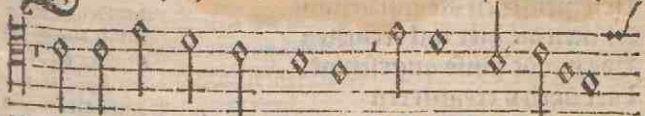
Confiteantur
tibi populi de⁹,
cōfiteantur tibi
populi oēs, terra
dedit fruct.

Benedicat nos
Deus Deus nos
ster benedicat
nos deus, & mes
tuant eum oēs.

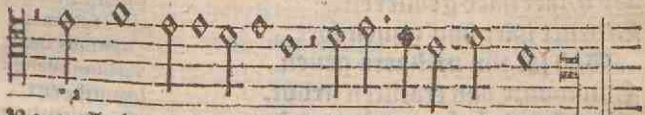
Den. lxxvij. psalm. Exurgat Deus et dissipetur omnes.
Na de wijse. rijck God wien sal ic clage/dat heymelijc
lijden mijn/ Of na die wijse vanden. xxix. psalm.

G Het onsen heer der heere verrüsen ter glorien
Die hē haten/ontereen/ Wā booser memozien

Die moeten hier so wōcken Alst wasch vsmelt/ en doock

Voer God van hemelricke Verdwynē als een roock.

Voer God moeten verbliden
Die goede doet vrolijckheyt.
Singt God/wilt hem beliden/
Maect sinen wech bereyt.
Seer hoch is hy geclonnen
Ons heer van grooter faem
Den doot wou hy verdommen.
Die heer is sinen naem.

Weest bli voer God gepresen
Die boosen crügen gequel.
Der weduwen ende wezen
Een vader God wesen sel.
Hier bouen in zyn stede
God doet ons woonen sijn
Met liefde end met vrede
Ons hier eendzachtich zyn.
God vrydt met zyn der crachten
Die leuen in swaer verdriet.
Maer die hem seer verachten

Et iusti epulentur & exultent in cōspectu Dei: & delectētur in lätitia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini eius: is ter faciet ei qui ascēdit super ocalum, Dñs no. Exultate in cōspectu eius, tur babantur à facie eius patris orphanorum.

Deus in loco sancto suo, deus qui habitare facit vnus mo. Qui educit victos in fortitudine, similitur eos qui exasper

Die moeten vergaen te niet
 Doen ghi heer voer ons treden
 Hemel end aerd geheel
 Die schudden ende reden
 Al voer v aensicht veel.

Wien regen suldy schencken
 Den menschen die ghi bemint.
 Alsmen die hier wil crencken
 Soe houdt ghise ongeschint.
 Laet doch v creatueren
 Woonen o vader goet
 By v/laet haer gedueren
 Schenct haer dyn gauen soet.

God sal zyn pzehaers geuen
 Syn woort van crachten groot.
 Ons Coninck seer verheuen
 Sijn liefde was totter doot.
 Die schoonheyt vanden huyse
 Deylde alleen den roof.
 Gods vrienden van abusse
 Bewaren haer geloof.

Slaept ghi tusschen die palen
 V veyzen sullen zyn
 Versiluert alte malen
 Haer achterste blincken sijn
 Van bleecken gouts coluere
 In Selmon/als God dan
 Die Coningen stelt op huere
 Sneeu wit sij worden can.

Gods berch sonder logen
 Is vet ende wel gedaen.
 Wat wilt ghi v dus pogen
 Ghi houelen (hoozt dit aen)
 Gods berch te verpletten
 Dyen hy gepresen heeft

Deus cum egres
 dieris in cōspe-
 ctu populi tui.
 Terra mota est
 etenim caeli dis-
 stillauerūt à fa,
 Pluuiam volun-
 tariam segregas
 bis Deus hære-
 ditati tug, & ins
 firmata est, tu
 verò perfecisti.
 Animalia tua ha-
 bitabant in ea:
 parasti in dulce
 dine tua paup.
 Dominus dabit
 verbum euange-
 lizantib. virt.

Rex virtutum
 dilecti, & speciei
 domus diuidere
 spolia.

Si dormiatis in
 ter medios cle-
 ros, pennæ co-
 lumbæ deagen-
 tate, & posteros
 ra dorsi eius in.
 Dum discernit
 caelestis reges su-
 per eam niue des-
 albabuntur.

Mons Dei mons
 pinguis, mons
 coagulatus, vt
 quid suspicamis
 ni montes coa,

Mons in quo be-
 neplacitum est

Want God (wilt daer op letten)
In desen berch leeft.

Wel hondert dupsent wagens
Sijn daer die God dancken schoon.
God heeft seer veel behagens
In haer/ verstaet den toon.
Seer hooch zijt ghi geuaren
End naemt geuangen hier
Die hel/ met al haer scharen
En schouet v gauen fier.

Wee hun diet niet en geloouen
Dat God inden berch woont.
Ous heer ons God hier bouen
In ons zijn genaden croont
Die ons salich wil maken
Sijn vanden hy hier breekt
Sinen cop sal hy wel raken
Die hier in sonden steect.

Mijn vyant sal ick sagen
Wet Basan/ end wter ze/
Sijn bloet v voeten dragen
V honden dat lecken me/
Die goeden diet aenschouden
Verstonden heer v hant/
Al die v dat betrouden
Maecte ghi dat bekant.

Die Princen voer v ghingen
En songen seer excellent/
En speelden schoone dingen
Wolick op een instrument
Int midden van den iongen
Maechden loeft God altijt
Ghi Benjamin onbedwongen
Ghi Princen wie ghi zijt.
V crachten wilt beuelen

habitare in eo,
etern Dñs hab.
Currus Dei de:
cem milib. mul
tiplex, milia lan
tantium, Dñs in
eis in Syna.
Ascendisti in al
tum, cepisti cae
ptiuitatem, acce
pisti dona in
hominib.
Etenim non cre
dentes inhabi
tare dñm Deū.
Benedictus Do
minus die quoz
tidie, prosp.
Deus noster de
us saluos faci.

Veruntamen
Deus cōfringet
capita inimic.

Dixit Dñs, ex
Basan cōuertā,
cōuertā in prof.

Vt intingatur
pes tuus in san
guine.

Viderūt ingres
sus tuos Deus
igressus dei mei,
regis mei.

Praeuenerunt
principes con
iuncti psall.

In ecclesiis bene
dicite deo dño,

Ibi Benjamin
adolescensul.
Principes Iuda
duces eorum.

Mada deus vir

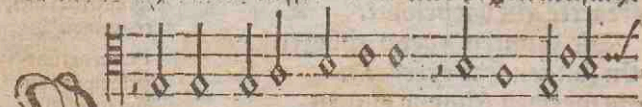
Psalmus. lxxviii.

Maect sterck v werken nu
 Vecl ghisten en inwelen
 Die coninghen brenghen v.
 Bestraft die felle beesten
 Die hier als stieren al
 Verstoozen die goede gceesten
 Veriagen wt dit dal.

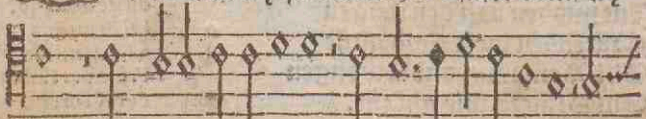
Vernielt die oozloech soecken.
 Legaten wt Moozen lant
 Die sullen haer vercloecken
 En maken met God bestant
 Ghij rijcken vander aerde
 Singt God en maect gheluyt
 Den hemel hy aenuerde
 Sijn stem gheeft hy virtuyt.

Wilt God glozy bewijfen
 Sijn heerliche cracht voerwaet
 Won totten wolcken rijfen
 Seer wonderlyck is hy daer.
 Al in zyn lieue Santen
 Den sinen gheeft hy macht
 En wilt haer duecht implanten.
 Hem loeft dach ende nacht.

Den. lxxviii. psalm. Saluum me fac Deus, Na die wise.
 Waer is myn alder lieffte die ick met oogen aensach.

God wilt my salueren het water comt my

aen het lyde wil my derē heel late te grōde gaē Seer

tuti tua, confir-
 ma hoc deus qd
 operatus es in.

A templo tuo
 in Hierusalem,
 Increpa feras
 arundinis, con-
 gregatio tauro-
 rum in vaccis.

Disipa gentes
 q̄ bella volunt,
 venient legati.
 ex Ægypto.

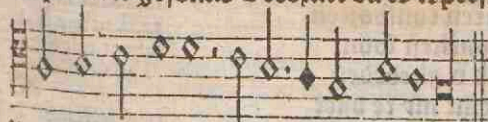
Regna terræ
 cantate deo.
 Psallite deo qui
 ascendit sup.
 Ecce dabit voci
 suæ vocem vir.

Date gloriam
 Deo super Isra-
 el, magnificētia
 eius & virtus.
 Mirabilis Deus
 in sanctis suis
 Deus Israel, ipse
 dabit virtutem
 & fortitudinē.

Psalmus. lxxij.

Diep ben ic gesonkē Verdruet vā eē tēpeest Ic riep/mij

woerdē die clōkē Als ic was seer bedroeft

Mijn oogen op v staerden
 Mijn vanden menichfout
 Haren haet sij my verclaerden
 Seer sterck en daer toe skout.
 Veel ljdens sij my aendeden
 Die scrift moest zijn veruult.
 Dit al hebbe ich geleden
 Al voer eens anders schult.

Al ist dat sij my achten
 Omwetendt ende quaet/
 Ghi heer kendet mijn gedachten.
 In schand haer niet en laet
 Die sien mijn banghicheyden
 En mijn tozmenten sel/
 Al die v soecken/verbeyden/
 O God van Israhel.

Om v heb ich gedragen
 Veel spjts en daer toe schant.
 Mijn broeders die my sagen
 Djen was ich onbekant.
 Want my die taloerspe
 Dijn huys gegheten heeft.
 Het verwijt van v partye
 O heer my seer aenleest.

Mijn siel heb ich met vasten

Saluum me fac
 deus, quoniam
 intrauerunt.
 Infixus sum in
 limo profundi.
 Veni in altitu.
 Defecerunt oca
 li mei, dum spes
 ro in deū meū.

Multiplicati
 sunt super capil
 los capitis mei.
 Cōfortati sunt
 q̄ persecuti sunt
 me inimici mei
 iniuste.

Deus tu scis in
 spicientiā meam
 & delicta mea.
 Non erubescāt
 in me, qui expe
 ctant te Dñe.

Non cōfundan
 tur sup me qui
 querant te deus
 Israhel.

Qm̄ propter te
 sustinui oppro
 brium.

Extraneus fas
 cus sum fratris
 hus meis.

Qm̄ zelus dos
 mus tuae comes
 dit me, & oppro
 bria exprob.

Et operui in

Mijn lijf met eenen sack
Ghecleet. maer alst haer pasten
Gauen sij my eenen sack.
Sij saten in haer poorten
En spraken tegens my
Als sij met haren consoorten
Songen en droncken wijn.

Maer ick heb v ghebeden
Haestelijck coemt my te baet
Al doer v goede zeden
Hoozt my/en by my staet.
Wilt my o heer wt trecken
Oft ick versincken moet.
Van die my haten/beghecken/
Van lijden my behoet.

En laet mi niet te gronde
Versincken in die vloet
Den put met haren monde
Dat die mi niet en doet.
Hoozt my en wilt behouwen
Doet v ghenaden groot
V knechte wilt heer aenschouwen
Verhoozt my in mijn noot.

Mijn siel doch wilt genaken
Verlost en my beurtjt/
Ghi kentse die my laken
Mijn schand en mijn verwijt
Sij zijn v voer uwen oogen
Die my benauwen seer.
Mijn herte moest gedoogen
Veel spijts o beminde heer.

Oft yemant const verdrieten
Was mijn verlangen siet
Gheenem troost mocht ick genieten
Van dat my was gheschiet

ieiunio animā
meam, & fact.
Et posui vestis
mentū meū ei.

Aduersum me
loquebatur qui
sedebant in por
ta, & in me psal
lebant qui bi.

Ego vero ora
tionem meā ad
te Dñe, temp.

In multitudine
miserordiarū
exaudi me in.

Eripe me de lus
to vt nō infigar
libera me ab his
qui oderunt.

Non me demer
gat tempestas
aquæ, neq; ab
sorbeat me pro
fundum.

Exaudi me dñe
qm̄ benigna mi
sericordia tua.

Et ne auertas fa
ciem tuam.

Intende animæ
meæ & libera
eam propter.

Tu scis impro
perium meū.

In cōspectu tuo
sunt omnes qui
tribulant me,

improperiū ex
pectauit cor.

Et sustinui qui
simul contrista
retur & nō fuit,

& qui cōsolaretur
& nō inue.

147
So hebben my geschoncken
 Edick ende bitter gal/
 Ten conde my niet ontfoncken
 Verstaet dese reden al.

Wilt heer in haer bancketten
 Doch stellen eenen strick
 In blincheyt wilt se setten
 En strafte se grouwelick
 Owen thoozn laet hun aencomen
 Ende laet doch metter daet
 Haer woning zyn benomen
 Haer vrede desperaet.

Want dyen ghi castigeerden
 Beden si groot gequel/
 Myn wonden si vermeerden
 Dus laetse vallen snel
 Van tquaet al totten quaden
 Strafte se soe ghijt gebiet/
 O heer tot uwer genaden
 En laetse intreden niet.

Al wt dat boeck van dleuen
 Laet dese menschen hoos
 O heer wt zyn gewoenen
 En scriftse niet altoos.
 Seer arm vol van rouwen
 Ben ick mijn heer mijn Godt
 Maet ghi niet uwer trouwen
 Gaest my een salich lodt.

Gods naem met mine saugen
 Sal ick groot maken hier.
 Daer aen heeft God verlangen
 Meer dan op eenich dier
 Die yemant hem mocht geuen.
 Aensiet ghi armen dit
 Soect God den heer verheuen

Et dederunt in
 escam meam fel
 & in siti mea
 potauerunt me
 aceto.

Fiat mensa eo
 rum coram ip
 sis in laqueo.

Obscurentur
 oculi eorum ne
 videant & dor.

Effunde super
 eos iram tuam.

Fiat habitatio
 eorum deserta.

Qui quem tu
 percussisti perse
 cuti sunt, & su
 per dolore vul
 nerum meorum.

Appone iniqui
 tatem super ini
 quitatem eorum,
 & non intrent
 in iudicium.

Deleatur de li
 bro viventium
 & cum iustis no
 scribantur.

Ego sum pau
 per & dolens, sa
 lus tua deus sus
 cepit me.

Laudabo nome
 dei cum canti
 co, & magnifi
 cabo eum.

Et placebit deo
 super vitulu
 no
 mellum corn.

Videant paupe
 res & latentur,
 querite deum.

Psalms. lxxix.

Dat ghi dat leuen besidt.

Want God verhoort den armen

En zijn gevangen hy

Wilt altyt wel bescharmen

Met vzechden maken bly.

Laet hem met grooter waerden

Louen den hemel schoon/

Die zee/ die beesten der aerden

God prisen/ met zijn soon.

God sal Syon genesen.

Die mueren van Juda

Sullen worden geresen/

Waer in doer zijn gena

Sijn knechten sullen woonen

Besitten al gelijck

Al die hem liefde bethoonen

Dat schoone hemelrijck.

Den. lxxix. psalm. Deus in adiutoriū meum intende.

Ra de wijse. Doen hauselijñ ouer der heyden reedt.

& uiuet anima
vestra.

Qm̄ exaudiuit
pauperes Dñs,
& vinc̄tos suos
non despexit.

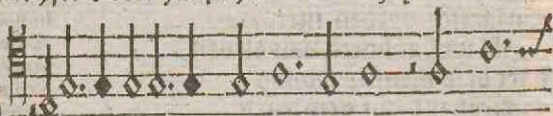
Laudent illum
celi & terra, ma
re & oīa repti.

Qm̄ Deus saluū
faciet Syon, &
ædificabuntur
ciuitates Iudæ.

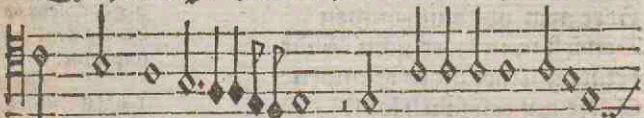
Et inhabitabūt
ibi & hæredita
te acquirēt eā.

Et semen seruo
rum eius possi
debit eam, & q̄
diligunt nomē
eius habitab.

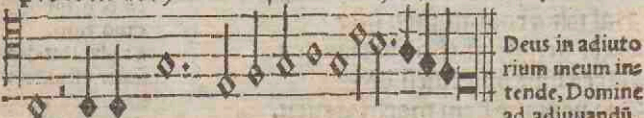
G

henadige heere mijn tocuerlaet Mijñ hul-

per wilt doch we sen Coet haestelic in mij noot te

baet Dwen naem moet zijn gepze sen.

Tot schande so moetē sijn gebzacht Confundantur

Deus in adiuto
rium meum ins
tende, Domine
ad adiuuandū
me festina.

Bespot in allen hoeken
 Al die mijn siel met haerder cracht
 Om te crencken willen soecken.

Te rugge soe moeten sij wijcken seer
 Al die my willen deeren.

Tot schande moet comen al haer eer
 Al die my quaet begheeren.

Met scande moeten voerulucht **zij**
 Die in mijn quaet verbliden.

Haer spitighe woerden doen mi pijn/
 End haer schimpen moet ick liden.

Verbliden so moeten sij alle gaer
 Heer/ die nae u verlangen.

Sij spreken altyt u lof voerwaer
 Die u ghenaepe omnanghen.

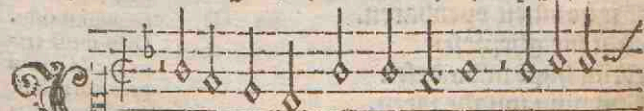
Seer arm/allēdich/end ooc mismaect
 Ben ick: verhoort mijn kermen.

Dus bid ick u heer/tot my ghenaeft
 End wilt my wel beschermen.

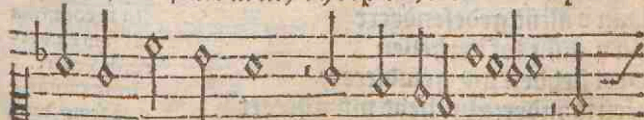
Mijn hulper o heere die my bezijt
 Sint ghi: wile niet vertoenen.

Wanneer ghi o heer ons trooster zijt
 Sheen dinc mach ons bedroeven.

De. lxx. psal. In te Dñe speraui. Na de wise. Hoe coent
 ick hier in dit dangier/ v'ou venus heeft my gesondē.

W v' staet al mijn hoep o heer Laet my be-

schamē nemmermeer. V'ijdt my met u genaden Ver-

& reuerentur,
 qui querunt ani-
 mam meam.

Auertantur res-
 trorsum & erub-
 escant, qui vo-
 lunt mihi mala.

Auertantur stas-
 tim erubescen-
 tes, qui dicunt
 mihi, euge, eu.

Exultent & læta-
 tentur in te oēs
 qui querunt te
 & dicāt semper
 magnificetur.

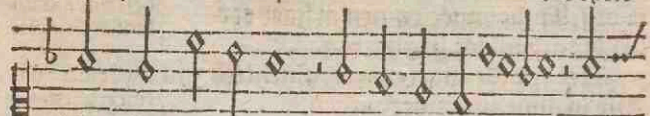
Ego vero egres-
 sus & pauper
 sum, deus adiua-
 ua me.

A diutor meus
 & liberator me-
 us es tu Domi-
 ne ne morēris.

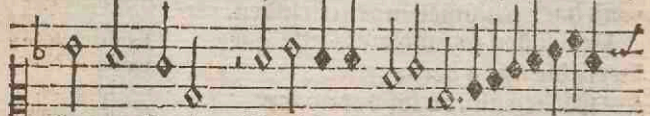
Psalms. lxx.

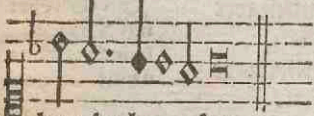
Losse mi hier wt minē seer Doozen

neicht/cōt tot mi neer. Bewart mi vādē quadē Wceff

mijn voerstander Ghi en geen and Als ick

ben be la den.

Want ghy zijt heer mijn firmament

Mijn toevlucht altyt my present.

Verloft my vanden scharen

Die uwe woerden excellent

Verfmaden soot v is bekent

Die boosheit openbaren.

Ghi siet ghepresen

Mijn hope nids desen

Dan mijn ionghe iaren.

Van ioncx ben ick geconfirmereert

Dan v altijt gedefendeert

In v mijn lof verheuen

Veel hebben my geiudiceert

Een wonder: ghy hebt my gheert

Mijn hulp zijt ghy gebleuen.

In te Dñe spera
ui, non confun
dar in æternum
in iustitia tua li
bera me & eri.

Inclina ad me
aurem tuam.
Esto mihi in de
um protectorē
& in locum mu
nitum, vt sal.

Qm firmamen
tum meū & re/
fugium meum.
Deus meus eris
pe me de manu
peccatoris &
Qm tu es patiz
entia mea dñe.

In te confirma
tus sum ex vte
ro, de ventre.

In te cantatio
mea semp, tanq̃
prodigiū fact.

Laet my v louen

O Heer hier bouen

Glorie geuen.

En wilt my heer verwerpen niet

Wanneer dyn cracht ver van mi bliet

Int laetst van minen tijden

Mijn vanden (hoort dit bediet)

Spzaken tot my (was my verdriet)

God stelt hem heel besyden

Hem wilt belassen

End oock aentasten

Wie sal hem vryden?

Mijn God en treet niet ver van my

Altijt weest mijn hulpet ghy.

Dees spotters wilt beschamen.

Want my veel quaets toe voeghen sy

Ich sal altoos hopen op dy

Altijt v lof toe ramen.

Ich sal verbreyden

V salicheyden

Hier by namen.

Om God te louen en weet ick schiet

Ennich ghetal/maet/oft manier/

Groot is hy doert aenmercken

Doer zyn moghentheyt sal ick hier

In treden en vertellen fier

O heer alleen v wercken/

Ghy zijt rechtuerdich

Mijn God eerweerdich

Wilt my stercken.

O God dat ghy my hebt gheleert

Sal van my zyn gheexalteert

V wonderlycke gracy

En weest doch niet van my ghekeert

Als ick doer oudtheyt ben verneert

Repleatur os
meum laude vt
cantem gloria
tuam.

Ne proicias me
in tempore sene
& utis cu defece
rit virtus mea.

Quia dixerunt
inimici mei mi
hi, & qui custo
diebant aiam.

Dicentes Deus
dereliquit eum,
persequimini &
cōprehen.

Deus ne elonge
ris à me.

Confundantur
& deficiant de
trahentes ani
mae meae.

Ego aut semper
sperabo & adiu
ciam sup. om.

Os meū annun
ciabit iusticiam
tuam.

Quoniam non cognos
ui literaturam,
intraibo in po
tentias domini,
Dñe memora
bor iustitię tuę.

Deus docuisti
me a iuuentute
mea, & vsq; nūc
pronunciabo.

Et vsq; in sene
ctam & senium
deus ne dere.

Tot dat ick elcker nacy
Vertel eendzachtich
D'wercken crachtich
Met delectacy.

God ick sal v groote cracht
hooch prisen/die ghi hebt ghewzacht
Wie is dy te ghelücken?
Veel lëndens hebt ghy mi toe gebzacht
Maer haest hebt ghi dat weer versacht
Als uwen thoozn ghinck strycken
Ghi wout aenuerden
My wt der eerden.
Riet van my wücken.

Ghi bzacht op mi v crachten goet
En trooste my met woerden soet
En toocht my wt den slencken
Ick sal v heer in minen moet
Belijden/ ende maken vzoet
D'waerheyt ouerdencken.
Met münder herpen
Wilt niet verwerpen
Dat ick sal schencken.

Als ick o God van Israhel
D'lofen glozy singhen sel
Mijn lippen haer verbliden.
End oock mijn siel/ verstaghet wel
Die ghi verlost hebt wt tghequel.
Mijn tong sal v beliden.
Beschaeft die menschen
Die my quaet wenschen
Die dit benijden.

Donec annun-
ciem brachium
tuū generatiōi
omni quæ ven-
tura est.

Potentiam tuā
& iustitiam tuā
Deus vsq; in al-
tissima quæ fes-
cisti magnalia.
Quantas offens-
diti mihi tribu-
lationes multas
& malas? & con-
uersus yllitasti
me, & de abyssis
terræ iterū re,

Multiplicasti
magnificētiam
tuam, & conuer-
sus consolatus.
Nam & ego con-
fitebor tibi in
vasis psalmi, ve-
ritatē tuā Deus
psallam tibi in
cythara sanctus
Israhel.

Exultabunt la-
bia mea cū can-
tāro tibi.

Sed & lingua
mea tota die
meditabitur
iusticiā tuam,
cū confusi &
reueriti fue-
rint qui quæ-
runt mala.

Ven. lxxj. psalm. Deus iudicium tuum Regi da.
Ra die wise. het voer een ael oudt ruyter.
hijn/so verre aen ghenen velde. &c.

G

heeft dijn gerecht dē Coninc schoō heer dijn

gerechtigheyt sinē soon Wāneer hi sal zyn eē rechter

voet Dat hi o heer dijn ar men Mach rechtē al doet

zjn ordelē goet Laet os die bergē dē vrede soet Voort

brēngē / met gerechtigheyt bescharmen.

Den armen sal hi rechten hier
 End oock bewaren van dangier
 Haer kinder: de spotters maect hy cleyn
 En hi sal ewich bliuen
 Met die Sonne ende Maen gemeyn:
 En hi sal dalen opt aertsehe pleyn
 Als water opten achter plach te drūuen.
 Gerechtigheyt / pays / ende vze /
 In sinen dagen / coemt ons me
 Tot dat die Mane haer schynen laet.

Deus iudicium
 tuū regi da, &
 iusticiam tuam.

Iudicare popu
 lum in iustitia.

Suscipiant mon
 tes pacem pop.

Iudicabit pau
 peres populi, &
 saluos faciet s̄.

Et permanebit
 cum sole & ante
 lunam in gen.

Descendet sicut
 pluuia i vellus.

Orietur in die
 bus eius iustitia

& abund. pacis.

En hy sal domineren
 Van d'westen al tot den dagheraet
 So verre als de zee ende aertrijck gaet
 Sal ons Heer zijn rijck administreren.
 Voer hem vallen met grooter weerd
 Die Kroonen: laet lecken haer die eerd.
 Die Coningen brengen haer gauen daer
 Ende schencken hem offerhanden
 Dii aenbeden hem oock int openbaer
 Hem sullen die menschen dan alle gaer
 Dienen in alle steden en landen.
 Den armen sal hy maken vry/
 Bewaren hem van zijn party/
 Hem sparen/en maken zijn ziel gesont.
 Van woeker haer behoeden.
 Haren naem is eerlyck tot alder stont
 Ende hy sal leuen/dat sy v kont
 Men sal hem schenckē ghiften en goedē.
 Dan sal daer wassen eē schoone vrucht
 Hooch op die bergen inder lucht.
 Recht als den berch van Libano
 Met vruchten is behangen
 Haer vruchten die sullen bloeyen also
 In allen steden wesen vro
 Gelück dz gras met vruechde is beuāgen
 Sinen naem moet zijn gebenedijt
 Nu end ewich tot alder tijt
 Synen naem is voer die Sonne geweest
 In hem alle geslachten
 Gebenedijt ende onbevrees
 Sijn sij geworden voer sinen geest.
 Hem prisen alle menschen/wilt dit achtē.
 Geloeft sy God van Israhel
 Die wonder doet/en niemant el/
 Den naem van zijnder maesteyt

Et dominabitur
 à mari ad
 mare, & à flumi
 ne usque ad ter
 minus orbis.

Corā illo proci
 dent æthyopes
 & inimici eius.

Reges tharsis
 & insulæ mune
 ra offerent.

Et adorabunt
 eum omnes re
 ges, oēs gentes.

Quia liberabit
 pauperem à pos
 tente, & paupē
 rem cui non.

Parcet pauperi
 & inopi.

Ex usuris & ini
 quitate redim.

Et viuet & da
 bit ei de auro.

Erit firmamen
 tum in terra in
 summis montis
 superextolletur
 super Libanum
 fructus eius, &
 florebit de ciui
 tate sicut sœ.

Sit nomen eius
 benedictum in
 sæcula, ante so
 lem permanet.

Et benedicetur
 in ipso oēs tri
 bus terræ, oēs
 gentes magnif.

Benedictus dñs
 deus Israhel, quia
 facit mirabilia
 solus.

Die sy ghelooft verheuen/
 Die moet op aerden hier zijn verheeyt
 Dat laet geschieden met danckbaerheyt
 O Heer wilt v genade daet toe geuen.

Et benedictum
 nomen maiesta
 tis eius in æter-
 num, & replebit
 maiestate eius.

Psalm. lxxij. de wise Gē liedekē met vzeuchdē goet
 en dat sal ic ons gaē beg. Int walsche. Dou vrient cela.

Goet is God vā Israhel Die oprecht

zijn van sin nen. Ic had vīna geuallē snel Als ick

het murmurē wou begin nen Als ic haer vrede

sach Die niet dan boos heyt ple gen. Nēhē

hert in pine lach Dat sy veel vōrspoets vcre

gen Niet lang hoort dit gewach hebbē sy in die pijn

Psalms.lxxij.

des doots ghele gen.

Geen menschelÿcke swaricheyt
 Noch liÿden heeft haer beuangen
 Hoouacrdicheyt al in haet herten leyt
 Vol boosheÿts zÿn haer wegen enÿ gangē
 Het sÿ van weelden zÿn/
 Haren lust sÿ hier hantreeren.
 Sÿ spreken oock met boosen schÿn
 Tegens den heer der heeren
 Tegens den hemel zÿn/
 En sÿ tegens der aerden blasphemieren.

Daer om so sal mÿn volck goet
 Hem stooten aen dese saken.
 Desen kelck met eenen swaren moet
 Sullen sÿ moeten drincken ende smaken.
 Sÿ spraken tegens die wet
 Can God dit niet aenschouwen?
 Dese sondaers siet ghi rÿck en vet/
 Verlozen is mÿn betrouwen
 Dat ick mÿn handen onbesmet
 En supuer van sonden hier heb gehoutwē.

End oock ben ick geslagen seer
 Van ionex moest ick veel liÿden
 End als ick dat vertelde weer
 Woudick Gods wtuercozen seer betÿden
 Als ick dat wilde verstaen
 Mÿn arbeÿt was verlozen.
 Maer als ick in v rÿck sal gaen
 Coemt my tverstant te vozen
 Want eynde die boosen hier ontfaen.
 Wat grooter salicheÿt Gods wtuercozē.

Quam bonus
 Israel Deus, his
 qui recto sunt.

Mei autē penē
 moti sūt pedes,
 penē effusi sunt.
 In labore homi
 num non sunt.
 Ideo tenuit eos
 superbia.

Prodit quasi ex
 adipe iniquitas.
 Cogitauerūt &
 locuti sunt ne
 quicquam.

Posuerūt in cœ
 lum os suum, &
 lingua eorum.
 Ideo conuertetur
 pp̄us meus
 hic, & dies ple.

Et dixerunt
 quomodo scit
 Deus?

Ecce ipsi pecca
 tores & abun
 dantes in sã.
 Et dixi, ergo si
 ne causa iustifi
 caui cor meum,
 & laui inter.

Et fui flagellas
 tus tota die, &
 castigatio mea.
 Si dicebam, nar
 rabo sic, ecce na
 tionem filiorū.

Existimabā vt
 cognoscerē hoc,
 labor est ante.

Donec intrem
 in sanctuarium
 dei & intelligā.

Ghi hebtse op een nis gebzacht
 Vol stricken is geset haer leuen.
 Wanneer sij alder hoochste zyn geacht
 Hebt ghise alder leechste weer doe; sneue.
 Sijn sij niet desolaet
 Al om haer boose sonden?
 Recht in ghelijcker maet
 Als eenen droom benonden.
 Daer beeldt hebt ghi ghehaet/
 Verschouen/vermelt tot allen stonden.
 Myn hert dat was ontfeken my
 Seer dom waren mijn ghedachten.
 Si een beest ben ick geleken vzy
 Ghi hebt gehoozt o heer mijn clachten.
 V was ick heer ontrent
 Ghi hebt mijn hant ghenomen
 En leyde my seer excellent
 Niet my tot glozy comen.
 Sitt my altijt present
 Alleen doer v genaden wilt my vromen.
 Wat had ick inden hemel dan
 Als ick v moest ontberen?
 Wat blystchap ickrop aerden winnen can
 Als ghi v aensicht van my wilt weren?
 Myn hert/ mijn vleesch verdween/
 Myn deel is God gebleuen.
 Hy en laet my niet alleen.
 Myn siel wilt hy aenleuen.
 Hy hoozt alle mijn gheween
 Myn sonden heeft hy altemael vgeuen.
 Want al die hier ver van v dwaelt
 Die zyn eewich bedozuen
 Al die na vzeemde Goden taelt
 Die hebben uwē thoorn eewich vwozue,
 Maer tis my groot profijt

Veritamē prop-
 ter dolos posu-
 isti eis, detecisti
 eos dum.

Quomō facti
 sunt in desola-
 tionem? subitō
 defecerunt.

Velut somnium
 surgētium, dñe
 in ciuitate tua
 imaginem ips.
 Quia inflamma-
 tā est cor meū,
 & renes mei cō
 mutati sunt.

Vt iumentū fa-
 ctus sum apud
 te & ego sem.
 Tenuisti manū
 dexterā meā, &
 in volūtate tua
 deduxisti me, &
 cū gloria susce-
 pisti me.

Quid em̄ mihi
 est in caelo? &
 abs te quid vo-
 lun super terrā?

Defecit caro
 mea & cor meū
 Deus cordis mei
 & pars mea.

Quia ecce qui
 elongant se à te
 peribunt, perdi-
 disti omnes qui
 fornicantur.

Mihi aut̄ adhe-
 rere Deo bonū
 est ponere in do-
 mino deo sp̄e.

Psalmus. lxxiiij.

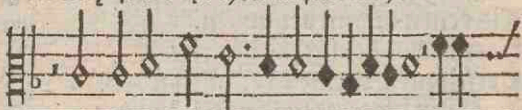
Dat ick God mach aenhangen
hy is mijn hoep alst.

Ick heb seer groot verlangen

Dat ick v glozy wijt

In Syon mach oheffen met mijn sangen.

Psal. lxxiiij. Vt quid Deus repulisti nos. na de wijsse.
Den mey staet vzoluyck in sinen tijt.

W

Mer om wilt ghi ons verla
Gedenct op onse voersa

ten: Dwen
ten Die ghy

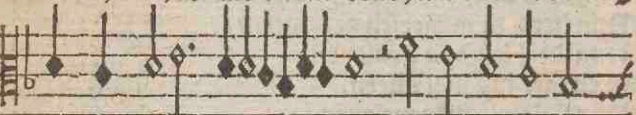

thoorn heeft ons beuan
pleecht aen te han

ghen Die ghi ghe
ghen.

benedijt hebt als v erue beurt. Tot eē wooning

hebt ghi Syon verco

ren Waer om o heer wilt

ghy v versto ren.

heft op v handē/eñ wiltse slaen

Vt annunciem
oēs prædicatio-
nes tuas, in por-
tis filiaē Syon.

Vt quid deus re-
pulist i in finem
iratus est furor.
Memor esto cō-
gregationis,
Redemisti vira-
gam hæredita.
Leus manus tuas in

Straft haer houaerdicheyden
 Dijn tempel hebbe sijn veel quaets gedaen
 Haren roem sijn hooch verbruyden
 Int middel van uwer feest
 Hoozmen haer alder meest.
 Haren handaert hebben sijn ontworden.
 Wie can haer boosheyt wel doergronde?

Als men int bosch te houwen plach
 Sachmen haer den tempel verneeren.
 Sijn hebben verbrant (hoozt dit gewach)
 V plaetse vol alder eeren.
 Wten tabernakel net
 hebben sijn geheel besmet.
 Te vernielen sijn Gods dienst begaerden
 Geheel te brengen wter aerden.

Ons is geen teeken geopenbaert.
 Wij en hebben geen propheten
 Oft wij noch lang sullen zijn beswaert
 Dat wij deynde mochten weten.
 Hoe lang sal dijn vpyandt
 O God hier geuen schandt?
 Hoe lang sult ghi v handen sparen
 Om te straffen dese scharen?

God heeft ons Coninc altijt geweest
 Die ons salich plach te maken/
 Die zee htelet ghi doer v cracht en geest
 Dat si ons niet en mocht genaken.
 Ghi hebt int water geset
 Der draeken hoofden verplet.
 Tot een spijis hebt ghi de draec gesconckē
 Den Moosen/als hy was verdroncken.

Ghi deedt die fonteynen springen.
 Die riuieren heel verdrogen.
 Ghi toonde ons groote dingen
 Eis al uwe sonder logen.

superbias eorū
 in finem, quātā
 malignatus.
 Et gloriati sunt
 qui oderunt te
 in medio fo.

Posuerūt signa
 sua & non cog-
 nouerunt.

Quasi in silua
 lignorum secu-
 rib. exciderūt.
 Incenderūt igni
 sanctuariū tuū,
 in terra posue,
 Dixerūt in cors
 de suo cognas-
 tio eorū simul.

Signa nostra
 nō vidimus, iam
 nō est prophe.
 Usquequo Deus
 improperabit
 inimicus.

Vt quid auertis
 manum tuam &
 dexterā tuā in
 medio sinu tuo.

Deus autē rex
 noster ante se-
 cula parat⁹ est.
 Tu cōformasti
 in virtute tua
 mare, conturba-
 sti capita.

Tu confregisti
 capita draconis
 dedisti escam.

Tu dirupisti
 fontes & torrens-
 tes, tu siccasti.

Tuus est dies &

Psalms. lxxiiij.

Den dach end oock den nacht.
 Ghi hebt die Sonne gewracht.
 En dat aertrijck oock met sin frontier.
 Die tijden condt ghy wel regieren.

Wilt doch gedencken op desen spijt
 Dpen sij v hier verthoonen.

Sij hebben v naem met haer verwijt
 Geclaecht sonder verschoonen.

V toztelduyfken reyn

De siel die v alleyn

Tan belijden/laet die niet vernielen.

Gedenct ons arme sielen.

Wensiet o heer op v testament
 Hebt v verbondt voer oogen.

Wij zijn in plaetsen seer onbekent

In duyfsterheyt getogen.

En wilt v armen niet

Beschamen met verdriet.

Die ellendige tot allen skonden

Dijn eer end lof vermonden.

Staet op o heer/en tracteert v saeck

Denct hoe zij v verachten.

Wilt desen sotten thoonen v wraeck

Haren spot houdt in v gedachten.

Haren opgeblasen moedt

Haer haet en nydicheyt groedt.

Wilt dit o heer niet langer lijen

Tgewelt van v partijen.

De. lxxiiij. psal. Confitebimur tibi deus. Ra de wijse.

Gen vrouwelijck heest my in haren sin gesselt.

Wilt den heer belijde hier altijt met ons vermae

tua est nox: tu fabricatus es.

Tu fecisti oēs terminos terræ, æsarē & ver tu, Memor esto hu ius, inimicus im properavit Do mino, & popul^o insipiens incit,

Ne tradas be stijs animas cō sitētes tibi, & a nimas pauperū tuorum ne obl. Respice in testa mentum tuum, quia repleti sūt qui obscurati sunt terræ,

Ne auertatur humilis factus cōfusus, pauper & inops lau.

Exurge Deus iudica causam tuam, memor esto impropertū seruorū tuorū,

Ne obliuiscaris voces inimicorū tuorū, superbia eorum qui te,

V naē wij louē/ en roepē aen/ En v wōderlijke crach

ten Wij prūsen wel En doen verstaē God spreect

ich sel Dan ozdeele snel Al v gedach ten.

Dan sal dat aertrijck heel end al ghesmolten zjn

Die menschen wesen in swaren schijn

Die noch inder aerden leuen.

Ich const sunderen

(Wilt hoorzen mijn)

Die aerd regeren

En confirmeren

Soe daer staet ghescreuen.

Ich sprack den boosen/wilt v wachten voer dat quaet

Ghi sondaers hoort nae minen raet.

Dat ghi niet en wort bedrogen.

Wilt niet beminnen

Maer altijt haet

hoonaerdighe sinnen

Dre suldy beminnen

hoort nae mijn prologen.

En wilt v hoorzen niet verheffen/ wie ghy zyt

Liquefacta est terra & omnes qui habitant in ea, ego confirmauit columnas eius.

Dixi iniquis nolite inique agere, & delinquentibus, nolite extollere in altu cornu.

Nolite extollesse in altu cornu

Uij

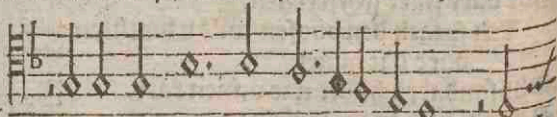
Psalmus. lxxv.

Teghens den heer ghebenedijt
 Wilt van gheen boosheyt spreken
 Int west int oost
 Tot gheender tijt
 En vindt ghi troost
 Hoozt mijn propoost
 Want God salt wreken.

Dē eenē hi vclepnt/dē anderē hi eert
 Sijn beker hi administreert
 Ende schenct daer wt den quaden
 Een quaden wijn
 Die rebelleert.
 Den goeden sijn
 Een medecijn
 Van zijnder ghenaden.

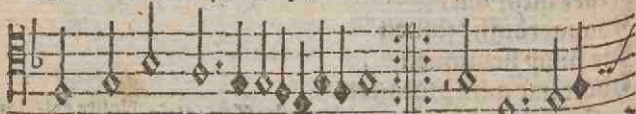
Ik sal vclarē dit/God louē talder stont/
 Sijn wercken maken kont.
 Straffen alle boose scharen.
 Haren hoogen moet
 Brengen tē gront.
 Maer die is goet Minen wille doet
 Dpen sal ich sparen.

¶ Dē. lxxv. psalm. Notus in
 Iudæa deus. na de wise/Truerē so moet ic nacht en dach.

G

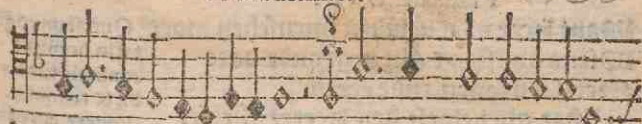
Od is bekend int Hoedē sche lant/ Hoogh
 Aldaer so is sijn vrede wel geplant Sijn

is sijn naem gere
 woning is Spon gepresen.

sen Daer woont sijn God

vestrum, nolite
 loqui aduersus
 Deum iniquita.
 Quia neq; ab
 oriente neq; ab
 occidente neq;
 à desertis mons-
 tibus, qm̄ deus.
 Hunc humiliat
 & hunc exaltat
 quia calix i ma-
 nu domini vini
 meri plenus.
 Et inclinavit ex
 hoc in hoc, ve-
 runtamen sex
 eius non est ex-
 minata, bibant,
 Ego aut̄ annun-
 tiabo in sc̄m,
 cantabo Deo.
 Et omnia cor-
 nua peccatorū
 confringam, &
 exaltabuntur
 cornua iusti.

delijc lie ma iefteyt hy is daer men zyn eer verbyeyt

Notus in iudca
Deus Israël.

Et factus est in
pace locus eius.

Ibi confregit
potentias, arcū,
scutū, gladiū.

Illuminās tu mi
rabiliter à mon

tibus æternis,
turbati sunt os

mnēs insipiens
tes corde.

Daer wil hy int midden we sen.

God heeft aldaer haer boghen fel

Gebroken met haerder crachten.

Wapē en sweert/haer oerlocch en gequel

Breck hy die hem verachten.

Men heeft v sterche hant gesien o heer

Wanneer die bergen weken seer

Met al haer dwase geslachten.

Dormierūt som
niū suū & nihil

inuenerunt oēs
viri diuitiarū in

manibus suis.

Ab increpatōe
tua Deus Iacob.

dormitauerunt
qui ascenderūt.

Tu terribilis es
& quis resistet

tibi?

De cælo audisti
fecisti iudicium

terra tremuit &
quieuit.

Sij werden berooft en sliepen vast

End hebben geen macht gevonden

Dees rücke/en hebben te mis getast.

Haer handen die waren gebonden.

Wāt heer wāneer dat ghise straffe wout

Sijn sij ver slaghen menichfout

Als sij haren crūch bestonden.

Dreesen soe moeten sij v hier al

Die hier op aerden leuen.

Segt my wie v regens wesen sal

Als ghi uwen thoorn wilt gheuen?

Ghi deedt v verdeelen haer al verstaen

Als ghi van bouen neder quaemt gaen

Dat aertrūck sachmen beuen.

Cūm exurgeret
in iudicio deus.

vt saluos face-
ret oēs manus

tos terræ.

Als onse heer geseten was te recht

Den goeden woude hy salueren

Alle die daer zyn op aerden goet en slecht

Die God hier exalteeren.

Psalmus. lxxvi.

Want heer u sal belijden smenschen moet
 Wiens boosheyt ghi te gronde doet.
 Men sal u louen ende eeren.

Wat ghi belooft den heere/ gheeft.
 En wilt hem niet vergheten.
 Hem ghiften schenct/hem vast aen cleest/
 Die by hem zyt geseten.
 Want hy des Princē geest benemē mach.
 Die Coningen men vreesen sach
 hem/als sy zyn gesmeten.

Quoniam cogi-
 tatio hominis
 confitebitur ti-
 bi, & reliqua.
 Vouete & red-
 dite Dño Deo
 vestro omnes q
 in circuitu eius.
 Terribili & ei
 qui aufert spiri-
 tum principum,
 terribili apud.

Den. lxxvi. Psalm. Voce mea ad Dominum clāmaui.
 Na die wise. Ich truer/ich sucht/ich beue
 om een die alder liefste mijn.

Ich heb geroepen see re Met mijn
 der stemmē riep ic God aen hy verhoorde mijn begee-
 re En heeft mijn woerden seer wel verstaē.
 Met dyc beuaē heb ic tot God geulogē Dat en heeft

my noyt

bedro

ghen.

Mijn siel en wou ontfangen
Van niemant troost/dan van God alleen.

Ich dacht met groot verlangen
Op God: mijn geest viel in swaer gewee

Mijn vaech verdween

Mijn rust was my ontweken

Ich en mocht van druck niet spreken.

Ich dacht op die oude dagen

End op die iaren van ewicheyt

Dit wou mijn hert beclagen

Des nachts was my dit gepeys bereyt.

Gods maesteyt

Sal die ewich verlaten

Ons arme crancke vaten?

Sal God geheel affnijden

Sijn goetheyt laten verlozen zijn?

Oft sal hije laten betijden

Dat hy sou willen ontfermen mijn?

In sulcken schijn

Dat hy zijn goede sinnen

Sinen thoozn sou laten verwinnen?

Ich sprach/ich hebt vernomen
Gods rechter hant die heeft dat verkeert.

Gods wercken zijn gecomen

In mynen sin/ ick heb die geleert

Geexalteert

W wonderlijke dingen

Sal ick gedencken/ en singen.

Ich sal tot allen sonden

Bedencken heer v wercken al.

¶ iij

Renuit conso-
lari anima mea
memor sui Dei
& delectatus.

Anticipauerunt
vigilias oculi
mei, turbatus
sum & nō sum
locutus.

Cogitavi dies
antiquos, & an-
nos æternos.

Et mediat⁹ sum
nocte cum cora-
de meo.

Nunquid in æter-
num proficiet
Deus, aut non.

Aut in finē mi-
sericordiā suam
abscondet à ge-
neratione.

Aut obliuiscet-
ur misereri
Deus: aut conti-
nebit in ira sua.

Et dixi, nunc
corpi, hæc muta-
tio dexteræ.

Memor fui ope-
rum Domini,
quia memor
ero ab initio
mirabilium.

Et meditabor
in oib⁹ operib⁹

woerdē al in v o o ren set Wat wi bekēt/en hebbē
doen/ en Gods wercken maken cont.

ghehoort Ons vaders dat vertel dē voort haer kin

der v wegen Niet warē verswegen Sij heb bent

ons vercelt/ Gods lof en wōderlijcke cracht omelt.

God zyn getuych verweete wel
En stelde zyn wet in Israhel
Want hy bevalt ons vaders goet
Dat zyt haer kinder maecten vzoet
Van deen al tot dat ander geslacht
Op dat zyt hielden in gedacht.
Die kindzen geboren
Die sullent doen horen
Haer kindzen doen verstaen
Dees reden/hoozē wilt na mijn vermaē.
Dat sy haer hope op God den heer
Stelden/en vergeten hem nemmermeer
En zyn geboden soecken altoos
Op dat sy niet en worden boos.

Et suscitavit tes-
timonium in Ia-
cob, & legem po-
suit in Israël.
Quanta manda-
vit patribus no-
stris, nota face-
re ea filijs suis,
vt cognoscat.
Filij qui nascen-
tur exurgent, &
narrabunt filijs.
Vt ponant in
Deo spem suam
& nō obliuiscan-
tur operū Dei.
Ne fiant sicut

Shelick haer vaders bitter ende quaet
Een nacy die tgelooft vermaet.

Sij spanden haer bogen

Ten oerloech getogen

Die kindzen van Ephraim

Maer zyn geslagē/en liepē als eē schim.

Gods testament was haer onweert

Sij en hebben zyn wet niet eens begeert.

En hebben vergeten al zyn bystant

Dat hy haer in Egypten lant

Bewesen heeft int openbaer

In Thaneos dat velt voerwaer.

Die zee const hy scheyden

Dat water verspreyden

En leyde se al gemeyn

Doer een wolcke ende vier certeyn.

Hy brack den steen in die woestijn

En heeft haer gegeuen te drincken sijn

Wt eenen steen spranck water siet

Dat gaf hy haer als een riuier.

En noch soe waren haer sonden veel

En hebben God vertoornt geheel.

Sij riepen om eten

Met grooten vermeten

En hebben God gequeelt

Tot boosheyt waren sij altijt gestelt.

Sij spraken quaet van God aldaer.

Sij vzaechde/mach god os spise alle gaer:

Wane wt den steen hy dwater sloech

En liet dat vlooden al genoech.

Nochtans spraken sij cleyn en groot

Sal God ons mogen geuen broot:

God hoorde dees woorden

Want sij hem verstoorden

Het vier op Jacob quam

patres eorum,
generatio pra.
Generatio quae
non direxit cor
suum, & nō est.
Filiū Ephrem in
tendentes &

Non custodierunt
testamentum Dei, & in.
Et oblitī sunt
beneficiorum.

Corā patribus
eorum fecit mis
rabilia in terra.
Interrupit mare,
& perduxit.
Et deduxit eos
in nube dici, &
tota nocte in.

Interrupit pes
trā in heremo,
& adaquauit.

Et eduxit aquā
de petra, & edu
xit tanquam.

Et apposuerunt
adhuc peccare
ei, in iram exci.
Et tentauerunt
Deum in cordis
bus suis, vt pet.

Et male locuti
sunt de Deo, &
dixerūt nungd.

Quoniā percus
sit petram & flu
xerunt aqua.

Nunquid & pa
nem poterit das
re: aut parare.

Ideo audiuit do
minus & distul
lit, & ignis acs

Op Iſrahel God wert doen alsoe gram.
 Want sijn den heer/noch zijn goetheyt
 En wouden geloouen/ dat was hem leyt
 Den wolcken die gaf hy een gebot/
 End hy deed op des hemels slot.
 Het hemels broot sandt hy ter neer.
 Die mensch heeft dat gegheten seer.
 Sij hebben ter deghen
 Veel spijſen vercreghen.
 God heeft haer doer zijn cracht
 Met eenē windt haer eten toe gebracht.
 Het regende seer al op die reysch
 Niet anders op haer dan vogels vleysch
 Het viel in haren leyger plat
 Sij aten ende werden sat.
 God heeft veruult al haren lust.
 End haren appetijt geblufft.
 En doen dese vraten
 Noch saten en aten
 Gods thoom niet op en hielt
 Hy heeft die beste van Iſrahel vernielt.
 Noch hebben sijn gesondicht siet
 Sijn wonder sijn en woude geloouen niet
 Haer daghen en iaren zijn haest vergaen
 Als God die heer haer wilde slaen.
 Dan sachten en liepen sijn vzoech en laet
 En riepen seer om troost/om vaet.
 Als God haer wou crencken
 Conden sijn gedencken
 Dat God haer helpen most
 Diese dickmaels van liden had verlost.
 Haer liefd maer in haer lippen lach.
 Haer tong heeft geloghen al den dach.
 Niet recht voer God was haren moet
 Ontrou in al haer woerden soet.

census est in Is.
 Quia non crediderūt in Deo,
 nec sperauerūt.
 Et mandauit nobis bibus desuper.
 Et pluit illis māna ad manduc.
 Panem angelorum māducauit homo, cibaria.
 Transtulit aurum de caelo.
 Et pluit super eos sicut puluerem carnes, &
 Et ceciderūt in medio castrorū eorum circa.
 Et manducauerūt, & saturati.
 Adhuc escā eorum in ore ipſorum & ira Dei.
 Et occidit principes eorum.
 In omnibus his peccauerunt adhuc, & nō cred.
 Et defecerunt in vanitate dies eorum, & anni.
 Cū occideret eos quārebant eum, & reuert.
 Et rememorati sunt quia Deus adiutor est eor.
 Et dilexerunt eum in ore suo, & lingua sua.
 Cor autē eorum nō erat rectum.

Maer God was goet/en scholt haer quijt
En toech van haer zyn gramschay wijt
Hy hadt in gehoogen

Dat sij niet en doogen
Van vleesch gegenerceert/
Een gheest die gaet en die niet en keert.

Hoe dickwils waren sij God rebel
En maccten zyn thoorn seer boos en fel
Sy weynden van hem/en quelden Godt
Met hem hielden sij haren spodt.

Tenquam haer int gedacht niet voer
Dat hy wel eer verlostte hoer
Van die haer besochten
Veel lydens toe bzochten.

Wilt hooren dit gewach
Soemen zyn teekens in Egypten sach.

Haers vyandts water ende vloet
Verkeerde en maecte hy tot een bloet.
Vliegen en vorssen sonder getal/
Sandt hy haer/ diet bedozuen al.

Die rupsen/en woymen wter lucht
Bedozuen thoorn/end alle haer vrucht.
Haer wijngaerden stozuen.

Doer hagel bedozuen
Haer beesten doer dat vyer.

Den hagel sloech haer goedē ende dyer.

God sandt zyn toorn/zyn ongenaey/
Sijn engelen boos vroech ende spaey.
Hy nam sinen wech sonder verhael
Heeft haer geslagen altemael.

Haer beesten sloech hy groot en cleyn
Haer eerste geboren met geweyn.

Dit groote myzikel
In Chams tabernakel

Sijn schapen leyde hy

*Ipsē autem est
misericos, &*

*Et abundavit
ut auerteret,*

*Et recordatus
est quia caro sunt,
spiritus vadens.*

*Quoties exacer-
bauerunt est
in deserto.*

*Et cōuersi sunt
& tentauerunt
Deum, & sanct.*
*Non sunt recor-
dati manus eius
die qua redem.*

*Sicut posuit in
Ægypto signa
sua, & prodig.*

*Et cōuertit in
sanguinem flu-
mina eorum.*

*Misit in eos cys-
nomam, & co-
medit eos.*

*Et dedit erugi-
ni fructus eorū,
& labores eorū.*

*Et occidit in
grandine vin.*

*Et tradidit grā-
dini iumenta.*

*Misit in eos irā
indignationis
sue, indignatio-
nem & iram,*

*Et percussit om-
ne primoge-
nitum in terra
Ægypti, primiti-
as omnis labo-
ris eorum in.*

Et abstulit sicat

oues populam.
Et deduxit eos
in spe, & non ti-
muerunt.

Et induxit eos
in montē sancti-
ficationis suæ.
Et eiecit à facie
eorum gentes,
& sorte diuisit
eis terram in.
Et habitare fecit
in tabernaculis
eorū tribus.
Et tentauerunt
& exacerbaue-
runt Deum ex.

Et auerterunt
se, & non serua-
uerunt pactum.
In iram concis-
tauerūt eum in
collibus suis.

Audiuit Deus
& spreuit, & ad
ad nihilum red.
Et repulit taber-
naculum Sylo,
tabernaculum.

Et tradidit in
captiuitatē vir-
tutem eorum.

Et conclusit in
gladio populū
suum, & hæred.
Iuuenes eorum
comedit ignis,
& virgines eor.
Sacerdotes eor
rū in gladio ce-
ciderunt, &

Et excitatus est
tanq̄ dormiens

Ende bleef haer altijt als een herder by.

Hy leyde haer wel onbevreesst

Haer by anden verdroncken alder meest

Hy byacht haer op een heylighe stadt

Die haer zyn hant verwoznen hadt.

Hy dreef die heidens wt haer ghesicht

Syn volck heeft hi aldaer ghesicht.

Haer by anden streken.

Haer huysen ontweken.

God liet daer wonen in

Tegeslacht van Israhel met haer gesin.

En si tempteerden God altijt

Verachten zyn woerden gebenedijt

En si behielden gheen verbondt.

Ghelijck haers vaders valschen grondt

Als eenen boech die niet en dooch/

Waren sy/hoozt nae mijn pzoeloch.

Haer Goden die maecten

God toornich: hy laccten

Wanneer hy dat vernam

Het huys van Israhel te gronde quam.

Hy liet den tabernakel reyn

Van Sylo zyn wooning staen alleen.

End al haer cracht hy vangen liet/

Haer schoonheyt brengen in verdriet.

Hy heeft daer zyn volck aen geneerd

Bedwonghen met haers byants sweerde

Hy wondse vertragen

Haer iongen die lagen

Int vier geheel verstroyt

Haer maechde sachme daer bescreyē noyt

Haer priesters vielen inden slach

Haer weduwen en maecte geen geclach

God is wt sinen slaep verweect

En heeft zyn armen wt geredt.

Psalmus.lxxviii.

Sijn vanden heeft hy seer gescheynt
En haer veel plagen toe geseynt.

Hy woudse soe vanden

Met ewiger schanden

Verwerpen Josephs huys

Wou hy en Ephraim met groot cōsups.

T geslacht van Juda heeft hy gesint.

Den berch van Syon seer bemint.

Sijn heylighdom heeft hy geboudt

Int lant dat hy altijt behoudt.

Dauid heeft hy vercozen ras

Daer hy achter zijn schapen was

Dat hy sou behoeden

En Jacob sou voeden.

Hy heeftse wel geweydt

En met zijn wijsheyt wel altijt geleydt.

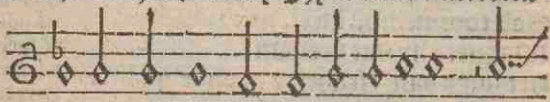
De.lxxviii.psaln, Deus venerūt gentes in hereditatē.

Na die wise. Nu hoorz na my ghy Venus kinderen.

Dominus, tanq̄
potens crapul.
Et percussit in-
imicos tuos in
posteriora.

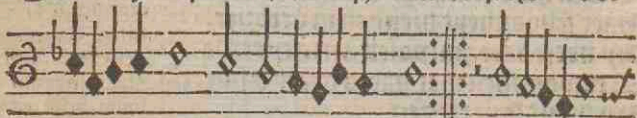
Et repulit tabernaculum lo.
Sed elegit tribū
Iuda, montem
Syon quē elegit.
Et edificavit si-
cut vnicorniū
sanctificium,
Et elegit David
seruum suum, &
sustulit eum.

Pascere Iacob
seruum tuum.
Et paut eos in
innocentia.

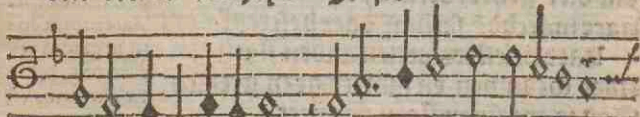

D

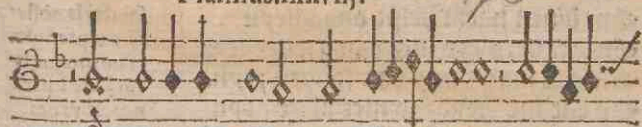
ie heydens quamen tot v vercozen Die
Jerusalem hebben sij willē verstorē Tot

u wen tempel hebben besmet D dienaers licha-
een ver lo ten huys ge set

amen soe verplet Aten die voghelen al gelijck

Haer heylige vleesch heer wilt dit hoorē Vach voer

Deus venerunt
gentes in haer.
Posuerunt mor-
ticia seruorū
tuorū escas vo.

Den beesten al in dat slyck.

Effuderunt sans
guinem eorum
tanq̄ aqua in cir-
cuitu Hierusalē,
& non erat qui
sepeliret.
Facti sumus op-
probriū vicinis
nostris, subfanz-
natio & illusio.

Haer bloet hebben s̄ daer vergoten
Als eenen grooten water vloet
Te Jerusalem liep dat in die sloten
Daer was niet een alsoe gemoet
Die wou begrauen v heyligen goet.
Ens gebueren werden wij tot een spōt.
Ens s̄ begechen en seer verstoeten/
Wilt dit aensien/o heer/o Godt.

Vsq̄ quo domi-
ne trāseris in fi-
nem accendes-
tur velut ignis.
Effunde iram
tuam in gentes
quā te nō noue-
rūt, & in regna
quā nomē tuū.

Sal utwen thoozn ons langer deeren:
Sult ghi o heer niet ontsteken schier
Tegens den boosen/die v versweeren:
Wilt daer op storten v thooznich vier.
Al die v niet en bekennen hier
Die rijken die unwen grooten naem
Niet en betrouwen noch dock begeeren
Die zjn o heer van booser faem.

Jacob hebben s̄ heel verflonden
Sijn plaets gemaect heel desolaet.
Wilt niet gedencken ons oude sonden/
Maer wilt ons comen o heer te vaet.
Wij zjn ellendich in onsen staet.
Daer om wilt onser genadich zjn.
Haestelijck o heer geneest ons wonden
En wilt ons helpen wt onser pijn.
O God/ghi zjt val salicheyden

Quia comed-
erunt Iacob, &
locū eius desol-
auerunt.
Ne memineris
iniquitatū nos-
trarū antiqua-
rum, cito antici-
pent nos miseri-
cordia tua.
Adiuua nos de-

Psalmus. lxxix.

Om dinen naem helpt ons alleyn
 En laet dees eer niet van v scheyden/
 Est ghi maect ons van sonden reyn.
 Op dat die heydens niet al gemeyn
 En seggen/waer is God haer heer?
 Wilt v wazake soe op haer bereyden
 Dat wint aenschouwen : wij biiddent seer.

Laet ons dat sien/als ghijt sult wazaken
 Wilt sien/en hoorzen haer clachten aen
 Die zijn geuangen/en hier verfsteken/
 Al om v woerden met druck beuaen/
 Met uwer crachten wilt haer by staen
 Alle die sij hier bzingen ter doot
 Och heere wilt straffen haer gebreken
 Die hier den goeden bzingen in noot.

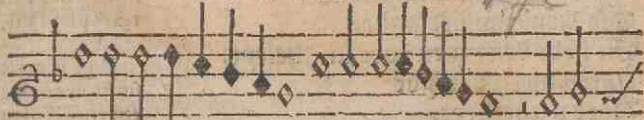
Wilt dat vergeldē onsen gebueren
 In haren schoot wel seuenuout.
 No laetse haren spot besueren
 Die sū v gauen met woerden stout.
 Wij zijn v scaepkens/heer ons behout.
 Wij sullen dy met onsen mondt
 Doer alle geslachten tot allen vzen
 Douen / en v wercken maken kondt.

salutaris noster,
 & propter glo-
 riam nominis
 tui Dñe libera
 nos, & propi.
 Ne fortè dicant
 in gentibus Vbi
 est Deus eorū?
 vt innotescant.
 Vltio sanguinis
 feruorum suoz
 qui effusus est
 introeat in con-
 spectu tuo.
 Secundum ma-
 gnitudinē bra-
 chij tui posside
 filios mortific.

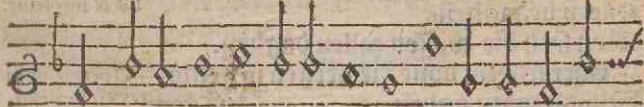
Et redde vicinis
 nostris septuplū
 in sinu eorū im-
 properiū ipsorū
 quod exprobra-
 runt tibi Dñe.
 Nos autē popu-
 lus tuus, & oues
 pascuæ tuæ, cō-
 sitemur tibi.

CDe. lxxix. psalm. Qui regis Israel intende. *Da de wijze*
 O lustelijche mey ghi staet in saysoene.

G hi die condit Israel o heer regie ren
 Joseph bestieren Ghi die zijt gese ten op Cherubin

En Se raphin hoort desen sin Wilt too

nen Benjamin Heer v manieren Wilt Ephraim Ma

nasse reue lie ren.

Verweect v cracht/ comt heer/wilt ons salueeren

In ons verseeeren

Wilt ons bekeeren: thoont v aenschijn/

Wij sullen sijn

Behouwen sijn

Verlost van alle pijn.

O heer der heeren

Hoe lang sult ghi op ons uwē thoozn vermeeren?

Met tranen sult ghi spijzen heer ons ar

Verhoozt ons karmen

(men

Ghi hebt ons gestelt al tot een schandt

Onsen v andt.

Reyct ons v handt

Bekeert ons/geeft bystandt.

Wilt ontfermen.

V aensicht thoont/ wilt ons beschermen.

V wijngaerd woude ghi wt Egipten

dragen.

Qui regis Israël intende, qui deducis velut ovem Ioseph.

Qui sedes super Cherubin.

Excita potentiam tuam & veni, ut saluos facias.

Deus conuerte nos, & ostende faciem tuam, & salui erimus.

Domine Deus virtutum quousque irasceris super orationē serui tui?

Cibabis nos pane lachrymarū, & potum dā.

Posuisti nos in contradictionē vicinis nostris.

Deus virtutum conuerte nos, & ostende faciē tuam & salui.

Vineam de ægypto transiit

Die heydens verlaghen
En hebt den uwen daer in gheleyt:

Haren wech bereydt

Doer v goetheyt.

Haer wortel seer verspreyt

Rae v behaghen

Men sach die wassen tallen daghen.

Haer scheem bouē die bergen is geulo-

Schoon inden oghen

Haren stam seer hoogh ten hemel gaet

Houen die maet

Dit wel verstaet

Haer tacken si wt slaet

Seer wyde ghetoghen

Ter zee/en tot dat water/ sonder loghen.

Haer tynen/waer om hebdyt geleden

Darmense vertreden?

En beyz die wt den bossehe quam

Hem sel beclam

En heeft seer gram

Hem al zyn cracht benam.

Hoozt ons ghebeden.

Coemt siet o heer uwen wyngaerdt hier

beneden

W wyngaert die v hant heeft wille sette

Vaet niet verpletten

Om smenschen soon dyen restituert

Sy is onteert

Dan twier verneert.

En seer gheperturbeert.

Wilt hier op letten

Als ghi op haer uwē toozn wout wetten

Die v ter rechter hant sidt heet besidde

Tot allen tijden

Des menschen soon v handt bewaert

Dux itineris
fuit in conspe-
ctu eius, & plan-
tasti radices eo-
ius & impleuit.

Operuit mon-
tes umbra eius,
& arbusta eius
cedros Dei.

Extendit vsq;
ad mare & vsq;
ad flumen pro-
pagines eius.

Vt quid destru-
xisti maceriem
eius, & vind.

Exterminauit
eū aper de sylua
& singularis fes-
tus depasus.

Deus virtutum
cōuertere, respi-
ce de caelo & vi-
de, & visita.

Et perforce eam
quam plantauit
dextera tua, &
super filiū homi-
nis quem cōfir.
Incensa igni &
suffossa, ab in-
crepatione vul-
tus tui peribūt.

Fiet manus tua
sup virū dexte-
ræ tuæ, & super
filiū hominis,

Heer openbaert
Dat hy ons spaert
Ons sinen troost verclaert.

quē confirmasti
tibi, & nō disce
demus à te.

Wilt ons verbliden
Dan en sultē wī o heer niet van v glidē.

Viuificabis nos
& nomen tuum
inuocabimus.

Ghi sult certeyn ons arm mensche ge-
schencken dat leuen.

(uen Domine Deus
virtutū cōuerte
nos, & osiende
faciem tuam &
salui erimus.

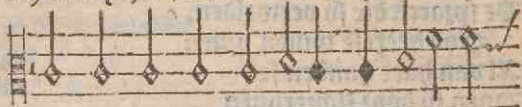
Wij sullen aenroepen v naem seer soet
God maect ons vroet
Wij zyn behoet.

Toont ghi v aenschyn goet.

V heer verheuen

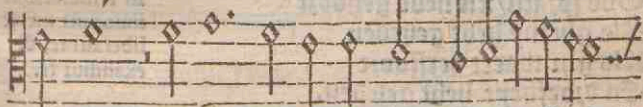
Laet ons altyt hier vast aenleuen.

Den. lxxx. psalm. Exultate Deo adiutori. Na de wise
Nu wilt doch na my hooren/die wel wilt zyn beuint.

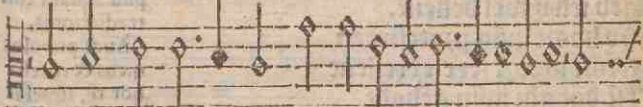

M

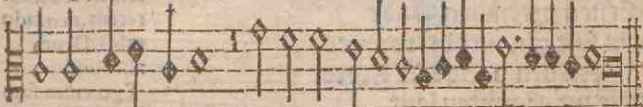
Et vnechde wilt God louē Die is wel hel-

pen mach De heer hier bouē Wilt doch cerē aldē dach

Met psalmē ende sanck Sijn naē wilt bewijfen Doer

suaren geclanck Met herpē wilt hē prū sen.

¶ ij

Psalmus. lxxx.

Wilt blafen v trompetten
Als coemt die nieuwe maen/
Wilt daer op letten
Wat v God al heeft gedaen.
God heeft in Iſrahel
Zijn wercken hoch beuolen
Datmen althijt ſel
Die pruiſen onuerholen.

God heeft tot een gehogen
In Joſeph dit gebzacht
Dat hi nae zijn vermogen
Dit hieldt in zijn gedacht/
Doen hy hem wt dat lant
Al van Egypten ſelden
Hem was onbekant
De ſpraeck die ſij vermelden.

God heeft ſe willen vrien
Al van haer banden ſel/
Doen ſij door ſlauernien
Ieden een ſwaer gequel.
God ſprack/ ick hebt gehoozt
Als ghi my hebt gebeden
Als ghi waert verſtoozt
En droefheyt hebt geleden.

Doen ghi woudt murmureren
Heb ick v wel bekend.
Nu hoorz mijn proteſteren
Mijn woort ſeer excellent
Iſt dat ghi mijn gebodt
Wilt althijt vaſt behouwen/
Enen vzeemden Godt
En ſult ghi niet betrouwen.

Ick ben v God de heere
Die wt Egypten lant
U bzacht met grooter cere

Buccinate in
neomenia tuba
in inſigni die ſo
lemnitatis.
Quia præceptū
in Iſrahel eſt, &
iudiciū Deo.

Teſtimonium
Joſeph poſuit il
lud, cūm exirēt
de terra Ægy-
pti, linguā quā
non nouerat
audiuit.

Diuertit ab one
ribus dorſum
eius manus eius
in cophino,
In tribulatione
inuocaſti me &
liberaui te, &
exaudiui te.

Probauit te apud
aquam con
tradictionis.

Audi populus
meus & cōteſta
bor te, Iſrahel ſi
audieris me, nō
erit in te Deus
recens, neq; ado
rabis Deum
alienum.

Ego enim ſum
Deus tuus qui
eduxi te de ter

Dit in v herte plant.
 Daer om doet op v mont /
 Bidt my / ich salt v schencken.
 Maer tot geender stont
 En wouden sij dat bedencken.

Daer om liet icxse drijuen
 Al na haers herten gront
 End lietse allen blijuen
 En loopen in haren vout.
 hadden sij my verstaen
 En gewandelt in mijn wegen
 Soe waren sij vergaen
 Die haer te quellen plegen.

Al die den heer seer haten
 hebben gelogen / siet
 Die heer sal haer verlaten
 Ewich al int verdziet.
 God wou met hontich soet
 Den sinnen hier verstrayen /
 En met alle goet
 Doer zyn goetheyt versayen.

ra Egypti, dila
 ta os tuū & im
 plebo illud.
 Et non audiuit
 populus meus
 Vocem meam.

Et dimisit eos
 secundum desir
 deria cordis.

Si popul⁹ meus
 audisset me, Isra
 el si in vijs meis
 ambulasset.

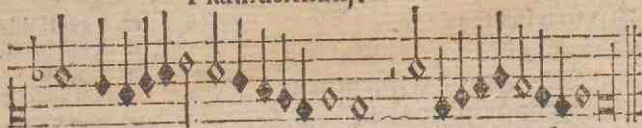
Pro nihilo fors
 sitan inimicos
 eorum humil.
 Inimici Domini
 mentiti sunt ei,
 & erit tempus
 eorū in saecula.

Et cibavit eos
 ex adipe frumē
 ti: & de petra
 melle saturavit
 eos.

Den. lxxxj. psalm. Deus stetit in synagoga deorū. Na
 die wise. Op eenen morgen stont / so ist dat ic beghinne.

Int walsche Sur le pont Dauingou

God heeft wel eer gestaen Al inder
 Synagogen Ende sprak den go den aen En heeft
 Al tij

Haer dit verto ghen/verto
 Sult ghi naer dat aenschijn
 Noch lang v vonnissen wijfen?
 Ghy die wilt hier rechtens zyn
 Doe en can ick v niet prysen//niet prysen.

Doet recht doch wie ghi zyt
 Den armen ende weesen
 En den cleyne weest altit
 Een rechter goet gepresen//gepresen.

Ontrect den armen hier
 Al wt die handt der quaden/
 En verlost hem van dangier
 Wanneer hy is beladen//beladen.

Sij hebben niet bekent
 Sij gaen in duyster wegghen.
 Heel dat aertsche fundament
 Heeft grooten anxt gecregen//gecregen.

Ick heb ghesproken/siet
 Dat ghi siet Goden op aerden
 En sonen(hoort dit bediet)
 Van God:hout dit in waerdē//in waerdē

Die doot sal v beuaen
 Verflinden als den minschen.
 Ghi versmay de mijn vermaen
 Ghi valt recht als die prinschē/de prinscē.

O God van hemelrück
 Ghi die de heydens moet eruen/
 Weest ons rechter al gelick
 Laet ons v troost verweruen//verweruē.

De. lxxxij. psalm. Deus quis similis tibi. Na die wise.
 In ooslant wil ic varen/mijn bliuen is hier niet lanc

ghen.

Vsquequo iudi-
 catis iniquitatē
 & facies peccas-
 torū sumitis.

Iudicate ægeno
 & pupillo, hu-
 milem & paupe-
 rem iustificatē.

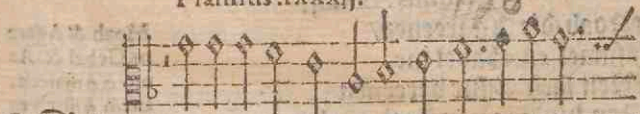
Eripite paupes-
 rem & ægenum
 de manu pecca-
 toris liberate:

Nescierūt neq;
 intellexerunt
 in tenebris am-
 bulant, moue-
 buntur omnia
 fundamenta.

Ego dixi dñs
 estis & filij ex-
 celi omnes.

Vos autē sicut
 homines mo-
 riemini & sicut
 vnus de prin.

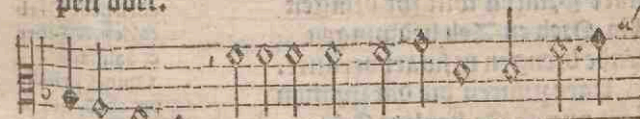
Surge Deus ius-
 dica terrā, qm̄
 tu hereditabis
 in omnib. gen-
 tibus.

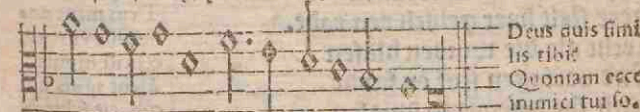
W He is v te gelücken & heere mijn va
& God vā hemelrūchē v lippen doch o

der goet? En weest doch n3 so stille Siet v vyan
pen doet.

den rasen seer Sy maken groot geschille Met opge

blasen wille Sij altit v haten seer.

Deus quis simi
lis tibi
Quoniam ecce
inimici tui so.

Super populi
tuum malignas
verunt consiliū
& cogitauerūt.

Dixerūt venite
& disperdamus
eos de gente, &
nō memoretur
nomen Israei.

Quī cogitauer
runt vnanimi
ter simul aduer
sum te, restame
tum disposuer
runt tabernac.

Al tegens v vercozen
Bedachten sij boosen raet
Comt laet haer verfozen
Spraken sij met grooten haet
Haer vander aerden drinuen
Ende haer bedernen suel
Dat sij niet en becliuuen
Dat mocht vergeten bliuuen
Haren naem van Israhel.

Al met grooter accoorden
Viebben sij dat bedacht/
Te wederstaen v woorden
Hier toonden sij al haer macht.

Moab/die Agareenen/
Ismael en Sabel me.

Men sach Assur verleenen
Den kindzen van Loth verleenen
Sijn bystant al opter ste.

O heer wilt haer soe plagen

Als Iabin en Sifera
En Madian ver slagen
Wel eer zijn sonder gena.

In Endor sijn verghingen
Ende quamen heel te niet.

Haer Princen wilt soe dzingen

Als Ozeb en Zeb bedwingen
Ende bzingen in swaer verdriet.

Haer princen die dat spraken

Vaet ons Gods heylige stadt

Besitten:wilt dat wraken

Heer stelt haer gelijck een radt.

Recht als die winden blasen

End veriyagen stof en sandt

Wilt soe dese arme dwasen

Vernielen/die hier soe rasen

Gelijck dat vier die bossen bzant.

Soe sult ghi haer veruolgen

Met uwen strangen moet

Wanneer ghi zijt veruolgen

Doer uwen tempeest verwoet

Beschaemt haer sot affeeren

End sijn sullen uwen naem

Dan soecken en begeeren:

Maer moeten v gonst ontbeeren

Want sijn zijn van quader faem.

Wilt haer o heer beschamen

Altijt inder eewicheyt

Die tegens v versamen

Moab & Agare
ni, Gebal & Am
mō & Amalech.
Etem Assur ve
nit cū illis, facti
sunt in adiut.

Fac illis sicut
Madian & Sifa
re, sicut Iabin in
torrēte Cisson.
Disperierunt in
Endor, facti sūt
vt stercus terrę.
Pone principes
eorū sicut Oreb
& Zeb, & Sabee
& Salmana.

Omnes princis
pes eorū, qui di
xerunt hæredis
rate possid.

Deus meus pos
ne illos vt rotā,
& sicut stipulā.

Sicut ignis qui
cōburit syluā &
flamam cōbu
rens montes.

Ita persequeris
illos in tēpestate
tua, & in ira tua
turbabis eos.

Imple facies eo
rum ignominia
& quærent nos
men tuū Dñe.

Erubescant &
cōturbentur in
sæculū sæculi, &
confundantur.

En teghens v maiesteyt/
Op dat sij moghen weten
Hoe ghi zijt met grooter waerd
Alleen/seer hooch gheseten
Alleen die heere geheten
Ouer al op deser aerde.

Et cognoscant
quia nomen tibi
Dominus, tu
solus altissimus
in omni terra.

C De. lxxxiiij. psal. Quam dilecta tabernacula tua Dñe.
Na die wijse/Te munster staet een steynen huys.

Soe schoon/hoe goet/hoe wel gedaē/ So is

v huys vol eeren **G**od o heer d heere. Mij siel

is vā haer seluen gegae Als si dat wou begee ren.

Mijn hert tot God (wilt hoozen mijn)
Met vzechden wort gedzongen
Vzjmoedich onbedwongen.
Dat musken/dat duyfsken vercregen sijn
Een nestken voer haer iongen.

Cor meū & ca
ro mea exulta
uerunt in Deū.

Etenim passer
inuenit sibi do
mum & turtur
nidum sibi.

Altaria tua Do
mine virtutum,
Rex meus &
Deus meus.

Mijn heer/mijn Coninc/en mijn Godt
Hoe schoon zijn v altaren/
Die in v huys zijn geuaren
Sijn salich/en hebben dat beste lodt
Dat sij dijn lof verclaren.

Beati qui habi
tant in domo
tua Domine.

Die man is salich/(dit wel verstaet)
Wiens hulper ghi wilt wesen.

Psalmus .lxxxiiiij.

Die in droefheyt geresen
Tot God can stellen zijn toeverlaet/
Te recht wort die gepresen.

En die de wet geboden heeft
Sal zijn genaden genen.
Den goede hier aenclenen
Den duechden: die heere in Syon leeft
Daer wort hy hoogh verheuen.

O God o heere van groeter cracht
Wilt mijn gebet verhooren
Ontfanget met uwen ooren
En slaet v oogen dach en nacht
Tot Christum uwen vercooren.
Want eenen dach is in v huys
Beter dan duyfent iaren.
Want ick bi v dienaren
Daer lieuet wou woonen met conchups
Dan bi der boosen scharen.

Want God heeft lief bermherticheyt/
Men siet hem oock beminnen
Die waerheyt met zijn sinnen.
En zijn genaden hi ons bereyt
End laet ons glozy winnen.

Die leeft onnosel end oprecht/
Dyen sal die heer hier bouen
Sijn gracy niet berouen.
O heer wel salich is die knecht
Die in v can gelouen.

De .lxxxiiiij. psalm. Benedixisti dñe terram tuā. Na de
wijse. Och sal ick alle mijn leuen in ongenoechten zijn.

Beatus vir cu-
ius est auxiliū
abs te, ascensio
nes in corde.

Etenim bene-
dictionē dabit
legislator, ibūt
de virtute ī vir-
tutem.

Dñe deus virtu-
tum exaudi ora-
tionem meam.

Protector no-
ster aspice deus
& respice in fa-

Quia melior
est dies vna in
atrijs tuis super
milia.

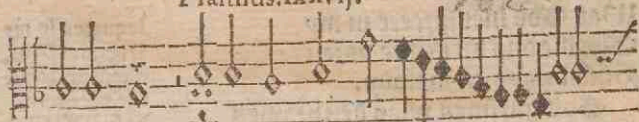
Elegi abiectus
esse ī domo dei
mei, magis q̄.

Quia misericor-
diam & verita-
tē diligit deus,
gratiam & glo-
riā dabit dñs.

Non priuabit
bonis eos qui
ambulant in
innocētia dñe
virtutū beatus
homo qui spe.

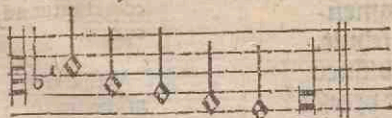
Hi wout gebenedij en V aertrijck

Psalms. lxxvij.

Heere heer En Jacob woudt ghi vyz

en

Die lach geuangen seer.

En ghi hebt al haer sonden

Vergeuen vroeck en spaey

Bedeect tot allen stonden

Die bidden om genaey.

En ghi hebt willen vzecken

V toornicheyt certeyn

Vaer ghi me waert ontsteken

Op ons hier al gemeyn.

Wilt ons o heer bekeeren

God onser salicheyt/

Dat wij uwen thoon onberen

Die ghi ons hadt bezeyt.

Sult ghi op v vercozen

Gewich hier toornich zyn?

Sult ghi v eewich verstozen?

Dat is ons sware pijn.

Ghi heere sult ons maken

Leuendich ende vyz/

Dan sal om dese saken

V volck in v wesen bly.

Heer wilt ons openbaren

V goetheyt in dit dal/

V salicheyt verclaren

Dat bidden wij v al.

Seer gaerne sal ick hozen

Benedixisti dñe
terrâ tuâ, auer-
tisti captiuitatē
Iacob.

Remissisti ini-
quitatē plebis
tuæ operasti
omnia peccata
eorum.

Mitigasti omnē
iram tuâ, auer-
tisti ab ira in-
dignatiōis tuæ.

Conuerte nos
Deus salutaris
noster & auer-
te iram tuam.

Nunquid inæ-
ternum irasce-
ris nobis, aut
extendes iram
tuam à generas-
tione in gen.

Deus tu cōuer-
sus viuificabis
nos, & plebs.

Ostende nobis
Dñe misericors
diam tuam, &
salutare tuum
da nobis.

Audiam quid

Psalmus. lxxxv.

Wat God hier spreekt in my
God die ons brenge te voren
Sinen pays en melody.

God gaf sinen pays den vromen
End heeft daer me vervult
Die tot haer seluen comen
End kennen al haer schult.

Sijn salicheyt sal bliuen
By die zyn naem hier vreesf/
Op dat mach ter aerden becliuen
Sijn glorz ende gheest.

Die goetheyt opter stede
Der waetheyt quam te ghemoet
Gerechtigheyt gaf den vrede
Een minnelijck kusken soet.

Die waerheyt groot van waerden
Die is ghesproken hier.
Gherechtigheyt opter aerden
Sach wt den hemel fier.

God sal zyn goetheyt gheuen
Dat aertrijcke haer vrucht.
Hem wilt althit aenclenen
En weest doch niet beducht.

Die God hier can behaghen
Justicy voer hem gaet.
Sijn ganghen tot allen daghen
Die heere niet en verlaet.

**C. V. lxxxv. psal. Inclina Dñe. Na de wise. Venus Juno
Pallas. Of na de wise. Op v betrou ic heere/ghi zijt.**

Wooren tot mijn beghee re Wilt neygen
Wilt mi verhoorē hee re Ellendich

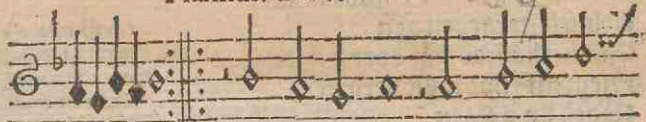
loquatur in me
Dominus Deus,
quoniam loque
tur pacem in.
Et super sanctos
suos, & in eos q
cōuertuntur ad
cor.

Veruntamen
prope timentes
eum salutare i
psius, vt inhabis
tet gloria in.
Misericordia &
veritas obuia:
uerunt sibi: ius
stitia & pax o:
sculatæ sunt.
Veritas de terra
orta est, & iustia
tia de cælo pro
spexit.

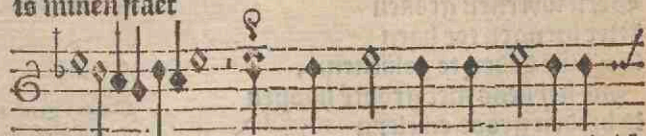
Etenim Dñs da
bit benignitatē
& terra nostra
dabit fructum.

Iustitia ante eū
ambulabit, &
ponet in via
gressus suos.

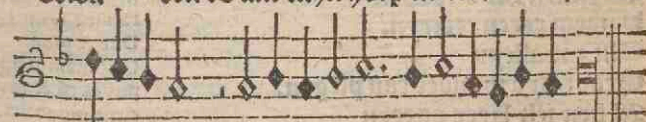
184

vroech en lacht Comt my te baet Myn siel wilt heer
is minen staet

bewa ren Want myn hoep metter daet heb ick

bouen die maet Alste v willen ver cla ren.

Wilt myns ghenadich wesen

Ick riep den heelen dach.

Maect vrolyck/wilt ghenesen

Myn siel/sonder verdzach

Hoozt myn gheclach.

Tot v heb ick geheuen

Myn siel/ als ick lach

En droefheyt aensach

V heer woudich aenclouen.

Want heer ghi sijt van sinnen

Seer saecht en daer toe soet.

Bermherticheyt sy winnen

Die hier met alder spoet

V heere goet

Aenbidden met verlangen.

V oozen opdoet

En myn liden boet

Wilt myn ghebet ontfangen.

V in myn tribulacy

Miserere mei
Dñe quoniã ad
te clamaui, to-
ta die lætificat
animã serui tui
quoniam ad te
Domine animã
meam leuaui.

Quoniã tu Do-
mine suavis &
mitis, & multa
miseri cordiã
omnibus inuo-
cantibus te.

Auribus perci-
pe Dñe oratio-
nẽ meã, & inten-
de voci oratio-
nis meã.

In die tribula-

Heb ick gekoepen aen
Ghi verhoorde my doet v gracy
Niemant (hoort dit vermaen)
Mach by v staen
Die Goden noch die tijcken
Seen wercken gedaen
Hier bzingen ter baen
By uwe daden te gelijcken.

Die heydens met grootē hoopen

V bidden groot en cleyu

Su sullen tot v loopen

V naem eeren certeyu.

Ghi zyt alleyn

Groot/dye wonder can plegen.

Al ben ick heer onreyn

In v waerheyt pleyu

Leydt my doch in v wegen

Dat ick v naem mach vzesen

Mijn moet wilt maken bly

Al in mijn here gepresen

O heer salt wesen ghy.

V naem glory

Geef ick tot allen stonden

Want v goetheyt is vzy

Groot ouer my

Ghi toecht my wten afgronden.

Die boose my oueruielen

Die daer ongodtlich zyn

En sochten mijn siel te vernielen

Te bzingen in sware pijn.

Doer haer aenschyn

V vrees su niet en sielden/

Want tot allen termyn

Syt ghi goet ende sijn

Wie cant genoegh vermelden,

tionis meae clamaui ad te, quia exaudisti me.

Non est similis tui in dijs Dñe, & non est secundum opera tua.

Omnes gentes quascunq; fecisti veniet & adorabunt coram te Dñe & glor.

Quoniam magnus es tu & faciens mirabilia,

Deduc me in via tua, & ingrediar i veritate.

Latetur cor meum vt timeat nomen tuum.

Cōfitebor tibi Dñe Deus meus in toto corde meo, & glorificabo nomen.

Quia misericordia tua magna est super me, & eruisi animam meam.

Deus iniqui insurrexerunt super me, & synagoga potentium quassauerunt animam meam: & nō proposuerūt te in cōspectu suo

Psalmus .lxxxvj.

186

Gernhertich/ en waerachtich/
 Tijdsamuch tot alder tijt/
 O heer weest mijns gedachtich
 Dat ghi mijnder ghenadich zijt.
 Owen knecht verblut/
 Doer hem v rijck wilt sparen.
 Den sone bezigt
 Ghebenedyt/
 Dyeu ghi v macht liet baren.

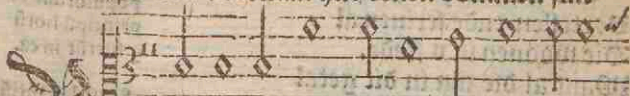
Toont my een genadich teken
 Op dat si alle gaer
 Die my willen verstellen
 Beschaeme zijn openbaer.
 Want ghi voerwaer
 By my woude hier vereenen
 En my als een vaer
 In mijn liden swaer
 Owen troest altijt verleenen.

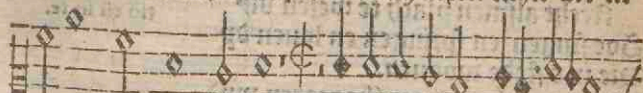
Et tu Domine
 Deus meus mis-
 serator & mise-
 ricors patiens &
 multemiseracor-
 dia & verax.

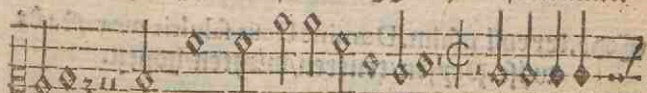
Respice in me
 & miserere mei,
 da imperiū pue-
 ro tuo, & saluū
 fac filium ancil-
 lae tuae.

Fac mecum signū
 in bonum vt vi-
 deant qui ode-
 runt me & con-
 fundantur, quo-
 niā tu Domine
 adiunxisti me, &
 cōsolatus es me

Den lxxxvi. psalm. Fundamenta eius in montib. Na-
 die wijse. Een boerman had eenen dommen sin.

 An Godes stadt wilt hooren mijn Al in

 die bergen goet en sijn Vliegen haer fundamen-

 ten God wil veel lieuer in Spon zijn Dan wonen in

Psalmus. lxxxvj.

Jacobs ten ten.

Heerlycke dingen o Godes stadt
 Spreektmen van u/wilt hoozen dat.
 Ich en sal niet vergeten
 Raab en Babylon seer radt
 My kennen ende weten.

Die vzeemdelingen alle gaer
 Tyrus en die Moozen zyn al daer
 Met God sijn haer vereenen.
 Want dese gracy wou hy voertwaer
 Den heydens oock verleenen.

En sal Syon niet spreken dan
 Hier soe is gebozen een man?
 Een man van grooter eeren.
 Alleen ons heer hier bouen can
 Dese stadt te recht fundeeren.

Die heer in zyn scriftueren sal
 Vertellen ende scriuen al
 Die woonen in v stede.
 Want al die zyn in dit getal
 hebben eewigen vrede.

Recht als men plach te wesen bly
 Soe singen en springen en louen dy
 Die in v stede woonen.
 Dese vrucht o heer (begeeren wy)
 Wilt ons altyt vertoonen.

Fundamenta
 eius in montib.
 sanctis, diligit
 Dñs portas Syō
 super oīa taber
 nacula iacob.

Gloriosa dicta
 sunt de te ciui
 tas Dei.

Memor ero
 Raab & Baby
 lonis scientium
 me.

Ecce alienigenę
 & Tyrus & po
 pulus Æthiopū
 hi fuerunt illic.

Nunquid Syon
 dicet homo &
 homo natus est
 in ea, & ipse fun
 dauit eam.

Dominus narra
 bit in scripturis
 populorum &
 principū horū
 q fuerūt in ea.

Sicut latantib
 omniū, habita
 tio est in te.

Cod. lxxxvj. psalm. Domine Deus saluabis me. Na de
 wijse. Pessen/trueren/duchten/hopen.

R Open/bidden/hermen ende clagen tot al

len daghen **W**ou ick tot v **m**ijn heere

goet. Laet mijn gebet v heere behagē **M**ijn siel moet

lijden draghen **S**y is vernult met teghenspoet.

Mijn leuen dunct my ster
 Recht als de menschē die ter hellē stre
Ick werde gheleken
 Een mensch geheel sonder bystant.
 Als die in grauen zijn ghesteken
 Die ghi niet en hebt verkeken.
 Die zijn verschouen van v hant
 Geheel wt uwen sin gheplant.

Seer diep te grande woudē sij my vellē
 Seer duyfter stellen.
 Uwē thoozn heeft my so seer beuaen.

uen doet.
 Estimatus sum
 cū descendētib^o
 in lacum, factus
 sum sicut ho.
 Sicut vulnerati
 dormientes in
 sepulchris, quo-
 rū nō es memor
 amplius.
 Posuisti me in
 lacu inferiori, in
 tenebris & in.

W vloeden liet ghy my hier quellen
Het liden by my versellen.

Mijn vanden liet ghi van my gaen/
Van my quam haer een walghe aen.

Ick ben tot liden hier geheel gegeuen
Daer in ghebleuen/

Mijn oogen werden sieck en cranck.

Den heelen dach met suchten en beuen

Mijn handen heb ick op geheuen

Tot v gheroepen dattet clanch

Wanneer my hier mijn liden dwanck.

Sult ghi den doodē heer v wond wjfen?

Vaten verrijfen

Berweert van eenen medicijn?

Dat sij v louen ende prijfen

Met vwechden verioljfen.

Hoe sullen sij die ghestoruen zijn

V duechden hier vertellen sijn?

V wonderlijcke wercken en v secreten

Hoe salmen die weten?

V gerechticheyt supuer en clær

Als men in daerde leyt versleten

En van die woemen ghegheten?

Ick riep tot v mijn heer mijn vaer

Vroech smorgens in mijn liden swaer.

Waer om o heere wildy mi vsmaden

Van v ghenaden

Dat ghi mijn stem wilt hoorzen niet?

Ick ben ellendich en beladen/

Van ionex veruult met quaden.

Ick ben vercleynt met groot verdriet

Wanneer inwen thoorn is my geschiet.

Vrees my beuangen heeft sonder spa-

Als waterbaren.

Ghy hebt van my gestelt seer vret

Super me con-
firmatus est sus-
ror tuus.

Longe fecisti
notos meos.

Traditus sum
& non egredie-
bar, oculi mei
languerunt.

Clamau ad te
dñe, tota die ex-
pandi ad te ma-
nus meas.

Nunquid mors-
tuis facies mira-
bilis? aut medi-
ci suscitabunt
& confiteb.

Nunquid narra-
bit aliquis in se-
pulchro miam-
tuam, & veritas-
tem tuam?

Nunquid cog-
noscetur in te-
nebris mirabi-
lia tua, & iustis-
tia tua in terra.

Et ego ad te
Dñe clamau, &
mane oratio.

Vt quid dñe re-
pellis orationē
meam?

Pauper sum
ego, & in labori-
bus à iuuen-
tute mea, exal-
tatus autem.

In me transie-
runt iræ tuæ.
Circunderunt
me sicut aqua.

(ren

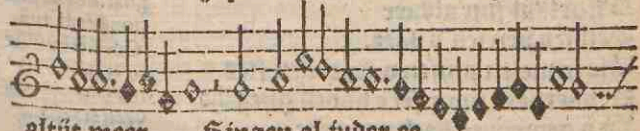
Die ghene die mijn vrienden waren
 Als ghi woudt openbaren
 Op my uwen thooza: beminde heer
 Wilt my verlaten niemmermeer.

tota die, circum
 dederunt me.
 Elongasti à me
 amicum & pros
 ximum.

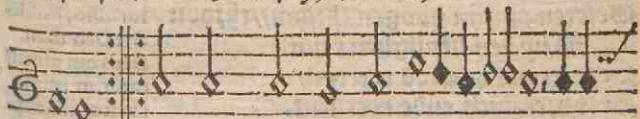
De. lxxxviiij. psalm. Misericordias Dñi in æternū can.
 Rae die wise. haer vrowelijck sucht/haer edel ducht.

Die goetheyt van mijn heer Sal ich hier
 In waerheyt end u eer In mynen

altijt meer Singen al tuder ee
 mōt sal seer Seloest zijn/en altijt

wicheyt Ghi spræect/want mijn genade sijn Inden
 verbeeyt.

hemel sal getem mert sijn. In waerhz daer

oock wesen sel. Ick maeck mijn testament

Psalmus. lxxxviij.

seer wel//wel

Dat ic voer mijn verco-

ren tel.

In gnatione & gnatione, annu-
ciabo veritate.

Quonia dixisti,
Dispolui testi.

Iuravi David
seruo meo, vich
in eternum.

Et edificabo in
gnatione & gna-
tionē, sedē tuā.

Confitebuntur
caeli mirabilia
tua Dñe, etenim
veritate tuam.

Quonia quis in
nubibus: quabi-
tur dño, similis
erit Deo in fil.

Deus qui glorifi-
catur in cōsilio
sanctorum, ma-
gnus & terrib.

Dñe Deus virtu-
tum quis similis
tibi? potens es
Domine.

Tu dominaria
potestati maris.

Tu humiliasti
sicut vulneratū
superbū in bra-
chio virtutis.

Tui sunt caeli
& tua est terra,
orbē terrę & ple-

David mijn knecht voerwaer
Swoer ick met woerden claer
V zaet sal ick bereyden hier.
V stoel sal sijn aldaer
Gewich ben ick v vaer.
Die hemelen pryzen v wercken fier
V waerheyt wort seer hooch gheacht
In v gemeynte dach en nacht.
Wie sal ghelÿck sijn Gods soon?
Geseten op sijn hoogen throon//throon
Al by den heylighen reyn
Seer groot is God certeyn/
Seer vreeslyck ende excellent.
Wie is int aertsche pleyn
Ghelÿck ghi heer alleyn?
Die waerheyt heer is v altyt ontrent.
Ghi zÿt seer goet en machtich me.
Want ghi regeert die macht der zee.
Haer stormen ghi tot stilte weynt
Den opgeblasen ghi hier vcleynt//cleynt.
V vanden ghi crachtich scheynt.
Den hemel en daerde geheel
Sijn v/ dit schoon rondeel:
Het noorden/die zee hebt ghi ghemaect.

Thabor en Hermon veel
 Declijt zyn sonder scheel
 In uwen naem tot vzecht geraect.
 Groot is v sterckheyt in dit dal
 Verheuen moet zyn ouer al
 V hant/uwen stoel is seer verciert.
 Oprecht ghi alle dingen hantiert//tiert
 Want met iusticie ghi ons regiert.
 Gaetheyt sal voer v gaen
 Die waerheyt by v staen
 Salich zyn si dyen dit verhuecht.
 V licht sal haer beuaen
 Uwen naem si cleuen aen/
 In v gerechricheyt seer veruruecht
 Want ghi alre haer glozy zyt.
 Doer v zyn wij gebenedijt.
 God neemt van ons ons swaer gequel
 End bewaert ons Coninck vā Isracl//el.
 Hy is ons trooster en niemant el.
 Sht spracct uwen heyligen doen
 Heer doet een visioen
 En seyt/ick heb mijn cracht gestelt
 In eenen man seer hoen
 Verstaet wel mijn sermoen
 Dyen heb ick wt mijn schaer getelt.
 Dauid heb ick geuonden/siet
 Mijn knecht/dyen ick met olye ghiet.
 Ick schenck hem hulp/troost/en bystant/
 De soen d boosheyt vol vā alle scant//scāt
 Sal hem niet crencken met zynnder hant.
 Ick sal verdriucken suel
 En maken heel rebel
 Ick false dzuen al in die vlucht.
 Die hem haten seer fel
 Doen tegens mijn beuel

nitudinem eius
 fundasti.

Thabor & Hermon in nomine
 tuo exultabūt,
 tuum brachiū.

Firmetur manū
 tua, & exaltetur
 dextera tua, ius-
 ticia & misericordia.
 Misericordia &
 veritas precedēt
 faciem tuā, beas
 tus populus q.

Dñe in lumine
 vultus tui ambu-
 labunt, & in no-
 mine tuo exult.

Quoniam glos-
 ria virtutis eorū
 tu es.

Quia Domini
 est assumptio no-
 stra.

Tunc locutus
 es in visione san-
 ctis tuis, & di-
 xisti, posui ad-
 iutorium in.

Inueni David
 seruum meum,
 oleo sancto.

Manus em̄ mea
 auxiliabitur ei,
 & brachium.

Nihil proficiet
 inimicus in eo,
 & filius iniquit.

Et concidam a
 facie ipsius inimi-
 cos eius, & or-
 dientes eum in
 fugā cōuertam.

Mijn waerheyt is zijn beste vroeche.
 En mijn goetheyt maect hem bequaem
 Sinen hoorn/ zijn macht in minen naem
 Die is heerlijck gepaltrert.
 Sijn rijck heb ick altyt vermeert//meert
 Want ouer al hy triumphheert.

Soe ver alst water vloet
 Sijn handen stel ick goet.
 Sijn rijck sal wesen groot opter eerdt
 Hy badt my/o vader soet
 Ghi zijt die my behoet.
 Ick stel hem bouen die conin yn weerd
 Ick sal hem in alsulcken schijn
 Als voer den eersten geboren mijn
 Mijn goetheyt ende testament
 Gewich bewaren sonder ent//ent
 Want ick hem in mijn sinnē heb geprent.

Gewich stel ick zijn saet
 Sijn thoon in sulcker maet
 (Als hemelsche dagen)duert ewelijck
 Gest dat zijn kinderen quaet
 Mijn wet (dese waerden vact)
 Mijn woerden en mijn geboden rijck
 Verachten end bewaren niet/
 Ick sal haer straffen met verdriet
 End haer castijen met een gherdt
 Besoeken oock met slagen herdt//herdt
 Soe dattet hun terdegen smerdt.

Mijn goetheyt end genaey
 En sal ick vroeche noch spaey
 Van haer verstroyen/dit wel versint.
 Ick sal sonder delay
 Mijn waerheyt houden fraey.
 Mijn testament sal bliuen ongeschent.
 Mijn woerden die gaen wt minen mont

Et veritas mea
 & misericordia
 mea cū ipso: &
 in nomine meo
 exaltabitur cor
 nu eius.

Et ponā in mari
 manum eius: &
 in fluminibus.

Ipse inuocauit
 me, pater meus
 es tu, Deus me⁹.

Et ego primo
 genitum ponā
 illum, excels.

In aeternum ser
 uabo illi miseri
 cordiam meā.

Et ponam in se
 culum seculi ser
 uenā eius.

Si autem deres
 iquerint filij es
 ius legem meā,
 & in iudicijs.

Si iusticias meas
 pphanauerint,
 & mandata meā
 nō custodier.

Visitabo in vir
 ga iniquitates
 eorū, & in ver
 berib. peccata.

Misericordiam
 autē meam non
 dispergā ab eo,
 neque nocebo.

Nec; prophana
 bo testamētum
 meum, & quae
 procedunt de
 labijs meis.

1984

En sal ich breken tot geender stont.
 Gens swaer ich by mijn groote trou
 Dat ich David niet liegen en sou//sou.
 Want ich zijn zaedt ewich behou.

Sinen thoon in mijn aensicht
 Schijnt als der sonnen licht.
 En schijnt ewich gelijk die maen
 Hier bouen (hooft dit gedicht)
 Hy is een tycen gesticht
 Die den hemel heeft open gedaen.
 Wacrom heer ghi veracht versmaet
 Dat ghi uwen Christus achter laet.
 Dat ghi overbont van uwen knecht
 Gebroken hebt niet op gerecht//recht.
 Zijn heylige plaets die leyt seer slecht.

Ghi hebt zijn mueren pladt
 Gemaect al van zijn stadt.
 Zijn maestept geheel verplet
 Hem zijn sij geworden sadt
 Al die ghingen haren padt
 Sij hebben op hem veel spits geset.
 Ghi maecte sterck/en hebt verbljdt
 Die hem altyt hebben benjdt.
 Ghi hebt zijn swerdt van hem gekeert
 End hebt hem niet gedefendeert//deert.
 Als hy was in den strjdt verneert.

Ghi hebt sinen stoel beulect
 Die leyt ter aerd gestrect.
 Zijn dagen hebt ghi seer vercozt.
 Met schand is hy begeect
 Hoe lang ghi hier ontrect
 W hulp: uwen thoon ontfleken wort.
 Wat mijn substancy is/gedenct
 Hoe ons die ijdelheyt hier creunct.
 Wie isser die op aerden leeft

Semel iuravi in
 sancto meo si
 David mentiar,
 semē eius in æ-
 ternū manebit.
 Et thronus eius
 sicut Sol in com-
 spectu meo, &
 sicut Luna pers-
 fecta in æternū
 & testis in celo
 Tu verò repus-
 listi & despexi-
 sti Christum.
 Auertisti testas
 mentū serui tui
 prophanasti in
 terra sanctā.

Destruixisti oēs
 sepēs eius, pos-
 uisti firmamen-
 tum eius for.
 Diripuerunt gū
 oēs transeuntes
 viam, factus est
 opprobrium.
 Auertisti adia-
 toriū gladij ei-
 us, & nō es aus-
 xiliatus ei.

Destruixisti eū
 ab emundatio-
 ne, & sedem.
 Minorasti dies
 temporis eius.
 Usquequo Dñe
 auertis in finē
 exarsescet.
 Memorare que
 mea substantia:
 nunquid enim.
 Quis est homo

Psalms. lxxxix.

Die hier een ewich leuen heeft//heeft.

Die inde doot hier niet en sneeft.

Waer is v goetheyt groot

Die ghi David hier boot?

Al doer v waerheyt met uwen eedt.

Ower knechten schand en noot

Die ick draech in minen schoot

Sedenct hoe dat my die is seer leedt.

Om dat ick hoor schandt en verwilt

Van Chritto daermen seer op crilt.

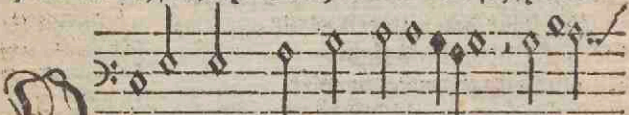
Gebenedyt sy nacht en dach

God/die alleen ons helpen mach//mach.

Dit moet geschieden sonder verdrach.

[Den. lxxxix. psalm. Dñe refugium factus es nobis.

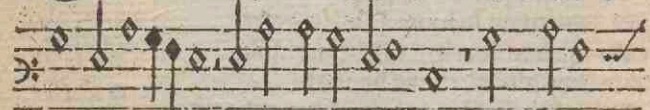
Naē die wijse. Help God hoe wee doet scheyden.

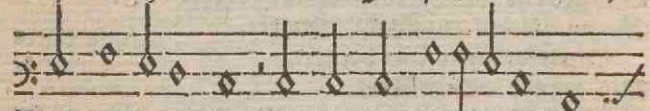
D

As toevlucht heer gepresen

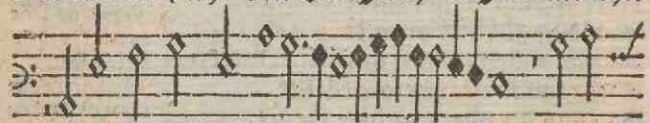
Sijt ghi hier

dach en nacht/ Eer dat die bergē resen/ Eer daertrijck

was vā vvolbzacht Een God geacht vā groter cracht.

Een God ewich int wesen

Seer won

qui viuet & non
videbit mortē
et eruet animam.

Vbi sunt misē
ricordiā tuā an
tiquā Domine
sicut iurasti.

Memor esto Do
mine opprobri
seruorum tuor.

Quod exprobra
uerunt inimici
tui Domine.

Benedictus Dñs
in eternum, fiat.

Der lock is o heer v macht.

En laet den mensch niet treden
 Van tgoet tot den sondaer.
 Ghi spracct/wilt v bereden
 Ter aerden wilt comen alle gaer
 Want duy sent iaer/voer v mijn vaer/
 Den dach die is geleden
 Geleken hier wort/tis openbaer.

Haer iaren die sijn leuen
 Die worden geacht seer cleyn.
 Seluck tcruyt smorgens verheuen
 Dat tsaunts wort doz end oock oncreyn.
 Wij al gemeyn worden certeyn
 Van uwen thoozn gedreuen.
 Als ghi ons bracht in swaer geweyn.

Ghi stelde voer v oogen
 Ons boosheyt/end misdact.
 Ons dagen zyn geulogen/
 Om t'hoorn was groot/en daer toe quaet
 Ons leuens staet cozt bouen die maet/
 Alst lang hier wort vertogen
 Tot tseuentich iaer ist dattet gaet.

Die tachtich iaer hier duren
 Die leuen een langen tyt
 Arbeyt tot allen uren
 Sijn liden hier pijn sonder respit.
 God ons dan smyt/maect tis prespit
 Wanneer ons sinnen truren.
 Wanneer ons sterckheyt van ons ghyt.

Wie ist die can gronderen
 Uwen thoozn met zyn verstant?

Domine refugium factus es nobis.

Prusquam montes hierent aut formaretur.

Ne auertas hominem in humilitate, & dixisti conuertimini filij hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos tanquam dies hesternae.

Et custodia in nocte, quae pro nihilo habetur. Mane sicut herba transeat, & non floreat &.

Quia defecimus in ira eius, & in furore tuo.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo.

Quonia omnes dies nostri defecerunt.

Anni nostri sicut aranea meditantur.

Si autem in potentatibus, octoginta anni, & amplius eorum.

Quonia superuenit mansuetudo, & corripies mur.

Quis nouit potentiam regis tui?

Psalmus .xc.

Als ghi wilt corrigeren
Die menschen al hier int aertsche lant.
In rechter hant maect my bekant/
Ons wijsheyt wilt vermeren
Die ghi o heer in ons herten plant.

O heer wilt v bekeeren.
Wilt ons gebet ontfanen.
V knechten dat begeeren
Laet ons v goetsheyt comen aen
Verbljdt ons saen/hoozt ons vermaen/
Op dat wij tubeleren
Ons leuen altijt met vrecht beuaen.

Wij zijn voer sulcke dagen
(Doen wij zijn verootmoet)
Verbljdt/nae v behagen
Nae blieden seyndt ons v vrechde soet.
V oogen goet doch opendoet.
V kindren wilt toe dragen
V gracy/daer ghi ons me behoet.

Gods licht moet op ons dalen
Ons wercken altijt leyt
Dijn goddelijcke stralen
Seyndt doer v goedertierenheyt.
Ons werck bereypt en soe verbreypt
Dat wij salicheyt halen
Soe ghi ons hier hebt toe gesept.

& p̄ timore tuo
iram tuā dinus
merare

Dexterā tuam
sic notam fac, &
eruditos corde
in sapientia.
Cōuertere Dñe
vsquequo & de-
præcabilis esio
sup seruos tuos.

Repleti sumus
mane misericor
dia tua & exul-
tauimus.

Lætati sumus
pro dieb. quib.
nos humiliasti,
annis quibus vi-
dimus mala.

Respice in ser-
uos tuos & in-
opera tua, & di-
rige filios eorū.

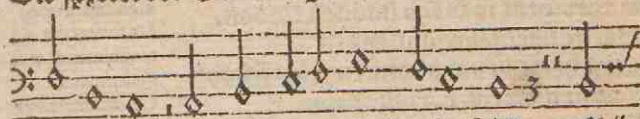
Et sit spendor
Dñi Dei nostri
sup nos, & ope-
ra manuum no-
strarum dirige
super nos, & os-
pus manū no-
strarum dirige.

De .xc. psalm Qui habitat in adiutorio altissimi, Na
die wijse, hoe luyde sanck die leraer opter tinnen.

Die spreekt tot God met grooter eer Al doet eē goet

vermeten Mijn hulp en toevlucht zijt ghi hrer Mijn

God ick betrou hem althit meer/

Ick en sal

Qui habitat in adiutorio altissimi, in protect. Dicit Domino susceptor meus es tu, & refugiu.

hem niet verge ten.

Quoniam ipse liberauit me de laqueo venant.

Wat vande strickē die mijn siel beiaegē
En van die scherpe woerden quaet
Sal my zyn hant ontdragen
Aft dat ghi onder zyn dechfel scaet
Is hy dñn hoep dñn toeverlaet
Ghi sult hem wel behagen.

Scapulis suis obumbrabit tibi: & sub penis eius sperab. Scuto circunda bit te veritas eius, nō timebis a timore noct.

Sijn waerheit tot een wapē v sal wesen
Ghi sult by dage end oock bi nacht
Wzñ zyn van alle vzesen/
Den vliegenden pñl en heeft geen macht
Is God althit in v gedacht
Hy sal v wel genesen.

A sagitta volante in die: à negocio perambulante in ten. Cadent à latere tuo mille, & decem milia à dextris tuis.

Daer salder vallen duysent v beneuen
Tien duysent aen dñn rechter hant.
Gheen quaet sal v aenclenen

Psalmus .xcj.

Ghi sult aenschouwen v wyant
Dat hy sal bliuen in die schant/
En hier doet liden sneuen.

Want heer ghi zyt mijn hoep/en mijn
verlangen

U toevlucht is inden hoogen thzoon.
Geen quaet sal v omvangen
God heeft beuolen zijn engelen schoon
Dat si o here o Gods soon
Bewaren alle v gangen.

In haren handen si v dragen sellen
Op dat ghi v voeten niet en let
Die slanghe sult ghi hier vellen
Gaen ouer serpentes onbesmet.
Die leeu en draeck sal zijn verplet
Scheel met zijn gesellen.

Want hi in my betrouwte sal hē vryen
Ick wil hem beschermen nacht en dach.

Mijn naem can hy belyen.
Als hy sal roepen en maken gewach
Soe wil ick verhooren zijn geclach/
Hem troosten en verblyen.

Ick ben bi hem in al zijn tribulacy/
Ick wil hem verlossen en maken groot.
En schencken hem mijn gracy.

Ick sal hem bewaren van allen noot.
Vertoonen hem mijn goetheyt bloot
Verlengen zins leuens spacy.

Bonū est. Na de wyse. Ter eeren vā allen iongelingen.

D

his goet te beliden God/om zyn weldaet u
u goetheyt te preken in den dageraet u

Verantamē ocu
lis tuis confides
rabis, & retribu
tionē peccatorū.

Quoniam tu es
Dñe spes mea;
altissimum po.
Non accedet ad
te malum, & fias
gellum non.

Quoniam ange
lis suis mandas
ut de te, vt.

In manibus por
tabunt te, ne sor
te offendas ad.

Super aspidem
& basiliscū ans
bulabis, & con.

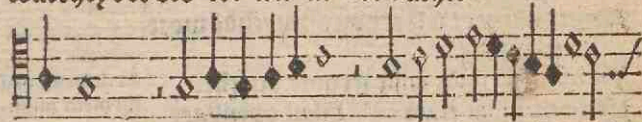
Quoniam in me
sperauit libera
bo eum: protes
gam eum, qm̄.
Clamauit ad me
& ego exaudia.

Cum ipso sum
in tribulatione:
eripiam eum.

Longitudine di
erum replebo eū
& ostendam illi.

naem te singhen/ ghi zijt groot gheacht Met herpen
waerheyt te ver tel len in der nacht.

geclanch/ Met lof en sancck Vaet ons hier p[er] se[n]

u we groote cracht.

Ghi hebt my o heer vmaect en ver-
Al met v creaturen goet en sijn. (blift)
Die sullen my genen bliscchap met iolijt.
Hoe seer verheuen heer v wercken zyn.
Seer diep van gronde
Tot alder stonde

Syn v gedachte. (hoort die woordē mīn)

Een sot dese dingen sal bekennen niet
Wāneer die sondaers staē schoon en groē
Wanneer hy haer glorie en voerspoet siet
Die hier veel boose wercken doen
Dat sij vergaen.

Ghi heer blift staen

Die hoochste God wilt hoorē mī sermoē.

U vyandē siet o heer vergaen geheel/
Haer boosheyt doetse sneuen al.

Sij wordē verstroyt/en ooc bedozuen veel

Die boosheyt plegen in dit aertsche dal

Die tquaet bemint

bonū est cōtes-
ri Dño, & plala-
lere nomini.

Ad annuncian-
dum mane mise-
ricordiam tuā.

Quia delectasti
me Dñe in factu-
ra tua.

Quam magnifi-
cata sunt opera
tua Dñe, nimis
profundē factae
sunt cogitat.

Vir insipiens nō
cognosceret, &
stultus nō intel.

Dum exorti fue-
rint peccatores.

Vt intereant in
saeculū saeculi, tu
aut altissimus in
aeternū Dñe.

Quoniam ecce
inimici tui dñe,
quonia ecce mis-
mici tui peribūt
& dispergentur
oēs qui operantur
iniquitatē.

Psalmus. xcij.

In boosheyt blind

Erwich so is gheworden sinen val.

Recht als een eenhoorn heeft eenen
hoorn vaeltant

Sal minen hoorn ontfanghen cracht en
vzucht.

Mijn oudtheyt o Heer met vzuechde wort
playfant

In dijn ghenade ende groote duecht.

Mijn ooghen claer Sien openbaer

Mijn vats val/die mi seer wel genuecht.

Mijn ooren dit sullen dan vhooren wel

Hoe God die Heer can plaghen hier

Den ghenē die mi bewisen groot gequel.

Die goede heeft een ander manier

Hy bloeyt seer schoon

hoozt desen toon

Ghelijck cederboomen wassen fier

Al die daer int huys des Heeren zyn

ghebout

Seer schoon sijn sullen bloeyen al gemeyn.

Al zynse seer oudt/sijn wassen menichfout

In duechde: sijn prysen onsen Heer alleyn.

Want God is goet

Recht ende soet.

In hem en is gheen boosheyt groot noch

cleyn.

Exaltabitur sic
cut vnicornis
cornu meum,
& senectus mea
in misericordia.

Et despexit ocu
lus meus inimic
cos meos.

Et ab insurgen
tibus in me ma
lignantibus, au
diēt auris mea.

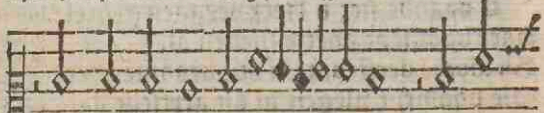
Iustus vt palma
florebit, sicut ce
drus libani mul
tiplicabitur.

Plantati in do
mo dñi, in atrijs
domus Dei.

Adhuc multipli
cabuntur in ses
necta vberi, &
bene patientes.

Quoniam rectus Do
minus deus no
ster, & non est
iniquitas in eo.

Den. xcij. psalm. Dñs regnavit, decorē indutus est. Ra
die wise. Het soude een meysken gaen om wijn.

Ed heeft zyn rijk gena me aen Sijn schoo

heyt heeft hy aen godaen Sijn stercheyt hy aen

geta gen heeft Daer hy me begordt is / en de leeft.

Dat aertrick heeft die heer voerwaer

Seer vast gemaect / this openbaer.

Dat ewich sal bliuen onuerstoot /

Want God onsen heere dat toe behoort.

O heere v stoel die is bereyt

Van die tyt af in ewicheyt.

Want ewich ghi waert / end blyft altyt

Ons heer ons God gebenedijt.

Die vloeden sloegen groot geluyt /

Als sij haer woerden gauen wt.

Sij hebben verheuen haer stemmen daer

En hebben gesprokē Gods woerdē claer

Die vloeden maecten groot gerucht

En spraken vzoem end onbeducht

Die stemmen van dwater menichfout

Die maecten die zee seer fel, en stout.

Die zee verheft haer seluen seer /

Maer wonderlick is God die heer.

Hoe wonderlick dat die zee hier tiert

Ons heer hier bouen die regiert.

heere / v woerden goet en sijn

Altyt die seer gelooflick sijn.

Want heylicheyt heer dijn huys betaemt

Die ewich uwē naem wort toegeraemt.

C. xcij. psalm. na de wise. Ter eere vā haer wil ic eē liet.

Etenim firmas
uit orbem ter-
ra, qui non co-
mouebitur.

Parata sedes
tua Deus ex
tunc.

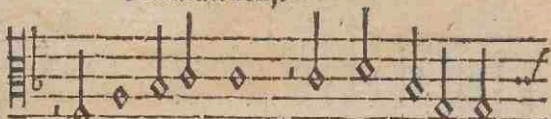
Eleuauerūt flu-
mina domine,
eleuauerunt flu-
mina vocem.

Eleuauerunt
flumina fluctus
suos, à vocibus
aquare multu-
rum.

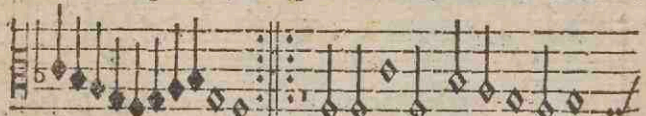
Mirabiles elat-
tiones maris,
mirabilis in al-
tis Domine.

Testimonia tua
credibilia facta
sunt nimis, do-
mum tuā decet
sanctitudo dñe.

Psalmus. xciiij.

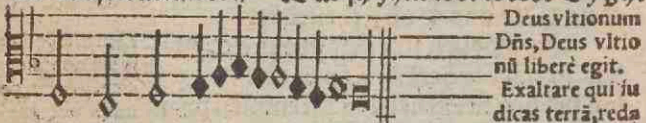
De heer onse Godt Die wzaec te recht can
hy doet sond spodt En wzeect alle dinck ter

ple de ghen Ghi die zyt een rechter opter eert
ghen

De boosen aenuuert/ Wāt sū zjnt wel weert D; ghi

hier straft haer we gen.
hoe lange sullen heer

Deus vitiorum
Dñs, Deus vitio
nū liberè egit.
Exaltare qui iu
dicas terrā, reda
de retribut.

Vsquequo pec
catores dñe, vs
quequo pctōres
gloriabunt.

Effabuntur &
loquētur iniqui
tatem.

Populum tuum
Dñe humiliaue
runt & haredis
tatē tuam.

Viduam & adue
nā interfecerūt,
& pupillos.

Et dixerūt nō vī
debit Dñs, nec
intelliget Deus.

Die sondaren glozieren:
Sū spreken soe seer
Boosheyt die tquaet hanteren/
Sū hebben den uwen seer verclepnt
Deruen geschepnt
Vnden toe ghesepnt
Shequelt int persecueren.
Die weduwen ghedoot
hebben sū met den weesen.
End brochten in noot
Den vreemden oock mids deesen.
En spraken: God dit niet sien en sel

Noch mercken ons spel
 Verstaet dit wel
 Ghi sotten laet v genesen.
 Opet ooz heeft gesticht
 Salt die niet connen hoozen?
 Opet ooch geest tgesicht
 Salt open niet comen te voozen?
 Sal God niet die de heydens castijt
 Straffen dees spijt?
 Die den mensche verblijt
 En conste laet ozboozen?
 God kent haer gedacht
 Die ijdelheyt v seeron.
 Salich is hi geacht
 Open ghi o heer wilt leeren
 Dat ghi zijn quade dagen versoct
 Hier metter spoet.
 Die de boosheyt doet
 Te grond hier moecht verneeren.
 Want God is soe goet
 Hy en sal tot geen terminen
 Alsoe zijn gemoet
 Te verlaten hier den sinen.
 Tot dat zijn iusticy is verclaert
 Daer hy ons me spaert
 Die dit wel bewaert
 Men siec zijn duechden schinen.
 Wie sal hier met mijn
 Op staen tegens den quaden?
 Ten sy dat God wil zijn
 Mijn hulp/ ick ben beladen.
 Mijn siel moest al inder hellen gloet
 Beroert was mijn voet
 Maer ick werde behoet
 Verlost doet v genaden.

Intelligite insipientes in populo,
 & stulti aliquando sapite.

Qui plantavit aurem non audit
 et qui fixit oculum non considerat.

Qui corripit gentes non arguet,
 qui docet hominem scientiam.
 Dominus scit cogitationes hominum.

Beatus homo quem tu erudieris
 Domine, & de lege tua docueris.

Ut mitiges ei in diebus malis,
 donec fodiat peccatori foveam.

Quia non repellat Dominus plebem suam
 & hereditatem suam.

Quoad ultimum iusticia conuertatur
 in iudicium,
 & qui iuxta illam omnes qui recti.

Quis confurget mihi adversus malignantes?

Nisi quia Dominus adiuvit me,
 paulo minus habitasset in.
 Si dicebam, motus est pes meus,
 misericordia tua.

Psalmus. xciiij.

Al nae mijn verdriet
 Heb ich uwen troost gevonden.
 Mijnder sielen is gheschiet
 Blijfschap/tot een verzonden.
 Sal v heer die boosheyt cleuen aen?
 Die droefheyt gegaen
 heeft v woorden beuaen.
 Wie can haer quaet doergronden?

Met grooten tozment
 Den goeden sij benouwen
 haer bloet innocenc
 Storten sij sonder ophouwen.
 Want God is (dese woerden verstaet)
 Mijne toevlucht en baec
 En mijn toerlaet.
 Hem wil ich vast betrouwen.

God ist die vergelt
 haer boosheyt sonder sparen/
 Want God is gestelt
 Sinen choon haer te openbaren.
 By falsse verstroyen in dit dal
 Ende brengen te val
 Met haer boosheyt al.
 Dit sal haer wederuaren
 na de wise. Schy wzeet bediet daer ic as singe dit liet.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: consolationes tuas letificauerunt animam meam.

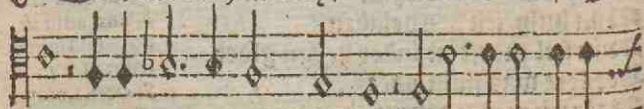
Nunquid adhaeret tibi sedes iniquitatis, qui singis laborem in.

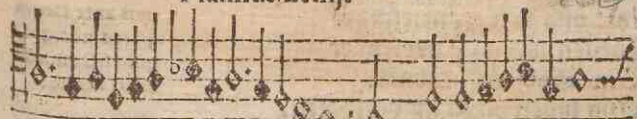
Caprabunt in aiam iusti, & sanguine innocentes condemnab. Et factus est mihi Dominus in refugium, & Deus meus in adiutorium spei meae.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum, & in malicia eorum disperdet illos dominus Deus noster.

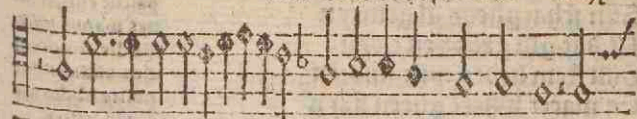
Den. xciiij. psalm. Venite exultemus Domino

Venite doch met my/ En laet ons singe

 Bly Guse heer die ons maect vry Laet os zyn aeficht ge

na ken Ons troester dat to hy

Daerom so wille wi Ons liedekes byenge by Ons

met zyn lof verma

ken.

Want God die Heer
Groot is met allen seer
Een Coninck met grooter eer
Groot bouen alle Geden.
Hy en sal oock nemmermeer
Den sinnen verlaten meer
Die hier met haer begeer
Bewaren zyn geboden.

Quoniam Deus
magnus Dominus,
& rex magnus
super oes
Deos, quoniam
non repellat
Dns
peccatum suum.

Want in zyn hant
Dat aertrijck is geplant.
Die bergen seer playsant
Sijn hem (wilt dit versinnen)
Die zee met zyn verstant
Hy maect (dit sy bekant)
Seer drooch dat aertsche lant
Van buyten end van binnen.

Quia in manu
eius sunt omnes
fines terra, & al
titudines mon
tium ipsius sunt.

Quonia ipsius
est mare, & ipse
fecit illud, & sic
eam manus eius
formauerunt.

Wi alle gaer
Coemt/laet ons loopen daer
hem bidden als ons vaer
En vallen voer zyn voeten.

Venite adore
mus, & procida
mus, & plore

Psalmus. xciiij.

Laet ons met tranen swaer
Roepen: want hy voerwaer
Ons God is openbaer.
Ons liden mach hy versoeten.

Wy zijn certeyn

Sijn schaepkens al gemeyn
Ist dat ghi groot en cleyn
Sijn stem heden wilt hoorzen
En maect v hert gheen steyn
Maer blijft by hem alleyn
En by zijn woorden reyn
En stopt doch niet v ooren.

Recht als men sach

De vaders al den dach
My quellen: als ich plach
Mijn wercken haer te wijsen.
Dij sagen sonder verdriach
En proefden wat ich vermach
Wilt hoorzen dit ghewach
Wie mach haer daer in prijsen?

Ich was (nu hoorzt)

Op dit geslacht verstoorzt.
Met haer geheel discoorzt
Woozwaer wel veertich jaren.
Haer herten seer versmoorzt
Die brochten sonden voorzt
En dwaelden van mijn woort.
Ich sprack/ich laetse varen.

Haer onbekent

Mijn wech was excellent/
Dit was my een tozment.
Daer om heb ich geswozen
Dat sy in mijn conuent
Noch in mijn rust present
En sullen zijn ontrent.

mus ante Deum
q fecit nos, quia
ipse est Dominus
Deus noster.

Et nos populus
pascue eius, & os
ues manus eius.
Hodie si vocem
eius audieritis,
nolite obdurare
corda vestra.

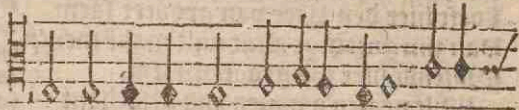
Sicut in irrita-
tione secundum
diem tentatio-
nis in deserto,
vbi tentauerunt
me patres vestri
probauerunt &
viderunt opera
mea.

Quadraginta
annis offensus
fui generationi
huic, & dixi, sem-
per hi errant
corde.

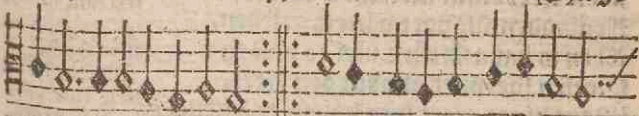
Et isti non cog-
nouerunt vias
meas quibus ius-
taui in ira mea,
si introibunt in
requiem meam.

Ich en hadse niet wtuercozen.

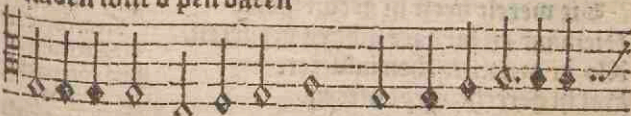
Den. xcv. psalm. Cantate Dño cant. Na de wise. Die
mer staet nu in sine tijt/alle louckhens staen int say saene.
Int walsce na de wise. Du e mauidit soit ce fault viell.

Wilt singen den heer een nieuwe liet Singen
Wilt louen zijn naem met alle bliet Zijn ge

wilt hē ghi aertsche scare Wilt die vertellē sonder sparē
naden wilt o pen baren

Sonder de mēschē dach en nacht Wilt doch zijn glozy al

Cantate Do-
mino canticum
nouum, cantate
Domino omnis
terra.

tijt verclatē Met sine wō derlijcke cracht

Want God die heer is groot altijt

Bouen die maet is hi gepresen.

Bouen den goden vermaledijt

Machmen voerwaer hem hier wel vzesen

Want alle goden in haer wesen

Duyuels dat zijn: wilt dit verstaen.

Mer God die heer dē hemel hoch gere

heeft gemaect end sock gedaen.

Schoonheyt die staet in Gods gesicht

Quoniam ma-
gnus Dominus,
& laudabilis nis-
mis, terribilis
est super omnes
Deos.

Quonia omnes
dñ gentium dez
monia, Dñs aus-
tem celos fecit.
Cnofessio & pub

Psalmus. xcv.

Heyl'icheyt en magnificency.

Juden hemel soe is certeyn gesticht

Zulle zyn glozy ende potency.

Prijst doch zyn groote excellency.

Doest hier den heer van grooter saem

Van zyn goetheyt althit wilt makē mency

Prijfende hier zyn groosten naem.

Wilt nemen v gauen end offerhant

Comen wilt tot zyn heylige steden.

Den heere wilt met alle v verstant

Menbidde/die voer v heeft geleiden.

Al en is dat aertrick niet te vreden

Breesen soe moet al vooz den heer.

Want hi regneert hier bouen end benede

Segt dat den menschen althit meer.

Die werelt heeft hi gecorrigceert

Niemant en sal haer mogen vernieren.

Als hi den menschen iudiceert

Sal hi gerechticheyt vseren.

Die hemelen laet iubeleren

Met dat aertrick zyn verblit

Ende die zee haer stormem laet vermeren

God onse heer heeft ons geurtit.

Die velden die moeten vrolyck zyn

Alle Gods lieue wtuercozen

Die bosschen met eenen bliiden schyn

Alle solit dan brengen te voren.

Als God die heer (wilt dit aenhozen)

Ten oordeel coemt int aertsche dal

Als hi die menschē op aerden opt geboze

Doer sine waerheyt rechten sal.

chritudo in con

specu eius, san

ctimonia & ma

gnificentia in.

Afferte Dño pa

tria gentiū, af

ferre Dño gloz

riam & honorē,

afferte Dño glo

riā nomini eius.

Tollite hostias,

& introite in as

tria eius, adoras

te Dominum in

atrio sancto.

Cōmoueatur ā

facie eius vniz

uersa terra, dis

cite in gentib.

qua Dñs reg.

Etem correxist

orbē terræ qui

non cōmouebis

tur, iudicab.

Latentur cœli

p>& exultet terra,

comoueatur

mare.

Gaudebunt

campi, & oīa.

Tunc exulta-

bunt oīa ligna

siluarū ā facie

Dñi, quia venit

qm̄ venit iudic.

Iudicabit orbē

terræ in equi-

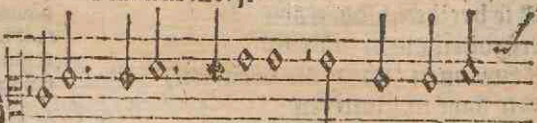
tate, & populos

in veritate sus.

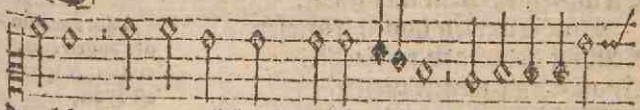
Den. xcvj. psalm. Dominus regnavit, exultet terra.

Rae die wisse het vlooch en cleyn wilt vo

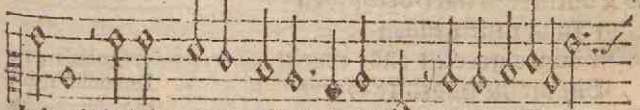
gelijck tot mijns liefs vepufter in.

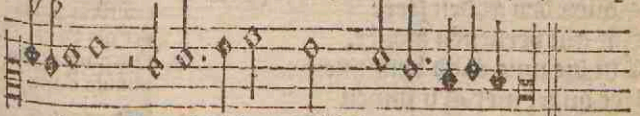
De heer die won regnet Daer om moet wor

den bly het aertrick vnecht vermerē Die eylandē me

lody/Wolckē en duysterhey dē Dē boose hi berey

den/ Gerechtigheyt blifse hem by.

Een vier sal zyn ontstehen
 Doer hem (dit sy bekant)
 Dat sal certeyn noch werken
 Verbernen sijn vyant
 Sijn bliuem viel ter aerde
 Die daer af veruacde
 En vreesde sijn grooste hant.

Men sach als wasch verdwijnen
 Die bergen groot en cleyn
 Het aertrick vol van pynen
 Al voer Gods aenschijn reyn.
 Sijn gerechticheyt vertogen
 Die hemelen sonder logen.
 Sijn glorz sach wolck gemeyn.
 Sij moeten haer wel schamen

Ignis ante ipsū
 præcedet, & in-
 flammabit ini-
 micos eius.
 Alluxerunt ful-
 gura eius orbi
 terræ, vidit &
 cōmota est ter.

Mōtes sicut cæ-
 ra fluxerūt, à fa-
 cie Dñi, à facie
 Dñi orhis terra.
 Annunciauerūt
 cœli iusticiam
 eius, & viderunt
 omnes populi
 gloriam eius.
 Confundantur

Psalms . xcvj.

Die beelden bidden aen
Afgoden die by namen
Aenroepen (hoort dit vermaen)
Die daer in glozieren
End haer van god hier kieren
En willen tot hem niet gaen.

Ghy Engelen hooch geprefen
Aenbidt hem dach en nacht.
Syon wou vzelijck wesen
Wanneer die was volbracht.
Die dochteren haer verblijden
Van Juda tallen tijden
Om dijnre gerecht ende cracht.

Ghi zijt die hoochste heere
Int aertsche lant voerwaer.
Bouen den goden seere
Sijt ghi verheuen aldaer.
Ghi die wilt God beminnen
Het quaet met al v sinnen
Wilt haten/ghi zijt zyn chaer.

Die heere sal bewaren
Haer sielen van dat quaet.
Sijn knechten sal hy sparen
Haer alreit comen te baet.
Al van die hant der quaden
Sal hyse wel ontladen/
En wesen haer tocueraet.

En licht is tot den goeden
Becomen met een vzeucht.
God sal ons wel behoeden.
In hem soe weest verhuecht.
Sijn heylicheyt wilt prisen.
In in alreit lof bewisen
En danken zyn groote duecht.

Psalm . xcvj. Cantate Dño canticū no. Pa de wise

omnes qui ado
rant sculptilia,
& gloriantur in
simulachris suis.

Adorate eum
oēs angeli eius,
audite & letata
est Syon.

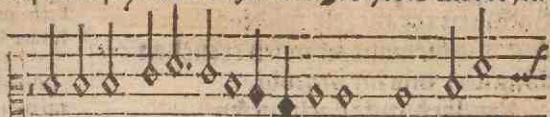
Quoniam tu
Dominus altissi
mus super oēm
terram, nimis
exaltatus es su
per oēs Deos.
Qui diligitis do
minum odite
ma.

Custodit Domi
nus animas sanc
torum suorum
de manu peccas
toris liberauit
eos.

Lux orta est ius
to & rectis cor
de letitia.

Letamini iusti
in Dño, & cons
itemini memo
rie sanctificatio
nis eius.

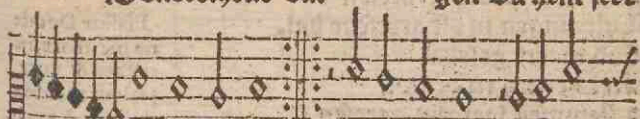
Mijns liefs aenschouwē mynd ionger herte medechē.

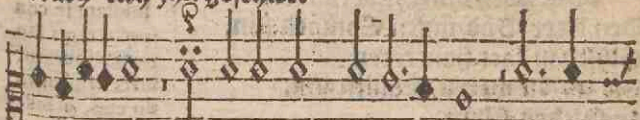
D

En heere wilt sin
Wonderlycke din

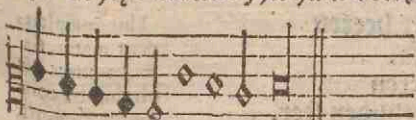
gen Singen een
gen Wā hem seer

vzo. lück nieuwe liet Alsoomen siet Wou hy zyn
crach rich zyn geschiet.

sa licheyt Al met zyn hant volbringen hey lich

is zyn maiesstept.

Syn maiesstept verclaren

Wou hy den volck groot en cleyt

Daer hy ons sondaren

Scheel doer wilde maken reyn.

hy wou die pleyt

Ons reuelteren

Daer doer hy sal bewaren

End ons bestieren

hy heeft willen gedencken

Syn goedertierenheyt seer wel.

Daer hy heeft willen schencken

Syn waerheyt den huyse van Israhel

Cantate Dño
canticū nouum
quia mirabilia
fecit.

Saluabit sibi
dextera eius, &
brachiū sanctū
eius.

Notum tecit
Dñs salutare sus
um, in cōspectu
gentium reuela
uit iusticiā suā.

Recordatus est
misericordie
sue, & verita
tis sue domus
Israhel.

Psalmus .xcvii.

Gods goetheyt snel
Sachmen ter werelt wüde
Dat ons niemant en mach crencken
Wanneer ons die bezüde.

Uzolyck wilt doch wesen
Ghi landen hier ter werelt al
Den heer hoock gepresen
Wilt singen in dit aertsehe dal.
End maect geschal
Met herpen en geluyt/
U stemmen laet zyn geresen
Om te pynsen zyn virtuyt.

Wilt doch vruucht vermeerren
Den heer God/onsen Contack sijn.
Blijshap laet hanteceren
Die zee/die werelt/uzolyck zyn.
In sulcken schyn
Die daer in woonen
Dat sij den heere der heeren
Alle glozy vertoonen.

Bergen end rüicren
Die moeten haer verbliden seer.
Als God coemt iudicieren
Als hy sal comen met grooster eer
Hebt mynen heer
Tot God van hemelriick.
Als hi ons aertsehe dieren
Sal rechten met alle gelick.

E schoön tonge macht heeft mi gedacht te comē.

San rüick die heere nam End hy op clam
Die mensche werdē gram Wāneer hy quam

Viderūt omnes
termini terre sa
lutare Dei nost.

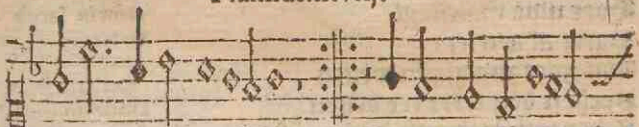
Iubilate Domi
no omnis terra,
cantate & exuls
tate & psallite.

Psallite Domi
no in cithara, in
cithara & voce
psalmi: in tubis
dulcibus, & voce
tubæ cornæ.

Iubilate in con
spectu regis Do
mini, moueatur
mare & plenitu
do eius, orbis
terrarum &.

Flumina plau
dent manu, si
mul montes ex
ultrabunt à cons
pectu Domini.
Iudicabit orbē
terrarum in ius
ticia, & popu
los in æquitate.

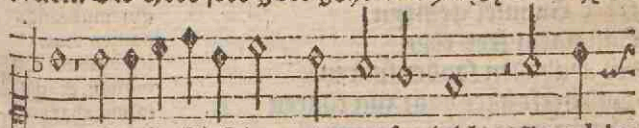
De .xcviii. psalm. Dñs
regnavit. Na de wijze

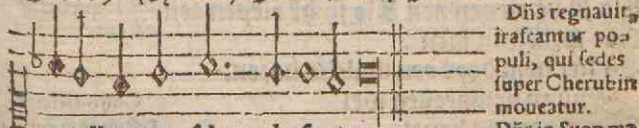
Op Cherubin verheuen Nu hoort wat staet gescre
het aertrijc sachmen beuen

uen: Die heer seer goet geheeten In Syon is hy

groot In Syō is hi groot Dat seg ic bloot hooch bo

uen allen menschen ghesen.

Dijn naem met groter eer

Moeten hier seer

Belijden tot allen sonden

Die menschen lieue heer

Hier althit meer

Want groot wort hy beuonden.

Wreeslijck tot een oorzonden

Is hy/die tquaet beghinnen.

Maer heylich en goet Maer heylich en goet

Die duechden doet

Die Coninck wilt dat recht beuinnen.

Ghi heere hebt bereypt

Gherecheicheyt

In Jacob condt ghi plegen

Dñs regnauit,
irascantur po-
puli, qui sedes
super Cherubin
mouetur.

Dñs in Syon ma-
gnus & excels.

Consteantur
nomini tuo ma-
gno, qm̄ terris-
bile & sanctum
est: honor regis
iudicium dili-
git.

Tu parasti dis-
rectiones, iudis-
cium & iustis

Psalms. xcvij.

Doet rome maesteyt

Daert al aen leyt

Dat goet zyn al zyn wegen

Verheft den heer ter degen

Sijn voetbanck wilt doch prysen

Want heyllich en sijn Wāt heyllich en sijn

Tot allen termyn

Is sy: men hoort haer lof te bewyssen.

Sijn priesteren certeyn

(Dit woert is pleyn)

Moyse en Aaron waren

Met Samuel gemeyn

Sijn naem seer reyn

Sij aenbaden sonder sparen.

God heeft haer voor zyn charen

Geacht voer zyn vercozen.

Als sy hē riefen aen Als sy hē riefen aen

Soe sprack hi saen

En liet hem doer een wolcke hozen.

End zij bewaerden wel

Sijn woort en beuel

Dat hi haer had gelaten.

Ghi heer verhoorde snel

Al haer gequel.

Ghi quaemt haer rasch te baten.

Dees reden wilt doch vaten.

Haer sonden wout ghi wreken

En straffen haer bedryf En straffen haer

Rae v gersif

(bedryf

Om dat sy van v waren verheken.

Den heere (wie ghi zyt)

Gebenedijt/

Verheft/en wilt hem louen.

Wilt bidden met iolyt

Tot alder tyt

ciam in Iacob
tu fecisti.

Exaltate Dñm
Deum nostrum,
& adorate scas
bellum pedum
eius, quoniam
sanctum est.

Moyse & Aa
ron in sacerdos
tibus eius, & Sa
muel inter eos
qui inuocant
nomen eius.
Inuocabant Do
minum, & ipse
exaudiebat eos,
in columba nuq
bis loquebatur
ad eos.

Custodiebant
testimonia eius,
& præceptum
quod dedit illis.
Domine Deus
noster tu exau
diebas eos, De^s
tu propicius fus
isti eis, & vleiscēs
in omnes adin
uentiones eorū.

Exaltate Dñm
Deum nostrū, &
adorate in mōs
te sancto eius,
qm̄ sanctus Dñs
Deus noster.

Soe wort ghi niet verschouwen
 Van God den heer hier bouwen,
 Leest hem tot allen uren
 In sinen berch bidt In sinen berch bidt
 Verstaet wel die
 Sijn heylicheyt sal eewich duren.

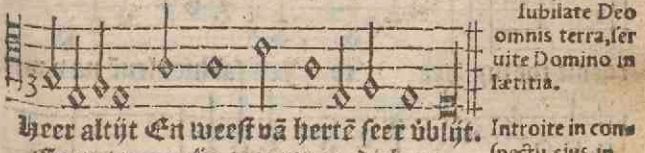
De. xcix. psalm. Iubilare Deo omnis terra. Na de wise.
 Dat had een meysken eenen ruyter wat lief.

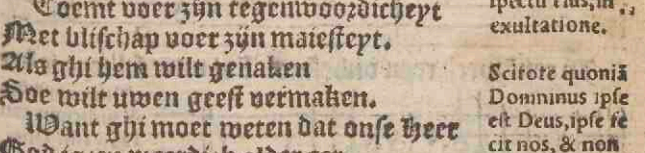
D En heere ghi aertrijc al gemeyn vzeucht

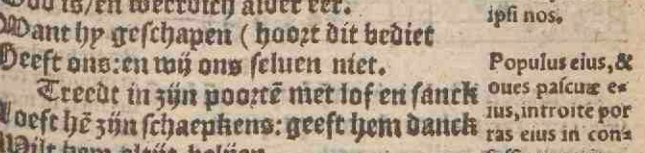
wilt bewisen groot en cleyne In vzeuchte so dient de

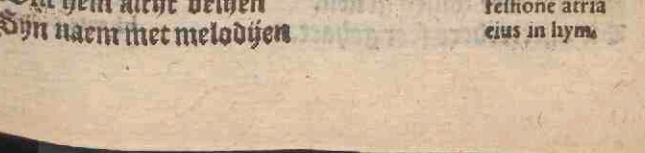
heer althijt En weest vā hertē seer vblijt.

Coemt voer zjn tegenwoordicheyt
 Met blischap voer zjn maiestejt.

Als ghi hem wilt genaken
 Soe wilt uwen geest vermaken.
 Want ghi moet weten dat onse heer
 God is/en weerdich alder eer.

Want hy geschapen (hoort dit bediet
 Heest ons: en wij ons seluen niet.
 Treedt in zjn poortē met lof en sanck
 Voest hē zjn schaephens: geest hem danck
 Wilt hem althijt belien
 Sijn naem met melodijen

Iubilare Deo
 omnis terra, ser
 uite Domino in
 laetitia.

Introite in cons
 pectu eius, in
 exultatione.

Scitote quonia
 Dominus ipse
 est Deus, ipse se
 cit nos, & non
 ipsi nos.

Populus eius, &
 oues pascue
 eius, introite por
 ras eius in con
 fessione atria
 eius in hymn

Psalmus. C.

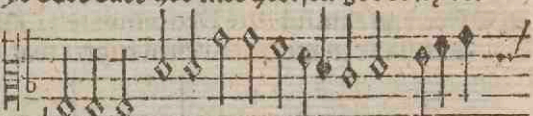
Sijn naem wilt louen/wat God is soet *Laudate nomē eius, quoniam suavis est Dñs, in æternum misericordia eius.*

Sijn waerheyt die gaet tot alle geslacht *in æternum misericordia eius.*

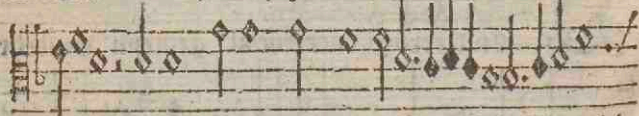
End blase alse van grooter cracht. *Misericordia eius.*

C. D. E. C. psalm. Misericordiā & iusticiā cantabo. *Psalmus.*

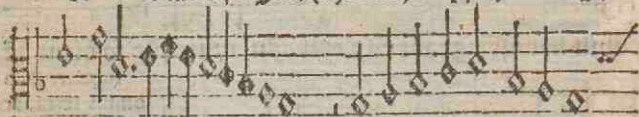
De wise. Ic voer daer her met hertzen groot leyde.

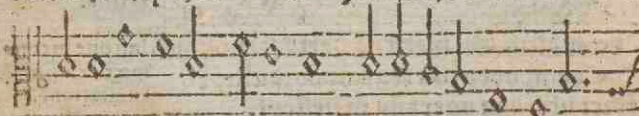
Ermherticheyt en oordeel sal ich see

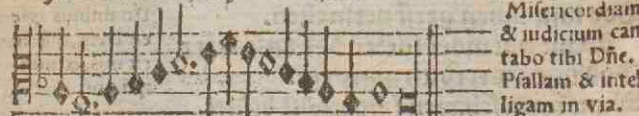
re Van v singen/(this myn opset) Tot ghy

coemt tot my hee re Ich sal hier leuē na v wet

In eenē wech reyn onbesmet Tot onnosselheyt ic hee

Misericordiam & iudicium cantabo tibi Dñe. Psallam & intelligam in via.

re.

Genuuldich heb te in miñ huys miñ leuē

Gelof: noch ich tot boosheyt quaet

Heb my hier willen geuen.

Die ouertreders seer gehaet.

Perambulabam in innocētia cordis mei, in medio domus mee. Non proponēs bā aute oculos

Doer minnen oogen vroech en laet
 Die de boosheyt hier aenleuen.
 Een hert seer boos heeft my niet aen
 ghangen.
 En die verre van my is gegaen
 En heb ick niet ontfangen
 Noch ook gekent (hoort dit vermaen)
 Die in die boosheit wou bliuen staen
 Want seer quaet waren zyn gangen.
 Die sinen naasten heeft willen vbreydē
 Met achterclap al int secreet/
 Een ooge vol houerdicheden
 Daer ick mijn spijs niet me en eet
 Heb ick verualcht. die heere dit weet.
 Hem seer van my gescheyden.
 Mijn oogē sien op die zyn trou vā sin
 Dat die moghen sitten by my (uen
 Mijn vrientschap mogen winnen
 Mijn dienaer sal hy wesen vzy.
 Ist dat hy my wilt bliuen by
 Enen reynen wech beminnen
 In mijn huys en sal hy niet mogen bli-
 Die opgeblasen is van gront. (uen
 Ick sal hem van my dzyuen
 Die logenen spreekt met sinen mont
 Daer my en sal hy tot geender stont
 Mogen eenichsins beclimen.
 Die sondacs boos en quaet (wilt dit aē
 Ghedoot al inden dageraet. (hoorē)
 Heb ick/om haer te schozen
 We die stadt Gods al metter daet.
 Die boosheyt doen heb ick versmaet.
 En sū bliuen heel verlozen.

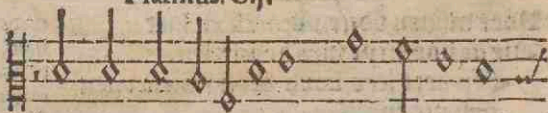
meos rem iniuriam,
 facientes pruaricationes
 odium.
 Non adhaesit mihi
 cor prauum,
 declinante a me
 malignum non
 cognoscebam.

Detrahente se-
 creto proximo
 suo, hunc per-
 sequebar.
 Superbo oculo
 & insatiabili cor-
 de, cum hoc no-
 edebam.
 Oculi mei ad fis-
 des terrae, vt
 sedent mecum:
 ambulans in via
 immaculata hic
 mihi ministrat.
 Non habitabit
 in medio domus
 meae qui facit su-
 perbia: qui lo-
 quitur iniqua,
 non dixerit in
 conspectu oculorum
 meorum.

In matutino in-
 terficiebam oēs
 peccatores terre
 vt disperderent
 de ciuitate Dni
 omnes operantes
 iniquitatem.

De. G. psalm. Dne exaudi oracionē meam, et clamor.
 Na die wijse. gequetst ben ick van binnen.

Psalmus. C. j.

S

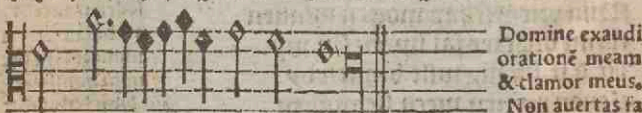
Dozt mijn gebet o heer mijn roepen wilt
En wilt toch niet so seere **D** aensich van

ontfaen **O**p sulckē dach op sulcken tyt Als mi de droef
my slaen.

heyt heeft geslagen **D**oozen heer gebenedijt **O**ntfan

gen moe ten mijn clagen

Als ick met groot verlangen

Sal roepen op sulcken dach

O heer wilt dan ontfangen

Mijn stem sonder verdrach.

Mijn dagen hier als eenen roock

Verghingen/ende gans verdwoenen.

Recht als een vier soe sachmen oock

Geheel verbernen mijn beenen.

ICK ben als hoy gesmeten

Mijn hert verdozde heel.

End ick vergat het eten

Men sach mi trieren veel

En mijn gebeent om dit verdriet

Domine exaudi
orationē meam
& clamor meus.

Non auertas fa
ciem tuam ā me
in quacunq; die
tribulor: inclin.

In quacunque
die inuocauero
te, velociter.

Quia defecerūt
sicut fumus dies
mei: & ossa mea
sicut cinerum
aruerunt.

Percussus sum
vt fenum, & as
ruit cor meum:
quia oblitus sum
comedere panē.
A voce gemitus

Heeft aen mijn vleesch vast willen cleuen
 Veel ljdens is my hier geschiet/
 Seer bang soe was al mijn leuen.

Ich en ben niet sonder sake
 Een pellicaen geacht/
 Een musken op den dake
 Een wldie vliecht by nacht.
 Rechte als die hier verschouen zijn
 End haer in eenicheyt generen
 Mijn vijanden bespotten my
 Sij wouden tegens my sweren.

Mijn broot gemengt met assen
 Mijn dranch met tranen swaer.
 Wren thoozn my wou verrasschen
 Verworpen oock voertwaer.
 Mijn dagen zijn gedeclineert
 Gelijck men siet een schaey verdrhuen/
 Gelijck als hoy ben ick verteert/
 Niet lang en mocht ick hier bliuen.

Ghi heer sult ewich dueren
 End v memoriael.
 En laet Syon niet trueren
 Ontferint haers altemael.
 Die rht die is gecomen nu
 Dat ghi haer gracy mocht verleenen
 Sijn knechten die hier dienen v
 Seer wel behagen haer steenen.

Wren naem hier sullen vzesen
 Die heydens al gelijck.
 V glozy hooch gepzesen
 Die princen van aertrijck.
 Men sal zijn glozy dan verstaen
 Wanneer hy Syon sal oprechten
 En hy aensiet den cleyne aen
 Het bidden van sinen knechten.

mei, adhaesit os
 meū carni meae.

Similis factus
 sum pellicano
 solitudinis.

Vigilans, & fa
 ctus sum sicut
 passer solitar.
 Tota die expro
 brabāt mihi inī
 mici mei, & qui
 laudabant me.

Quia cinerem
 tanquā panem
 māducabā, & po
 tum meum.

A facie irae indi
 gnationis tuae,
 quia eleuans al.

Dies mei sicut
 ymbra declinau
 uerunt.

Tu autem Dñe
 in aeternū per
 manes.

Tu exurgēs Do
 mine misereber
 is Syon.

Quoniā placue
 runt seruis tuis
 lapides eius, &
 terrae eius mis.

Et timebūt gen
 tes nomen tuū
 dñe, & oēs reges
 terrae gloriam.

Quia aedificauit
 Dñs Syon, & vi
 debitur in glor.
 Respexit in ora
 tionem humiliū
 & non spreuit.

Psalmus. C. j.

Dit moet worden bescreuen

Al in daender geslacht/

Dat God mach zijn verheuen

Ramaels seer groot geacht.

Hy sach neder int aertse dal

Dat hy haer kermen mocht aenhozen

Die hier geuangen saten al

Tot steruen waren gebozen.

Dat si in Syon louen

Sinen naem met haerder stem

Het lof van God hier bouen

Al in Iherusalem.

Wanneer si quamen met accoort/

Om god te louen hier eendzachtich

God heeft mijn cracht also geschoort

Secort mijn leuen seer crachtich.

O heere wilt my doch sparen

En roept my niet te dracy.

Eewich soe zijn v iaren

Eewich duert v genaey.

Hemel end aerdt hebt ghy ghestelt.

Eewich sult ghy v cracht behouwen.

Want alle dinck geheel versmeit

Het moet certeyn hier verouwen.

Ghi moet haer refozmeren

Ghelijck als een habijt.

W iaren persisteren

Ghi blijft heer die ghi zyt.

Die kindren dijnre knechten goet

Zy v heer eewich sullen wonen.

Eewich ghi hier becliuen doet

W knechten ende haer souen.

Scribantur haec
in generatione
altera, & popul⁹
qui creabitur.

Quia prospexit
de excelsis sancto
suo.

Vt audiret ges-
mitus compedis
torum.

Vt annunciet
in Syon nomen
Domini, & lau-
dem eius in le.

In conueniendo
populos in vnu,
& reges vt.

Respondit ei in
via virtutis sue,
paucitate dieru.

Ne times me
in dimidio dies-
rum meorum,
in generatione.

Initio tu Domi-
ne terram funda-
disti, & opera.

Ipsi peribunt, tu
autem permanes,
& omnes sicut.

Et sicut oportet
riū mutabis eos
& mutabuntur,

tu autem idem
ipse es, & anni
tui nō deficient.

Fili seruari tuo-
rum habitabit,
& semen eorum in
seculum diriget.

Psalm. C. ii. Benedic anima mea Dño. Na de wijse/

Om een die alder liefste mijn daer ick af singen wil.

M

ijn siel ghe benedijt den heer Al mün
Dijn siel geeft God alleen die eer En loest

inwendicheyt Wan dat hy heeft bewesen Weest zyn
zyn maesteyt.

der gedachtich ghy hy wil v crancheyt al genesen

En van son den v maken ny.

hy heeft v leuen eens verlost

En mach no niet vergaen.

Dat heeft zyn dierbaer bloet gecost

Wt liefden heeft hüt gedaen.

Certeyn hy wil v croonen

Met zünder genaden soet

Want v begeerten wilt hy loonen

En vernullen met alle goet.

Die heer die alle goetheit doet

Is van genaden rüch/

Want hy allen bescheemen moet

Die hier lüden ongelück.

Dijn thoorn en sal niet dueren

Benedic anima
mea Dño, &

Bendic anima
mea Domino.

Qui propicia
tur omnibus.

Qui redimit de
interitu vitam

tuum, qui corru
nat te in miseri

cordia.

Qui replet in
horus desiderü

tuum, renouabi
tar vt aquila

iuuentus tua.

Faciens miseri
cordias Dñs, &

iudicium omni.

Miseritor & mi

sericors dñs, lon

ganimis, &

Noch ewelich hy dreygen sel
 Hier om en wilt niet trueren
 Verstaet dees woorden wel.

Hy en doet ons niet nae ons misdaet

Noch hy en verghele ons niet
 Nae onsen sondigen boosen staet
 Soe als men dagelijcx siet.

Soe hooge als hy vander aerden
 Den hemel verscheyden heeft
 Houde hy in grooter waerden
 Die in sijnder vreesen leeft.

Soe ver als daer die Son op gaet
 Al tot den onder ganch
 Doet God van ons ons sonden quaet
 Daer af behoort hem danck.

Gelijck recht als een vader
 Ontfermt hem ouer zyn kint
 Soe doet hyse alle gader
 Daer hy zyn vrees in vindt.

Hy weet wat maechsel dat wij zyn
 Hy gedenct dat wij zyn stof.
 Des menschen leuen (hoort doch mijn)
 Valt als een bloemken of/
 Daer op die winden blasen
 Dat haestelijck nedet valt.
 Crancker dan eenige glazen
 Sijn alle menschen gestalt.

God is vermhertich sonder eyndt
 Die hier zyn vrees bewaert
 Gerechtigheyt heeft hy geseyndt
 Sijn salicheyt hy verclaert.
 Al die zyn woerden houwen
 En die ter herten seer
 Ontfangen ende betrouwen/
 Vergeten nemmermer.

Non in perpetuum irascetur:
 neq; in aeternu.

Non secundum peccata nostra fecit nobis, neq; secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinē caeli a terra, corripuit misericordiam suam.

Quantū distat ortus ab occidente, longē fecit a nobis ini. Quomodo miseretur pater filiorum suorum, misericors est Dominus timenti.

Quoniam ipse cognouit figuram. Recordatus est quoniam pulvis sumus, homo sicut fœnū dies.

Quoniam spiritus pertransibit in illo & nō subsistet, & non.

Misericordia autem Dñi ab æterno, & vsq; in æternum super.

Et iustitia illius in filios filiorum his qui seruant. Et memores sūt mandatorum ipsius ad faciend.

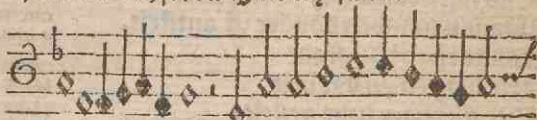
Psalmus. C. iij.

Sijn stoel is in des hemels thron
 Sijn rijk strect ouer al.
 Ghi Engelen die daer zitt soe schoon
 hier bouen al sonder get al
 Wile God gebenedyden
 Ghi die daer crachtich zitt.
 Sijn dienaers tallen tijden
 Voest hem met alle lofje.

Wile louen God / zijn wercken reyn
 Die minste met die meest
 Die hy doet in dit aertsehe pleyen.
 Mijn siel zijn hoocheyt vzeest.
 Wilt danckbaerheyt hier plegen
 Men vindt geen meerder schat
 Hem vzeest in urwe wegen
 Dat is den rechten pat.

Ben. C. iij. psalm. Benedic anima mea Domino.

Rae die wyse. Vanguir my fault.

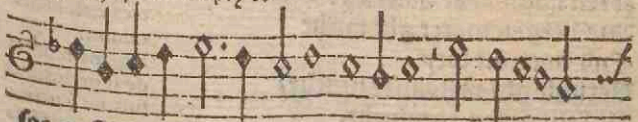

G

hebene dūt mijn siel altijt den heer
 O God ghy zitt gecleet met groter eer

Groot is v maieiteit Ghi zitt al met dz licht Becleet / en
 V schooheyt is vbrept.

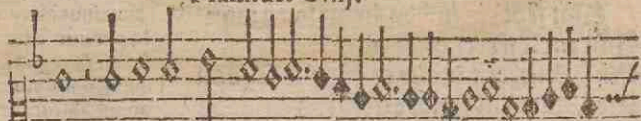

soe gestichte Dat ghi dē hemel sijn We rect als eē goz

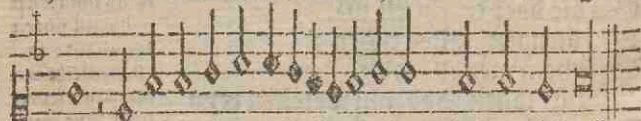
226

Dominus in cae
 lo parauit sedē
 suam, & regnū
 ipsius, omnibus
 dominabitur.
 Benedicite Do
 mino omnes An
 geli eius, poten
 tes virtute fa.
 Benedicite Do
 mino omnes vir
 tutes eius, mis
 istri eius qui.
 Benedicite Do
 mino oia opera
 eius in omni lo
 co dominatio
 nis eius: bened
 ic anima mea
 Domino.

Pſalmus. C. iij.

Dijn Daer bouen men water vündt W wagens

Sij Die wolckē / so dat schijnt Ghi wādelt op dē wjnt.

W engelen schoon geestē seer excellent Qui facis an-

Maect ghi rechte als een vier / gelos tuos spi-

Den aertrick ghi maect een fundament ritus.

Het sal ewich bliuen hier. Qui fundasti

Die diepte hebt ghy bedect terram super sta-

Het water is gestrect bilitatem suam.

Dat op die bergen sadt Abyssus sicut

End haestelick liep sinen padt. uestimentū amī-

Want van uwen donder ist ontstelt. sus eius.

Sij gaen tot die stadt Ab increpatis

Die bergen en dat velt one tua fugiet.

Die ghi haec hebt gestelt. q̄ voce tonitr.

Sij en sullē niet haer mate hier ouergaē Ascendūt mon-

Die aerdt bedecken al tes & descendūt

Als ghi v vloet o heer hebt open gedaen / campi.

W water loopt in dat dal. Terminum pos-

Den beesten dat verfraeyt. suiſti, quem non

Den ezel dat versaept. trāsgredientur.

End alle voghelgescrey Qui emittis fon-

Men hoorz daer alderley. tes in cōuallib.

Die bergen maect ghi wucht inter medium.

End oock die wey Porabūt omnes

Veruult ghi met uwer vrucht / bestiā agri, ex-

Ghi zijt onsen toevlucht. pectabunt ona.

Den beesten dat hoy / den menschen Super ea volus-

cres celi habi-

tabunt.

Rigans montes

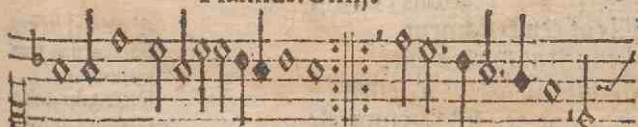
de superioribus

suis, de fructu.

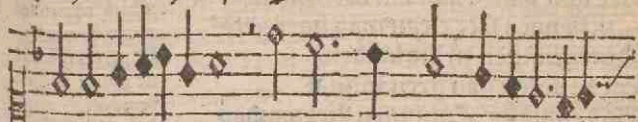
Producens frō

gheeft ghi cruyt
 Endat tot haer profijt/
 Op dat ghi haer broot ter aerde laet come
 En wā die therte verblijt.
 Die oly die verhuecht/
 En broot dat herte veruuecht.
 Die boomen in dat wout
 Die ghi heer hebt gebout/
 Vermult ghi met v gauen reyn.
 Die vogelen stout/
 Dat hart/die geytkens cleyn/
 Daer woonen inden steyn.
 Al om den tyt gestelt heeft hi die Maen
 Die Son wel dalen can.
 Die duyffternis laet ghi den nacht ontsaen
 Die dieren loopen dan.
 Die ionge leeuwen sel
 Haer aes dan soecken suel.
 Tot dat die Son opvaert
 Dan zijn sijn thuyts vergaert.
 Die mensch gaet werckē al tot die nacht.
 Hoe groot zijn vermaert
 V wercken groot van cracht
 V heer van groter macht.
 Ghi hebt gemaect doer wijsheyt alle
 dinck
 Het aerrick ghi behoudt/
 De zee/dat gediert/met harē grootē rinck
 Die beesten ionck end oudt.
 Die schepen cleyn en groot
 hebben daer haren vloot.
 En desen draeck daer rust
 Die sinen moet daer blust/
 Daer toe ghi o heer hem hebt gemaect
 Met groter lust.

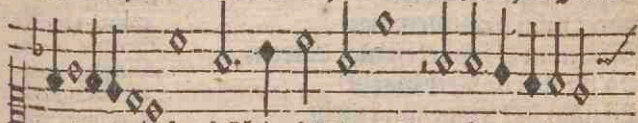
nam iumentis,
 & herbam.
 Vt educaas panē
 de terra, & vinū
 lactificet cor.
 Vt exultaret faci-
 ciem in oleo, &
 panis cor homi-
 Saturabuntur
 ligna camp), &
 cedri libani.
 Heroda domus
 dux est eorum,
 montes excelli
 ceruis, petra.
 Fecit Lunam in
 tempore, Sol co-
 gnouit occas.
 Posuisti tenes
 bras, & facta.
 Catuli leonum
 rugientes vt.
 Ortus est Sol
 & congregati
 sunt, & in.
 Exhibit homo
 ad opus suum,
 & ad.
 Quam magnis
 ficata sunt op.
 Omnia in sapi-
 entia fecisti, im-
 pleta est terra.
 Hoc mare ma-
 gnum & spacio-
 sum manibus.
 Animalia pusilla
 cū magnis, illic
 naues pertrans.
 Draco ille quē
 formasti ad illu-
 dendum ei: oia
 te expectant, vt

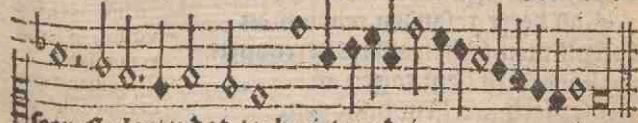
Tellen wilt zyn din gen. Sijn wonder opēbaert Sijn
vzolyck van hem sin gen.

nae v lof vclaert haer hert moet vzechde genie

ten Die soeckē hier dē heer/ Dus soect zj aēliche

seer En laet v dat toch niet verdrie ten.

Houde doch zyn wōder in v gedacht/
Sijn wercken en zyn gerechten.
Sijn Abrams zaedt/ Jacobs geslacht/
Sijn kindzen van zyn knechten
Ons heer gebenedydt/
Sijn verdeel gaet seer wjdt
End hy can wel gehuegen
Al zyn beloften heel
Die hy den geslachten veel
Coesey: want this wel zyn vermuegen.
Dat hy heeft Abraham geset
End Isack zyn wruercozen/
Dat gaf hy Jacob tot een wet
Dat hy haer had beswozen.

Memento mirabilium eius que fecit, prodigia eius & iudicia. Semē Abraham serui eius, filij Isaac electi eius. Memor fuit in seculum testamenti sui, verbū quod mandauit in mille genera. Quod disposuit ad Abraham, & iuramenti sui. Et statuie illi Isaac in preceptū

Al tot een testament
 Gewich al sonder ent.
 Hy sprack/ ick sal v geuen
 Een lant/ een schoon iurweel/
 Tet uwen erfdeel
 Het lant van Chanaan verheuen.
 Als noch seer cleyn was haer getal
 Doerghingen zij die landen/
 Sij en vercregen geen misual
 God const die Coningen wel vanden
 Die haer misdeden tet.
 Gaect mijn gefalsden niet
 Wilt mijn Prophteren niet deeren.
 En hy den hunger bracht
 En nam dat broot zijn crachte
 Doen moesten sij dat al ontbeeren.
 God heeft gesonden eenen man
 Joseph/ men sachen aldaer vercoopen
 En boeyen si hem togen an
 In iser sachmen hem knoopen.
 Dat heeft doerwont zijn siel
 Tot dat zijn woort geuiel.
 God heeft hem willen castijen.
 Die Coninck tot hem sandt
 Hem toech tot sinen bandt
 En Joseph heeft hy willen vlijen.
 Al tot een heer liet hy hem zijn
 Een Prinsch ouer al zijn haue/
 Dat hy zijn vorsten leerde sijn/
 Zijn taet sluy wylsheyt gaue.
 En Israhel daect quam
 Jacob int lant van Cham.
 God heeft se willen vernieeren
 Al bouen haer vliant
 Heeft hy se vast geplant.

& Israhel in tes
 tamentum sem
 piternum.
 Dicēs, tibi dabo
 terram Chanaā
 funiculum here
 ditatis vestrae.
 Cū essent nu
 mero bi eui.
 Et pertransierūt
 de gente in gen
 tem, &
 Nō reliquit hos
 minem.
 Nolite tangere
 Christos meos,
 & in prophetis.
 Et vocauit fas
 mem super ter
 ram, &
 Misit ante eos
 virum, in seruis
 venundatus,
 Humiliauerunt
 in cōpedibus pe
 des eius, ferrum
 pertransiit anis
 mam eius.
 Eloquium Dñi
 inflammauit eū,
 misit Rex & sol
 uit eum.
 Constituit eum
 Dominū domus
 suae, &
 Vt erudiret prin
 cipes eius sicut
 semetipsum.
 Et intrauit Isra
 el in Aegyptum,
 & Jacob accola.
 Et auxit popu
 lum suum vehem
 enter, & sic

En liet den sinen niet verneeren.
 Sij zijn verkeert/ende hebben gehaet
 Sijn volck sij wonden verlagen.
 Moysen en Aaron haer te baet
 Sandt hy haer vjanden te plagen.
 Veel teekenen hy haer gaf
 Daer groot wonder quam af.
 Bracht duyfternis te voren.
 Sij waren onderdaen
 God liet in bloet vergaen
 Haer water/en haer visschen smozen.
 In haerder Dincen huysen schoon
 Wou God die dorsschen seynden/
 Wozmen/en muggen tot haren loon
 Met hoopen in haer eynden.
 Met haghel ende vier
 Bracht hyse in dangier.
 Haer wijngaerden/haer bomen
 Hy gans aen stucken brack.
 Wanneer die heer sprack
 Sprinckhanen liet hy haer toecomen.
 En rupsens veel met grooter macht
 Hebben haer vrucht ghegheten.
 Haer eerste geboren inder nacht
 Die heeft hy doot gesmeten.
 Met gout en silver goet
 Gesont en wel gemoet
 Heeft hy geleydt haer ganghen.
 Egypten was verblit
 Wanneer si haer was quist.
 Haer vrees hadse geheel benanghen.
 Hy stelde haer een wolcke voer/
 Een vier dat haer sou lichten.
 Niet dan velthoendzen gaf hy hoer
 En niet dan hemelsch gherichten.

mauit eum su.
 Conuertit cor
 eorum vt odi-
 rent populum.
 Misit Moysen
 seruum suum.
 Posuit in eis
 verba signorū.
 Misit tenebras
 & obscurauit,
 & nō exacerb.
 Cōuertit aquas
 eorum in sang.
 Et dedit terra
 eorum ranas in
 penetralib.
 Dixit & venit
 cinomia.
 Posuit pluuias
 eorum grandin-
 em, ignem.
 Et percussit via-
 neas eorum.
 Dixit, & venit
 locusta.
 Et brucus, cuius
 non erit num.
 Et comedit o-
 mne fœnum.
 Et percussit o-
 mne primogen.
 Et eduxit eos
 cum argento &
 auro, &
 Letata est Ægys-
 ptus in profes-
 sione eorum.
 Extēdit nubem
 in protectione
 eorum, &
 Petierunt & ve-
 nit coturnix, &
 pasc cœli satū.

Psalmus. C.v.

Hy sloech op eenen steen
 Daer wt liep water reen
 Beneden ende bouen.
 In zijn gedacht hy nam
 Al dat hy Abraham
 Te vozen had willen belouen.

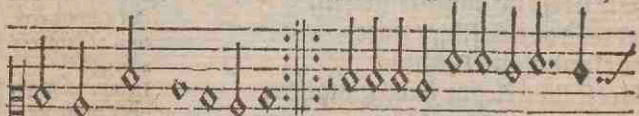
Hy heeft den sinen wt geleydt
 Met vzeuchde bouen maten.
 Der heydens landen haer bereydt
 Die sijn doer hem besaten.
 End hy (verstaet den sin)
 Gaf haer een vzeemt gewin.
 Op dat sijn sonden behouwen
 En soecken hier zijn woort/
 Sijn wet/soe dat behoort:
 En zijn gerechtricheyt met trouwē.

Dirupit petram
 & fluxerūt aque
 abierūt in sicco.
 Quoniā memor
 fuit verbi sancti
 sui quod habuit
 ad Abraham.
 Et eduxit popu
 lum suum in exs
 ultatione, & ele
 ctos suos in læt.
 Et dedit illis re
 giones gētium,
 & labores popu
 lorum possed.
 Ut custodiant
 iustificaciones
 eius, & legem.

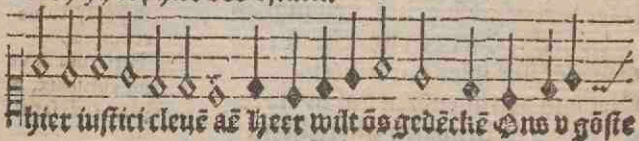
Den. C.v. psal. Confitemini Dño qm̄. Ra de wūse. Een aerlich vroukē
 heeft my gewont/int herte. Alleluya loeft God.

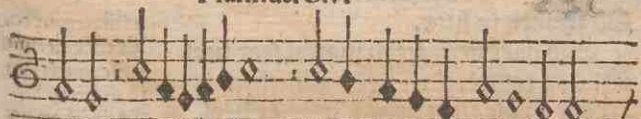
D Anet God den heer met alle loijt Want
 Wie can Gods macht gebe nedijt Ghe-

zijn goethz sal n3 vgaen Salich sijn zñ tot alre tijt Die
 noech zñ lof hier doe vstaen.

hier iustici cleuē aē heer wilt os gedēckē Ons v gōste

schēckē Salich en fray Op dat wij mogē scouwē Dwe

genay En vruēchde mogen houwē Dzoech ende spay.

Met onsen vaders so hebben wij
 Gesondicht hier ionge ende oudt.
 D wonder niet en ver stonden sy
 Noch v ghenade menich souot.
 Al by die zee doer een paerty
 Sij vielen God rebel en stoude
 God wou haer salueeren
 Synen naem ter eeren
 Hy heeft verclaert
 Sijn wonderlycke crachten
 Ongespaert
 Dat die in haer gedachten
 Sleuen bewaert.

Hy woude bestraffen die roode ze
 Daer doer hy haer geleyde dzooch/
 Die haer benyden doer ouwe
 Wat haren handen hysse tooch.
 Dat water quam al opter ste.
 Haer vyant daer zyn leuen spooch.
 God den heer hier bouen
 Sachmen doen gelouen
 Ende prysen huer.
 Maer haestelick zyn daden
 Sy schreden duer.
 Al dat hy haer wou raden

Peccauimus cū
 patribus nostris
 iniuste egimus,
 iniquitatem fecimus.
 Patres nostri in
 Ægypto nō intellexerunt
 mirabilia tua, non fuerunt
 memores.
 Et irritauerunt
 ascendentes in
 mare.

Et saluauit eos
 propter nomen
 suum, vt notam
 faceret potentiam.
 Et increpuit mare
 rubrum & exsiccatum est, &c.

Et saluauit eos
 de manu odientium,
 & redemit eos.
 Et operuit aqua
 tribulantes eos,
 vnus ex eis.

Et crediderunt
 verbis eius, &
 laudauerunt.

Cito fecerunt,
 obliui sunt operum
 eius, & non

Sij stelden te luer.

End haer begeerten waren seer veel

God sij temteerden in die woestijn

Al dat sij wenschten gaf hy haer heel.

Haer sielen hy versaepte sijn.

Moyesen al in Harons casteel

Sij quelden met een swaren schijn.

Open ghinck die aerde

Dathan si aenuaerde/

Abyrons schaer

Met hoopen/hoe sij vtielen

Die sondaers swaer

Doer die vlamme vernielen

Men sach aldaer.

Sij hebben een half aldaer gemaect

Nenbaden dat ghegoten was/

En God sijn glozy doen versaeft/

Verandert/ soot haer quam te pas/

Een rundt gelick dat eedt en smaect

Niet anders dan hoy oft enckel gras.

God sij heel vergaten.

Die haer quam te baten/

Die doer zyn hant

Die wonderlijche dingen

In Pharons lant

En vreeslick const dwingen

haren vijant.

God woude bederven al gemeyn

Had Moyesen niet met alle vliet

Gods thoorn gekeert van haer:corteyn

Dat schoone lant sij en achten niet.

Sijn woort (al was haer veel geschiet)

Sij en geloosden groot noch cleyu

En sij murmureerden

kecht als die verkeerden,

fastinuerunt cō.

Et cōcupierunt

concupiscētiam

in deserto.

Et dedit eis per

tionem ipsorū

& misit saturit.

Et irritauerunt

Moysem in cas

firis, Aaron.

Aperta est terra

& deglutijit Da

than, & operuit

super cōgregat.

Et exarsit ignis

in synagoga eos

rum, flamma cō

bulsit pecca.

Fecerunt vitu

lum in Oreb, &

adorauerūt scul

ptile.

Et mutauerunt

gloriam suam in

similitudinē vis

tuli comedē.

Obliti sunt Deū

qui saluauit eos,

qui fecit magna

lia in Aegypto,

mirabilia in ter

ra Cham, terri

bilia in mari.

Et dedit vt dis

perderet eos, si

nō stetit Moy

ses electus eius,

stetit in conf.

Vt auerteret irā

eius ne disper

deret eos, pro

nihilo habuerūt

terrā desiderā

bilēm, & mur

Des Heeren voos
En wouden si niet hooren
Dat scheen altoos.
God herfse wilen stoozen
Dees menschen voos.

Dat hy verstroyen sou al haer zaet
En haer vernielen heel te grondt.
Een afgod was haer tocuerlaet
En si aten tot een doortondt
Die offerhand der dooden quaet
En quelden God met haren vondt.
Vele men sach bederuen
Van die peste steruen.
Dit swaer gequel.
Doet Phinees cesserde
Verstaet dit wel
Om dat hy corrigeerde
Dat enerspel.

Die is hem tot rechtuaerdicheyt
Gerekent eerdich nae Gods wil.
Sij quelden seer Gods maetsceyt
Al hy dat water van tgeschij.
En Moyses was doet haer verleyt
Wantmen zijn geest contrary vil.
Als hy niet en gloofde
God zijn eer beroofde.
Doe sprack hy doen
Sij en sullen niet verlagen
Die heydens hoen
Nu noch tot geenem dagen
Nae Gods sermoen.

Sij zijn gemengt den heydens by/
En si haer wercken leerden al.
Sij dienden haren beelden/ty.
Dat is haer geweest tot een val.

murauerunt in
tabernaculis.
Et eleuauit ma-
num suam super
eos, vt proster-
neret eos.

Vt denceret ses-
men eorū in nas-
tionibus, & dis-
pergeret eos.

Et iniciati sunt
Beelphegor, &
comederunt sa-
crificia mort.
Et irritauerunt
eum in adiuuen-
tionibus suis, &
multiplicata est.

Et fletit Phis-
nees & placauit,
& cessauit qualis
satio.

Et reputatū est
ei in iusticiam,
in generatione
& generatione,
vsque in semp.

Et irritauerunt
eum ad aquas
traditionis, &
vexatus est Moy-
ses propter eos,
quia exacerb.

Et diffinxit in
labijs suis, non
disperdiderunt
gentes quas dixit
Dñs Deus.

Et cōmixti sunt
inter gentes, &
didicerūt opera
eorum, & serui-
erunt sculpsitilib.

En sijn den boosen geesten vyz
 Om dat sij waren dul en mal
 Offerden haer kinder
 Dat tot haren hinder
 Sij stozten dbloet
 Daer mede sij haer Goden
 Deer verwoet Een sacrificie boden
 Dit quaet gebzoet.

Dat aertrijck is met bloet besmet
 En hoerdom sij daer stelden voozt
 Met haren vonden tegens die wet.
 Daer om was God met haer discooxt.
 Hier om heeft haer die Heer geset
 Al by den heydens/nae zyn voozt.
 Haet aen allen sijn
 En met heerschapphen
 Sijn sij verneert Van die haer lastich warē
 Alrit verheert.
 Hy heeftse willen sparen
 Alst werde begeert.

Doer eygen raet so heeft dickmael
 Den heer gestooxt dit boos geslacht.
 Wanneer sij leden groote quael
 God haer aensach dach ende nacht/
 En hy verhoorde haer tael/
 En zyn verbondt heeft hy geacht.
 Als sij tot hem cieten
 Heeft hy niet vergeten
 Sijn goetheyt groot
 Hieldt hy daer zinder trouwen
 Dat sach men bloot
 Wanneer sij hadden berouwen
 Van haren noot.

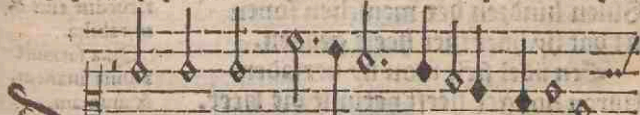
God gaf zyn gracy excellent
 Haer/in haers vijants aengesicht.

Et immolauerunt filios suos
 & filias suas dæi
 Effuderunt sanguinē innocens-
 tem, sanguinem
 filiorū suorū &
 filiarum iuarum
 quas sacrificau-
 runt sculptilib.
 Et infecta est ter-
 ra in sanguinib.
 & contaminata
 est in operibus
 eorum, & fornicati
 sunt in ad-
 inuentionibus.
 Et iratus est fu-
 rore Domin⁹ in
 populum, & abs-
 ominatus est.
 Et tradidit eos
 in manus gens-
 tium, & domi-
 nati sunt eorū.
 Et tribulauerūt
 eos inimici eorū
 & humiliati sunt
 sub manibus eos-
 rum, sæpè liber.
 Ipsi autem exacer-
 bauerūt eum
 in cōsilio suo, &
 humiliati sunt.
 Et vidit cum tri-
 bularetur, & aus-
 diuit orationē.
 Et memor fuit
 testamēti sui, &
 pœnituit eum
 secundum mul.
 Et dedit eos in
 misericordias in
 conspectu oim.

Gheer verlost ons van haer torment
 End ons wt haren banden licht/
 Op dat urwen naem mach zyn bekent/
 End wij al in u lof gesticht.
 God moet zyn ghepresen
 Ewigh in zyn wesen.
 God van Israel.
 Hem glozy sal betamen
 En niemandt el.
 Dan sullen seggen Amen
 Die menschen suel.

Saluos fac nos
 Dñe Deus noster
 & congrega nos
 de nationibus.
 Ut confiteamur
 nomini sancto
 tuo, & glorie-
 mur in laude.
 Benedictus Dñs
 Deus Israel a se-
 culo, & vsque in
 seculum, & dicet
 omnis pop. fiat.

Den .C. vi. psalmi. Cōfitemini Dño qm̄. Naer de wÿse
 Gepeys gepeys vol van enuten. Alleluya. Alleluya.

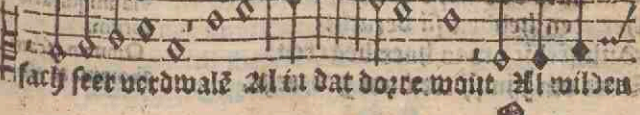
Dinct God den heer/ seer goet gepresen
 Spreect doch zyn lof/ wilt danckaer wesen

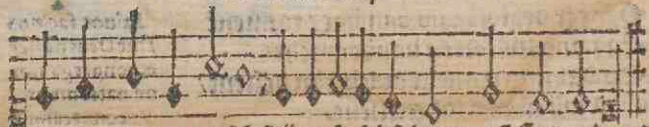

Wÿes goetheyt duert tot alder tijt. Wā hē vloost/wt
 Die sijt wt soñ ants hant gevrit.

west/wt oost heeft hise willē halē Wāneermen haer
 sacht seer verdwalē Al in dat doyre wout Al wilden

Hij daer seer na talē Hij en hebbe daer geē stat gebout

Honger en dorst de haer versagen

Hij riepen tot God in haer gequel
God heeftse verlost van haren plagen.

En hi heeftse gelept seer wel

In rechten padt van haerder stadt

Al daer sij souden wonen.

Sijn goetheyt hem moet lof betonen.

Sijn wonder doet verstaen

Sinen kindren der menschen sonen

Al dat hy haer hier heeft gedaen.

En ydel siele wou hy versaden

Haren hunger heeft vermilt die heer.

Die hier mit duyfternis waren beladen

Met iser ende handen seer.

Hij hebben versmaet Gods woert en raet

Haer herte liet hy sincken

En hetse seer hier willen erincken.

Hij riepen doer liden groot.

Dan heeft hy op haer willen dincken:

En verlostse wt haer noot.

Om wt die doot en duyfternis te leyden

Heeft hy ghebroken haren bant.

Hij moctē belijde Gods barmherticheyde

End maken zyn wonderen behant.

Die metalen duer/die gredelen van hiet

Heeft hy willen runperen

Om haer brocheyt wou hysse verneren.

Wet eten hebben sij veracht

Onlustelijch was haer begeren:

Daer om zijn sij ter doot gebzacht.

Esurientes & sitientes, anima.

Et clamauerunt ad Dñm cum tribularentur, &

Et eduxit eos in viam rectam, vt

irent in.

Confiteantur Domino misericordie eius &

mirabilia.

Quia satiavit animā inanis,

& animam.

Sedentes in tenebris & ymbra

mortis.

Quia exacerbaerunt eloquia Dei, &

Et humiliatum est in laborib.

Et clamauerunt ad Dominum.

Et eduxit eos de tenebris & ymbra mortis.

Confiteantur Dño misericor.

Quia contriuit portas terras.

Suscepit eos de via iniquitatis eorum.

Omnem escam abomina ta est.

Haer kermen was tot hem geresen
 Hy heeftse verlost wt haer verdriet.
 Hy sandt zijn woort/en heeftse genesen/
 Sy en mochten no bederven niet.
 Gods goetheyt repn Vaet haer gemeyn
 Sijn wonderen hier prisen/
 Hem lof end eer altijt bewisen.
 Verrelen al zijn wercken goet
 Alre vnechde moeten vertolisen
 End louen hem in haren moct.
 Al die met schepē zijn ter zee getogen
 Int water hebben haer besach.
 Gods wercken sagen sū met haren ogen
 End oock zijn wonder nacht en dach.
 Wanneer hy sprack: Die zee op stack
 Haer water wert verheuen/
 Haer baren sel seer hoch die dreuen
 En daelden weer te gront.
 Haer siele sachmen daer om beuen
 Van trueren was si ongesont.
 Sy zijn verstoot/recht oft sū waren
 Drancken: haer wijsheyt werde cleyt.
 Wanneer hy dlijden wou seer beswaren
 Giepen sū tot den heer alleyn.
 God stont haer by: Een stilte vbracht hy
 Men sach haer vnechde plegen
 Dat sū een hauen doen vercregen
 Van God van hemelriick.
 Dus laet haer God den heer ter degen
 Sijn goetheyt louen al gelick.
 Laet haer God prisen/en zijn lof vcla-
 Woer die gemeynte vzoech en laet. (re
 Al in den stoel der ouder scharen
 Hy maect die bekent metter daet
 Tot een woestijn: Dat water sijn

Et clamauerunt
 ad Dñm cum tri-
 bularentur.
 Misit verbum
 suum & sanauit
 eos, & eripuit.
 Confiteantur
 Domino misericordiae eius.
 Et sacrificent sa-
 crificium laudis,
 & annuncient.
 Qui descendit
 mare in nauib⁹,
 facientes ope.
 Ipsi viderunt op-
 era Domini, &
 mirabilia eius.
 Dixit & stetit
 spiritus procel-
 lae, & exaltati.
 Ascendant vsq;
 ad caelos, & des-
 cendant vsque
 ad abyssos.
 Turbati sunt,
 & moti sunt sicut ebrius.
 Et clamauerunt
 ad Dñm cum tri-
 bularentur.
 Et statuit pro-
 cellam eius in
 auram.
 Et lætati sunt
 quia filierunt,
 & eduxit eos.
 Confiteantur
 Domino misericordiae eius.
 Et exaltet cum
 ecclesia plebis,
 & in cathedra.

Psalmus. C.vj.

Can hy seer wel verdooogen
Om dat die menschen niet en doogen
Wou hy bederuen dlant
Om dat sij heel van hem verloogen
Haer vuchten hy maecte te schant.

In die woestijn liet hy dat water loopē
En maecte nat dat drooge velt.
Hy heeft die acme daer geset met hoopē
Sij hebben daer haer stadt gestelt
Sij sayden haer zaet/ Bod quā hen te baet
Haer wijngaerden sij staken
God heeft se willen vruchtbaer maken:
Sijn benedixy haer geseynt
Vermenichfuldicht al haer saken
Haer beesten heeft hy niet verclepnt.

Als sij seer weynich werdē hier benon
Sijn sij getribuleert/ (den
En seer bedzoest tot allen stonden.
Haer Princen die zijn onteert/
Sij hebben gemist/ Doer haren twist
Den rechten padt verlozen.
God heeft geholpen zijn vercozen
Den armen wt ellendt.
Haer elagen heeft hy willen hozen
En heeft die in zijn hert ghepzendt.

Haer huysgesin heeft hi recht als de sca
Vermeeerdert en ghebenedūt. (pen
Dit sullen sij sien die goede knapen
En wesen alte seer verblijt.
Die boosheyt stil/ maect gheen geschil.
Wie wort daer wijs geheten?
Al die bewaert dese secreten:
Die sal verstaen Gods duecht
En zijn genaden sal hy weten
Daer hy ons allen me verpuecht.

Posuit flumina
in desertum, ad
exitus aquarū.
Terram fructi-
feram in salus-
ginein.

Posuit desertū
in stagna aquarū,
&.

Et collocavit ille
hic eturientes, &
constituerunt.

Et seminaverūt
agros & planta-
uerunt vineas.

Et benedixit eis
& multiplicati
sunt nimis.

Et pauci facti
sunt à tribula-
tione malorum
& dolore.

Effusa est cōten-
tio super Princi-
pes, & errare fe-
cit eos in inuidia.

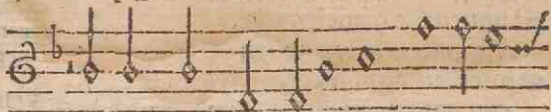
Et adiuuit pau-
perem de ino-
pia:

Et posuit sicut
oues familias.

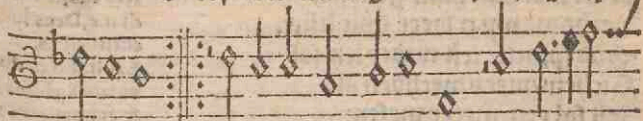
Videbunt recti
& lætabuntur,
& omnis iniqui-
tas oppilabit os
suum.

Quis sapiens &
custodiet hæc, &
intelliget mis-
ericordias Dom-
mini.

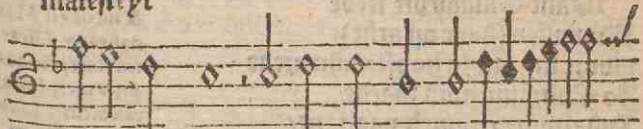
De. C. vij. psal. Paratū cor meum Deus. Na die wise
Wes sal ick my geneeren/ick arme broederlīn.

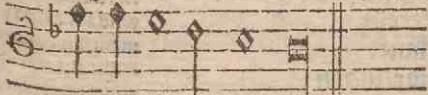
God/ mīn hert/mīn sinnen Die zīn seer
D lof wil ick beginnen Mīn glozyp v

wel bereypt D sal ic mīn leuē lanck Met herpē en
maiesteyt

snaren geclanck Dat ick mach vruēchde win nēt

Paratū cor meū
Deus, paratum
cor meum, can-
tabo & psallam
in gloria mea.

Gheer louen met sanck.

Wel op souters en herpen
Wel op ghi snaren gespel
Mīn sinnen wil ick scherpen
Bzoēch smorgens rīsen suel.
D heer wil ick dach en nacht
Blijden voer alle geslacht.
Mīn lof wilt niet verwerpen
G heer van grooter crachte.
D goetheyt is verheuen
Bouen die hemelen sūn.
D waerheyt is gedreuen

Exsurge gloria
mea, exsurge
psalterium & cy-
thara, exurgā
diluculo,
Confitebor tibi
in populis Dñe,
& psallam tibi
in nationibus,

Quia magna est
super cœlos mis-
ericordia tua,
& usq; ad nubes

Psalmus. C. vij.

Soe hooch als die wolcken zijn
 Verheffen soe wilt u heer
 Al bouen die hemelen seer.
 Men moet u glozyp geuen
 Op aerden altijt meer.

Op dat sij zijn midts desen
 Verlost die ghi bemint.
 Wilt met dijn hant genesen
 Verhoort my o heer dijn kint.
 God sprack/ ick wilde plen sal
 Sichem/ met vnechden al.
 Ick sal een meter wesen
 Van des tabernakels dal.

Want Galaad die stede
 Manasses (daer op acht)
 Hoozt my : mijn hoost/ mijn vrede
 Is Ephraim: mijn macht
 Juda/ mijn coninck vaeljant/
 Moab mijn pot play sant.
 Met voeten ick betrede
 Dat Idumeesche lant.

Suer die vzeemdelingen
 Met vnechden word ick sadt.
 Wie ist die my sal bzingen
 Al tot die stercke stadt?
 Wie sal toch daer leyden my
 Tot Idumeen/ dan ghy
 O heer? die ons woudt dwingen
 Verwerpen heel van dy.

Ghi heer met onsen scharen
 Wel eer niet gaen en woudt.
 Is bystant wilt veclaren/
 Ons liden is menichfoudt.
 Want menschen salicheyt
 Is ydel/ hoozt dit bescheyt.

veritas eius.
 Exaltare super
 caelos Deus, &
 super omnē ter-
 ram gloria tua.

Vt liberentur
 dilecti tui.
 Saluum fac dex-
 tera tua, & exau-
 di me, Deus lo-
 cutus est in.
 Exultabo & dis-
 cidam sicut in.
 & conuallem in
 bernaculorum.
 Me^o est Galaad
 & meus est Mas-
 nasses, & Effra-
 im susceptio ca-
 pitis mei, Iuda
 rex meus, Moab
 lebes spei meae.
 In Idumeam ex-
 tendam calcias
 mentis meum.
 Mihi alienigenae
 amici facti sunt.
 Quis deducet
 me in ciuitatem
 munitam quis
 deducet me vs-
 que in Idumeam?
 Nonne tu Deus,
 & repulisti nos?

Et non exhibit
 Deus in virtut.
 Da nobis auxi-
 lium de tribula-
 tione, quia vana
 salus hois.
 In Deo faciem^o
 virtutem, & ipse

Psalmus . C.vij.

In God wils sterckheyt bewaren
hy doet ons vjanden leyt.

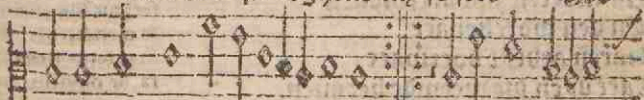
ad nihil deducet
eet inimicos.

Den. Cviij. psalm. Deus laudem meam ne tacueris,
Rae din wijse. Op dese vaert lide ich groote noot.

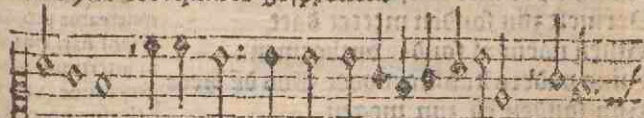

D

God/ mijn glory/ lof/ end eer ... Haer
Die voo se teghens my so seer ... heb

zijn uwen mont ontlo ken. Sij vingen my voer
ben hier veel quaets gesproken.

harē raet Sij beuochten sonder sa ken my bo

uen die maet Sonder charitact

Wouden

sij my seer la ken.

Ick heb gesproken mijn gebet/
Voer goet sij my quaet bewesen.
Al had ich liefde op haer geset
haren haer is op my geresen.

Deus laudem me
ne tacueris.

Locuti sunt
aduersum me.

Pro eo vt me
diligent, det.

Ego aut oraba.

Et posuerit ad
uersum me ma

la pro bonis, &
odium pro dil.

Op hem soe stelt den sondaer ghy.

Die vlyant si gevonden

Hem altijt by.

Verdoemt so is hy.

Sijn gebet streect hem tot sonden.

Sijn dagen cleyn/zijn dienst verplant

Op een ander: en laet zijn hinder

Sonder vader: zijn wif ontmant.

Gebreck ende grooten hinder

Vercrigen sijn doet hunger swaer.

Sij moeten zijn verschouen

En den woekenaer

haren arbeyt voerwaer

Vaet dyen die vzeemde berouen.

Noch hem noch synen kindzen laet

En hulper hier ontfermen.

Veruiele zijn sonden metter daet

Sinen naem al sonder ontbermen.

Sijns vaders boosheyt voer God de heer

Sijn sonden en zijn wegen

hy en vergeet nemmermeer.

Sijns moeders oncer

En laet die niet wtvegen.

God houdt altijt haer int gesicht

Op aerden moet haer gehogen

Vergaen: want sijn soe gesticht

Om dat sijn gheen goet en vermogen.

Hy heeft den armen verdruct/verneert/

Den bedroefden willen dooden/

Sij hebben tquaet gheuseert/

Het goet van haer gekeert

Wijt ist van haer gheuloden.

Met malediccy is by bedect.

Als water quam sy hem binnen.

Als oly int gebeent sy treect

Constitui super
eum peccatorē,
& diabolus stet.
Cum iudicatur
excet condem-
natus & oratio.

Fiant dies eius
pauci, & episco-
patum eius.

Fiant filij eius
orphani & vxor
eius vidua.

Nutantes trans-
ferātur filij eius
& mendicent.

Scrutetur scne-
rator omnem.

Non sit illi adiu-
tor, nec sit qui
miseretur pu.

Fiant nati eius
in interitum, in
generatiōe vna
deleatur nomē.

In memoriā re-
deat iniquitas
patrum eius.

Fiant cōtra Do-
minum semper,
& dispereat de
terra memoria.

Et persecutus
est hominē inos-
pem, & mendic,

Et dilexit ma-
ledictionem &
veniet ei, & no.

Et induit male-
dictionem, sicut
vestimentum.

Laet hem tot een cleet die winnen.
 Begodt moet hy daer mede zyn.
 Dit laet hem wederuaren
 Die beclappen mijn
 Voer dat Gods aenschyn
 Die quaet van my verclaren.
 Doet niet met my heer nae dinen naem.
 Seer soet is v goetheyt verheuen
 Ich ben ellendich/onbequaem/
 Mijn hert is my droeuich gheblenen.
 Recht als een scheem ben ick vergaen/
 By sprinckhanen geleken.
 End ick was onghedaen
 Met vasten beuaen
 Mijn vet is van my gestreken.

Ich ben geworden haer tot een spode
 Scheel sij my versmaden.
 Dus my bewaert mijn heer/mijn Godt/
 Alleen om dijn genaden.
 W hant si sullen bekennen dan
 Die ghi hebt willen bouwen.
 Want si hebben altijt
 My vermaledijt.
 Maer ghi sult my behouwen.

Beheel tot schand laet comen hoer
 Wilt my uwen knecht verblijden.
 Niet dan confusy en vzenge haer voer.
 Ich sal den heere belijden.
 Si veel menschen hem geuen danck
 Hy staet al by den armen
 Om van menschen dwanck
 Als mijn siel is banck
 Dat hyse mach bescharmen.

Psalm. C. ix. Dixit Dominus Dño meo. Na de wijsse
 Het waren drie gespelen/sij waren vzoech op gestaen.

Plat ei sicut ver-
 sumentum quo
 operitur, & sic.
 Hoc opus eorū
 qui detrahunt
 mihi apud Do-
 minum.

Et tu dñe fac
 mecum propter
 nomen tuum.

Libera me qd
 egenus & pau-
 per ego sum.
 Sicut vmbra cū
 declinat ablatus
 sum & excuss.

Genua tua ins-
 firmata sunt.

Et ego factus
 sum opprobriū
 illis, viderunt.
 Adiuua me dñe
 Deus meus, sal-
 uum me fac.

Et sciant quis
 manus tua hæc.
 Maledicent illi
 & tu benedices.

Qui insurgunt
 in me cōfundan-
 tur, seruus aūt.

Induantur qui
 detrahūt mihi.

Confitebor do-
 mino nimis in
 ore meo.

Qui assistit d
 dextris paupes-
 ris, vt saluum.

D

He heer tot minē heere / Die sprac met claer

verstant

Comt sittē met grooter eere

Tot mijnder rechter hant.

Dixit Dominus
Dño meo, sede à
dextris meis.

Donec ponā in
cos tuos, scabel
lum pedum tuorū
sum.

Virgam virtutis
tuę emittere Do
minus ex Syon,
cũ re in medio
inimicorum.
Tecum princı
pium in die vir
tutis tuę in splē
doribꝫ iętorum.

Ex utero ante
luciferū genui
te.

Iuravit Dñs &
nō penitebit cũ
tu es sacerdos in
seternū secundū
ordinē Melchis.

Tot dat ick hier sal stellen
Tot uwer voeten banck
V vñanden hier mach vellen
heel onder v bedwanck.

Wt Syon sal God seyn den
Die roede van uwer cracht.
Domineert in allen eynden
Over dñns vñants macht.

Met v is dat beghinne
In dinen stercken dach.
In claerheyt (hoort den sinne)
Men daer die heyligen sacht.

Ich heb v willen baren
Wt minen buyck seer geern
Eer datmen sacht op varen
Die schoone morgen steern.

God swoer sonder leedtwesen
Een ewige priester siet
Sijt ghy seer hooch gepresen
Nae Melchisedeches maniet.

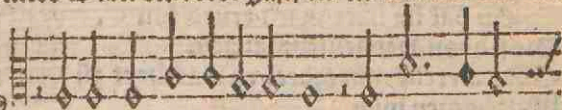
Die heer die is geseten
 Al aen v rechter sy.
 Die Coningen seer gesineten
 Doer sinen thoozn heeft hy.
 Hy sal die heydens rechten
 En brengen eenen grooten val.
 Die hoofden sal hy beuechten
 In menige landen al.

Dominus & dez
 tris tuis, confre
 git in die ire sug
 reges.

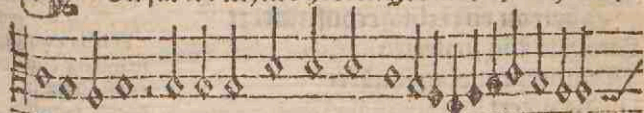
Judicabit in na
 tionibus imple
 uit ruinas, cons
 quassabit capita
 in terra mult.

De torrente in
 via bibet, pro
 pterea exaltabit
 caput.

Hy dzinet al by den wegen
 Wet beken seer claer en sijn.
 Sijn hoeft sal hy ter degen
 Sprechten en vroljck zyn.
 Den. C. x. psalm. Confitebor tibi dñe in. *Nae de wise.*
 Die winter is een onweert gaff/dat merck ic aendē da.

Ich sal wt mijnre herten gront v heer hier ex

alte ren Al vt den goeden tot alder stant Tot een ooz

cont En in hare raet vkeren/ couerferen.

Confitebor
 tibi Domine in
 toto corde meo
 in consilio ius
 torum &.

Groot zyn Gods werckē al gemeyn
 Versocht en seer gepresen/
 Van allen die haer met herten reyn
 Soecken alleyn

Magna opera
 Domini, exquisi
 ta in omnes vo
 luntates eius.

Open sullē sij lustich wese hier mids dese.
 Dank ende heerlycheyt voerwaert

Confessio &ms

Psalmus. C. x.

(Wilt hoozen nae mijn schynen)
 Dat is Gods werck (this openbaer)
 Dit woort is claer
 Sijn gerecht sal ewich bliuen/en beelue
 Hy maecte een gehuegen goet
 Al van zijn wonder daden.
 God is bermhertich ende soet/
 Hy spüst-ende voet
 Die hout zijn vrees/zijn padē/zijn genadē
 Ewich sal hy zijn testament
 houden in zijn gedachten.
 Die cracht zūnder wercken excellent
 Maect hy bekent
 Dē volckē/en allē geslachtē:wilt dit achtē
 Op dat hy haer mach eruen sijn
 Die schoon heydensche landen.
 Gods werckē/zijn ordcel/en waerheyt zj
 Wilt hoozen mijn
 Sijn werckē vā sijnē handē/vrij vā scandē
 Shetrou en recht geconfirmeert
 Sijn alle zijn beueelen
 In equiteyt wel gefondeert
 Hy die vscert.
 En wil die seer trouwelijc deelē/als iuwē
 God sandt blossinge metter daet (lē
 Die zijn van zijnder scholen.
 Hy heeft zijn woerden vzoech en laet
 (Dit wel verstaet)
 Sijn testament beuolen/ omverholen.
 Sijn naem is heyligh (hoozt den sin)
 End vreeselijck/vol eeren.
 Want van alle wijshēyt is beghin
 Een groot gewin
 Te hebbē die vreesē des heerē:wilt die lee
 Een goet verstant sijn hebben al (rē

gnificētia opus
 eius, & iusticia
 eius manet in se-
 culum sæculi.

Memoriam fe-
 cit mirabilium
 suorum miseris
 cors & misera-
 tor Dñs: escam
 dedit timentib⁹
 se.

Memor et in
 sæculum testa-
 menti sui, virtu-
 tem operū suo-
 rū annunciabit.

Vt det illis hæ-
 reditatem gen-
 tium opera ma-
 num eius veri-
 tas & iudicium.

Fidelia omnia
 mandata eius
 confirmata in
 sæculū sæculi,
 facta in veritate
 & æquitate.

Redemptionē
 misit Dñs popu-
 lo suo, mādauit
 in æternum testa-
 mentum suum.

Sanctum & ter-
 ribile nomen es
 ius: initium sa-
 pientia: timor
 Domini.

Intellectus bos

Die dese vrees aenleuen.
 Haer lof ende prijs hier bliuen sal
 Int aertsche dal
 End ewich soe sal si leuen/ seer verheuen.

nus omnibus fa-
 cientibus eum,
 laudatio eius
 manet in saecus
 lum saeculi.

Psalm. C. xj. Beatus vir qui timet Dñm. Na de wise
 Vol d'ruer so is dat herte mñ/ dat clacchich god en minc.

Salich is die man die God den heer wt gāf

ser hertē hier cā vzesen Sijn hert/ zjn wil/ die sal hier

seer In Gods geboden alējt wesen.

Beatus vir qui
 timet Dominū
 in mādatis eius
 volēt nimis.

Sijn zaet sal machtich zjn op daerd
 God sal den goeden tallen tūden
 End haer geslacht houden in waerd
 End hy false gebenedijden.

Potens in terra
 erit semen eius,
 generatio recto-
 rū benedicetur.

Heerlicheyt ende rüedom me
 Sal in zjn huys seer wel bechüuen.
 En zjn gerechticheyt met grooten vze
 Al inder ewicheyt sal bliuen.

Gloria & diuiti-
 ae in domo es-
 tus, & iustitia es-
 tus manet in.
 Exortum est in
 tenebris lumens
 rectis, miseri-
 cors & misera-
 tor & iustus.

Haer licht dat rees in duy sternis
 Die oprecht zjn in haren wegen:
 Seer vermhertich ende goet hy is
 Rechtuaerdicheyt die can hy plegen.
 Genoechlich is die mensch voerwaet
 Die met vermherticheyt can leuen.

Iocundus homo
 qui miseretur &
 cōmodat, dispo-

Psalmus. C. xij.

Die schiet zyn woerdē met eē ordeel claer
En blyft stantvastich op zyn beenen.

Gewich hier zyn memozy leese

Die is rechtueerdich in zyn wercken.

Van een quact gerucht hy niet en heeft

Nen can geen vzers aen hem gemercken

Sijn hert is willich en bereyt/

Wilt can hy den heer betrouwen.

Sijn hert dat heeft hier vasticheyt

En zyn hope can hy behouwen.

Heel onbewegen blift hy staen

Tot dat hi crachtich can versnaden

En sien zyn vijanden geheel vergaen

Die hem verachten en vertraden.

Hy heeft gedeylt/end veel geseyndt

Den armen : daer om persisteren

Sal zyn gerechticheyt hier sonder eyndt

Sijn hoorz verheuen wort ter eeren.

Als dit aensien die sondaer sel

Seer grimmich sal hy hem verstozen.

En op zyn tanden sal hy biten sel

Want zyn bezheerte blift verlozen.

nī sermones suos
es in iudicio,
quia in.

In memoria æ-
terna erit iust^o,
ab auditione ma-
la non timebit.

Paratū cor eius
sperare in Dño,
cōfirmatum est
cor eius.

Non commoue-
bitur donec des-
piciat inimicos
suos.

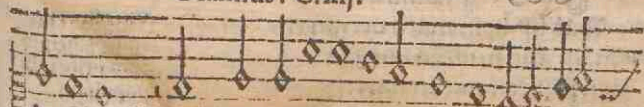
Dispersit, dedit
pauperibus, ius-
ticia eius manet
in sæculum sæs-
culi, cornu.

Peccator vides-
bit & irascetur,
dentib. suis fres-
met & tabescet,
desiderium.

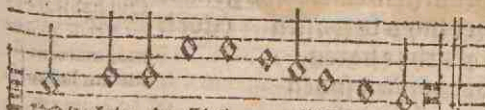
Edē. C. xij. psalm. Laudate pueri Dñm. Na die wijse.
Tis goet peys goet vrede in allē heere landē. Alleluj.

Ghy kindzē loest dē heere Sine naem tot al

len stōdē Geest dāchaerz end eere. Sijn lof wilt hier

Omöden Wilt hier vermöde/ en prÿsen dach en nacht.

Wilt hier omöde/ en prÿse dach en nacht.

Laudate pueri
Dominum, lau-
date nomen Do-
mini.

Gebenedÿt geprefen
Sinen naem vol melodÿen
Op aerden hier moet wesen
Nu en tot allen tÿen/
Tot allen tÿen geloeft moet hy hier zÿn.

Sit nomen Do-
mini benedictu
ex hoc nunc &
vsq; in seculum.

Van daer die Son moet rÿsen
Tot daer si weder moet dalen
Gode naem is seer te prÿsen.
Dus wilt zÿn lof verhalen/
Sÿn lof verhalen op aerde cleyen en groot.

A Solis ortu vsq;
que ad occatum
laudabile nome
Domini.

Houen der heydens nacp
Die heer is hooch verheuen.
Houen des hemels spacy
Sÿn glazp is hooch geblenen/
Is hooch gebleue zÿ groote mogêtheyt.

Excelsus super
oës gentes Do-
minus, & super
caelos gloria er-
ius.

Wie is God te ghelÿcken
Die woont ter hooger steden?
Want hy wel can bekÿcken
Den cleyen al hier beneden/
Al hier beneden siet hy den sinen aen.

Quis sicut Dñs
Deus noster qui
in altis habitate
& humilia respicit
in caelo &
in terra.

Den cleyen en den armen
Wet dat stof can hy verwecken
En van den dreck bescharmen.
Daer wt hy can hem trecken
Hy can hem ttecke al die zÿ woort bemint.

Suscitans à ter-
ra inopem, & de-
ster core erigens
pauperem.

Psalmus. C. xiiij.

Dat hy hem mach vergaren
 En by zyn princen voegen
 Den princen zyn dienaren
 Dat hi hem mocht benoegen
 Hem mocht benoegen/van Gods genade

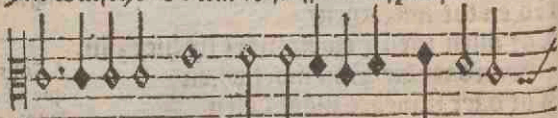
Vt collocet eum
 cum principib⁹
 cum principib⁹
 populi sui.

God laet het huys bewonen (goet.
 Haer die niet plach te baren
 Als een moeder vanden sonen
 Laet hi haer vzeucht verclaren

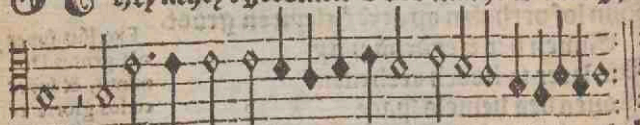
Qui habitare fa
 cit sterile in dor
 mo, matrem fi
 liorum lantant.

Haer vzeucht verclaren/want si hebben seer behaecht.
 Den. C. xiiij. psalm. In exitu Israel de Agypto. Na de
 wise. Waer so machse zyn die my dick heeft verhuecht

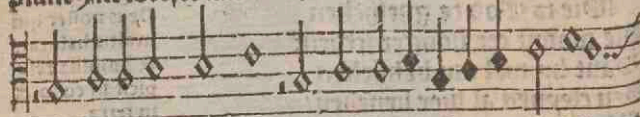
Int walsche De ma tristesse et desplaisir.

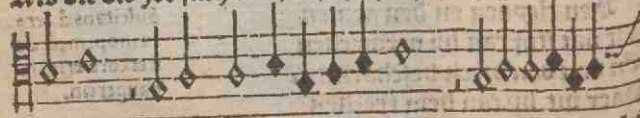
Als si zyn ghetoghen al wt E gyp ten
 heyligheyt gecomen Gods macht is daer ghe

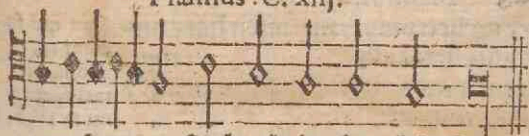
lant Al van die vzeemde na cy/dat volc van Is ra hel
 plant Int ioetsee lant en israel/vstaet dees woerde wel.

Als dit die zee sach aē hachstlic heeft si gegaeen Al met

ter spoet Te rug ghinc die Jordaē Die bergē vzeucht

ontfaen Recht als die scaepkës soet.
 Willet doch uclaren/en my vertellen ghy
 O zee/en ghi tozdane/waerō naedy de vlucht:
 En ghy hooge bergē waerō waerdy so bly?
 En spōgt als ionge lāmerē/en maecte groot
 Van des heeren aengesicht (gerucht:
 Was daertrich so gesticht/met vrees gemeyn.
 God wt den steen seer dicht
 heeft water voort gericht
 Dat liep als een fonteyn.

In exitu Is-
 rael de Aeg-
 Facta est in
 dæa sanct.
 Mare vidit.
 Montes ex.
 Quid est tibi
 mare.
 Montes ex-
 ultrast. sicut
 arietes.
 A facie Do-
 mini mota
 est terra.
 Qui cōuer-
 tit perrā in
 stagna aqu.
 Non nobis
 Domine.
 Super mise-
 ricordia.
 Nequando
 dicant gen.
 Deus autē
 noster ī cœ-
 lo, oīa que
 cūq; voluit
 fecit.

Vinē naē wilt genē/niet ons n3 ons/die eer
 O heer van v genaden/ēnd v warachticheyt
 Op dat sū n3 en seggē/waer is God de heer?
 Die heydenē die ōs plagē/bewisen alle leyt.
 God onse heer doet waer
 Is inden hemel claer/ Gebenedijt.
 Al dat hy wil cenpaer
 Doet hy so hier soe daer/
 Naē sinen appetijt.

Simulachra
 gentium ar-
 gentum &
 Os habent,
 & non loq.
 Aures ha-
 bent, & non
 audient.
 Manus has-
 bent & non
 palpabunt.
 Pedes has-
 bent & nō.
 Similes illis

Alle heydens beeldē zyn siluer ende gout/
 En zyn vā mēschē handē gemaect/alsomē siet.
 Al hebben sū oogen/sū zyn heel blint gebout
 Sū hebbē eenē mont/maer sū en sprekē niet.
 Heel doof haer oozen zyn:
 Haer nasen(hoozt toch mi) zyn sonder roeck.
 Haer handen niet te sijn
 En hebben maer eenen schijn
 Want sū niet en tasten oeck.
 Al hebbēse voetē/sū en gaē daerō niet voort
 Noch sū niet en slaē ooc geē geluyt
 Haer moeten gelijcken al diese makē (hoozt)

Al die daer op betrouwē/en prjfen haer vie-
 Maer Iſrahel betroude (tuylt.
 Op God ionck ende oudt: En Aarons huys
 God helpt haer menichfout
 Hy is haer beſchermer ſtout.
 Hy verlostese van confuys.

stant qui fa-
 ciunt ea,
 Domus Iſa-
 rael ſpera-
 uit in Dño,
 adiutor eor-
 um & pro-
 tector eorū
 eſt.

Die den Heere vzeſe wt gāſer hertē reyn
 Die zyn gebodē houwen en leuē na zyn wet
 Sij hebben betrouwen altyt op God alleyn
 Hy falſe wel bewaren/ſij en wordē niet vpiet
 Hy is haer hulper goet.
 Hy houdtſe in zyn behoet hier dach en nacht
 Syn byſtant hi haer doet
 We vaderlücken moet
 Hy houdtſe int gedacht.

Qui timent
 Dominum,
 ſperauerūt
 in Dño, ad-
 iutor eorū,
 & p̄tector
 eorum eſt.

God wou ons gedēckē/gebenedyt hi heeft
 Ons/en thuyſ vā Iſrahel/en Aaron opēbaer.
 En gebenedyde die in zyn vzeſe leeft.
 Den cleynē mettē grooten God moet v alle
 Verleenen zyn weldaet (gaer
 W kindzen end v ſaet: Ghi al gelijck
 Gehelycht vzoech en laet
 Weest hier (deſe reden vaet)
 Van God van hemelriick.

Dominus
 memor fuit
 noſtri.
 Benedixit
 domui Iſr.
 Benedixit
 omnibus q
 timent Do.
 Adificiat do-
 min⁹ ſuper
 vos.
 Benedicti
 vos à Dño.
 Cœlū cœli
 Dño, terrā
 aut dedit ſi.
 Nō mortui
 laudabūt te
 Domine.
 Sed nos qui
 viuimus, be-
 nedicimus
 Domino,

God behoort dē hemel/der mēſchē ſonē hy
 Gegene en geſcōckē dat aertrijc heeft te deel
 Al die zyn geſtoruen heer niet en louen dy
 Noch al die inder aerden begraue liggē heel.
 Maer wij die leuen hier
 Den heer onsen princhier Seer excellent
 Wij in alle manier
 Dancken met woerden fier/
 End prjfen ſonder ent.

¶ Dē. C. xiiij. psalm. Dilexi qm̄ exaudiet dominus. ¶
 die wiſe, Ben ick vileyn/oft dorper wyl puytier.

Ich heb bemint Die heer hoort mÿ gebet
 Tot mi als tot zÿ kint Heeft hi zÿ ooz geset
 Als mi wat let Roep ick als eē trompet
 Als mi wat let Roep ic als eē trōpet

Beuangen seer

Had my die dootsche pijn.
 Die helsche last wel eer
 Vlet God gevoelen mijn
 In swaren schijn/
 Dat dede mi truerich zÿn. In sw. Dat de.
 Vinden en verdriet
 Heb ick gheuonden swaer.
 Als my droefheyt geschiet
 Des heeren naem voerwaet
 Met woerden claer
 Badt ick int openbaer. Met wo. Badt ic.
 O heer maect vÿ
 Mijn siel sonder respit.
 Rechtuerdich en daet vÿ

Circundederit
 me dolores mor-
 tis, & pericula
 inferni inuence-
 runt me.

Tribulationem
 & dolorem in-
 ueni, & nomen
 Domini inuo-
 caui.

O Dñe libera as-
 nimā meam, mis-
 sericors Dñs.

Psalmus. C. xv.

Goet is die heer altyt.
 God ons verblift/
 Ontfermt/gebenedyft. God ons. Ontf.

& iustus, & Deus
 noster miseretur.

Al die zyn cleyn
 Die heer bewaert al hier.
 Ick lach met druck gemeyn
 Verlagen in dangier
 Maer God my fier
 Maecte doet zj bestier. Maer. Maecte.

Custodiens par-
 uulos Dominus
 humiliatus sum
 & liberauit me.

Mijn siel beheert
 Wilt tot v vrede gaen.
 Want God nae v begeert
 Veel duechden heeft gedaen.
 End v ontfaen
 heeft hy/hoozt die vmaen. End. heeft.

Conuertere ani-
 ma mea in res-
 quietem tuā, quia
 Dominus bene-
 fecit tibi.

Want vander doot
 heeft hy mijn siel certyn
 Verlost: mijn ooggen root
 Van tranen en geweyn.
 Mijn voeten pleyen
 hielt hy van sonden reyn. Mijn. hielt.

Quia eripuit a-
 nimam meā de
 morte, oculos
 meos a lachry-
 mis, pedes meos
 a lapid.

Behagen wel
 Den heere God ick sal.
 Als ick hou zjn beuel
 End zjn geboden al.
 Onder tghetal
 Der leuenden in dit dal.
 Onder tgetal Der leuenden in dit dal.

Placebo Domi-
 no in regione
 viuorum.

Psalm. C. xv. Credidi ppter quod loc. de wjse Vrouw
 vennis ghi zyt so schoone wjse/ ghi staet in minē sin.

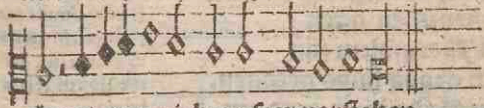
Dat ick den heer geloof de/siet Daer

om so moest ick spreken En bē versootmoedicht al

met verdriet. Vercleyn was ick en verfsteken. Ver-

cleyn was ick en seer verfsteken.

Credidi ppter
quod locutus
sum, ego humi-
liatus sum ni-
mis.

Ick heb gesproken/dit wel verstaet
Wanneer ick lig onmachtich
Dat alle die menschen boos en quaet
Alyt hier zyn seer logenachtich.
Alyt hier zyn seer logenachtich.

Ego dixi in ex-
cessu meo, ois
homo mendax.

Wat sal ick den heer die ewich leeft
Schenken voer zyn weldaden?
Die hy ouerloedich gegeuen heeft
My hier doet zyn genaden.
My hier doet zyn genaden.

Quid retribuā
Domino pro o-
mnibus quae re-
tribuit mihi?

Den beker van mynder salicheyt
Sal ick soe gaerne ontfangen
En bidden Gods naem en maesteyt
Certejn al met een groot verlaugen.
Certejn al met een groot verlaugen.

Calicem saluta-
ris accipiam, &
nomen Domini
inuocabo.

Ick sal God myn geloesten reyn
Voer alle menschen geuen.
Die doot vande heyligen al hier gemejn
Voer God is precioes verheuen.
Voer God is precioes verheuen.

Vota mea Do-
mino reddā cor-
am omni popu-
lo eius, preciosa
in conspectu do-
mini mors san-
ctorum eius.

Psalms. C. xvj.

Want ick o heere mijn vader goet
 O knecht ben wtuercozen/
 O dienaer en knape dyen ghi behoet.
 En ben van v dienstmaecht geboren
 En ben van v dienstmaecht geboren.

Gebroken hebt ghi minen bant
 O sal ick daer om louen.
 Want dat sal my wesen een offerhant
 Dat ick aenroep Gods naem hier bouen
 Dat ick aenroep Gods naem hier bouen.

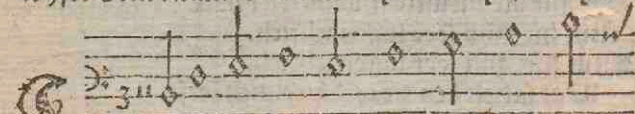
Ick sal den heer die gelosten mijn
 Al voer der menschen ogen
 Betalen in v Iherusalem sijn
 Als ick ben in Gods huys getogen.
 Als ick ben in Gods huys getogen.

O Domine quia
 ego seruus tuus
 & filius ancillae
 tuae.

Dirupisti vincu-
 la mea, tibi sacri-
 ficabo hostiam
 laudis & nomen
 Dñi inuocabo.

Vota mea Dño
 reddam in cons-
 pectu omnis po-
 puli ei⁹, in atrijs
 domus Dñi, in
 medio tui Ierus-
 salem.

Psalm. C. xviij. Laudate Dñm omnes gentes. Naer die
 wyse. Benedicamus dño allehuya/allehuya/allehuya.

Geft God de heer Ghi heydes seer Groot

ende cleyen int aertfche pleyen Ghi alle gemeyn Met

herten reyn Doest hem alleyn.

Want vast en goet

Sijn gracy soet
 heeft ons beyaent.

Laudate Domi-
 nam omnes gen-
 tes, laudare eum
 omnes populi,

Quoniam cons-
 firmata est super
 nos misericordi-
 a eius, & ves-

ritas Domini
manet in æ-
ternum.

Sijn trou vermaen
Tot ons ghedaen
Sal niet vergaen
Maer ewich bliuen staen.

Psalm. C. xvij. Confitemini dño quoniã bonus. *Maer die wijse. Dese niders met haer quaet fenij/dese niders met haer quaet fenijn. Jut walsche Je my mon cuer.*

S Ic dâckē/en belijen dē heer/Wilt danckē

en belijen dē heer/ hē wilt tot alder tyt gebenes

dijen seer Om dat hi is met allen goet En zÿ gena
En zÿ gena

de soet Blijft inder ewicheyde. Naet Israel verbrÿp
de soet

dē hoe dat zÿ goetheyt sÿn Inder ewichz sal zÿn.
Naet ons seggen nu int openbaer

Dicat nũc dũ

Psalmus. C. xvij.

Laet seggen nu int openbaer
Des priesters Aarons huys/en alle mens-
schen claer

Die vreesen hier den heer altijt.
Dat zijn genade wijt: Dat zijn genad.

In der eewicheyt sal dueren.

Ich riep in minen trueren

Tot die Gods maesteyt

Die verhoorde al mijn leyt.

Mijn hulper is die heer alleyn

Mijn hulper is die heer alleyn

Dat my die mensch mach doen/en acht ick
niet certeyn.

Om dat my God zijn bystant doet/

Mijn vyandē vwoet: Mijn vyandē vwoet

Veracht ick sonder ophouden.

This goet den heer te betrouwen

Veel beter dan eenich mensch

Soude hopen op eenen prinsch.

Die heydens my omghingen sel

Die heydens my omghingen sel

Mer in des heerē naē ic haer bederue sel

Sij vingen my seer stoutelick.

In Godes naē sal ic In Godes naem sal ic

Te gronde haer heel vernielen.

Want sij my overuielden

Recht als die byen doen

En beuochten my seer hoen.

Op my sij bernden als een vier

Op my sij bernden als een vier

In een doorn orestelē/ic bluste haer getier

En ven van haer gestooten ter neer

Maer God mi rechte weer: Mer God,

Mijn sterckheyt hooch gepresen/

Mijn lof sal God hier wesen.

Dicat nunc do-
mus Aaron, qm̄
in saeculum mis-
ericordia eius.

Dicat nunc qui
timent Dominū
quoniam in
De tribulatione
inuocavi Dñm,
& exaudiuit me
in latitud.

Dñs mihi adiu-
tor, nō timebo
quid faciat mis-
hi homo.

Dñs mihi adiu-
tor, & ego despi-
ciam inimicos.

Bonum est cons-
fidere in Dño, q̄
confidere in.

Bonum est spera-
re in Dño, q̄ spes-
rare in princip.

Omnes gentes
circumierūt me,
& in nomine do-
mini, quia vlt.

Circundantes
circundederunt
me, & in nomie
ne Domini.

Circundederūt
me sicut apes.

Et exarserūt si-
cut ignis in spi-
nis, & in nomie
ne Domini.

Impulsus, euers-
sus sum vt cade-
rem, & Dñs,

Fortitudo mea

My/soe scriftuer vermelt/
Tot salicheyt gestelt.

En stem van salicheyt/en vzeucht

En stem van salicheyt/en vzeucht

Men byden goedē hoort/niet anders dan
genuecht.

Gods salicheyt heeft dit gewzacht.

En my seer hooch gebzacht: En my .zc.

Gods hant woude cracht verweruen

Ich sal leuen en niet steruen

Bertellen hier seer pleyu

Gods wercken al gemeyn.

Die heer heeft my gecastigeert

Die heer heeft my gecastigeert

Maer God en heeft mi niet al totter doot
geheert.

Die poorten van iusticy ghi

Doet opē heel voer mi. Doet opē heel. zc.

Als ich die sal passeren

Gods lof sal ich vermeren.

Dese poorte is gebout

Den goeden/sonder font.

Ich sal v louen als mijn Got

Ich sal v louen als mijn Got.

O heer om dat ghi mi vhoorde sond spot

Want ghi my zyt gestelt aldaer

Tot salicheyt voerwaer: Tot salicheyt.

Den steen dyen sijn versmaden

Die timmerlyuden vertraden

Die is gestelt seer cloeck

En steen van eenen hoeck.

Van God den heer is dit geschiet

Van God den heer is dit geschiet

En this in oesen oogē een wondlic bediet.

Dit is den dach die God gemaect

& laus mea Do-
minus, & factus
est mihi in.

Vox exultatio-
nis & salutis, in
tabernaculis.

Dextera Domi-
ni fecit virtutē,
dextera Domini
exaltauit me.

Non moriar sed
uiuā, & narrabo
opera Domini.

Castigans castis
gauit me Dñs, &
morti non tras
didit me.

Aperite mihi
portas iusticiæ,
& ingressus in
eas confitebor
Dño: hæc porta
domini, iusti in-
trabunt in eam.

Confitebor tibi
quoniam exau-
disti me, & fa-
ctus es mihi in
salutem.

Lapidem quem
reprobauerunt
ædificantes, hic
factus est in ca-
put anguli.

A Dño factum
est istud, & est
mirabile in oca-
lis nostris.

Heeft/daer ō vzeucht genaect. heeft/daer.

Dus laet ons nu verblīen

Den heer gebenedijen.

Op desen goeden dach

Als God hier udeer sach.

○ Heer wilt my bewaren nu

○ Heer wilt my bewaren nu.

Wilt gelue ōmeere/wā menschē biddē v

Gebenedit so is zūn faem

Die coemt int Sheerē naem. Die coemt.

Deel goets wā v vertoonen

In des heeren huys die wonen

Want God heeft ons verlicht

In zūn genaey gesticht.

Met meyen wilt verciere die feest

Met meyen wilt verciere die feest

Al tot des outaers hōzē behangē aldmeest

Ghi zūt mīn God tot alder stont.

W lof dat maech ic cont. W lof dat maech.

Ich sal v exalteeren

Ghi zūt mīn God vol eeren

Dūn naem ich lof bewijs

En gheef v heer den pīs.

○ Heer want ghi my hebt verhoort

○ Heer want ghi my hebt verhoort

Daer ō sal ic altūt v lof hier bzingē voozt

End oock tot mūnder salicheyt groot

Waert ghi in minen noot. Waert ghi.

Gods lof wilt niet vergeten

Want goet is hy geheten.

Sūn goetheyt excellendt.

Is ewich sonder endt.

Den. C. xvij. psalm. Beati immaculati in via. Na die

wyſe. Natuere heeft my bedwongen te singen

een vzolych. **A** Den eerſten.

Hæc est dies quæ
fecit Dñs, exul-
temus & læte-
mur in ea.

O Domine sal-
uum me fac, ō
Dñe bene pro-
sperare: benedi-
ctus qui venit
in nomine Dñi.

Benedixim⁹ vo-
bis de domo Do-
mini Deus Dñs
& illuxit nobis.

Constituite in
diem solemnem
in condensis, vs-
que ad cor.
Deus meus est tu
& confitebor ti-
bi Deus, & ex-
altabo te.

Confitebor tibi
quoniam exaus-
disti me, & fa-
ctus es mihi in
salutem.

Cōfitemini Do-
mino quoniam
bonus, quoniā
in sæculum mi-
sericordia eius.

De onbevleet hier le uen Salich woer

den genaemt. Die in Gods wet verhe uen hier

gaen soe dat betaemt/ Salich tot al len ston den Die

zjn getuy gen sijn Doersoecken en doergron

den Rae hem seer geerich zjn.

Want al die boosheyt plegen
 Met eenen valschen moet
 Gaen niet int Sheeren wegen.
 Heer/ u geboden goet
 Beuaelt ghi te bewaren
 Het gansse herten seer
 Het woerden sonder sparen
 Te vergeten nemmermeer.
 Och of men hier mocht leyden
 Mijn wegen onperfess

Beati immacu-
 lati in via, qui
 ambulant in.
 Beati qui serue-
 rantur testimo-
 nia eius.
 Non enim qui
 operantur ini-
 quitatem in vis-
 eius ambulauc-
 runt.
 Tu mandasti
 mandata tua cu-
 stodiri nimis.
 Vtinam dirigat
 eur via mea.

Tot v gerechticheyden
Te bewaren onbeulect
Van waer mijn schandt ontogen
Als ick v geboden al
Mach sien met minen ogen
Hier in dit iammer dal.

V sal ick heer belijden
Dat ghi my v gherecht
Veerde tot allen tïden
Voerdeel dinen knecht.
Ick sal seer wel behouwen
Die gerechticheyt seer fier.
Wilt my ter goeder trouwen
Toch niet verlaten hier.

B De tweerde.

Mer in sal corrigeren
Sijn wech die ionge man?
In v woerden te hanteren/
Te bewaren so hy ran.
Tot v was ick geuloden
Socht v met groot begeer.
En wile my van dijn geboden
Veriagen niet te veer.

V woerden tot een oorzonden
Gezrent zyn in mijn sin/
Dat ick met minen sonden
V niet rebellig bin.
Gebenedijt gepresen
Syt ghi o heere soet
V gerechticheyt mids desen
Die wilt my maken vroet.

Met mijn lippen verclaren
Voerdeelen al gemeyn
Wou ick openbaren
Juden wech uwer woerden reyn.

ad custodiendas
iustificatioes.
Tunc non confu-
ndas, cum pers-
pexero in om-
nibus mandatis
tuis.

Confitebor tibi
in directioe cor-
dis in eo quod
didici iudicia
iusticie tue.
Iustificaciones
tuas custodiam,
non me derelin-
quas usquequas-
que.

In quo cortigit
adolefcentior
via suam in cu-
stodiendo ser-
mones tuos.

In toto corde
meo exquisivi
te, ne repellas
me a mandatis
tuis.

In corde meo
abscondi eloquia
tua, vt non pec-
cem tibi.

Benedictus es
Domine, doce
me iustificatio-
nes tuas.

In labijs meis
pronunciaui os
omnia iudicia.
In via testinos

264
 Ick hier genuecht aenueerden
 Meer dan in eenich ding
 Of rijkdom opter eerden
 Verstaet wel dat ick sing.

Ick sal my exerceren
 Int woort dat ghi geboot.
 Ende oock considereren
 De wegen cleyu en groot.
 Dijn gerecht nae mijn vermogen
 Houdick in mijn gedacht
 En siel in mijn gehogen
 Dijn woerden dach en nacht.

A Den derden.

D Inē knecht comt doch te va
 End my hier leuen doet (tē
 De woerden bouen maten
 Houdick in mijn behoet.
 Mijn oogen wilt ontslypen
 De wonder wercken veel
 De wet end haer virtuyten
 Sal ick aenmercken heel.

Want ick ben op aer truycke
 Niet dan een mensch seer vzeemt.
 De geboden al gelijcke
 Van my doch niet en neemt.
 Mijn siel met groot verlangen
 Nae dijn gerechticheyt
 Heeft lust die aen te hangen
 Goetwillich en bereyt.

Al die zijn opgeblasen
 Woude ghi bestraffen sel.
 Vermaledyt en dwasen
 Die gaen van u beuel.
 O heer wilt van my halen
 Versmaetheyt ende schande

niorū tuorū des
 lectatus sum, sicut
 in omnibus
 diuitijs.

In mādatis tuis
 exercebor, & cō
 siderabo vias
 tuas.

In iustificationi
 bus tuis medita
 bor, non obliuis
 car sermones
 tuos.

Retribue seruo
 tuo viuifica me,
 & custodiam ser
 mones tuos.

Reuela oculos
 meos, & confide
 rabo mirabilia
 de lege tua.

Incola ego sum
 in terra, nō ab
 scundas à me
 mandata tua.
 Concupiuit ani
 ma mea desides
 rare iustificatio
 nes tuas in om
 ni tempore.

Increpasti sus
 perbos, malediz
 sti qui declināt
 à mādatis tuis.

Aufer à me op
 probrium & cō
 temptum, quia

Maec dijn geboden talen
Wou ick met mijn verstant.

Die Princen daer geseten
Tegens my spraken sij
V knecht heeft hem gequeten
Hy bleef dijn gerechten bij.
V woort zyn meditacy
Is hier vzoech ende laet.
En dijn iustificacy
Is altijt minen raet.

Den vierden.
A En stof heeft willen cleuen
Mijn siel (dees reden hoozt)
O heere doet my leuen
Al doer v heyllich woort.
Mijn wegen ick vertelden
En ghi my hoorzet aen
V gerechten wilt vermelden
En leeren my verstaen.

Om rechtueerdich te maken
Den wech my openbaert.
V wonderlycke saken
Vhanteer ick ongepaert.
Mijn siel versmelt van rouwe
Seer groot is minen last
Als ick dijn woert aenschouwte
Dan wilt my maken vast.

O heer/ die boose paden
Ick bid v van my set.
Wilt my met v genaden
Ontfermen doer v wet.
Ick heb den wech vercozen
Al van der waerheyt sijn
V oerdel comt my te vozen/
Ick sal dyes gedachtich zyn.

testimonia tua
exquisiui.

Etenim sederit
principes, & ad-
uersum me lo-
quebatur: seru⁹
autē tuus exers-
cebatur in.

Nam est testi-
monia tua medi-
tatio mea est, &
cōsiliū meum
iustificaciones
tuas.

Adhæsit pauis-
mento aia mea,
uiuifica me se-
cundum verbū.
Vias meas enun-
ciaui & exaudi-
sti me: iustifica-
tiones tuas do-
ce me.

Viam iustifica-
tionum tuarum
instrue me, & ex-
ercebor in mira-
bilibus tuis.
Dormitauit ani-
ma mea præ tæ-
dio, cōfirma me
in verbis tuis.

Viam iniquita-
tis amoue à me,
& de lege tua
miserere mei.

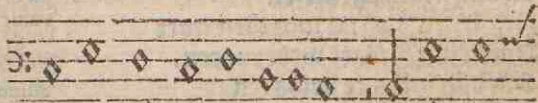
Viam veritatis
elegi, iudicia tua
a non sum obli-
tus.

Dijn woerden heer by namen
 Wou ick aenhangen/siet:
 En wilt my niet beschamen
 Noch brengen in verdriet
 Ick heb den wech gelopen
 Die tot dijn geboden leydt
 Myn hert hebt ghi niet hopen
 Met grooster vzecht verbzeydt.

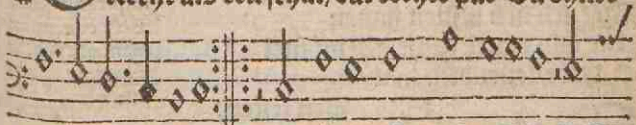
Adhesi testimonio
 ruijs tuis Domi-
 ne, noli me con-
 fundere.

Viam mandatorum
 tuorum curri, cum dilata-
 sti cor meum

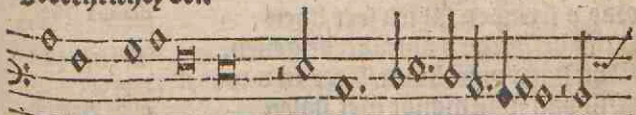
Dese drie voergaende diuisiē/singt op die wise vā Be-
 ati immaculati, En op dese nantolgende wise/singt die
 and diuisiē totter naester wise toe. *cc.* *A* *Dē vijffte.*
 Legem pane. *Aa* de wise. *Maria* tjaert vā edelre aert.

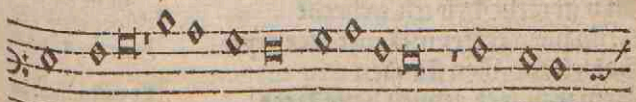
S Telt my eē wet heer onbesmet/ Eē wech wilt
 Recht als een schat/dat rechte pat *Vā* dijne

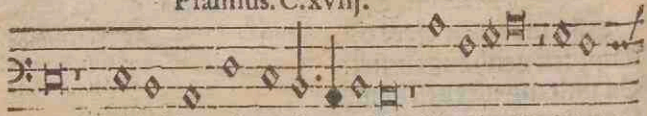
my berey den *Op* dat ic mach/nacht eū dach *Al*
 gerechticheyden

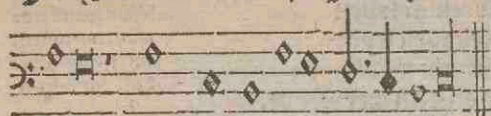
eijt die ondersoeken. *Wilt* mijn verstat vcloecken/ *D*

wet ick dā doer soeckē can *Wet* ganster hert/in mijn re

gatt Sal ic die wel ontfangen Ueydt mi o God tot v

gebodt Daer na staet mijn verlan gen.

Legē pone mihi
Dñe viam iustit
ficationū tuarū.
Da mihi intellē
ctum, & scrutā
bor legē tuam.
Duc me in semī.
Inclina cor meū
in testimonia.

Auerte oculos
meos ne videant
vanitatem.

Statue seruo
tuo secundū elo
quium tuum.

Amputa oppro
briū meū quod
suspiciatus sum.

Ecce concupiui
mandata tua, in
æquitate tua vi
uifica me.

Et veniat super
me misericors
dia tua Dñe.

Et respondebo
exprobrantib⁹
mihi verbum.

Et ne auferas
de ore meo ver
bum veritatis.

Et custodiam le
gem tuam sem
per in sæculum.

Mijn hert doch buycht / tot dz ghi tuycht
Niet tot een ghierich wesen.

Keert mijn gesicht van ijdelheyt licht.

In dinen wech gepresen

Mij leuen doet: V woerden goet

Dinen knecht laet wederuaren.

Om dijn vrees te bewaren

Snijdt af / bedect mijn schand suspect.

Want vroljck zijn v gerechten sijn.

Siet / ick heb willen haken

Ae dijn beuel: Wilt ghi mi snel

O heer / leuendich maken.

H Den seften.

Ae dijn genaey laet vroech en spaey

Op my v salicheyt cleuen.

Ae v sermoen sal ick seer hoen

Mijn bespotters antwoerdte geuen.

Mijn hoep was / hoort / heer in v woort

Wilt van mijn mondt niet halen

Dijns heylige waerhepts talen.

In v gerecht / heb ick gehecht

Mijn hoep certeyn: V wet seer reyn

Sal ick tot allen stonden

Bewaren seer eewich lieue heer.

Eewich / tot een oorzonden.

Ende laet my gaen ter ruymet baen
 Want ick socht v geboden.
 En sprack seer bout van v woerden stout
 Hoer die Coningen in mijn noden.
 In v gebot ick sonder spot
 Stelde mijn hert mijn sinuen/
 Want ick wou die beminnen.
 Mijn handen pleyen hies ick gemeyn
 Tot v beuel/verstaet dit wel
 Dat ick had wtuercozen
 V gerechticheyt daert al aen leyt
 Sal ick brengen te voren.

O Den seuensten.
 Gedenct v woort (soe dat behoort)
 Dat ghi dijn knecht woudt geuen/
 Daer in ghi my deedt hopen vry.
 Dit heeft my vertroost/verheuen.
 V woert my hier gaf leuen fier.
 Men sach hier boosheyt plegen
 Den houaerdigen/in haer wegen
 Ick niet en ghing/hoozt wat ick sing
 Heer van v wet:maer heb geset
 V gerechten in mijn gedachten.
 V troost volmaect heeft my genaect
 Als ick v const verwachtten.

Mij gruwelt siet voer dit boos gediet
 Die uwe wet verwerpen.
 V gerechticheyt vroet was eē liedekē soet
 My pelgrim opter herpen.
 Op dinen naem o heer heylsaem
 Des nachts wou ick gedencken.
 V wet die ghi woudt schencken
 Heb ick bewaert:my toe gepaert
 In die:want ick seer neerstelich
 Heb v gerechticheyden

Et ambulabam
 in latitudine, ga
 mandata tua.
 Et loquebar de
 testimonijs tuis
 in conspectu res
 gum, & non.
 Et meditabar in
 mandatis tuis,
 quæ dilexi.
 Et leuavi manus
 meas ad manda
 ta tua quæ di
 lexi, & exercea
 bor in iustific.

Memor esto ver
 bi tui seruo tuo,
 in quo mihi.
 Hæc me conso
 lata est in humi
 litate mea.

Superbi iniquè
 agebant vsques
 quaque, à lege
 autem tua non
 declinaui.

Memor fui ius
 dicioꝝ tuoꝝ
 à sæculo Dñe.

Defectio tenuit
 me pro peccatoꝝ
 ribus derelin
 quentibus.
 Cantabiles mi
 hi erant iustifi
 cationes tuæ, in
 loco peregrin.
 Memor fui no
 ste nominis tui
 Domine.

Hæc facta est mi

Gefocht/ begeerd/ op deser eerdt.
Wilt my daer toe geleiden.

O Den achtsten.
Hy zijt mijn deel o heer geheel.

Wet ist dat ick houwe.
Wacnsicht claer ick badt voerwaer
Met gans mijns herten betrouwe.
Nae dijn verbont maect my gesont
Ick dacht heer op mijn paden.
Mijn voeten tot v genaden/
Tot v promis getuygenis
Ick heerde ras: bereypt ick was
Om v geboden vol eeren
Met grooter haest gans onuerbaest
Te mogen obserueren.

Der sondaers bant heeft mi geuant
Wet hielt ick in gehogen.

Ter middernacht wt al mijn cracht
Ick rees/om nae mijn vermogen
Te louen dy/v gerechten bly
Van v rechteaerdicheyden.
Ick sal met haer toe reyden/
Met al die geen die v vreesst alleen/
End v mandaet houdt vroech en laet
Vol van v goede gracy
Ist aertrick heer: geeft my dijn leer
Van dijn iustificacy.

O Den negensten.
Ine knecht vmaert veel duechde ver
Hebt ghi heer tallen termijnen. (claert
Heer nae v woert goetheyt oozboert
Leert my wijshepts disciplijnen.
Want ick heb stoudt op v woert betrou
Eer ick ben cleyn geworden
Die sonden my omgozden.

hi, quia iustifica
tiones tuas ex
quisui.

Portio mea Do
mine, dixi custo
dite legē tuam.
Deprecatus sum
faciē tuā in toto
corde meo, mise
rere mei secūdu
eloquiū tuum.

Cogitavi vias
meas & cōverti
pedes meos in
testimonia tuā.

Paratus sum &
non sum turbā
tus, vt custodiā
mandata tua.

Funes peccato
rum circumple
xi sunt me.

Media nocte
surgebā ad cōs
tendū tibi, sup
iudicia iustific.

Participes ego
sum oīm timen
tiū te, & custodi
entiū mādata.

Misericordia
tua Dñe plena
est terra, iustifi
cationes tuas
doce me.

Bonitatē fecisti
cum seruo tuo
Domine.

Bonitatē & dis
ciplinā & scien
tiā doce me.
Priusq̄ humiliā

Daer om geuielt / dat ick behielt
 D'woort seer puer / goet van natuer
 Sijt ghi heer: wilt my leeren
 Die gerechticheyt van v matesteyt.
 Aenhoort doch mijn begeeren.

Met logens sijn overuielen my
 Die hooaerbige tallen stonden.
 Maer ick heb siet / met alle vliet
 D'geboden willen doergronden.
 Als melc gerēpt was haer hert gestrēpt
 In v wet was mijn gepeysen
 T'was goet tot d'yer reysen
 Dat ghi vercleyn / hebt liden geseynt
 My d'ynen knecht / dat ick v gerecht
 Mocht leeren en versinnen.
 D'wet menichfout bouen siluer en gout
 Wil ick lieuer beminnen.

H Den thierenden.

A handen playsant hebbē mi geplānt
 Wilt my verstant doch gonnen.
 Om v beuel te leeren wel
 Al die v vreesen connen
 Die sullen my aenschouwen bly.
 Op v woert const ick verlaten.
 Ick bekende bouen maten
 Dat goet en sijn v gerechten zijn.
 Becorrigēert / te recht verneert
 Ben ick doer uwer trouwen.
 Dus laet my troost nae v propoost
 Doer v goetheyt behouwen.
 D'goetheyt schoon / op my uwen loon
 Laet comen: end ick sal leuen.
 Seer groot ick acht in mijn gedacht
 D'wet: in schanden laet s'neuen
 Die boosheyt doen in my seet hoen

270
 ret ego derelto
 qui propterea
 eloquiū tuū cu.
 Bonus es tu, &
 in bonitate tua
 doce me iust.
 Multiplicata est
 super me iniqui
 tas superborū,
 ego aut in toto
 corde meo scri.
 Coagulātū est
 sicut lac cor meū
 ego verò legem
 tuā meditatūs.
 Bonū mihi quia
 humiliasti me,
 vt discā iustific.
 Bonū mihi lex
 oris tui, super
 milia auri & ar
 genti.

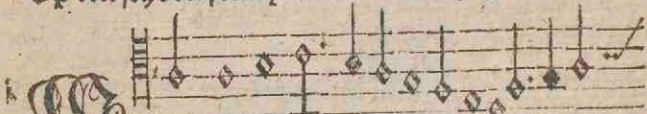
Manus tuę Do
 mine fecerunt
 me & plasmaue
 runt me.
 Qui timent te
 videbunt me &
 letabātur, quia
 in verba tua su.
 Cognoui Dñs
 quia æquitas iu
 dicia tua.
 Fiat mīa tua vt
 consoletur me,
 secundum elo
 quium tuum.
 Veniāt mihi mī
 seratiōes tuę &
 viuā, qā lex tua
 meditatio mea.
 Confundantur
 superbi quia in

Psalmus. C. xvij.

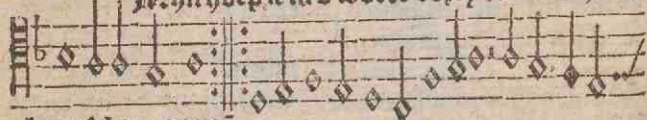
Ich sal my exerceren
 In v geboden verkeeren.
 Laet keeren nu die vreesen v
 Die uwen voos belkennen altoos.
 Mijn hert seer reyn wilt maken/
 Op dat ick vzy van schanden sy
 In v rechtoerdighe saken.

Iuste iniquitatē
 fecerunt in me.
 Conuertantur
 mihi timētes te
 & qui.
 Fiat cor meum
 immaculatū in
 iustificationib.

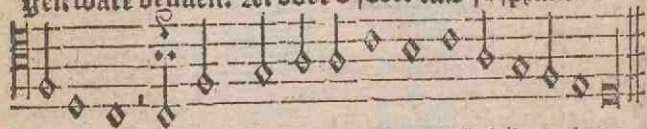
U Den. xj. Defeci in salutare tuum. Na de wūse/
 Op een schoon fonteyne daer vant ic se spelen gaen.

Mijn siel in dīnre salicheyden Was al van
 Mijn hoep ic in v woert vbrzyde En mijn oo

haer seluen gegae
 gen warē beuaen. Al doer v soete talē sū sprakē tot

v heere/ V troost laet op my dalen Ic bids v seere.

Want siet ick ben al hier geschapen
 Recht gelijck een flesh certeyn
 Die moet van droochten altijt gapen.
 V gherechticheyt seer reyn
 En heb ick niet vergheten.
 Die daghen dīnre knechten
 Tghetal ick begheer te weten
 Als ghy sult rechten.

Quia fact⁹ sum
 sicut vter in pru
 ina, iustificatio
 nes tuas nō sum
 oblitus.

Quot sunt dies
 serui tui?

Quando facies
 de persequentis

Wanneer suldy o heer bestraffen hier

Al die my vervolgen veel
 Noch sijn u wet noch oock u woerden siet
 Spraken niet van logenen geheel.
 U geboden vol van eeren
 Sin trou/end oock warachtich.
 Die boose my persequeren
 Heer helpt my crachtich.

Sij hebbe my vana te grondt gebzacht
 U geboden verliet ic niet.
 Naec u barmherticheyt en naec u macht
 My te leuen hier gebiet.
 Ick sal u woorden houwen
 Van dinen mont gecomen
 Altoos in mijn betrouwen
 Dat sal mi vromen.

M Den twelfsten.

U Woort heer inder eewichedē blifft
 Inden hemel:en van tgheslacht
 Tot den geslachten u waerheyt beclifft
 Het aertrijck is van u gewzacht
 Haer naec dijn ordinancij
 Men siet perseuereren.
 Alle dijnck met obseruancij
 Owen dienst vseren.

Ten waer dat ick u wet bedacht altijt
 Ick bi auontuer verginck
 En u gerechticheyt gebenedijt
 Ick altijt seer vast gedinck
 Daer in doet ghi mi leuen
 Wilt mi v hant salueren.
 U gerechticheyt te aenleuen
 Was mijn begeren.

Die zōdaers hebben mi alhier vzwacht
 En wilden bederuen mijn
 Ick heb vernint u woorden hoock geacht

bus me iudicis.
 Narrauerūt mis
 hi iniqui fabu-
 lationes.
 Omnia mandata
 tua veritas,
 iniqui persecuti
 sunt me.

Paulominus cō
 summauerūt me
 in terra, ego aus-
 tem non derelias
 qui mandata.
 Secundum mi-
 sericordiam tuā
 viuifica me, &
 custodiam testis-
 monia oris tui.

In aeternum Do-
 mine verbū tuū
 permanet.
 In generatione
 & generationē
 veritas tua.
 Ordinatione
 tua perseuerant
 dies, qm̄ omnia
 seruiunt tibi.

Nisi quōd lex
 tua meditatio
 mea est.
 In aeternum nō
 obliuiscar iusti-
 ficationes tuas,
 Tuus sum ego,
 saluum me fac.

Me expectaues-
 runt peccatores
 vt perderēt me.

D getuygeniffen ſijn.
Ick ſach een eyndt der dingen/
Maer v geboden bleuen
 (Wilt hoozen nae mijn ſingen)
Deer wjdt gedzeuen.

Hoe heb ick dijn wet vercozen/
Want ick die bedencke altoos.
Ghi brenzt mi wijsheyt heer te vozen
Meer dan op mijn vyanden boos.
D gebot en dat volbrengen
Het is my tot een oorzonden
Het is my nae dijn verheugen
Gewich gefonden.

Houē mijn meesters die mi leerden ſiet
Heeft geweest hier mijn verstant.
Want v getuygenis met alle vliet
Was in minen ſin geplant.
Ick heb bouen den outwen
Verſtandich connen weſen.
D geboden hier gehouwen/
Gefocht/geprezen.

Ick heb mijn voeten oock beuolen
Om te ſchouwen die wegen quaet/
Dat ick v woerden onuerholen
Sou bewaren metter daet.
Ick heb niet als die rebellen
Van dijn gerecht geweken.
Want ghi my een wet woudt ſtellen.
Om niet te vzekē.

Hoe ſoet zijn v woerden in mijn hele
Bouen honich in mijn mont.
Ick had tverſtant van v beuele
Daer om heb ick talder ſtont
Alle wegen vanden quaden

testimonia tua
 intellexi.
 Omnis consum-
 mationis vidi fi-
 nem, latū mans-
 datum tuum.

Quomodo di-
 lexi legem tuam
 Domine, tota
 die meditatio.
 Super inimicos
 meos prudentē
 me fecisti mans-
 dato tuo, quia
 in æternum.

Super omnes
 docentes me in-
 tellexi, quia tes-
 timonia tua me-
 ditatio mea est.
 Super senes in-
 tellexi, quia mā-
 data tua quæsiui.

Ab omni via
 mala prohibui
 pedes meos, vt
 custodiam.
 A iudicij tuis
 non declinaui,
 quia tu legē pos-
 uisti mihi.

Quam dulcis
 faucibus meis
 eloquia tua, su-
 per mel.
 A mandatis tuis

Meest hier willen haten
Die boose die u versnaden
Die u verlaten.

O Den. xiiij.

Woert is mijn voeten een lanterne
En mijn paden toe een licht.
Ick heb geswozen/alsoe gerne
Te bewaren u gericht.
Ick ben te gronde geslagen
Verceypt in al mijn saken.
My (nae d'ns woerts behagen)
Wilt leuendich maken.

Laet u die offerhandt genoeghen
Die ick willich sprekende bin
Wilt my d'jn leering hier toe voegen
D gerechtten planten in.
Mijn siel is in mijn handen
D wet ick wou gehogen.
Sij stelden my groote banden
Nae haer vermogen.

Die sondaers steldē mi veel strickē swaer
D geboden ick niet en liet.
Ick creech te erue v getuygen claer
Daer mijn hert v'zucht wt geschiet.
D gherechtycheyt te plegen
Ick heel mijn hert toe stelden/
Tot dat ghi u woert ter degen
Ous sult verghelden.

O Den. xv.

Ick heb gehaet die boosheyt deden.
End ick heb beaint u wet.
Ghi zyt mijn hulper hier beneden
Mijn hope was op u woert geset.
Ghi boose tallen stonden
Weest ver van my genoden

S iij

274
Intellect, pro-
pterea odium os
in meam viam.

Lucerna pedib⁹
meis verbū tuū,
& lumē semitis,
Iuravi & statui
custodire iudic-
ia iustitiae tuae,
Humiliatus sum
vsquequaq; do-
mine, viuisca
me.

Voluntatia oris
mei beneplacitae
fac Dñe, & ius-
dicia tua doce.

Animam meam in
manibus meis
semper, & legē
tuam non sum
oblitus,

Posuerunt pecc-
catores laqueos
mihi, & de man-
datis tuis non.
Hereditate acu-
quisui testimo-
nia tua.

Inclinavi cor
meum ad faciem
dā iustificatio-
nis tuae.

Iniquos odio ha-
bui, & legem.

Adiutor & sus-
ceptor meus es
tu, & in.

Declinate a me

Psalms. C. xviii.

End ick sal hier doergronden
Mijns Gods geboden.

Ontfangt mi na v woort / so leef ic dan
Geest mi van mijn wacht geen schandte
Helpt my / so ben ick dan een salich man.

End ick met mijn verstandt
Althit v gerechticheyden
In mijn gedachten scrijuen.
Die van v gerechten scheyden
Sult ght verdrjuen.

Wāt haer gedachten zūn vā quādē aert
Ick acht als ouertreders stout
Die sondaers: mer ic heb mij liefte vclaert
V getuygenis seer bout
Mijn vleesch laet v doch vresen
Met vrees was ick beuangen
Van v gerecht / mids desen
In al mijn gangen.

O Den. xvi.
Ick heb iusticy en gerecht gedaen:
My den spotters niet en stelt.
Wilt my v knecht o heer int best ontsaē
Laet my hier zūn ongequele
Van die hoouerdich spreken.
V salicheyt te naken
Mijn oogen my gans beswoeken
V woort te smaken.

Doet met v knecht na v genade soet
V gerechticheyt my leert.
Ick ben v knecht o heere vader goet
Mijn verstant doch my vermeert
Dat ick weet dñj sermoene
End v getuygenissen
This rijt die hier te doene.
W wet sy splissen.

tabor mandata
Dei mei.

Suscipe me sec-
undum eloquis
um tuum, & vis-
uam, &

Adiuua me, &
saluus ero, & me-
ditabor in iusti.
Spreuisti omnes
discedentes à iu-
dicijs tuis.

Quia iniusta co-
gitatio eorum.

Præuaricantes
reputaui omnes
peccatores ter-
ræ, ideo dilexi
testimonia tua.

Confige timore
tuo carnes meas
à iudicijs enim
tuis timui.

Feci iudicium
& iusticiam, nō
tradas me calū-
niantibus.

Suscipe seruum
tuum in bonū,
non calumn.

Oculi mei defe-
cerunt in salu-
tare tuum, & in
eloquium iusti.

Fac cum seruo
tuo secundū mi-
sericordiam.

Seru^o tuus sum
ego, da mihi in-
tellectum.

Tempus facien-
di Dñe, dissipat-
uerunt legem.

Der bouen gout dat alder best bekent
 Had ick v geboden lief
 Daer in heb ic mijn gangen hier gewent
 En geleydt nae mijn gerief.
 Ich wou den wech der bosen
 Hier haten/wilt dit mercken
 Op dat ick also mocht losen
 Haer boose wercken.

Ideo dilexi man-
 data tua, super
 aurum &
 Propterea ad
 omnia mandata
 tua dirigebar,
 omnē viam in-
 quam odio ha-

R Den. xvij.

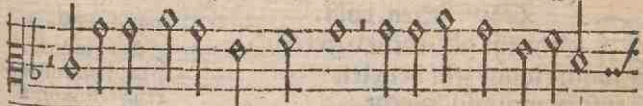
Mirabilia testimonia. Na de wijze van Dies est lætitiæ.

Wondlijc heer v woerdē zj Die ghy ōs hebt gesondē

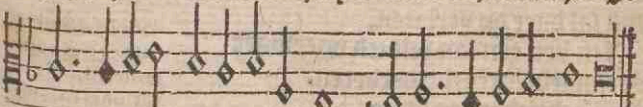
Daerō so wou de siele mijn Die nerstelijck doergrondē

Verclarē vā v woert verlicht Dē cleyne haer vstāt het

sticht Mij mōt ic wou ontslyptē En ic mij adem heb ge

haelt Na v gebodē seer getaelt Van binnē en vā buyten
 Weest genadich/siet op my: Aspice in me &

Psalms. C. xviii.

Vaet my v gonsf doch winnen
 In sulcker vöegen recht als sij
 Die uwen naem beminnen.
 En nae v woert mijn gangen leyde
 Dat alle onrechtueerdicheyt
 My niet en mach domineren.
 Verlost mi van dat boos getal
 Op dat ick dijn geboden al
 Altijt mach obserueren.

Heer verlicht dijn aensicht soet
 Op uwen knecht vercozen.
 Dijn gerechticheyden goet
 My leert en brenzt te voren.
 Die wateruloeden menichfont
 Hebben mijn oogen seer bedout.
 Met tranen die verclaerden
 Hoe dat sij niet al nae Gods woort
 En leefden soe dat toe behoort/
 D wet niet en bewaerden.

Recht Den. xviii.
 Echt zyt ghi/recht v gerecht.
 D woort wout ghi beuelen
 D iusticy my: dijn knecht
 D waerheyt niet te helen.
 By nae had my mijn taloersy
 Bedozuen/om dat mijn party
 D woorden heel vergaten.
 D woort dat is seer vierich heer.
 Dat dine knecht beminde seer
 Ick sal daer op verlaten.

Ich ben een iongelinck voerwaert
 Versmaedt/veracht/verbeten.
 D gerechticheyden claer
 En heb ick niet vergeten.
 D iusticy ongescheynde

miserere mei, se-
 cundū iudicium
 diligentium.

Gressus meos
 dirige secundum
 eloquium tuū,
 & non domines-
 tur mei omnis.
 Redime me a ca-
 lumnijshominū
 vt custodiam,
 Faciem tuam il-
 lumina super ser-
 uum tuū, & doc-
 ce me iustifica-
 tiones tuas,

Exitus aquarū
 deduxerūt oculi
 mei, quia nō cus-
 todierūt legem
 tuam,

Iustus es Dñe, &
 rectum iudiciū.
 Mandasti iustis-
 tiam testimonia
 tua & veritatē.

Tabescere me
 fecit zelus me⁹,
 quia oblitī sunt
 verba tua.

Ignitum elo-
 quium tuum ve-
 hement er,

Adolescentulus
 sum ego & cons-
 temptus, iustifi-
 cationes tuas nō
 sum oblitus.

Iustitia tua ius

Die is/en blifft al sonder eynde/
 V wet is sonder logen/
 Niet anders dan die waerheyt reyn/
 Die ons geset is al gemeyn/
 Gestelt voer onsen ogen.

Druck en tribulacy groot
 Die hebben my gewonden.
 Ick heb o heer dat ghi geboot
 Bedacht tot allen sonden.
 Oprecht/ gelijk al van natuer
 Sijn ewich v genaden puer.
 Wilt ghi doer v genaden
 My geuen sinnen/ dat ick mocht
 Int leuen doer v zyn gebrocht/
 V gonst wilt my beraden.

A Den. xix.
Ick heb geroepen hertelick
 O heer wilt my verhozen
 Rae v gerechticheden ick
 Sal altijt neerstich spozen.
 Ick riep tot v/ maect my gesont/
 Dat ick bewaer heer v verbont.
 Seer rüpelick geropen
 Ick heb/ en in v woerden sijn
 Gestelt mijn hert in sulcken schijn
 Dat ick daer in const hopen.

Ick vroech mijn oogen open de
 V woerden te gedencken.
 Ra dijn goetheyt verhoort met vze
 Mijn stem/ en wilt my schencken
 Rae dijn gerecht te leuen hier.
 Seer boos/ en sel was haer manier/
 Die my hier persequeerden.
 Al van v wet gebenedijt
 Sy liepen hier met allen wijt.

278
 sticia in æternis,
 & lex tua veritas.

Tribulatio &
 angustia inuene
 rüt me, madata
 tua meditatio
 mea est.
 Equitas testimo
 nia tua in æter
 num intellectu
 da mihi & vi
 sam.

Clamaui in to
 to corde exaudi
 me Dñe, iustifi
 cationes tuas res
 quiram.

Clamaui ad te
 saluum me fac,
 vt custodiam
 mandata tua.

Præueni in ma
 turitate & cla
 maui, quia in
 verba tua.

Præueniunt os
 culi mei ad te
 diluculo.

Vocē meam aus
 di secundum mē
 sericordiā tuam
 Domine.

Appropinquas
 uerūt persequen
 tes me iniquis
 tati, a lege.

En ver van v sij keerden.

Heer ghi seer nae by ons zijt
 Wilt genade plegen/
 Warachtich zyn tot alder tijt
 V wercken/al v wegen
 Ick heb bekent al int beghin
 Al van v woorden (hoort den sin)
 Hoe datse eewich waren
 Gestelt recht als een fundament
 Die ghi getuychde excellent
 End woudt ons openbaren.

S **T** **D**en. xx.
 Iet mijn cleynheyt/ maect my vry.
 V wet heb ick onthouwen.
 Wilt mijn recht hanteren ghy
 Om dijn woorts aenschouwen
 Verlost my/en my leuen doet.
 V salicheyt die ons behoet
 Die is seer wijt verscheyden
 Al vanden boosen opter eerde
 Om dat seer cout is haer begeerd
 Tot v gerechticheyden.

Dijn genaden zyn seer veel
 Dus wilt my laten leuen.
 Dat bid ick v nae dijn oerdeel
 Veel druce coemt my beneuen.
 Veel zunder die my doen gequel.
 Ick en weech niet van dijn beuel.
 Ick sach (dwelck my seer deerden)
 Haer ouertreden dijn gebode
 Want sij dijn woerden heere Godt
 En hielden noch en eerden.

Siet/want ick heb v mandaet
 Bemint in allen saken.
 In v goetheyt en charitaet

Prope tu es Do
 mine, & omnes
 Viae tuae veritas.

Initio cognoui
 de testimonijs
 tuis, quia in æ
 ternum funda
 sti ea.

Vide humilitas
 tem meam, & e
 ripe me, quia le
 gem tuam non
 sum oblitus.

Iudica iudiciū
 meū, & redime
 me, propter elo
 quium tuum.
 Longè à peccat
 orib salus, quia
 iustificaciones
 tuas non.

Misericordiae
 tuae multae, secun
 dum iudicium
 tuum iustificā.

Multi qui perz
 sequuntur me &
 tribulant me: à
 testimonijs tuis
 non declinaui.
 Vidi preuarican
 tes & rabescēbā,
 quia eloquia tua
 nō custodierūt.

Vide quoniam
 mandata tua di
 lexi Dñe, in mis

Wilt my leuendich maken.
 T'beghinsel van u woerden is
 Niet dan warachticheyt ghewis/
 End u gherechten bliuen
 Van d'ijn gerechticheyt certeyn
 Gewich o heer met u ghemeyn/
 Ghy sult die niet verdrynen.

X Den .xxj.

Die Princen hebben my om niet
 Veruolcht aen allen syden/
 En van u woort vrees is geschiet
 Mijn hert: Ick sal verbliden
 Wet uwen woorden int geloof
 Recht als die vindt een grooten roof.
 Die boosheyt woud ick haten/
 Versmaden: maer u wet heylsaem
 Bemint (dies ick my niet en schaem)
 Heb ick hier bouen maten.

Ick heb u lof wel seuen mael
 Op eenen dach gesproken/
 Van d'ijn gherechten met verhael
 Mijn mont hier dick ontloken.
 Den vrede sy hun toe ghepaert
 Al die beminnen onghepaert
 O wet: tot gheender spacy
 En vallen sij al doer abuys
 In gheen oneer noch oock confuys
 Noch in scandalisacy.

Ick heb u salicheyt verwacht
 End u gheboden alle
 Bemint/ u woerden hooch gheacht
 Ick hieldt u te gheualle/
 Deer lief heb ick die hier gehat/
 O woorden heer recht op en plat/
 End u gheboden mede.

sericordia tua
 viuifica me.
 Principium ver
 borum tuorum
 veritas, in aeter
 num omnia ius
 dicia iustitiae
 tuae.

Principes perfec
 tuti sunt me gra
 tis, & a verbis
 tuis formid.
 Latabor ego su
 per eloquia tua,
 sicut qui inue.
 Iniquitate odio
 habui, & abomi
 natus sum: legē
 aut tuam dilexi.

Septies in die
 laudem dixi tibi,
 super iudicia
 iustitiae tuae.
 Pax multa di
 ligētibus legem
 tuam, & non est
 illis scandalum.

Expectabam sal
 lutare tuum Do
 mine, & manda
 ta tua dilexi.
 Custodiuit anis
 ma mea testimo
 nia tua, & dile
 xit ea vehemens
 ter.

Psalms. C. xviii.

Want al mijn wegen zijn voer v
 Scheel v tegenwoerdich nu
 O Heere verleent my vrede.

Den. xxii.

Heer laet mijns gebets geclach
 Voer dijn aensicht genaken.
 End wilt my geuen alden dach
 Verstant nae dijn der spraken.
 En my so nae v woorden sticht
 Dat mijn begheer voer dijn aensicht
 Mach comen/wilt my vrien.
 Als ghi my God van Israhel
 Leert v gerechticheyden wel
 V lof sal ick belien.

Mijn tong v lof hier spraken sal.
 V woerden zijn rechtuacrdich
 Die ghi beuaelt te houden al.
 V hant o God eerwaerdich
 Moet my behouwen v roech en spaey/
 Want ick vercoos sonder delacp
 Dijn woerden my beuolen.
 En dijn salicheyt seer net
 Ick begeerde/en dijn wet
 Blifft by my onuerholen.

Leuen sal mijn siel daer om
 End althit v prisen.
 Dijn gerechten (hoort die som)
 Ghifstande my bewisen.
 Als een schaep dat is vergaen
 Was ick verdwaelt/wilt my verstaen.
 Wilt mynen knecht doch soecken
 Want ick o Heer al in mijn siel
 V geboden vast onthiel.
 Wilt my daer in vercloecken.

Psalm. C. xix. Ad Dñm cū tribularer cla. Ma de wise/

seruavi manda
 ta tua & testimo
 nia tua, quia om
 nes viae meae
 in cōspectu tuo.

Appropinquēt
 deprecatio mea
 in cōspectu tuo
 Domine.

Intret postulas
 tio mea in cōspe
 ctu tuo secundū
 eloquiū tuum.
 Eructabunt las
 bia mea hymnū,
 cū docueris me
 iustificaciones.

Pronunciabit
 eloquiū tuū, quia
 omnia mandata
 tua aequitas.

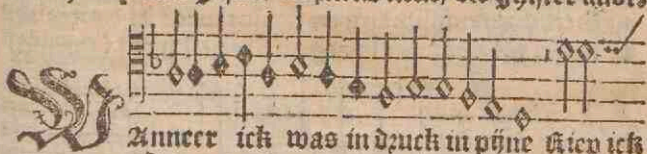
Fiat manus tua
 vt saluet me,
 quoniā mādata
 tua elegi.

Concupiui salu
 tare tuū Dñe, &
 lex tua medita
 tio mea est.

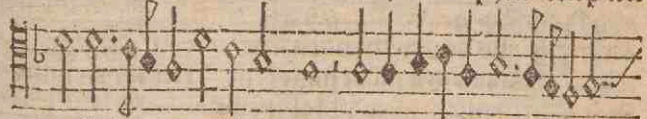
Viuet aīa mea &
 laudabit te, &
 iudicia tua adiu
 uabunt me.

Erravi sicut os
 uls quae perit,
 quere seruū tuū
 Dñe, quia man
 data tua non
 sum oblitus.

En hebby niet gescien Coznelis neue/die ghysket auōt.

Wanneer ick was in druck in pijnē diep ick

tot God/ en viel aen voort/ hy heeft certeyn niet

blyden schijne Mijñ droenich clagen wel verhoort.

O heer mijn siel wilt doch bezien

Al van den boosen lippen quaet.

En van een tong tot allen tijen

Die niet dan boosheyt wt en staet.

Wat mach o heer v wedermaren

Al van een tong seer boos en skout?

Wat cause tegens v verclaren

Al spzeectse fel en daer toe bout?

Recht als des stercken scutters pilen

En vierige colen seer onghier

Sij schieten en vliegen bi willen.

Seer fel en boos is haer getier.

Eylaes/ ick mach wel clagen

Recht als een ballinck doert tozment

Dat hier verlengt worden mijn dagen.

Ich heb gewoont in Cedars tent.

Mijn siel heeft lang gewont gebleuen

By die den vrede haten fel.

Ich was vreedt samich in mijn leuen.

Dñe libera ani-
mam meam à la-
bis iniquis, & à
lingua dolosa.

Quid detur tibi
aut quid appos-
natur tibi, ad
linguam dolo-
sam.

Sagittę potentis
acutę, cum car-
bonibus desola-
toris.

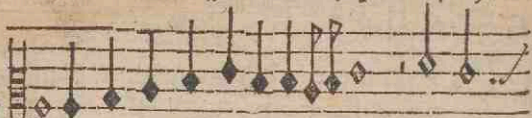
Heu mihi quia
incolarus meus
prolongat' est,
habitavi cū ha-
bitantibus.

Cum his qui
oderunt pacem
eram pacificus.

Psalmus. C. xx.

Ick sprack/sij my bestreden suel.

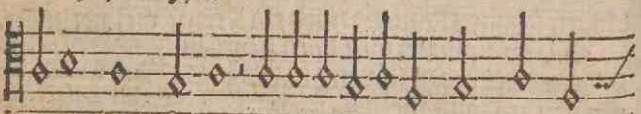
Den. C. xx. psalm. Leuau i oculos meos in mōtes. Na
de wīse. Ma damme la regente ce nest pas la fachon.

Mijn oogen wou ick sūe ren Al tot
Van daen sal in mijn true ren Mij n hūlp

die ber gen sijn God is die hulpe mijn Die maecte
en bij stant sijn.

Hemel end aerde Ick hou tallen te mijn Sijn hūlp in

grooter waer

Die heere sonder sneuen
Sal stieren dinen voet
Hy die is seer verheuen
Is v bewaerder goet.
Dit moechdy wesen vroet.
Hy slaept tot geenē tyden
Die Israhel behoet:
Diet/hy sal tslapen mjden.
Die heer wil v bewaren
Die heer ons God vaelyant

Leuau i oculos
meos in mōtes,
vnde veni.

Auxilium mesi
à Domino.

Non det in cōs
mōtionem pes
dem tuum, neq
dormitet qui cu
stodit te.

Ecce non dor
mitabit neque
dormiet qui
custodit Israēl.

Dñs custodit te
Dñs protectio

Psalmus .C. xxj.

W bedecksel sonder sparen
 Ouer dijn rechter hant.
 Die Son v niet en verbrant
 Noch oock die Maen bi nachte
 Als God met zyn bystant
 W helpt doer zyn crachte.

Die heer wilt v beschermen
 Bewaren van alle quaet.
 Ower siel moet hy ontfermen
 Behoeden vroech en laet.
 Die heer waer dat ghi gaet
 Die moet v wel geleiden/
 Bewaren uwen staet
 Van nu tot ewicheyde.

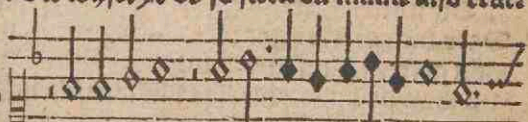
Psalm. C. xxj. Letatus sum in his. Die wyse. Ic bē so sieck vā minnē also crāt.

284
 tua super manū
 dexterā tuam.

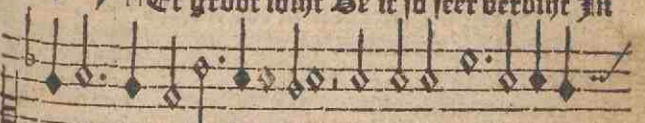
Per diem Sol
 nō vret te, neq;
 Luna per noctē.

Dñs custodit te
 ab omni malo,
 custodiat animā
 tuam Dominus.
 Dominus custo
 diat introitum
 tuum & exitum
 tuū ex hoc nunc
 & vsque in.

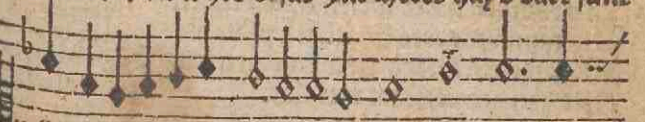
M

Et groot iohjt Bē ic so seer verblijt In

de woerdē die ic heb oēsaē Int theerē huys daer sullē

wij in treden Totte heer wij sullen gaē: Tot god/tot

god/diē wi altijt aenbedē Met betrouwē cleuen aen.

Psalmus. C. xxj.

Deen stonden pleyen
 Ons voeten al gemeyn
 In v poorten o hierusalem/
 Hierusalem diemen alsoe sach bouwen
 Als een stadt/hoozt dese siem
 Een stadt/eē stadt/daer mǎnē en vrouwē
 Seer eendzachtich houden hem.

Daer toe voertwaer
 Die geslachten alle gaer
 Clinnen als getuygen suel
 Om God den heer te dancken en louen
 Al tgheslacht van Israhel
 Om God/om God dē grote heer hier vo
 En sinen naem te dancken wel. (uen

Die stoelen soet
 Daer int gerechte goet
 Sijn geseten/dat sy v bekint
 Op Davids huys/te rechte allē menschen
 Wilt tot vrede zyn gesint.
 Wilt vze/wilt vze hierusalem toe wēschē
 Hem si wel die v bemint.

Die vrede sijn
 Moet in v crachte zyn.
 Queruloedicheyt in utwe stadt
 In v toornen moet wesen tallen tijden
 Om mijn vzoeders sprack ick plat
 Ick sprac/ick sprack/en wou van v behyde
 Niet dan vze/verstaet wel dat.

Om thuyt van Godt
 Wilt hoozen nae dit stadt
 Wou ick soecken hier nae v profūt.
 Om dat ick sou mijn heer mijn God beha
 Ick daer om sonder respūt (gen
 Daer om/daer om/heb ick v toe gedragē
 Veel geluce tot aldē tijt. Den. C. xxj. psalm. Ad te le

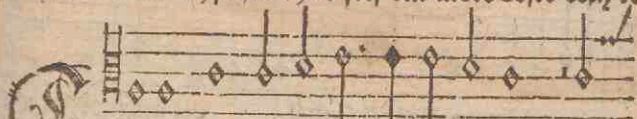
Stantes erant
 pedes nostri in
 atrijs tuis.
 Hierusalem que
 edificatur vt ci-
 uitas, cuius par-
 ticipatio eius in
 idipsum.

Illuc enim ascen-
 derūt tribus, tri-
 bus Domini tes-
 timoniū Israhel,
 ad confitendum
 nomini Dñi.

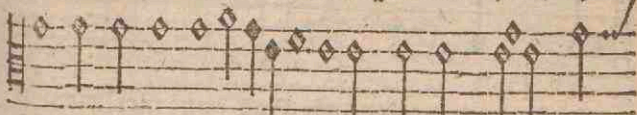
Quia illic fede-
 runt sedes in ius-
 dicio, sedes sup
 domum David.
 Rogate quare ad
 pacem sunt Ieru-
 salem, & abun-
 dantia diligen-
 tibus te.
 Fiat pax in vira-
 tute tua, & abun-
 dantia in turri-
 bus tuis.
 Propter fratres
 meos & proxi-
 mos meos, lo-
 quebar pacem.
 Propter domū
 Dñi Dei nostri
 quæsiui bona
 tibi.

Psalmus. C. xxij.

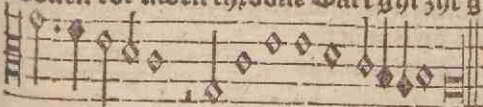
uani ocul. De wijse. Roch is self dat alder beste cruyt.

Et v hief ick mijn oogen lieue heer/ hier

bouen tot uwen throone Daer ghi zyt geseten met

Ad te leuau
oculos meos,
qui habitas in
caelis.

grooter eer In dinen hemel schoo ne.

Siet/ als d knechtē en maechdē oogē staē
Al op haer heeren en vrouwen/

Alsoe wij onse oogen hier sullen slaen
Tot God/zijn genacy te behouwen.

Weest barmhertich heer/tocht ons v by/

End wilt ons gonslich wesen/ (stant
Wat wij seer duult zyn met grooter schant

Daer om wilt ons genesen.

Want onse siel/die is met allen vol
Van schand der hoouerdiger dwasen.

Die ons soe verachten al warē sijn heel dol
Die seer zyn opgeblasen.

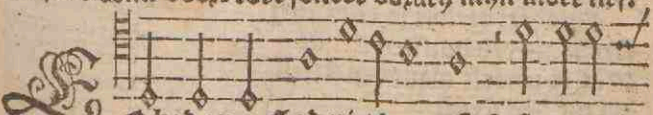
Ecce sicut oculi
seruorum in ma-
nibus.

Sicut oculi an-
cillae in ma.

Miserere nostri
Domine, mise-
rere nostri, quia
multum repleti
sumus.

Quia multum
repleta est ani-
ma nostra, op-
probrium abun-
dantibus.

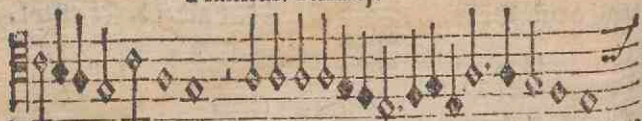
Den. C. xxij. psam. Nisi quia dñs erat in nobis. Na de
wijse. Gaemt voort cocht sonder vdrach mijn alder lief.

Had ons God niet by gestaē En waer by

Et y

Psalmus. C. xxiiij.

ons gebleuen Laet Iſrahel dit doen vermaect

dit doen vermaen Maer God ons niet bi neuen

Als die menſchen met ſwaet gedons
 Al tegens ons op ſlonden/
 By auontuer ſij hadden ons
 Sij hadden ons
 Leuendich hier verſlonden.

Cum exurgeret
 homines in nos,
 forte viuos des
 glutiffent nos.

Als haren thoozn ontſteken was
 Op ons/bi auontuer
 Het water had verſlonden ras
 Verſlonden ras
 Ons allen met getruet.

Cum irasceres
 tur furor eorum
 in nos, forſitan
 aqua abſorbuiſſet
 nos.

Ons ſiel is doer dwater gegaen
 Meſſchien veel wateruloeden
 hadden mijn ſiel hier ſeer beuaen
 hier ſeer beuaen
 Maer God wou die behoeden.

Torrentem per
 tranſiuit anima
 noſtra, forſitan
 pertranſiſſet ani
 ma noſtra aqua
 intolerabilem.

Gebenedijt ſi God die heer
 Dpen ick hier alijt loue.
 Haer tanden hy ons nemmermeec
 Ons nemmermeec
 En gaf tot eenen roue.

Benedictus Do
 minus, qui non
 dedit nos in car
 ptionem dentis
 bus eorum.

Ons ſiel verloſt is crachtich
 Recht als een muſſien cleyne
 Dat is verloſt al wt den ſtrick
 Al wt den ſtrick
 Der lagers al gemeyne.

Anima noſtra
 ſicut paſſer erep
 ta eſt de laqueo
 venantium.

Psalms. C. xxiiiij.

Den strick die is gebroken/siet
Die banden die ons gozden.
Wij zijn verlost wt ons verdriet
Wt ons verdriet
En zijn oock vry geworden.

Ons bystandt is al in Gods naem
Een naem van grooter weerde
Die heeft gemaect (hoort dese saem)
(hoort dese saem)
Den hemel ende eerde.

Psalm. C. xxiiiij. Qui cōfidunt in dño sicut mōs syon.
Rae die wijse. Die slachstraet is my verboden.

8
Liquet con-
tritus est, & nos
liberati sumus.

Adiutorium nō
strum in nomina
ne Domini, qui
fecit cælum &
terram.

Die hier op den heer betrou wen Als Sy

on den berch doet Die staet al sonder flou

wen Eewich/ eewich/ seer vast in sinen moet.

By Jerusalem zijn die berghen
God is den sinen by
Die hy onder zijn vlerghen
Van nu/van nu eewich sal houden vry.

Montes in cir-
cuitu eius, & Do-
minus in circuitu
tu populi sui, ex
hoc hunc &.

Want God die en laet de roede
Der sondaers niet begaen
Dat sy regeert de goede
Dat sy/dat sy haer deel sou nemen aen.

Quia non relin-
quet Dñs virgā
peccatorā super
sortem iustorū.

Psalmus. C. xxv.

Op dat hier met grooter schanden
Die goeden tot greender tijt
Niet en steken hare handen
Alhier/alhier/tot tquaet vermaledijt.

O goetheyt die wilt verclaren
Doet wel den goeden o heer/
O oprechte dienaren
Wilt die, wilt die beschermen althit seer.

Die wicken en haer begeuen
Totter sonden verbandt/
God false stellen beneuen
By die/bi die in boosheyt zyn geplant.

God false voerwaer dan leyden
Al by die menschen boos.
Maer dan sal hy verbreyden
Sinen vze/sinen vze/oy Israhel altoos.

*De C. xxv. psalm. In couertendo dñs captiuitatē, eēt
hied in den hoogen. Na de wise vā een dansliedekē. De
lācxstē dach vā desē iaer/die brenge ons vzeuchde cleyt.*

Als die heer verheeren wou Die banden der

geuangen Daer Spō me m3 grootē rou Geuange

was/man eñ vron/hebbē wñ vzeucht ontfangen
Doen soe is veruult geweest

Vt non exten/
dant iusti ad ini
quitatē manus
suas.

Benefac Domi
ne bonis & res
Etis corde.

Declinantes au
tem in obliga
tiones,

adducet Dñs
cum operantib.
iniquitatē: pax
super Israël.

In couertende

Met bliffchap bouen maten
 Ons mond/ons tong/ end onfen geest
 Die vrolijk waren onbevreesd/
 Want God ons quam te baten.

Dan soe sullen doen vermaen
 Die heydens opter eerden
 Die heer heeft grootelick gedaen
 Met haer/en heeftse by gestaen
 Soe veel als si begeerden.

Groote dingen heeft die heer
 Met ons hier willen plegen.
 Wij zijn verblidht met allen seer/
 Daucken en louen altoos meer
 Sijn naem in al ons wegen.

O heer lieue vader goet
 Wilt onsen kercker bzeken/
 Wilt soe veruersschen onsen moet
 Soe dwater het drooge aertrijck doet
 Dat vloeyt al wt den beken.

Al die hier op aerden zijn
 End in haer tranen saeyen/
 Die sullen met een bliden schijn
 Alleen doer Gods genaden sijn
 Haer vruchten connen maeyen.

Als si namen haren gauch
 Men sach hoe dat si scrypden
 Seer droeuich en van hetten baneg
 Haer zaedt si werpen (hoort den sancg)
 Met grooter swaricheyden.

Comende soe sullen si
 Met vruchden weder keeren
 En sullen brengen (hoort na my)
 Haer schoouen ende gerwen bly/
 Soe veel als si begeeren.

Den. C. xxvj. Psalm. Nisi Dñs edificauerit do. Cent

290
 Dñs captiuitatis
 Syon, facti.
 Tunc repletum
 est gudio osno
 strum & lingua.
 Tunc dicet in
 ter gentes, ma
 gnificauit Dñs
 facere cum eis.

Magnificauit
 Dominus facere
 nobiscum, facti
 sumus latantes.

Conuertere Do
 mine captiuitas
 tem nostram, sicut
 torrens in
 Ausiro.

Qui seminant
 in lacrimis, in
 exultatione me
 tent.

Euntes ibant &
 siebant, mittens
 tes semina sua.

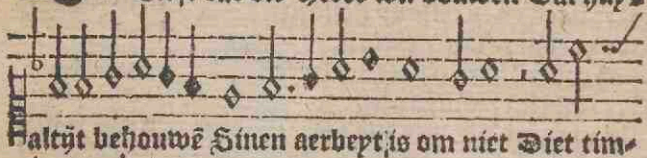
Venientes autē
 venient cū exul
 tatione portans
 tes manipulos
 suos.

Psalmus. C. xxvj.

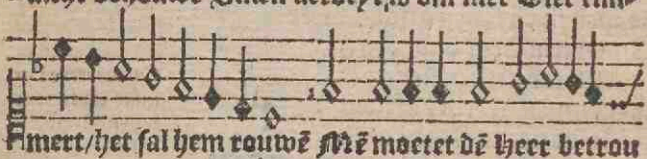
stedt inden hoogen Na de wise. Sij en sullens my niet
verdziuen quade tongen diet beyniden.

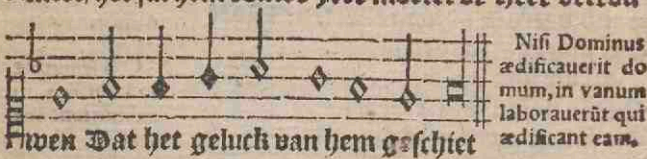
En si dat die heere wil bouwen Dat huys

haltijt behouwē Sinen aerbeijt is om niet Diet tim-

Amert/het sal hem rouwē Mē moetet dē heer betrou-

wen Dat het geluck van hem geschiet

Ten sy dat die heer wil bewaren
Die stede/beschermen en sparen/
Te vergeefs ist dat hy waect
Die neersticheyt wil verclaren/
Te maken ouer die scharen/
Sinen aerbeijt wozt gelaect.

Dat ghi voer dat licht wilt rüsen/
This übelheyt/wie salt püsen?
Kust als ghi geseten zijt
Dus laet v doch onderwüsen
Die dat broot der droentiger spüsen
Hier moet eten in deser tüt.

Wanner hij zyn wtuercozen

Nisi Dominus
ædificauerit do-
mum, in vanum
laborauerüt qui
ædificant eam.

Nisi Dñs custos
dierit ciuitatē,
frustra uigilat
qui custodit eā.

Vanum est uos
bis ante lucem
furgere: surgite
postq̄ sederitis,
qui manducatis
panē doloris.

Cum dederit dñs

Psalmus. C. xxvij.

Enen slaep sal brengen te vozen
 Siet/die heer tot eruen sijn
 Geeft kindzen die worden geboren
 Te loone/ghi moget hozen/
 Die zyn woort gehoorzaem zyn.

Gelick als die pylen getogen
 Blieden van stercke bogen
 Van eens stercken schutters hant:
 So zyn gedreuen/geulogen/
 Die kindzen/al sonder logen
 Soe den heer dat is bekant.

Wel salich tot allen sonden
 Soe wort die man bevonden
 Die daer in zyn lust voldoet.
 Wanneer hy sal spreken/vermonden/
 Sijn vijanden (wilt dit gronden)
 Is hy vander schandt behoet.

Den. C. xxvij. psalm. Beati omnes qui timent. Een
 liedt inden hoogen/Na die wisse van een danslieden/
 Die nachregael die sanck een liedt dat leerde ich.

Wel salich zynse hier opter erde leuende Al

die de vreesse Gods hier zyn aēcleuēde Die gaē in al

zyn wegen/ter degen/Al na zyn woort/so dat behoort

298
 lectis suis somni
 ecce hereditas
 Dni, filij merces
 fructus ventris.

Sicut sagittae in
 manu potentis,
 ita filij excussos
 rum.

Beatus vir qui
 impleuit desides
 rium suum ex ius
 tis, non confun
 det cum loque
 tur inimicis suis
 in porta.

Psalmus. C. xxvij.

Dat sū hier hebben vercregen.

Den arbeyt uwer handē ghy hier eten sult
 Alsulcke gauen daer die heer v me veruult
 En ghi zyt dan mids desen gepresen
 Salich altijt/ v dies verblijt/
 Seer wel sal v dan wesen.

(uen soet/

Wijf gelijc eē wijngaer tranck vol vā druy
 Die ouerbloedich brenge haer vruchtē metter
 Is sy/ ghi moget weten/ geseten (spoet
 Men wven wandt seer vast geplaudt
 Die heeft die heer geheten.

Beati oēs
 qui timent
 Dñm, qui
 ambulant i
 vjs eius.
 Labores ma
 num tuar
 rum, quia
 māducabis
 beatus es &
 bene tibi.

Vxor tua sic
 cut vitis abū
 dans, in la
 teribus dor
 mus tuae.

V kinderen die God v is toe voegende
 Daer in ghi moecht v wesen wel benoegende
 Als planten van olijven beclijuen
 Men wven dīsch sū staen gewīsch/
 Dus wī v God gerijuen.

(nedijt/

Dus siet hoe dat die mēsch hier wort gebe
 Hoe dat die heer hier bouen hem altijt vblijt
 Die can den heer der heeren soe eeren
 Dat hy altoos hoort sinen vods/
 Sijn vzeese wil hanteeren.

Fili tui sic
 cut novellae
 oliuarū in
 circuitu mē
 sae tuae.

Ecce sic be
 nedicit ho
 mo q timet
 Dominum.

V moet gebenediē God met zinder stem
 Dat ghi moecht siē die goedē van Ierusalem
 Ut Syon wtuercozen/wilt hozen/
 Die heer geeft so lange ghi leeft
 Dees gracyp v te vozen.

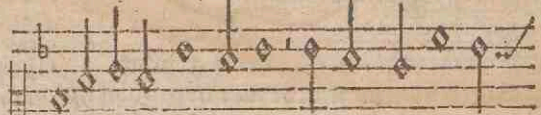
Benedicat
 tibi Dñs ex
 Syon, & vi
 deas bona
 Ierusalē om
 nibus dieb.

En ghi met uwē oogen meestt bescontwēde
 Die kinder dūtre kinderen menichsouwende
 Dat sū alhier bi namen/versamen
 In Istrahel/verstaget wel/
 Altijt met vreden. Amen.

Et videas flo
 lios filiorū
 tuorū, pacē
 super Istraēl.

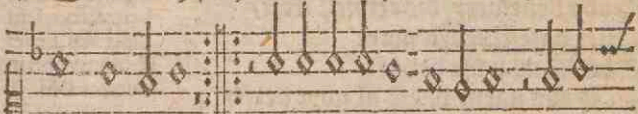
¶ De. C. xxvij. psalm. Sapē

expugnauerunt. Na de wise. Al me souffit de tont mes.

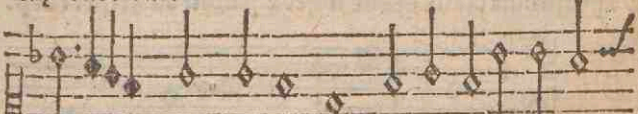

S

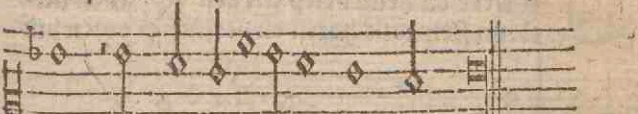
I bestredē my diemael Al van mijn ionchz
Daet Israhel doe dit vhael. Wā ioncx sijn dedē

die mensche quaet Maer mi sijn en twōnē n3 Al had
my ouer daet

ich swaer verdriet Als God die heer mi quam te

baet Wan haer en is mi niet quaets geschiet.

Sij hebben op minen rug ghebout/
Die sondaers hebben met haren ploech
Op minen rug gheploecht seer stout/
Soe lang/tot dat sij dies hadden genoegh
Haer vozen waren groot en lang
Die my vielen te bang.
Der sondaers banden God af sloech/
Daer me sijn hielden my in bedwang.
Al die Spon seer hatich sijn
Die moet God brengen tot alle schant
Te rug getaecht tallen termijn
Moeten sijn werden int aertsche lant.

Supra dorsum
meum fabrica-
uerunt peccato
res, prolongaue
runt iniquitatē.

Dñs iustus con
cidet ceruices
peccatorum.

Confundantur
& conuertantur
retrosum oīs
qui oderunt.
Fiant sicut foss.

Psalms. C. xxix.

Als hoy der daken/dat verschijnt
 Ferment pluet verdwint.
 Daer af hy niet en vult zyn hant
 Die dat te maeyen hier heeft gepint.

Sijn schoot en mocht niet vervullen hy
 Die dat tot bondels vergadert heeft.
 Sy en spraken noyt gaende voer by
 Gods benedicy/die ewich leeft/
 Ouer v geschieden moet
 Daer God v me behoet
 In Gods naem/daert al voer beeft/
 Wy segenen v met alle spoet.

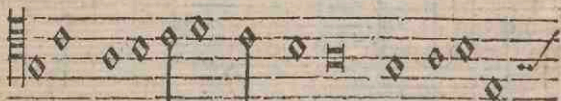
num tectorum,
 quod prius q̄.

De quo non im-
 pleuit manum
 sua qui metet.

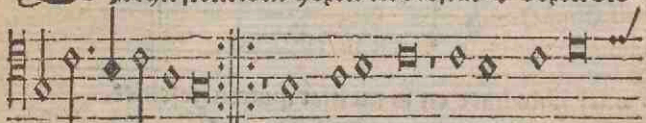
Et sinum suum
 qui manipulos.

Et nō dixerunt
 qui prateribāt,
 benedictio Dñi
 super vos, bene-
 dicimus vobis in
 nomine Dñi.

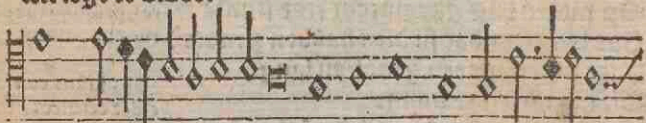
De profundis clam. Rade wise. Dy vrou vā hemel roep.

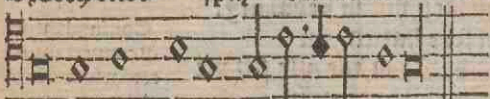
D Heer vā hemel riep ick aen **W**t allen mi-
 n. **M**ijn stem wilt hozen en verstaē **D**oozen bid

nen diepen noot **R**ae mijn ghebet/en daer op let
 ick legt te vloot.

Broech ende spay **D**at bid ick heer om dñn ghe-

nay **V**erhoort mñ stem sonder delay.

De pfundis cla-
 mai ad te Do-
 mine, Domine
 exaudi vocem.

Fiant aures tuae
 intendentes,

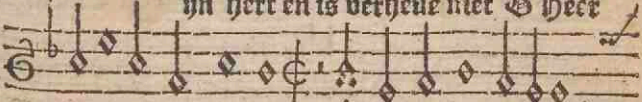
Is dat ghy heer wilt nemen waer
 Op onse boosheyt menichfoudt/
 Dat sal o heer ons vallen te swaer
 Wie cant verdragen/sonck ofc oudt?
 Barmherticheyt by u bereypt
 Is heer altijt.
 Om dijne wet gebenedijt
 Ick u verbeye met iohyt.

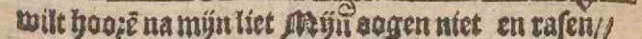
Mijn siel heeft in zijn woort verwacht
 End in den heer mijn God certeyn
 Betroudt/gehoept dach ende nacht/
 Mijn toeuclaet was hy alleyn.
 Van den dageraet tot tsaumonts laet
 Moet Israhel
 Op God den heer betrouwen wel
 Want dat voerwaer is zijn beuel.

Want by den heer tot alder stont
 Barmherticheyt is sonder ent.
 En zijn verlossing maect gesont
 Die altijt by hem is ontrent.
 End oock maect hy Israhel vry
 Van al zijn quaet
 Dā al zijn boosheyt en misdaet
 Verlost hy hē en comt te baet.

Het voer een sceepkē ouer rijn/het hadde geladē vrou.

M
 3

ijn hert en is verheue niet O Heer

wilt hoorē na mijn liet **M**ijn s ogen niet en rasen//

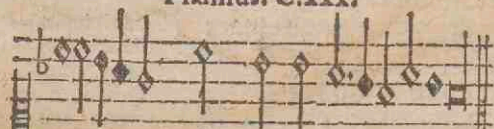
296
 Si iniquitates
 obseruaueris do
 mine, Domine
 quis sustinebit?
 Quia apud te
 propiciatio est,
 & propter legē
 tuam sustinui te
 Dñe.

Sustinuit anima
 mea in verbo es
 ius, sperauit ani
 ma mea in Dño.
 A custodia mas
 tutina vsque ad
 noctem speret
 Israël in Dño.

Quia apud Do
 minū misericors
 dia, & copiosa
 apud eum red.
 Et ipse redimet
 Israël ex omnis
 bus iniquitatib.

Psalm. C. xxx. Dñe
 nō est exal. Ra de wuse

Psalms. C. xxx.

Domine non est
exaltatum cor
meum, neque,

ra sen Recht waer ick op geblasen.
Ick niet en ginck in dingen swaer
In wonderlÿcheyden/dat is claer/
Meer dan ick conde gronden//gronden
En heb ick onderwonden.

Neg ambulau
in magnis, neg
in mirabilibus
super me.

Ist dat ick niet en geuoelde cleyn
Al van my seluen (dat is pleyn)
Maer heb myn siel verheuen//heuen
Ben ick gelÿck gebleuen.

Si non humili-
ter sentiebā, sed
exaltaui animā
meam.

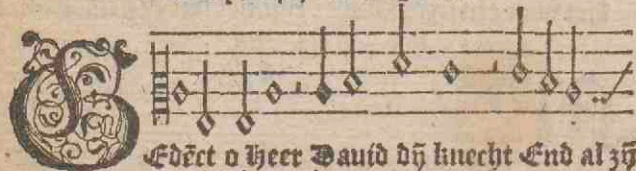
Ghelÿck een kint dat is gespeent
En nochtans op zÿn moeder leent/
Soe is myn siel geuaren//uaren
O heer wilt my bewaren.

Sicut ablactat⁹
est super matre
sua, ita retribu-
tio in anima.

Betrouwen/hopen sonder ent
Moet Israhel seer diligent
Van nu tot allen tÿden/tÿden
Moet hy in God verblÿden.

Speret Israël in
Domino ex hoc
nunc & vsque in
saeculum.

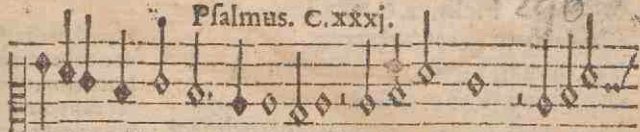
CDen. C. xxxj. psalm. Memento Domine Dauid. Een
liedt inden hoogen. Rae die wÿse/ Comt doot
tot my/rascht ouden ganck.

Edect o heer Dauid dÿ knecht End al zÿ

lÿdsacheydē. Vt heeft geswozē dē heer oꝛpecht Dÿs

loestē willen verbreydē Tot Jacobs Got/dz is het

slot En heeft willē beschey

den.

Ist dat ick gae in myne tent
 En climme op mijn slaepstede
 Ist dat ick slaep mijn oogen toe sent/
 En mijn wijbraywen mede
 Tot dat ick pladt vinde Jacobs stadt
 Geds Jacobs huys met vrede.

Si introiero in
 tabernaculū do
 mus meae.

Si dederō som
 nū oculis meis.
 Et requiem tern
 poribus meis do
 nec inueniam.

Wij hoorde/siet/dees stadt voerwaer
 In Ephrata gepresen/
 En vonden die in velden aldaer
 Daer boomen waren geresen.
 Wij sullē in zyn huys gaē sonder confuys
 Daert goet is in te wesen.

Ecce audiuimus
 eam in Ephrata,
 inuenimus eam
 in campis siluae.

Introibimus in
 tabernaculum.

Wij sullen daer aenbidden dan
 Den heere God aen cleuen.
 Al opter stede (wo hoort dit an)
 Al daer zyn voeten bleuen.
 O heer op staet/v huys in gaet
 Sny end v arch verheuen.

Adorabimus in
 loco vbi stete
 runt pedes eius.
 Exurge Dñe in
 requiem tuam,
 tu & arca sancti
 ficationis tuae.

Iusticy laet v priesters sijn
 Nentrecken nieu geboren.
 O heyligen vrolick en bly laet zyn
 Om David v vercozen.
 Ons niet ontrect noch Christum bedect
 Sijn aensicht brenge te voren.

Sacerdotes tui
 induantur iustis
 tiam, & sancti
 tui exultent.

Propter David
 seruū tuum, non
 auertas faciem
 Christi tui.

God David swoger die waerheyt reyn. Iurauit Dñs Da

Psalmus. C. xxxij.

En sal hem niet frustreeren.
 Ick sal dan laten v vrucht certeyn
 Op uwen stoel regneren
 Houden sij mijn woort v kindzen/hoort
 Dat ick haer nu sal leren.

Op uwen stoel v kinder altijt
 Hier sitten en becliuuen.
 Want God heeft Syon gebenedijt
 Vercozen in te bliuuen.
 Dit is mijn rust/eewich mijn lust
 Dees plaets woudick my toe scriuuen.

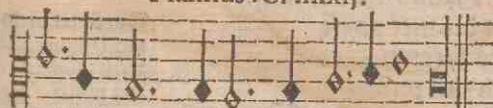
Sijn weduwe sal ick seer wel
 Helpen gebenedijen/
 End ick versaden haer armen sel/
 Haer priesters by my vlijen.
 Men trecken haer salicheyt claer/
 Sijn hepligen seer verbljen.

Ick dauids hoozn sal brengen by/
 Minen Christo een lanteerne:
 En sal beschamen al zijn party
 Dat sal ick doen soe geerne.
 Mijn heylicheyt op hem geleyt
 Sal blincken als een steerne.

David veritatē
 & non frustra
 bitur cum.
 Si custodierint
 filij tui testamen
 tum meum.
 Et filij eorū vscj
 in sæculū sedes
 bunt super sedē.
 Quoniā elegit
 Dñs Syon.
 Hęc requies mea
 in sęculum sęculi
 hic habitabo.
 Viduam eius be
 nedicens bene
 dicam, pauperes
 eius saturabo.
 Sacerdotes eius
 induam salutarī
 & sancti eius.
 Illuc producam
 cornu David, pa
 rraui lucernam.
 Inimicos eius
 induam confu
 sione, sup ipsum
 aut effloresbit.

Den. C. xxxij. psalm. Ecce q̄ bonū. Ra een dansliedē
 Ic quā aldaer ic weet wel waer met heymelijc gestalle.

M V siet hoe goet/met vruechden soet Samue
 gelijk be namen Iss/daer die broeders met accoozt/soe

Ecce quā̄m bonum & iocundum habitare fratres in vnū.

dat behoort End:achtich hier versamē.

Gelijck voerwaert als oly claer
Al op dat hooft geschoncken
Die Aaron viel in sinen baert
End ongespaert
Is op zyn cleer gesoncken.

Sicut vnguentū in capite, quod descēdit in barbam, barbā Aaron.

Den oly seer viel op zyn cleer
Beneden tot in zyn zomen
Gelick den dau van Hermon sijn
In sulcken schijn
In Syon plach te comen.

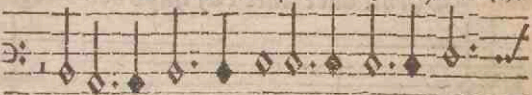
Quod descēdit in oram vestimenti eius, sicut ros Hermon qui descēdit in montem Syon.

Want God aldaer beual eenpaer
Sijn gracy ons te geuen
Daer toe zyn benedixi reyn
Ous al gemeyn
En ooc eē ewich leuē.

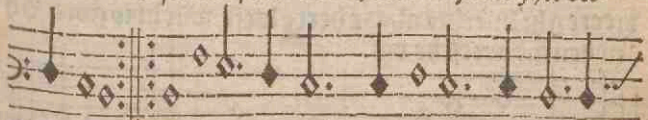
Quā̄ illic mandauit Dñs benedictionē, & vitā vscq; in saculū.

Psal. C. xxxij. Na eē danstie
hē/hoe soudic vnecht bedrij.

W

siet en soect den heere Ghi die zyn die

naers sijt Ghi al le geeft hem eere En hem ge

Ecce nunc benedicite dominū, omnes serui domini.

bene dñt En hem ge be nedñt.

Psalmus. C. xxxiiij.

Ghi alle die met payse
Int huys des heeren staet
En woont in zyn pallayse
En metten heer om gaet. **En metten.**

U handen laet doch rissen
Al in die heylige ste
Hi nacht so wilt hem pryfen
Gebenedyen me. Gebenedyen me.

God geef in al u saken
Geluck/soe ghi begeerd
Wt Syon:hy wou maken
Den hemel en eerdt. Den hemel en eerdt.

Qui stans in do-
mo Domini, in
atrijs domus
Dei nostri.

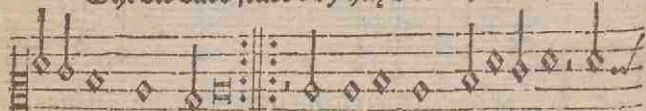
In noctibus ex-
tollite manus ve-
stras in sancta,
& benedicite
Dominum.

Benedicat te
Dñs ex Syon, &
fecit caelum &
terram.

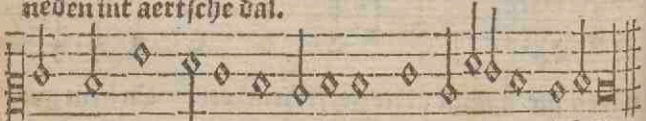
De. C. xxxiiij. psalm. Laudate nomē Dñi. Na de wise
Het quā eē ruckerē wt bosschayē. Alleluya. Loest God.

Ult dāchē/louē gods naē vol eerē **Pryst dē**
Ghi die daer staet i dz huys des heere hier be-

heere ghi knechtē al/ **Dē** heere loest/wāt hi is goet. **Sū**
neden int aertsche dal.

naem met sange wilt exalterē **Wāt** die is met allē soet.

Wāt God heeft Jacob hē wtuercozē
Israhel tot zyn besit.

Quonā Jacob
elegit sibi Dñs,
Isracl in posses-
sionem sibi.

Want ick bekende al doort aenhozen

Ick heb altyt geweten dit

Hoe dat dit heer is groot alleen/

Quia ego cog-
noui quod ma-

En allen goden gaet ver te voren.

Bouen hem en is anders geen.

Al dat hi wilde men sach hem maken

Inden hemel end inder eerde

En inder zee schiep hi vzeemde saken

In die diepten/nae zijn begeerde.

Die wolcken vander aerden hy siept.

Den blivem laet hi tot regen naken/

Alst belieft zijn malestept.

Die winden leyde hi al wt haer steden

Hy laetse waepen inder lucht.

Hy heeft geslagen end doech bestreden

In Egypten die eerste vrucht.

Soe van den mensch al tot dat beest

In v Egypten veel wonder zeden

Heeft hy gesonden doer zijn tempeest.

En ouer Pharao met zijn genooten

Hi veel heydens geslagen heeft.

Weelstercke Princen const hi verstootten

Og en Seon/dat daer aen cleeft:

Met die rijken van Chanaan.

Endie van Israhel liet hy looten

Al haer landen/vrou ende man.

Wten naem o Heer sal ewich bliuen.

W gehuegen van deen geslacht

Al tot dat ander sal wel beclimen.

Want die Heer met grooter cracht

Sijn volck hi hier rechten sel.

End oock zijn knechten met pays geruē

En hem laten versoenen wel.

Ver heydēs beeldē met groter schaden

Niet dan gout ende siluer zijn

Niet dan een maetsel van mensche handē

Ogen hebben sij sonder schijn.

End eenen mont maer stom altoos.

gnus est Dominus.

Omnia quęcunq;
que voluit Dñs
fecit, in cęlo &
in terra, in mari
& in omnib.

Educens nubes
ab extremo tera-
rę, fulgura in
pluuiam fecit.

Qui producit
ventos de the-
sauris suis, qui
percussit primę
genita Aęgypti,
ab homine.

Et immisit sig-
na & prodigia,
in medio tui.

In Pharaonem
& in omnes.

Qui percussit
gentes multas.

Seon regem A-
morreorum.

Et dedit terram
eorum heredita-
tem Israēl.

Domine nomen
tuum in ęternũ,

Dñe memoriale
tuum in gener.

Quia iudicabit
Dominus popu-
lum suum, & in
seruis suis.

Simulachra gen-
tium argentum
& aurum.

Os habent & nō
loquentur.

Aures habēt &

Psalmus. C. xxxv.

Sij hebben dozen als dooue wanden.
In haer mont en is geest noch voos.

Al diese maken en haer betrouwen
Moeten zijn gelijck als sij.

Ghi huys van Israel wilt onthouwen
God te louen met herten blij.

Gebenedijt ghi Aarons huys
Den heere: dat en sal v niet rouwen
Noch hier brengen in confusys.

Ghi huys van Leui gebenedijen
Wilt den heere groot ende cleyn.

Die God condt vreesen tot allen tijen
Wilt hem louen met herten reyn.

Wt Syon (hoozt nae dese stem)
Sy God ghepresen aen allen sijen

Die daer woont in hierusalem.

nō audient neq;
enim est spiritus
in ore ipsorum.

Similes illis fiāt
qui faciūt ea, &
omnes qui consi-
dunt in eis.

Domus Israēl
benedicite Dño,
domus Aarō be-
nedicite Dño.

Domus Leui be-
nedicite Dño,
qui timetis Dos
minū bened.

Benedictus Dñs
ex Syon, qui ha-
bitat in Hieru.

De. C. xxxv. psalm

Confitemini Dño. Na de wijse van eē danstieckē. Vynke
sou backē/mijn heer sou kneen. Int walsch. Ve berg gier
g la bergiere/sont a lumbze Dñg buysson. Loest God.

Wilt doch belijde met melodijen Den heer/

wāt hy is alsoe goet. En God der godē tallē tijē Danct

en loest in uwen moet. Gewich zijn genade sal dueren
Gewich en tot allen vzen

En zijn goetheyt niet vergaen.
 Gewich sal sy bliuen staen.
 Wilt doch eeren den heer der heeren
 End hem belijden dach en nacht.
 Hy die alleen hier can hanteeren
 Wonder dingen doer zijn cracht.
 Gewich zijn genade sal dueren
 En zijn goetheyt niet vergaen
 Gewich en tot allen vzen
 Gewich salse bliuen staen
 Wilt hem louen die hemelsche houen
 Die const hi maken met verstant.
 Daertrinch op dat water bouen
 Heeft hy hier vast geplant.
 Gewich zijn genade sal dueren. &c.
 Groot lichten wilde hy stichten
 Doer den dach die Sonne claer.
 Die Maen en sterren tot gesichten
 Doer den nacht: dits ymmers waer.
 Gewich zijn genade sal dueren. &c.
 Die eerste geboren wou hy verstozen
 Als hy Egypten heeft geplaecht.
 Van daer hy bracht zijn wtuercozen
 Israhel seer onuersaecht.
 Gewich zijn genade sal dueren. &c.
 Sijn mogende hant maecte hi behant
 Aldaer hy deylde die roode ze
 En bracht so Israhel wt dat lant.
 Daer me hy Pharo tonder de.
 Gewich zijn genade sal dueren. &c.
 Die den sinen doer die woestinen

Confitemini
 Dño quoniã bo
 nus, quoniam in
 sæculum mise.
 Confitemini
 Deo Deorũ, qm̃
 in sæculum.
 Confitemini
 Dño Domino-
 rum, quoniam.
 Quia fecit mi-
 bilia magna so-
 lus, quoniam.

Qui fecit coelos
 in intellectu.
 Qui firmavit
 terram super as-
 quas, qm̃.
 Qui fecit lumis
 naria magna.
 Solem in pote-
 statem diei, qm̃.
 Lunã & stellas
 in potestate nos-
 ctis, quoniam.
 Qui percussit Æ-
 gyptũ cũ primo
 genitis eorũ.
 Qui eduxit Isra-
 el de medio eor-
 rum, qm̃.
 In manu potẽti
 & brachio ex-
 celfo, qm̃.
 Qui dimisit ma-
 re rubrum in di-
 uisiones.
 Et eduxit Isr.
 Et percussit Ph.
 Qui transduxit

Psalmus. C. xxxvj.

Heyde/en die coningen groot/
Die stercke princen dede groot/
Die hi versloech al totter doot.

Gewich zyn genade sal dueren. *te.*

Seon verflagen naer zyn behagen
End Og den coninc van Basan.
Haer lant dat heeft hi op gedragen
Israhel : die dat gewan.

Gewich zyn genade sal dueren. *te.*

Daer wij saten geheel verlaten
Heeft hy van bouen aen ons gedacht.
Ende ons van alle die ons haten
Wij gemaect en thuyts gebzacht.

Gewich zyn genade sal dueren. *te.*

Wilt hem prysen die volcsc̄h can spysē
Den God des hemels dancken seer.
Den heer der heeren wilt bewysen
Glozy/lof/end alle eer.

Gewich zyn genade sal dueren. *te.*

Psalm. C. xxxvj. Na de wyse Die wachter blies aē.

Die rivieren van Babel Wij saten
met so groot gequel Als wij op Syon dachtē siet.
Wij weeden met so swaer vdziet. Ons orgelē stont

populum suum
per defertum.
Qui percussit.
Et occidit reges
fortes, qm̄.

Seon regem A-
morreorū, qm̄.
Et Og regē Ba-
san, qm̄.

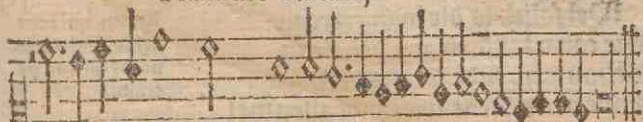
Et dedit terram
eorū hereditatē.
Hereditatem Is-
rahel seruo suo.

Qui in humilis-
tate nostra.
Et redemit nos
ab inimicis.

Qui dat escam
omni carni.

Constitemini
Deo cæli

Constitemini
Domino Dño:
rum, qm̄ in.

Wij hingen aen dat willigen
 Die ons geuangen hadden daer
 Die vracchden ons int openbaer
 Een lied: si hebben daer begeerd
 Van Spon alder eeren weerd.
 Wij bidden v al
 Dat wilt singen ons te geual.
 Hoe sullen wij Gods liedt playfant
 Singen hier in dit vzeemde lant:
 Hierusalem ist dat ich v
 Sal eenichsins vergeten nu:
 Mijn rechter hant schoon
 Blifst dan vergeten sonder toon.
 Mijn tonge die moet cleuen an
 Mijn wangen/yff dat ick niet en can
 Op v gedencken vzoech en laet:
 Yff dat ghi niet bouen die maet
 Hierusalem sijn
 Het beghinsel mûnder vzeucht sult zijn
 O heer aen Edoms kindren gedenct
 Hierusalem wanneer ghi crenct.
 Si spraken/siet dat ghi haer schent
 En verniet haer tot dat fundament
 Dit bidden si heer
 Hoe datmen ons sal plagen seer.
 Ghi Babiloonsche dochter boos/
 Ellendich/ende quaect altoos/
 Wel salich is hy tot alder tîe
 Die can vergelden uwen spijt:
 En toonen v leedt/
 Soe ghi ons arm geuangen deedt.

hout.

Quia illic inter
 rogauerunt nos
 qui captiuos.
 Et qui abduxer
 runt nos, hym
 num cantate no
 bis de canticis.
 Quomodo can
 tabimus canticū
 Domini.
 Si oblitus fuero
 tui Hierusalem,
 obliuioni detur
 dextera tua.

Adhaereat lins
 gua mea faucib.
 meis si non me
 minero tui.

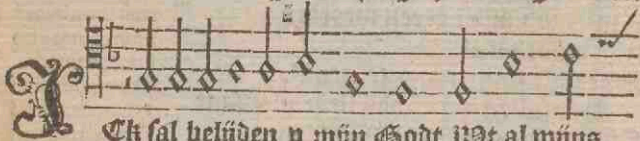
Si non propos
 fuero tui Hieru
 salē, ī principio
 latitiae meae.

Memor esto do
 mine filiorū Es
 dom, in die.
 Qui dicunt, ex
 inanite exinanī
 te, vsque ad fun
 damentū in ea.
 Filia babilonis
 misera, beatus
 qui retribuet tī
 bi retributionē
 tuam, quam res
 tribuisti nobis.

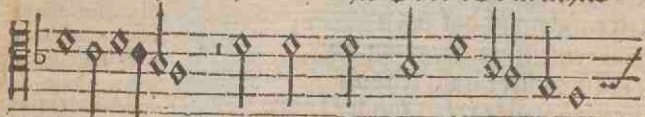
Wel salich is die man certeyn
 Die can v kindzen aen den steyn
 Behouwen/ende straffen sel/
 Ende vergeldent haer met allen wel
 Doer v dangier
 Dat ghi ons hebt bewesen hier.

Beatus qui tene
 bit & allidet par
 uulos suos ad pe
 tram.

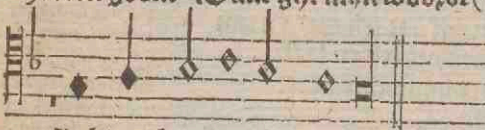
Psalm. C. xxxvij. Confitebor tibi Dñe. Nae die wijse
 Die mi eens te dzinckē gaue ic songe hem een goet lier.

Ik sal belijden v mijn Godt wt al mijns

herten gront Want ghi mijn woordē (sonder spodt)

Confitebor tibi
 Dñe in toto cor
 de meo, quoniā
 audisti oīa ver
 ba oris mei.

Hebt verhoort tot alder stont.

End ick sal louen v met sancck
 In der engelen claer aenschijn
 Dwen naem prisen mijn leuen lancck.
 Sidde in utwen tempel sijn.

In conspectu an
 gelorū psallam
 tibi, adorabo ad
 templum sanctū
 tuum.

Van v bermherticheyt seer goet
 D waerheyt seer bequaem
 Ghi hebt verheuen metter spoet
 Dwen heyligen grooten naem.

Super misericor
 dia tua & veri
 tate tua, quoniā
 magnificasti su
 per omne no.

Wanneer ick v sal roepen aen
 Op sulcken dach my hoort.
 Ghi sult mijn siel met cracht beuaen/
 Ende maken seer consoort.

In quacunq; die
 inuocauero te,
 exaudi me, mul
 tiplicabis in aīa
 mea virtutem.

W moeten hier belijden heer
 Die coningen opter eerde
W woorden vol alder eer
 hebben sijn gehoort begeerd.
 Laet haer in Gods wegen fier
 Singen ende maken vzeucht.
 Groot is zyn heerlycheyt al hier
 Ende vol van alder duecht.

Want God verheuen is seer hooch.
 Dat cleyn is / hi bespiedt.
 Van verre / dat hooch is / met zyn ooch
 Hy bekendt en claer aensiedt.

Isst dat ick hier in lyden swaer
 In druck sal moeten gaen /
 Sult ghi my dan myn lieue vaer
 Troost en leuen doen ontsaen.

Al op den thooze van myn vñant
 Hebt ghi v hant gestrect
 End hebt met dijnre rechter hant
 My gesalicht heel perfect.

Doer mi sal God vergelden siet:
 Gewich duert dijn goetheyt.
 Het maecksel wilt versmaden niet
 Van uwen handen hie r bereyt.

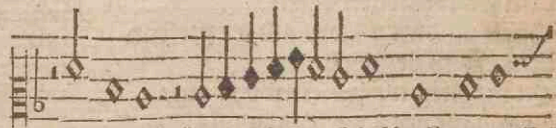
Cōfiteantur tibi
 bi Domine oēs
 reges terrę, quia
 audierūt omnia
 verba oris tui.
 Et cantēt in vijs
 Dñi, quoniā ma
 gna est gloria
 Domini.

Quoniam excel
 sus Dominus &
 humiliare spicit,
 & alta à longē
 cognoscit.
 Si ambulauero
 in medio tribu
 lationis, viuifi
 cabis me.

Et super iram
 inimicorū meo
 rum extendisti
 manum tuam.

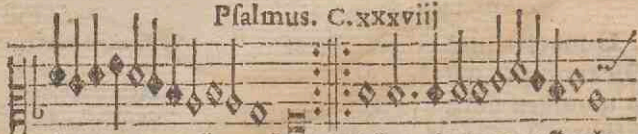
Dñs retribuet
 pro me, Domi
 ne misericordia
 tua in sæculum,
 opera manū.

Den. C. xxviii. psal. Domine probasti me. Die wijse
 Och scheyden du brenghes mi smerte du makes
 mijn herte gans truerentlyck.

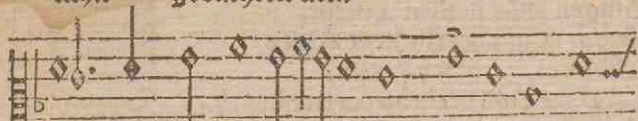

Dersocht en bekent hebt ghi My heer / mi
 Te voren verfont ghy vry En saecht al

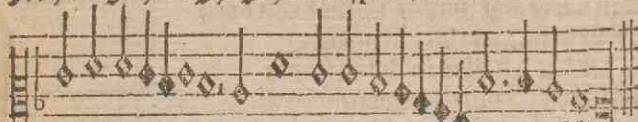
Psalmus. C. xxxviii

sieten mijn opstaen. Mijn paden/ en erfdeele
gedachten aen.

Mijn wegē hebt ghi geheel bespiet Niet eē woert dat

ich que le Ghi wetet te va ren eert geschiet.

Stet heere ghi hebt bekant
Al dat van oudts voerleden is/
En dat nu is voer die hant/
Is v altijt bekent gewis.
Ghi hebt my oock willen maken
En stellen op my dñn hant o heer.
D roust is vzeemt te smaken.
Ick en canse begripen nemmermeer.

Waer sal ick voer dinen geest
Gaer: of vlyen voer dñn aensicht:
Elin ick int hemels forseest
Ghi sijt o heer aldaer gesticht.
Wil ick ter hellen dalen
Oock vndick v heer aldaer present.
Wil ick mi veyzen halen
En woonen ter zee al op dat ent/
D hant my daer leyden sal.
D rechter hant my daer vast behout.
Ick sprack/my sal bi geual

Ecce dñe tu cog
nouisti oia no
uissima & anti
qua, tu formasti
me, & posuisti
super me manū
tuam.

Mirabilis facta
est scientia tua
ex me.

Quo ibo à spiri
tu tuo? & quo à
facie tua fugiā?
Si ascendero in
caeli tu illic es,
si descendero in
infernū, ades.

Si sumplero pē
nas meas dilu
culo, & habita
uero in extrem.
Etenim illic ma
nus tua deducet
me, & tenebit.

Die duysternis verreden stout.
 En my die nacht sal wesen
 Een licht tot minen lust voerwaer
 Een duysternis mides desen
 Verdonckert v schijnfel claer.

Die nacht licht recht als den dach/
 Haer duysternis is dlicht gelijck.
 Mij nieren sonder verdach
 Besaede ghi heer van hemelrijck.
 End hebt my oock ontfangen
 Al van mijns moeders buyck certeyn
 Ick sal v met mijn sangen
 Beliden in dit aerstche pleyn.

Ozeeslijck heer verhooght ghi zijt.
 O werken vol van wonder zyn.
 Mij siel dat altijt belijt
 End dat bekent met blijden schijn.
 End v is onuerholen
 Al mijn gebeent van v gestelt
 Al mijn wesen gescholen
 Was in end metter eerd verselt.

Dijn oogen my sagen siet
 Als ick noch was gans onperfect.
 Gescreuen met groeter vliet
 Sullen zyn in dijn boeck correct
 Die dagen eer sij quamen.
 Dijn vrienden die zyn van my gecert
 Haer heerlijcheyt bi namen
 Is seer van my gecanforteert.

End als ick sal tellen dees
 Sijn sij vermenicht als dat zant.
 En daer om als ick verrees
 Ben ick noch heer bi v geplant.
 Ist dat ghi God met hoopen
 Slaet doot die boose sondars al

Et dixi, forsitan
 tenebrae concul-
 cabunt me, &
 nox.

Quia tenebrae
 obscurabuntur,
 Et nox sicut die-
 es illuminabit,
 sicut tenebrae e-
 ius ita & lumē.

Quia tu posse-
 disti renes meos
 suscepisti me de
 utero matris
 meae, confitebor
 tibi.

Quia terribili-
 ter magnificat⁹
 es, mirabilia o-
 pera tua, & aīa
 mea cognoscer.

Non est occul-
 tatum os meum
 a te quod fecisti
 in occulto, &
 substantia,
 Imperfecti me
 viderant oculi
 tui, & in libro
 tuo omnes scri-
 bentur, dies for-
 mabuntur.

Mihi aut nimis
 honorificati sūt
 amici tui Deus,
 nimis confort.

Dinumerabo
 eos, & super are-
 nam multiplica-
 bunt: exsurrexi,
 & adhuc sum.

Si occideris De⁹
 peccatores, viri

Psalmus. C. xxix.

Wilt ver van my doch loopen
 Ghy bloedige mannen in dit dal.

Ghy spreekt met gedachten quaet
 Met ijdelheyt laetse nemen in
 Haer steden/die hadden haet
 Op v/ick haer oock hatich bin.
 Het heeft my seer verdzoten
 Al van v vyanden boos en fel
 Volmaecten haet sij genoten
 Van my als vjanden rebel.

Proeft my heer/en weet mijn gront
 Vraecht my/bekendt mijn paden hier.
 Siet oft ick een boosen vont
 Oft ick een quaden wech passier.
 Wilt ghi my heere leyden
 In eenen wech die ewich duert
 En wilt niet van my scheyden
 My in een ewich leuen vuert.

sanguinum des-
 clinate à me.

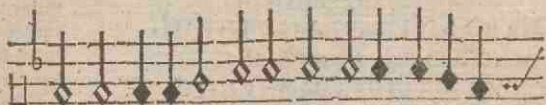
Quia dicitis in
 cogitatione, ac-
 cipiant in vani-
 tate ciuitates.

Nonne qui ode-
 runt te Domine
 oderam, & super
 inimicos tuos
 tabescebam.

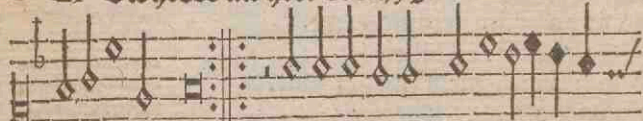
Perfecto odio
 oderam illos, ini-
 mici facti sunt.
 Proba me Deus
 & scito cor meū,
 interroga me, &
 cognosce semi-
 tas meas.

Et vide si via ini-
 quitatis in me
 est, & deduc me
 in via æterna.

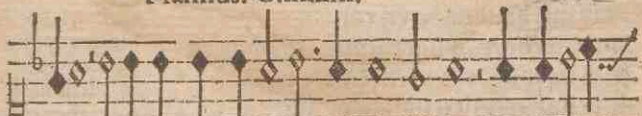
Psalm. C. xxxix. Eripe me domine ab homine malo,
 Rae de wise Princesselÿck lief wij moeten scheyden
 ick en weet niet waer ick henen sal.

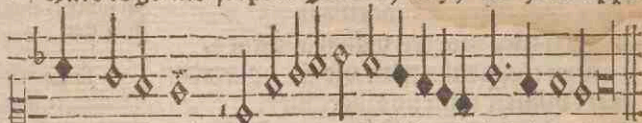
Attrect mi o heere vā den quadē Verloft my
 Die hebbē int hert booslyz geladen En die niet

Wādē mā seer boos. Niet dā vā ozloeg luyt hatē voos
 anders denckē altoos.

Haer tōgē als serpētē gewet hier zū En haer lippē

(wilt hoꝛē mī) Daer ond n̄ en schuyt dā clær fenj.

Heer mijn God wilt my bewaren
 Al van des sondaers felle hant
 Onttreck my der booser menschen scharē
 O lieue Heere doer v bistant.
 Sij dachten dat ick mocht zjn verplant.
 Alle mine gangen te brengen te gront
 Sij begheerden tot alder stont.
 Sij bozgdē voer mi eē strick een lose vont.

Custodi me Do
 mine de manu
 peccatoris, & ab
 hominibus ini-
 quis eripe me.

Qui cogitau-
 erunt supplantare
 gressus meos,
 abconderūt su-
 perbi laqueum
 mihi.

En zeelen die boose voer my spreypden
 In mynen wech seet heymelick/
 Dat sij my daer inne mochten leyden
 En vangen my in haren strick.
 Met vast betrouwen gesproken heb ick
 Tot minen heer/ Ghi zijt certeyn
 Mijn God in dit aertsche pleyen.
 Verhoort mī stem/mī kermē al gemeyn.

Et funes exten-
 derūt in laqueū
 iuxta iter scan-
 dalum posuerūt
 mihi.

Dixi Dño Deus
 meus es tu, ex-
 audi Dñe vocē.

O Heere mijn God ghi zijt gepresen
 Die cracht van mīnder salicheyt.
 Ghi hebt mīn hoost bedect/ genesen/
 Wanneer my was een strjdt bereyt.
 En leuert mi niet (oft twaer my leyt)
 Mae der sondaers wil/ haer gedachten zū
 Ick bid v/ my niet en verlaet (quaet.
 Dat sij haer niet en oheffē bouē de maet.
 Het hoost van haren ommegangen

Dñe Dñe virtus
 salutis meae, ob-
 umbrasti super
 caput meum in
 die belli.

Non tradas me
 Dñe à desiderio
 meo peccatori
 cogitauerūt cō.

Caput circuit

Psalmus. C.xl.

Die my beuangen en comen voer
Den aerbeyt in haer lippen ghangen
Sal haer bedecken met laboer.
Die hoken sullen vallen op hoer
Ende sulse werpen int vier aldaer.
In allendicheyt sij voertwaer
Sullen hier moeten vallen alle gaer.

En clappende man die sal op aerden
heel bliuen ongeuoordert hier.
Den ongerechtigen sullen acmeerden
Veel quaden/totter doot toe schier.
Ich weet en bekenne Gods manier
Dat hy met recht sal den armē voersaen:
En die wrake voer haer ontsaen.
Haer saeck sal hi ter herten laten gaen.

Nochtans die goede sullen behyden
V naem o heer seer excellent.
V pryfen en dancken tot allen tyden.
En die oprechtige sonder ent
Sullen bliuen heer bi v ontrent
Woonen: ende zyn alsoe gesticht/
Om te schouwen v godlyck licht.
End sullen woonen bi v claer aensicht.

Den. C.xl. psalm. Dñe clamaui ad te, exaudi me. Naer
die wyse. Rachelen ghi zyt soe schoonen pzeel.

Ik heb geroepē tot v o heer Verhoort doch
mijn vlangen End op mijn stem wilt lettē seer Mij

eorum, labor sa-
bionum ipsorū
operiet eos.

Cadent super
eos carbones, in
ignem densies,
in miserijs non
subsistet.

Vir linguosus
nō dirigetur in
terra, vitum in-
iustum mala ca-
piēt in interitu.

Cognoui quia
faciet Dominus
vindictam paus-
perum.

Veruntamē iusti
constebūt no-
mini tuo, & ha-
bitabunt recti
cum vultu tuo.

214
 Dñe clamaui ad
 te, exaudi me,
 intende voci
 meæ cum cla-
 mauero ad te.
 Dirigatur ora-
 tio mea sicut in-
 censum in con-
 spectu tuo, ele-
 uatio manuum.

Mijn gebet laet zyn als eenen roock
 Voer v aensichte gepresen/
 Mijn handen als een offer oock
 Dat esauonts wort bewesen.

Pone Domine
 custodiam ori
 meo, & ostium
 circumstantiæ la.

En slot minen mont wilt stellen voer
 O heere hoock verheuen
 End sluyt mijn lippen met een doer
 Konts om minen mont beneuen.

Nō declines cor
 meum in verba
 maliciæ, ad ex-
 cutandas excu-
 sationes in pec.

En wilt mijn herte neygen niet
 Tot woorden ongebonden
 Dat ich sou excuseren iet
 My seluen in mijn sonden.

Cum hominib.
 operantibus ini-
 quitatem, & nō
 cōmunicabo cū
 electis eorum.

Met sulcken menschen omme gaen
 Die boosheyt doen en prisen:
 Dien sal geen deel met haer ontsaen.
 Geen roof van haerder spysen.

Corripiet me
 iustus in miseri-
 cordia, & incre-
 pabit me, oleum
 aut peccatoris.

Die goede doer barmherticheyt
 Die sal my corregeren.
 Der sondaers oly vet bereyt
 En sal mijn hoofte niet saeren.

Quoniā adhuc
 & oratio mea in
 beneplacitis cor-
 rē, absorpti sūt.

Want mijn gebet en woorden sijn
 Staen noch in haer behagen.
 By eenen steen verflonden zyn
 Haer rechters heel verflagen.

Audient verba
 mea quoniā pos-
 tuerūt, sicut cras-
 situdo terræ eru-
 pra est.

Mijn woorden sullen hoozen sijn
 Seer lieffelijck gesproken
 Die dichte vander aerden vry
 Als die op is gebroken.

Dissipata sunt
 ossa nostra secus
 infernum, quia

Ons beenen sachmen byder hel
 Vernielen en verstooren.

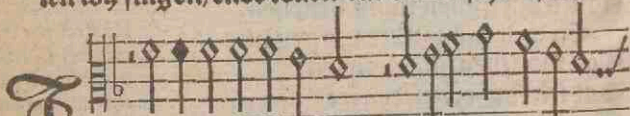
Psalms. C. xli.

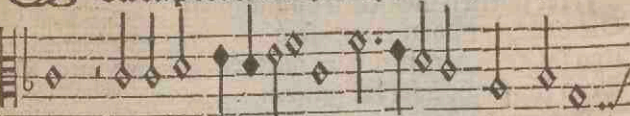
Mijn hoep/mijn oogen/op u suel
 Ich stelde heer vercozen.

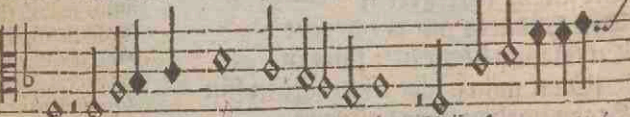
Mijn siel o heer niet en vernielt.
 Bewaert my van die stricken
 Der scharen die boosheit behielt
 Dat sy my niet en verclicken.

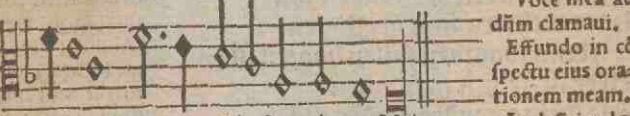
Die sondaers in haer eygen val
 Laet selue comen tonder:
 Tot dat ick voerby passeren sal
 Ter werelt hier bysonder.

Psalm. C. xli. Voce mea ad. De wise Met lusten wil-
 len wy singen/ende louen dat Roomsche rijk.

 Ik riep tot minē heere Met mynder stemmē

 claer End ic met allen seer heb gebedē mijn heer voer

 waer. Ic mi gebet voer hē wt giet Mijn druc en mi-

 nen seere Vē vertel ic soot is Geschiet.

Als mynen geest beladen
 Met druc was seer beuaen/
 Ghi kende al mijn paden

ad te Dñe, Dñe
 oculi mei, in te
 speravi.

Nō auferas ani-
 mam meā, custo-
 di me à laqueo
 quem statuerūt
 mihi, & à scan-
 dalis operantiā
 iniquitatem.

Cadent in retia
 culo eius pecca-
 tores, singular.

Voce mea ad
 dñm clamaui.

Effundo in cō
 spectu eius ora-
 tionem meam.

In deficiendo
 ex me spiritum
 meum, & tu cog-
 nouisti semitas.

In den wech die ick moest gaen
Die opgeblasen my eenen strick
Om my daer me te verraden
Stelden sijn seer heymelick.

Als ick begonst te mercken
End sach ter rechter sy
Oft my moecht yemant stercken
Niemant en was die kende my.
Mijn vlucht was my benomen heel
Mijn siel wt desen percken
Niemant sach ick soecken veel.

Ich riep sonder ophouwen
En sprack tot o mijn Godt/
Mijn hoep en mijn betrouwen
Sijt ghy ende mijn beste lodt.
Int lant des leuens den hemel soet
Mijn kercken wilt aenschouwen/
Seer verflagen is minen moet.

O heer wilt my beurdhen
Van mijn veruolgers sel
Gewaert my tallen tijden
Want sijn op my vallen snel
En willen met cracht comen aen
O heer aen allen syden/
Daer om wilt my hier bystaen.

Mijn siele wilt wt leyden
Wt desen kercker quaet/
Om dinen naem te verbeyden
En te louen o maestaet.
Die goeden alhier met grooter vruecht
Bewachten en verbeyden
Dat ghyt my vergelden muercht.

C. xlj. psalm Davids. Domine exaudi orationē
meam. dyen hy maecte als hem Absolon veruolchde.
Na die wyse/ Ach mach wel clagen mynen noot.

In via hac quae
ambulabā, abs-
conderunt sus-
perbi laqueum
mihi.

Considerabam
ad dexteram, &
videbam, & non
erat qui.

Perijt fuga a me
& non est qui re-
quirat animam
meam.

Clamaui ad te
Domine, dixi tu
es spes mea, por-
tio mea in terra
viuentium.

Intende ad des-
precationē meā,
quia humiliatus
sum nimis.

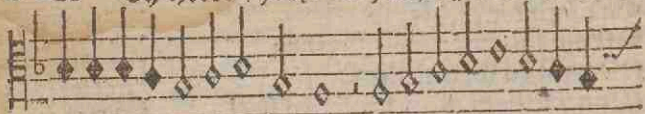
Libera me a per-
sequentibus me
quia confortati
sunt super me.

Educ de carcere
animam meam
ad confitendum
nomini tuo, me
expectant iusti
donec retribuas
mihi.

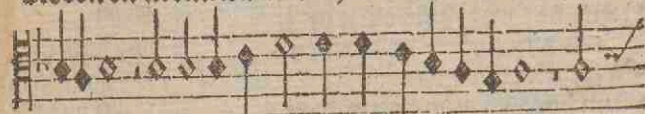
Psalms. C. xlij.

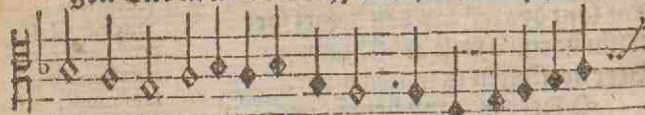
Gheere vhoort doch mijn geclach mijn

bidden en hermen alde dach. Dooze laet ontfan-

gen. End in uwe waerhz wilt hoozen my. Met

dijn gerechticheyt daer by. Daer na staet alle mijn

verlan gen.

En treedt nz int ordeel met dine knecht

Want al die daer leest/blift ongerecht

Doer v aensicht o heere,

Die vyant heeft veruolcht die siele mijn/

Mijn leuen met een soe swaren schijn

heeft hy vertreden alsoe seere.

hy stelde mi duyster in een prisoen

Gelickmen die dooden plach te doen

Mijn geest moest liden dragen

Gestoort was mijn hert en seer betreeft.

Domine exaudi
oratione meam,
auribus percipe
obsecrationem
meam.

Et nō intres in
iudicium cō sers
uo tuo, quia nō
iustificabitur.

Quia persecut^r
est inimicus ani
mam meam, hu
miliauit.

Collocauit me
in obscuris sicut
mortuos seculi,
& anxius est
super me,

End ick gedachtich ben geweest
Op die lange oude dagen.

In alle v werken was mijn gedacht
In dingen van v handen gewacht.
Tot v hief ick mijn handen.

Mijn siel is tot v / (hoort dit vroech)
Geworden gelick een lant seer droech
Daer om o heere wilt my vanden. (et

Verhoort mi doch haestelic metter spo
Mijn geest is vergaen in minen moet.
V aensicht laet niet verdwalen
Van my: dat ic niet gelick en worde
Den menschen hier metter doot begorde
Die ter aerden neder dalen.

Vaet my v barmherticheyt hoozen nu
Vroech smorgens: mijn hoep die staet op v
Een wech my in dit leuen
Wilt wisen/en maken my bekent
Oyen ick mach gaen/heer excellent.
Mijn siel heb ic tot v geheuen.

Trect mi vā mijn vyanden sel en voos
Tot v ick geuloden heb altoos.
Veert my uwen wil hier plegen.
Ghi zyt mijn God: end v goede geest
Die sal my geleyden onbeureest
In dat rechte lant ter degen.

Ghi sult dā o heere mijn God heylsae
My leuendich maken om dinen naem.
Doer v rechtuaerdicheyden.
Mijn siel sult ghi wt haer verdriet
Als tribulacy mi hier geschiet/
Seer trouwelick wt leyden.

En ghi in genade sult brengen te val
Mijn vyanden vernielen/verdrucken al.
Al die mijn siel verstozen.

Memor sui dies
rum antiquorū.

Meditatus sum
in omnibus ope
ribus tuis.

Expandi manus
meas ad te, anis
ma mea sicut ter
ra sine aqua.

Velociter exau
di me Domine,
defecit spiritus.

Non auertas fa
ciem tuam a me
& similis ero des
cendentibus.

Audita in fac mi
hi mane miseri
cordiam tuam,
quia in te sper.

Notam fac mihi
viam in qua am
bulem, quia ad
te leuavi animā.

Eripe me de ini
micis meis.
Dñe ad te con
fugi, doce me.

Spiritus tuus
bonus deducet
me in terram.

Propter nomen
rum Domine
uiuificabis me
iniquitate tua.

Educes de tribu
latione animam
meam, & in mis
ericordia tua.

Et perdes ome
nes qui tribulāt
animam meam.

Psalmus. C. xliij.

Sult ghi verpletten groot ende cleyn.
En haer bederven al gemeyn.

ego seruus tuus
sum.

Ich ben v dienaar wtuercozen. **Den. C. xliij. psalm.**
Doē Dauid tegē Goliath streedt. Benedictus Dñs Deus.

Na de wyse. Doer liefde ben ick ter doot gewont.

M

ijn heere/ mijn God gebenedijt Moet

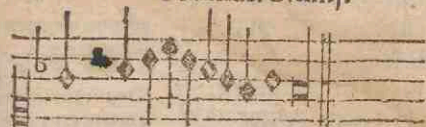
zijn alijt Met groot loijt Mij handē die leert hy

correcte strijt Mijne vingerē seer crachtich Ten ozloech

leert hy sonde respijt Mijne barmherticheyt wijt

Die my verblijt Mijne toevlucht is hy wijdt en sijdt

Mijne ontfangen god almachtich En mijn verlosser

waer ach tich.

End hy is mijn beschermmer soet

Mijn hoep ende moet

Die my behoet.

Mijn volck maect hy gehoorzaem/voet.

Wat is een mensch o heere?

Dat ghi v seluen metter spoet

Hem open doet

End houdt soe goet

Dat ghi dat menschelijck bloet

Wilt achten aldus seere

Bewijfen sodanigen eere?

Der ijdelheyt is die mensch voerwaet

Geworden aldaer

Gelijck. tis claer.

Sijn dagen vergaen hier alle gaet

End als een scheem verdwinen.

Buycht v oer v hemelen openbaet

Clint neder vaer

Die bergen swaer

Wilt raken: een roock sal gaen van haer.

V blixem laet doch schijnen

Ghi sultse daer mede seer pinen.

V hant van bouen neder slaet.

My metter daet

Verloft/ bystaet/

Van dwater dat hier ront om my gaet:

End van der vreemden handen.

Yaren mont sprack bouen die maet

Voerch ende laet

Ijdelheyt quaet.

Benedictus Do
min⁹ Deus meus
qui docet man⁹
meas ad preliu.

Miserizordia
mea. & refugiu.

Protector me⁹
est, & in ipso spe
raui, qui subdis
populum meum
sub me.

Domine quid
est homo, quia
innotuit ei, aut
filius hominis
quia reputas
eum.

Homo vanitatt
similis factus est,
dies eius sicut
ymbra praetero
eunt.

Domine inclina
caelos tuos,
& descende, tan
ge montes &

Fulgura choruf
cationem & dis
sipabis eos.

Emitte manum
tuam de alto, &
eripe me, & libe
ra me de aquis
multis, & de ma
nu filiorum.

Quorum os lo
cutum est vanis
sate, & dexterae

Psalmus. C. xliij.

Haer rechter hant (dees woorden vaet)
Is boos en vol van schanden.

En wilt ons daer mede niet vanden.

Ach sal v singen een nieuwe liet
Met alle vliet

End swigen niet

O God/op herpen/siet

Een herpe van rhien snaren.

Salicheyt ghi den coningen blet

hooft dit bediet.

En dat geschiet

Dat ghi David tot zyn verdriet
Verloft en wilt bewaren/

En vanden sweerde wilt sparen.

Verloft my van den kindzen hier

Dreemt van manier

Wiens mondt puytiet

Van ijdelen saken sonder bestiet

heeft alst willen spreken.

Haer rechter hant boos en onghiet

Dooch niet een sier/

Haer kindzen schier

Als ionge plantkens op wassen sier.

Haer dochteren die puycken

Schoon/bi een tempel te gelueken.

End haer tresoozen groot en cleyn

Sijn vol en pleyen.

Dreuchtbaer certyen

Sijn hier haer schapen al gemeyn.

Haer offen vet gepresen.

Haer mueren staen in haren steyn

Seer vast alleyn:

Men geen geweyn

En hooft in haren straten reyn.

Salich die zyn midts desen

eorum, dextera
iniquitatis.

Deus canticum
nouum cantabo
tibi, in psalterio
decacordo psal-
lam tibi.

Qui das salutē
regibus, qui re-
demisti David
seruum tuū, de
gladio maligno
eripe me.

Et erue me de
manu filiorum
alienorū, quorū
os locutum est
vanitatē, & dex-
tera eorum dex-
tera iniquitatis.

Quorū filij si-
cut nouellę plan-
tationes in iu-
uentute sua.

Filiae eorum cō-
positę, circum-
ornatę.

Promptuaria
eorum plena,
eructantia.
Ones eorum fō-
tesę, bones.

Non est ruina
macerię, neque
transitus, neque
clamor.

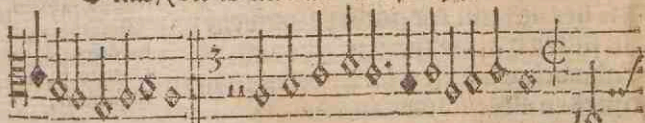
Beati dixerunt
populū cui haec
sunt, beatus po-
pulus cuius.

Wtens God onse heer wil wesen.

102. C. xliiij. psalm. Exaltabo te Deus meus rex. Na de
 wijse. De eersten vrient die ick gewan. Eē lof Davids.

Ick sal u God mij Co ninc goet verheffen/er
 u naē/(die is met al len soet) Sal ick in een

gebenedyēn
 wicheyt belyēn Ick sal u o heer op elckē dach Ghe

benedy en wat ick mach Louē u naem tot allen tyen

Die heere is groot/te louen seer.
 Sijn grootheyt sonder eynd te achteen.
 U wercken sullen louen heer
 U macht vertellen die geslachten/
 Sij sullen al van u glozy reyn/
 Van u heylicheyt spreken pleyn
 En van u wonderlycke crachten.

En sij die cracht dan sullen claer
 Spreken al van u wonder daden.
 End u grootheyt vertellen daer
 U gehuegen van uwer geuaden.
 En van u gerechticheyt certeyn
 Sullen sij spreken al gemeyn
 En vrolück wesen onbeladen.

God is barmhertich sonder ene

✠

Magnus Dñs &
 laudabilis nis-
 mis, & magnus
 dñis eius non.
 Generatio & ge-
 neratio lauda-
 bit opera tua.

Magnificentiā
 glorie sanctita-
 tis tuae loquen-
 Et virtutem tes-
 ribilitum tuorū
 dicent.

Memoriā abusi-
 dantiae suauita-
 tis tuae crusta-
 bunt, & iust.

Miseratur

End een ontbermer die can stercken/
 Vanckmoedich/ende patient/
 En seer bermhertich/ (wilt dit merken)
 Heer soet is die heere van hemelrijck
 Den menschen op aerden algelijck
 Sijn genaden bouen al zyn wercken.

Laet doch v heer beliden na
 V wercken/die ghi hier wout bouwen.
 En laet gebenedhen v
 Die heyligh zyn ter goeder trouwen.
 Sy sullen v glozy sprekē schoon
 End oock v macht/ (hoort desen toon)
 Sprekē altyt sonder ophouwen.

Dat sij v macht doen blycken siet
 Die eer van v magnificency
 Den kindzen vanden menschen hier
 V rijck duert ewich/ (hoort dees mency)
 V macht end oock v heerscappy
 Tallen geslachte sal dueren vzy.
 Groot is o heer v excellency.

Die heer is in zyn woorden trou
 Ende heyligh in al zyn saken/
 Hy can ophessen man ende vrou/
 Den geuallen can hy wel vermaken.
 Die oogen der menschen op v staen
 En niet betrouwen cleuen aen
 Ghi geeft haer spys daer sy nae haken.

Ghi heer v hant hier open doet/
 En veruult dat leuen heeft ontfangen
 Met v genaed (daert al wt vloet)
 God is rehtuaerdich in zyn gangen.
 In allen zyn wercken hy heyligh is.
 Nae by die heer is haer gewis
 Die hem aenroepen met verlangen.
 Haren wil die heer volbrengen sel

sericors Dñs pa
 tiens & multam
 misericors.

Suavis Domi
 nus vniuersis, &
 miseratiões eius
 sup oia opera.

Confiteantur ti
 bi Dñe oia ope
 ra tua, & sancti
 tui bñdicat tibi.

Gloriam regni
 tui dicent, & po
 tentiam tuam
 loquentur.

Vt notā faciant
 filijs hominū po
 tentiam tuā, glo
 riam magnific.

Regnum tuum
 regnū omnium
 seculorum, & do
 minatio tua.

Fidelis Dñs in
 omnibus verbis
 suis.

Alluat Domi
 nus omnes.

Oculi omnium
 in te sperāt Dñe
 & tu das escam
 illorum.

Aperis tu manū
 tuam, & imple
 omne animal.

Iustus Dñs in
 omnib. vñs suis,
 & sanctus in.

Prope est Dñs
 omnibus inuo
 cantib. eum.

Voluntatem tis

Al die zyn vreesse hier bewaren
 Hy haer gebet sal hoozen snel.
 Hy salse behoutwen ende sparen
 De heere die hem beminnen siet
 Wil hy bewaren van verdriet:
 Maer sal bederuen die sondaren.

Des vreesen lof en prijs mijn mont
 Sal spreken sonder my te schamen.
 End alle vleesch tot alder stont
 Moet sinen naem hier lof toe ramen.
 Dat moet doch geschieden met alle tolcht/
 Van allen menschen wyde ende zydte
 Al inder ewicheyden Amen.

mentium se fac-
 ciet, & deprecas-
 tionem eorum
 exaudiet.

Custodit Dñs
 omnes diligētes
 se, & oēs peccas-
 tores disperdet.

Laudationem
 Domini loques-
 tur os meum, &
 benedicat om-
 nis caro nomini
 sancto eius in se-
 culum, & in.

Den. C. xlv. psalm. Lauda anima mea Dñm. Rae die
 wijse loouerkens dat zyn loouerkens. Voest God.

Louen so wilt mijn siel den heer / Louen wilt
 Ick sal hē van goeder herten seer Singen / en

hē / en dāchaer zij Tallē termij / hē danckē sijn De hee
 louē met blidē schijn.

re der heere / vol al der eere Mijns sielen medecijn.
 Hopen / betrouwen en wilt doch niet
 Op princen / en menschen kindzen quaet
 Daermen geen salicheyt in en siet

Nolite cōfidere
 in principibus,
 in filiis hominū
 in quibus non.

Want sinen geest ter aerden gaet
 Dan metter daer/haer gedachten en raet
 Sal moeten versmozen en bliuen vlozen
 Want vergaenlijck is haren staet.

Salich is hy dyen Jacobs God
 Wesen een hulper wil altyt/
 Sijn hoep in den heer (dat is het slot)
 Is in sinen God gebenedijt.
 Den hemel wjndt/daertrijck subijt/
 Die zee/en riuieren/met al haer dieren/
 Hy gemaect heeft sonder respijt.

Gewich zijn waerheyt hi bewaert.
 Dyen men hier ongelijck aen doet/
 Recht ende bystant hy verclaert
 Ende can geuen spijse soet.
 Dyen den hunger gemoet/die heere goet
 Die bedructe cā vandē/en bzekē haer bādē
 Die oogen der blinden hy open doet.

Rechten soe can die heere suel
 Al die geuallen liggen daer
 Ende verninnen den goeden wel:
 Den vrenden bewaren als een vaer/
 Den weduwe voerwaer/dē weezē te gaer
 Sal hi ontfangen/met groot verlangen:
 En bzekien der sondaers wegen swaer.

Gewich soe sal regneren hoort
 God onse heere van groeter cracht.
 Gewich (al nae zijn heyligh woort)
 Dueren zijn rijck sal ende macht
 Tot allen geslacht (Dyon dit acht)
 God sal triumpheren/altijt regneren.
 Houden wilt dit in v gedacht.

Den. C. xlvj. psalm. Laudate Dñm quoniā bonus est
 Ra die wisse. Het voer een maechdelin ouer rijn sp
 hoede haers vaders lammer lijn. **Uoest God.**

Exibit spiritus
 eius & reuertetur
 in terrā suā,
 in illa die peribunt
 oēs cogi.

Beatus cuius
 Deus Jacob adiutor
 eius, spes eius in Dño
 Deo ipsius, qui fecit
 cœlum & terrā,
 mare & omnia quæ
 in eis sunt.

Qui custodit
 veritatem in sæculum,
 facit iudicium
 iniuriæ patientibus.
 Dominus soluit
 cōpeditos, Dominus
 illuminat cæcos.

Dominus erigit
 elisos, Dominus
 diligit iustos.

Dominus custodit
 aduenas, pupillum
 & viduā suscipiet,
 & vias peccatorum.

Regnabit Dñs in
 sæcula, Deus tuus
 Syon, in generatione
 & generationem.

Gheest God de heer & heerē soet Sijn lof
 te singē dat is seer goet het lof van zynē duech-
 den het lof van zynē duechde Is suuerlyc vol van
 vzechden van vzechden.

God onse heer const maken wel
 Hierusalem/hy vergaderen sel
 Die ballingen by namen
 Die ballingen by namen
 Van Israel sal hi versamen/versamen.
 God die daer can genesen sijn
 Al die daer bedruet van herten zyn
 Die hier veel lidens vinden
 Die hier veel lidens vinden
 Haer wonden can hy verbinden/verbinde
 Die can tellen die sterren al
 Al zynse seer menich int getal
 Hier bouen hoch verheuen
 Hier bouen hoch verheuen
 Hy can hē haer namē wel genē/wel genē.

Laudate Dñm
 quoniam bonus
 est psalmus, Deo
 nostro sit iocun-
 da decoratq; laus
 datio.
 Et dicens Hie-
 rusalem Domi-
 nus dispersiones
 Israël's congre-
 gabit.
 Qui sanat cons-
 tritos corde, &
 alligat contri-
 tiones eorum.
 Qui numerat
 multitudinem
 stellarum, & o-
 mnibus eis nos-
 mina vocat.

Ons heer ons God is groot geacht
Seer groot en geprefen is zijn cracht.

Sijn wijsheyt ongemeten

Sijn wijsheyt ongemeten

En canmē noch tellē/noch wetē/noch wetē.

Al die saechtmoedich zijn voertwaer

Die Heer ontfangt die alle gaer.

Die sondaers hier beneden

Die sondaers hier beneden

Der aerden can hy vertreden/vertreden.

Singt God en weest niet vruucht vervuult

Wanneer ghi hem hier belijden sult

Singt God al opter herpen

Singt God al opter herpen

Sijn lof en wilt niet verwerpen/verwerpen.

Hy die den hemel geheel perfect

Wanneert hem beliest met wolcken dect

En die doer zijn goetheyden

En die doer zijn goetheyden

Der aerden can regen bereyden/bereyden.

Hy die daer voortbrengt alle gewas

Op hooge bergen hoy en gras/

En cruyt nae zijn belieuen

En cruyt nae zijn belieuen.

Den menschē daer me te gerieuen/getieuen

Hy die can geuen (hoort dit bewijs)

Den beesten haer eten ende spys

Den rauens ionck van dagen

Den rauens ionck van dagen.

Als sū tot hem roepen en clagen/en clagen

Sijn wil en behagen hi niet en heert

Al tot die sterckheyt van een peert

Noch in des menschen beenen

Noch in des menschen beenen

Sal hy zijn behagen verleenen/verleenen.

Magnus do-
min⁹ noster
& magna
virtus eius,
& sapient.

Suscipiens
mansuetos
Dās, humi-
lians autem
peccatores.

Præcinite
Domino in
cōfessione,
psallite Deo
nostro in.

Qui operit
cælum nus-
bibus, & pa-
rat terræ
pluuiam.

Qui pro-
ducit in mō-
tibus fecnū,
& herbā ser-
uituti hom.

Qui dat ius-
mentis escā
ipforum, &
pullis cor-
uorum.

Non in for-
titudine es-
qui volun-
tatem habe-
bit, neq; in
tibijs viri.

Psalms. C. xlvij.

God heeft een welbehagen/siet
Op die hem vreesen/en anders niet.
En hy sal niet versmaden
En hy sal niet versmaden
Die hopen op zijnder genaden/genaden.

Psalm. C. xlvij. Lauda Hierusalē. Na de wise. Wel op
laet ons gaē rīden/en sadelt mi mī peert. Voest God.

Beneplacitū est
Domino super
timentes eum,
& in eis qui spe-
rant super mie-
ricordia eius.

Guen see wilt den heere hierusalem talder

tīt. Wilt louen/en geuen hem ee re

Syon seer gebene dīt.

Lauda Hierusa-
lem Dominum,
lauda Deum
tuum Syon.

Want hy uwer dozen sloten
heeft seer geconforteert.
Sven kindren onuerdzoten
heeft hi veel geluck vermeeret.
Die stelt doer zyn genaden
Pax ende vrede soet.
Endie v can versaden
Met hoorz seer vet en goet.
Hy seynde zyn woort met hoopen
Ter aerden hier oner al.
Syn woort can haesteluck loopen
Hier beneden int aertfche dal.
Die geest/en can verbeyden

Quoniam confor-
tauit seras por-
tarum tuarum,
benedixit filijs
tuis in te.

Qui posuit fines
tuos pacem, &
adipe frumenti
satiat te.

Qui emittit elo-
quium suū ter-
re, velociter cur-
rit sermo eius.

Qui dat nivem

Psalmus. C. xlvij.

Als wol/die sneeu seer claer
Den neuel can hy verspreyden
Als puluer ende asch voerwaer.

Sijn hs na zyn behagen
Als stucken van crystal hy geeft.
Wie mach zyn woort verdragen?
Sijn rou: die hier op aerden leeft.
Sijn woort sal hy wt seynden:
Dat hs dan smelten moet.
Sijn windt sal aen allen eynden
Blasen: dan het water vloet.

Die Jacob can verbrayden
Vertellen zyn woort seer goet.
Sijn oerdeel en gerechticheyden
Hy Israel dan open doet.
Hy en heeft tot geenen sonden
Een naey aldus gedaen.
Sijn gerechten aldus ontwonden
Als Israel (wilt dit verstaen.)

sicut lanam, nee
bulam sicut cis
nerem spargit.

Mittit cristallū
suum sicut bues
cellas ante faciē
frigoris ei⁹ quis
sustinebit.

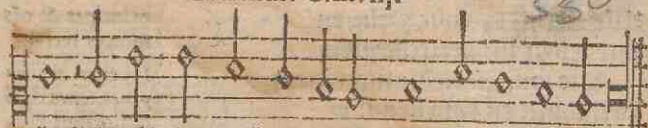
Emitet verbū
suum & liquefac
iet ea, stabit spi
ritus eius, & sur
ent aquae.

Qui annunciat
verbū suum las
cob, iustitias &
iudicia tua Isr.

Nō fecit taliter
omninationi, &
iudicia sua non
manifestavit eis.

Den. C. xlvij. psalm. Laudate Dñm de cœlis. *Maec de
wylse kñch God hoe mach dit wesen/dat ic so truerich.
Loeft God.*

Wilt louen God den heere Al wt zyn heme
Loeft hē/en geest hē eere hier bouē ghi he
len claer. Ghē engelē wtuercozē En al zyn crachtē
mielche schact.

Wilt Sij lof brengen tocht te vorē loeft ijē met groot iolyt

Ghi Son/end ghi Mane/

Ghi Sterren/en hemels licht

Brengt doch zyn lof ter bane.

Ghi hemelen schoon gesicht.

Ghi wateren daer bouen

Laet pruisen al gelijk/

Laet dancken ende louen

Gods naem van hemelrijck.

Hy sprack en dat geschieden/

Die dingen geschapen zyn

Soe hy dat wou gebieden

End hy die selde sijn

Al inder eewicheden

Hy gaf haer een beuel

Dat sij niet ouertreden

En sullen. (verstaet dit wel.)

Ghi draken vander aerden/

Ghi diepten seer vermaert/

Den heer van grooter waerden

Wilt louen ongepaert.

Vier/hagel/ende stormen/

Voest/en die koude sne/

Sun woort in zyn der formen

Die houden/volbrengen me.

Die bergen hoch verheuen/

Die vruchtbaer boomen al:

Alle beesten die daer leuen/

Serpenten/het vogel geschal.

Die coningen/die minschen

Op aerden groot en cleyn:

Laudate eum
Sol & Luna, lau-
date eū omnes
stellæ & lumen.

Laudate eum
cæli cælorum,
& aquæ quæ su-
per cælos sunt,
laudent nomen
Dñi.

Quia ipse dixit
& facta sunt, &
ipse mandauit &
creata sunt,
Statuit ea in æ-
ternum, & in sæ-
culum sæculi,
præceptum pos-
uit & nõ præ-
teribit.

Laudate Dñm
de terra, dracos
nes, & omnes
abyssi,

Ignis, grandis
nix, glacies, spi-
ritus procellarū
quæ faciunt ver-
bum eius.

Montes & oēs
colles, ligna fru-
ctifera, &

Bestiæ & vnīs
uersa pecora, ser-
pentes &

Reges terræ &
omnes populi,

Psalmus. C. xlix.

Alle Rechters ende Princen
Die leuen int aertsche pleyen.

Die iongen en die maechden
Vaet louen en dancken hier/
Die kinderen/ die gedaechden/
Den naem des heeren fier.
Want sinen naem gepresen
Verheuen is alleyn
Die moet altijt hier wesen
Gheloeft met herten reyn.

Sijn lof seet hooch geulogen
Bouen hemel end aerde gaet
Den hoozn wou by verhogen
Van zyn vercozen saet.
Een liebt sinen wtuercozen
Den kindzen van Israhel
Moet comen hier te uozen
Die hem genaken suel.

principes & oēs
iudices terræ,

Iuuenes & vir-
gines, senes cum
iunioribus lau-
dent nomen Do-
mini, quia exal-
tatum est uomé
eius solius.

Confessio eius
super cælum &
terram, & exal-
tauit cornu.

Hymnus omnie-
bus sanctis eius
filijs Israhel, po-
pulo appropin-

Den. C. xlix. psalm.

Cantate Dño canticū nouū. Na de wise vā Potterē. Wie
wilt hoorē een nieuwe liet/wat tanwerpē is geschiet.

Wilt singē dē heer eē nieuwe liet Sijn lof moet

zijn met alle vliet In die gemeynt vercozen Al by den

heylgē (hoore dit bediet) Datmē zyn prijs mach hoorē.

Vaet Israeël vrolyck en blide zyn
 In God zyn heer en schepper sijn.
 Die dochteren vol duechden
 Van Syon laet haer met blijden schijn
 In haren coninck veruruechden.

Vaet haer den naem van God den heer
 Louen en dancken altyt meer
 In danssen/ int tamboren/
 Met herpen hem prisen/en singen seer
 Sijn lof brengen te voren.

Want God een wel behagen heeft
 Al op zyn volck dat hem aenleest.
 En hy wou exalteren
 Den goeden/die hi salicheyt geeft
 Haer brengen tot grooter eeren.

Die heyligen sullen ter eeren hier
 Met vruechden in glozy wesen siet
 En sullen dan midts desen
 Seer blij en genoechlyck van manier
 In haer slaepcamer wesen.

Het lof van den heer sal worden veel
 Verhaelt en gepresen met haerder keel.
 Sweerden die scherp snyden
 In haren handen sijn hebben geheel
 Seer scherp aen beyden syden.

Op dat sijn aen die heydenen quaet
 Dat mogen wyzen metter daet
 Dat sijn moghen castijen.
 En straffen haer vyanden vroech en laet
 Die tegens haer partijen.

Dat sijn haer coningen mogen slaen
 In boeyen/met ketenen haer beuaen.
 Haer edelen soe vanden
 Dat sijse gebonden hier laten
 En dat met ijseren banden.

Laetetur Israeël
 in eo qui fecit
 eum, & filij Syō
 exultent in re-
 ge suo,

Laudent nomē
 eius in choro,
 in tympano &
 psalterio psal-
 lant ei.

Quia beneplaci-
 tum est domino
 in populo suo,
 & exaltauit mā-
 fuetos in salutē,

Exultabunt san-
 cti in gloria, læ-
 tabuntur in cus-
 bilibus suis.

Exultatiōes dei
 in gutture eorū
 & gladij ancipi-
 tes in manibus
 eorum.

Ad faciendam
 vindictā in na-
 tionibus, incre-
 pationes in pos-
 pulis.

Ad alligandos
 reges eorum in
 compedibus, &
 nobiles eorum
 in matricis fer-
 reis.

Psalms. C. I.

Op dat sij die wzake hem toonen dan
 Die God almachtich hem allen gan
 Die haer was toe gescreuen.
 Dees glory sal hebben vrou ende man
 Sijn heyligen seer verheuen.

Vt faciant in eis
 iudicium cōscri-
 ptū, gloria hæc
 est omnibus san-
 ctis eius.

Den. C. I. psalm. Laudate Dñm in sanctis eius. Ra de
 wijse/ Die bruyt en wou niet te bedd. **L**oest God.

Loest hem in zyn
 heyligen goet. Int firmament hier bouen wā zijnder

crachtē soet. hem danct en prysst. hem eer bewijst. hē

danct en prysst in uwen moet.

Loest hem in zyn virtuyten
 End in zyn groote cracht.
 Van binnen end van buyten.
 hem loest in v gedachten.
 Sijn lof verbreyt
 Mac zyn grootheyt:
 Sijn lof verbreyt dach ende nacht.
 Wilt hem met trompetten prysen

Laudate Dñm
 in sanctis eius,
 laudate eum in
 firmamento vir-
 tutis eius.

Laudate eum in
 virtutibus eius,
 laudate eum se-
 cundum multi-
 tudinem ma-
 gnitudinis eius.

Laudate eum

Den lofsanck Esaie.

End met basuy n geclanck
En wilt hem lof bewyfen
Al metten souter sanck.
Loest hem seer wel
Met herpen spel
Loest hem seer wel v leuen lanck.

Hem louen tot alien tijen
Wilt met tamboeren syn.
Met danffen/met melodijen/
Met snaeren vrolyck syn.
Laet louen hem
Die orgel stem
Laet louen hem met blyden schijn.

In cymbalen die wel luyden
Hem loest toch altit meer
In cymbalen die beduyden
Ghemuecht en blyschap seer.
Laet alle gecest
Hier alder merest
Laet alle geest louen den heer.

En allen den heere Sy lof end eere.

Den lofsanck Esaye. Esa. xij. Cōfitebor tibi Dñe qm̄.
Da de wise. het was een clercken dat ghinck ter
scholē. Soect voze opten eersten psalm.

Sal ick hier beluden heere
Want ghi op mi vbolgē waert
Maer v grāscap nā e enē heere/
Ghi hebt my uwen troost verclaert.

God yst die salich can maken
Daerom sal ick betrouwen vast!
End soe volbrengen al mījn saken
Met geender vreesen zyn belast.

Want minē prys/mijn stercheyt mede
Is hier altit Gods maiesstept/
Dies ick my stellen wil in vrede

234

in sono tube.
laudate eum in
psalterio & cy-
thara.

Laudate eum in
tympano & cho-
ro, laudate eum
in chordis & or-
gano.

Laudate eum in
cymbalis bene
sonantibus, lau-
date eū in cym-
balis iubilatio-
nis, omnis spiri-
tus laudet Do-
minum.

Confitebor tibi
Dñe quoniā ira-
tus es mihi, con-
uersus est furor
tuus & cōsol.
Ecce Deus salua-
tor meus, fidu-
cialiter agam &
non timebo.

Quia fortitudo
mea & laus mea
Dñs, & factus est
mihi in salutē.

Den loffanck Ezechia.

By is geworden mijn salicheyt.

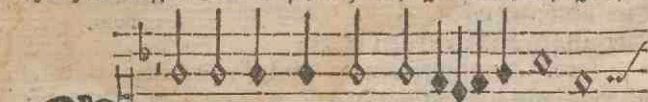
Ghi sult dan vrolyck water halen
Van Gods fonteynen claer ende sijn
Sult seggen/pryst doch altemalen
Gods naem / dyen wilt aenroepende zyn.
Maect kentlyck al des heeren vonden.

Woer allen volcken openbaer.
End wilt gedencken tallen sonden
Want sinen naem is hooch voerwaer.

Wilt doch den heere vrolyck singen/
Om dat hi grootelick heeft gedaen.
End wilt vertellen dese dingen
In al die werelt doen verstaen.

Wooning van Syon hooch gepresen
Wilt u verbliden / God louen wel.
Want groot int midden is geresen
By u die heylige van Israhel.

Ezechias loffanc. de wise / Ghi lustige amozense geest.

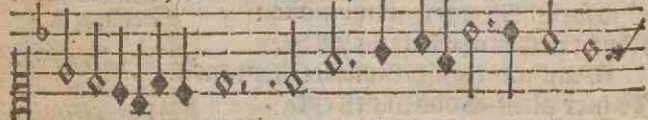

I

et middel sprack ick van mi ne dagen
Ick heb gesocht nae mijn be ha gen

Ick wil ter hellen dalende zyn Ick heb gespro
Het ouerbliven d iaren my.

ken met droeuē schijn Dat ick dē heere us sien en

Haurietis aquas
in gaudio de fō
tibus saluatoris
& diceris in illa
die cōsitemini.

Notas facite in
populis adinūe
tiones eius, me
mento qm excel
sum est nomen.

Cantate Dño
qm magnifice fe
cit, annunciate
hæc in vniuersa
terra.

Exulta, lauda
habitatio Syon
quia magnus in
medio tui Deus
Israel.

sal Jut lant des leuens/dit doet mi clagen/En swaere

Flück trueren/met groot geschal.

Sheen mēsch en sal ic aēschouwē mogē:

Noch niemant sien die in rusten blijft.

Mijn generacy is my ontogen

Tsamen geuourden/by een gerūft

Recht als men herders hutten drijft.

Recht als een weuer zyn laken snijt

Soe is besneden/en my ontulogen

Mijn leuen hier in desen tūt.

Als ick dat noch hier wou beginnen

Heeft hi mi af gesneden heel.

Van smorgens totten auont binnen

Sult ghi my hier voleyndē veel.

Ich my verhoepte een beter deel

Al totten morgen heeft hy verdruet

Al mijn gebeenten met strengen sinnen

Recht als een leeu ont twee geruēt.

Van smorgens tot des auonts stonde

Sult ghi voleyndē my hier certeyn.

Van sal ick roepen met minen monde

Als een ionge swaluwe cleyt

End als een duyfken maken geweyn

Mijn oogen zyn (hoort dit gewach)

Verdonckert seere tot een oorconde

Als ick den hoogen hemel aensach,

Verantwoert my/gewelt ick dzage

Ego dixi in dia
midio dierum
meorum, va.

Quasi res
duin annorū
meorum, dixi.

Non aspiciam
hominem vltā,
& habitatorem.

Generatio mea
ablata est & cō
ueluta est à me.

Pracisa est ve
lut à texente vi
ta mea.

Dū adhuc ordi
rer succidit me,
de mane vsq; ad
vesperam finies
me.

Sperabam vsq;
ad mane quasi
leo, sic contriuit
oīa ossa mea.

De mane vsque
ad vesperā finies
me, sicut pullus
hivādimis sic cla
mabo, medita
bor vt columba.

Attenuati sunt
oculi mei, suspi
cantes in excels
sō.

Dñe vim patior

Den loffanek Ezechia.

Wat sal ick seggen en doen verstaen?
Wat sal hy antwoerden op mijn vrage?
Nae dyen hi selue dat heeft gedaen.
Ick sal herdencken en doen vermaen
In bitterheyden mijn iaren siet.
En seer bedroeven tot elcken dage
Sal haer mijn siele/om dit verdriet.

O heer/ ist datmen soe moet leuen
Is dit het leuen van minen geest/
Ghi sult my straffen/het leuen geuen.
Siet/inden vrede so leyt hier meest
Mijn bitterheyt ende swaer tempess.
Mijn siele woudt ghi verlossen seer.
Want haer bederven hebt ghi verdreuen
End hebt mijn sonden verworpen veer.

Want v die helle niet en sal belijden
Hoch v en sal louen die bitter doot.
Die neder inden kuyple glyden
Niet en verwachten v waerheyt bloot.
Maer die int soete leuen vlsot
Die sal belijden v heere goet/
Als ick doe heden sonder vermijden.
Die vad maect zj kindzē v waerhz vzoet.

O heer mijn God/wilt mi behouwen
Wilt mi bewaren weerde Princier.
Dan sullen wij mannen ende vrouwen
Ons psalmen singen met allen siet
Alle die dagen ons leuens hier
V louen/dancken nae v gebodt/
Int Sheeren huys met vast betrouwen
V glorie geuen o heere Godt.

De loffanek vā Anna. j. Re. ij. Exultauit cor meum.

De wijze/Alle mijn gepeys doet my so wee.

Soectse vore opten. xvj. psalm.

Mijn herte heeft hem so seer verblijt. Exultauit cor

respōde pro me
quid dicam aut
quid respōdebit
mhi cū ipse se.

Recogitabo tū
bi omnes annos
meos in amari-
tudine aīe meę.

Dñe si sic viui-
tur & in talibus
vita spirīt⁹ mei,
corripies me &
vniūficabis me,
& in pace amar.

Tu aut̄ erūisti
animam meam
vt non periret,
proiecisti post.
Quia non infer-
nus cōfitebitur
tibi neque mors
laudabit te, non
expectabūt qui.

Viuens viuens
ipse cōfitebitur
tibi sicut & ego
hodie, pater nō
tam filijs faciet
veritatem tuā.
Domine saluum
me fac, & psal-
mos nostros can-
tabimus cunctis
diebus vitę nō-
strę in domo
Domini.

Den Ioffanck Anne.

End dat in God den Heere mijn
Mijn hopen die is verheuen wint
Al inden Heer met blijden schon.
Mijn mont heeft open willen zijn
Om mijn vanden te verbreyden
Dies ick my hier verblide sijn
Heer in v salicheyden.

Nemant en is soe heyligh na
Als God die Heer gepresen.
Daer en is gheen ander behaluen v
Noch daer en mach geen ander wesen.
Een God soe sterck geresen
Als onse God. daer om wilt leren
Niet vele/oft hooge/mids desen
Te spreken/noch te glozieren.

Het oude laet gaen wt urwen mont
Want God die weet veel consten schon.
Hem die gedachten tot alder stont
Worden bereypt voor sinen thoon.
Die stercke (hoort nae desen thoon)
Is haren boeck geheel verwonnen.
Den crancken wert tot haren loon
Sterckheyt van God gesonnen.

Al die heel waren eerst versaept
Die zyn om broot gehuert certeyn.
Die hungerige zyn met broot gepaept/
Tot dat hier baerde kindren cleyn
Die was gehouden onvruchtbaer pleyn
Maer die veel kindren begozden
Vermindert is en bleef alleyn
End is seer cranck geworden.

Die heere slaet doot/en leuen doet
Soe dat belieft zyn maiesseyt.
Wanneer dat hem dunct wesen goet
Hy wt end in doe vellen leydt.

meū in Dño, &
exaltatum est
cornu meum in
Deo meo.
Dilatātū est cor
meum super ini
micos meos, qā
latata sum in sa
lutarī suo.
Non est sanctus
vt est Dñs, neq;
em̄ est alius ex
tra te, & non est
fortis sicut De⁹.
Nolite multipli
care loqui, subli
mis gloriātes.

Recedāt vetera
de ore vestro,
quia Deus scien
tiarū Dñs est, &
ipsi preparātur
cogitationes.

Arcus fortium
superatus est, &
infirmi accinēt
sunt robore.

Repleti prius
pro panibus se
locauerūt, & fas
melici saturati.

Donec sterilis
peperit pluri
mos, & que mul
tos habuit filios
infirmata est.

Dominus mor
tificat & viuifi
cat, deducit ad
inferos, & redū
cit.

Moyſes loſſanck.

Hi can verarmen (hoozt dit beſchept)
En hi can wel maken rijke/
Berleyenen/en verheffen vzept/
Den armen wecken wt den ſlücke.

Hy heft den armen wt dat ſtof
Dat hi mach ſitten by den hogen
Dat hi der eeren ſtoel met lof
Mach houden onbedrogen.
Die heere ſonder logen
Des werelts hoecken can behouwen
Daer hi doer zijn vermogen
Die heele werelt op conſt bouwten.

Die voeten zynre heyligen ſter
Die ſal hi wel bewaren.
In duyſterniſſen ſullen hier
Swigen die booſe ſcharen.
Want (hoozt na myn verclaren)
Gheen man en ſal doer zynnder crachten
Stercheyt connen vergaren.
Wilt sy deſe woorden achten.

Gods vjanden ſel ende ſtout
Hem ſullen vzeſen (hoozt dit liet)
Den donder ſal hi menichfout
Op haer doen clincken met verdziet
Die werelt ſal hi met alle vliet.
Rechten/het rijk zijn coninck geuen
Den hoorn van zijn gefalſden ſiet
Sal hi doen zijn verheuen.

Moyſes/eñ der kinderē vā Iſrahel ſanck. Cantemus
Dño, glorioſe magnificatus eſt. Rade wiſe. Die mey ſtaet
vzolkje in ſinē tijt met loouerkens ombehangen.

Soect deſen voys vore optē. lxxij. pſal.

Wlaet ons ſingē dē heere met vze
Want heerlyck is hy verheuen

Dominus pau-
perem facit & di-
tat, humiliat &
ſublucuat.

Suscitat de pul-
uere egenum, &
de ſtercore eris-
gens pauperem.
Vt ſedeant cum
principib. & ſo-
lium glorię te.

Dñi enim ſunt
cardines terrę,
& poſuit ſuper
eos orbem.

Pedes ſanctorū
ſuorū ſeruabit,
impij in tenebris
cōticeſcent, quia
non in fortitudi-
ne ſua robo-
rabitur vir.

Dominum for-
midabūt aduer-
ſarij eius, & ſu-
per ipſos.

Dominus iudis-
cabit fines terrę
& dabit impe-
rium regi ſuo,
& ſublimabit.

Cantemus Dño,
glorioſe em ma-
gnificatus eſt,

Moyſes loff anck.

Hi heeft geworpen al inder zee
Man ende peere verdreuen
God is (hoozt dit bewijs)
Mijn ſtercheyt ende prijs.
Geworpen is hi ſonder ſcheyden
Tot mûnder ſalicheyden.

Dit is mijn God dyen ick eeren can
Mijns vaders God ſal ick louen
Hi is recht als een ſtrûdtbaer man
Sijn naem is die heer hier bouen.
Die wagens van Pharao
Met al zijn legher ſno
Heeft hi al in die zee geworpen
En liet haer dwater flozpen.

Sijn wtuercozen princen zijn
In die roode zee verdroncken/
Haer die afgronden bedecten ſijn
Als eenen ſteen ſij ſoncken.
D rechter hant voerwaer
Was groot ende ſterck daer.
D hant den vyant heeft verſlagen
Heerlyck verneert met plagen.

Hi hebt gefonden v grâſchep groot
Die heeft haer gans verſwolgen
Die wateren verſaemden aen eenen cloot
Doer uwen geest verſolgen/
Doen bleef die watervloet
Staende tot ons behaet/
En midden in die zee ontbonden
Bergaerden die afgronden.

Doen ſprack de vyant met ſellen ſin
Ick ſalſe veruolgen en vangen
En deylen den roof voer mijn gewin
En vermullen mijns ſiels verlangen.
Ick ſal mijn blanche ſweet

340
equum & aſcen
ſorem deſegit in
mare.

Fortitudo mea
& laus mea dñs,
& factus eſt mi
hi in ſalutem.

Iſte Deus meus
& glorificabo
eum, deus patris
mei & exaltabo
eum.

Dñs quaſi vir
pugnator omni
potens nomē e
ius, curruſ Ph
raonis & exer
citum profecit.
Electi principes
ei⁹ ſubmerſi ſunt
in mari rubro,
abyſſi operue
runt eos.

Dextera tua Do
mine magnifica
ta eſt in forti
tudine, dextera
tua Domine.

Miſiſti iram tuā
quæ deuorauit
eos ſicut ſtipu
lam, & in ſpiritu
furoris tui.
Stetit vnda flu
ens, congregat
ſunt abyſſi in
medio mari.

Dixit inimicus
perſequar & cō
prehendam, dia
uidam ſpolia,
implebitur.
Euaginabo gla

Moyſes loſſanck.

Wt trecken onueruert.

Op dat ick haer ſal mogen bedernen
Mijn hant ſal haer doen ſteruen.

Wien geest blies van die zee/gedemt
Sijn sij doen alte malen.

Recht als een loot in dat water ſwemt
Sachmen haer te gronde dalen.

O God van hemeleſſch
Wie mach v zijn gelijck?

Van allen die haer crachtich beroemen
Hoe can menſe by v genoemen?

Groot in heylicheyt/ende excellent/
Dree ſtück/ſeer weerdt om prūſen

Sijt ghi:ende hebt gedaen preſent
Veel wonders willen bewyſen.

Als ghi v hant wt ſtaect
Daertrück heeft haer geraect/

End heeftſe willen gans verſlijnen
Soe dat ſij alle verdwijnen.

W volck wout ghi leyden doer v genay
Dat ghi hebt willen bezijden?

Ghi droechtſe doer uwe ſtercheyt ſray
End hebt ſe willen vlijden

Al in v wooning reyn
Die heylich is certeyn.

Als dit die Philifſtijnen hoorde/
Sij bedroefden haer ende ſcoorde.

Die princen vā Edon zijn doen vbaeſt
End die ſtercke Moabiten

Van vreeſe verdwenen/ ſij zijn bynaeſt
Oock verſmolten die Chananiten

Laet op haer vallen ſuel
Ancxt ende vreeſe fel.

Doer uwen grooren arme crachtich
Wilt dit volbzengen machtich.

dium meum, in
terſciēt eos ma
nus mea.

Flavit ſpiritus
tuns & operuit
eos mare, ſub
merſi ſunt quaſi
plumbā in aquis
vehementibus.

Quis ſimilis tui
in fortibus Dos
minei quis ſimis
lis tui?

Magnificus in
ſanctitate, terri
bilis, atq; lauda
bilis, & faciens
mirabilia.

Extenditj ma
num tuā & de
uorauit eos ter
ra, dux ſuisti in
miſericordia
tua populo.

Et portasti eū in
fortitudine tua
ad habitaculum
ſanctum tuum.

Aſcenderunt po
puli & irati ſunt
dolores obtinue
runt habitato
res Philifſtijn.

Tunc conturba
ti ſunt princi
pes Edon robu
tios Moab ob
tinuit tremor,

obriguerūt ha
bitatores Cha.
Irruat ſuper eos
formido, & pau
per in magnitu
dine brachij tui.

Des Prophete Abacucx gebee.

Dat sijn onberoerlijck zijn als een steen
 Tot dat uwen thoozn is geweken
 Tot dat v volck doergaet gemeen
 Dat ghi hier hebt verkeken
 Ghi sult doer urve trou
 Daer leyden man en vrou.
 End planten inden berch geheele
 Van uwen eersdeele.

372
 sūt immobiles
 quasi lapis donec
 pertranseat po-
 pulus tuus Dñe,
 donec transeat
 populus tuus iste
 que possedisti.
 Introduces eos
 & plantabis in
 mote hereditas
 tis tue.
 Firmissimo habi-
 taculo tuo qđ
 operatus es dñe.
 Sanctuariū tuū
 Dñe quod firma-
 verunt manus
 tue: Dñs regna-
 bit in æternum
 & vitra.

In v stercke woningē vā v gebout
 Sult ghise heere leyden.
 In uwen tempel heyligh menichfout
 Oyen v handen bereyden.
 Eewich sal God die heer
 Eewich end ymmermeer
 Met grooter heerlicheyt regneren
 End eewich domineren.

Ingressus est enim
 Pharao cum cur-
 ribus & equitib.
 eius in mare, &
 reduxit sup oēs
 Dñs aquas ma-
 ris.
 Filii aut̄ Israël
 ambulaverunt
 per sicca in medio.

Pharao met wagens en al zijn heyz
 Met al zijn garnisoene
 Die is gegaen in dat roode meyz
 Met al zijn ruyteren koene.
 God heeftse al gecreent
 End metter zee gedreent.
 Maer die van Israhel zijn getogen
 Int midden doer den drogen.

Des Prophete Abacucx gebet/voet die ontmettheyt
 Na die wijsse. het qua een ruyterken wt bosschayē.

Soectse voze opten. C. xxiii. psalm.

Ich heb v geruchte gehoozt o heere
 Ben daer om seer bedroeft geweest
 V werck doet leuen/dat bid ich v seere
 Int middel der iaren alder meest
 Van sulc ghi dat wel doen blijcken sijn
 Als ghi tot toornicheyt neemt een keere
 Sult v goetheyt gedachteich zijn.
 Van sal ons God wten zuyden comen

Dñe auditu au-
 ditionem tuam
 & timui.
 Dñe opus tuum
 in medio anno-
 rum vivifica illud.
 In medio anno-
 rum notū facies
 cū iratus fueris.
 Deus ab Austrō

Des Propheet's Abacux gebet

Die heyligh wten berge Pharan
Sijn heerlicheyt die hi heeft genomen
Al die hemelen decken can.

Daertrijck is vol van zijn lof certeyn
Licht is zijn schijnfel/hi sal vromen/
Hoozen zijn in zijn handen reyn.

Daer in is zijn stercheyt heel verholen
Voer zijn aensicht sal gaen die doot
Al voer zijn voeten sal moeten dolen
En wt treden die vyant groot.
Hy stont en mat dat aertrijck heel
Hy heeft ontbonden der heydens scholen
En die bergen verschricten veel.

Die houelen cromden en seer bestwekē
Van zijn wegen ewich geplant
Al om der sonden boose gebreken
Sach ick tenten in Moosen lant.
Die vellen van dlant van Madian
Sullen in groote beroerte steken.
Dit sal vast soe geschieden dan.

Sule ghi verstooren op die vloeden?
Oft zijt ghi op rivieren sel?
Oft sal uwē thoorn op die zee verwoedē?
Ghi die rydt op v peerden snel.
W magens zijn een behoudinge goet
Ghi sult verwecken om ons behoeden
Wven boge o heere soet.

Na uwen eedt die ghi hebt geswozen
Den geslachten met groater trou
Ghi splijt den vloeden daertrijck te voren
W siende erregen die bergen rou
Die waterstroom is voer by gegaen
Die afgront heeft zijn stemme doen hozen
En die hoochte haer handen outdaen.
Son en mane in haer woning bleuen

venit, & sanctus
pe monte.

Operuit celos
gloria eius.

Splendor eius
vt lux erit, cor-
nua in manib.

Ibi abscondita
est fortitudo es-
ius, ante fac.

Egredietur dia-
bolus ante pe-
des eius, stetit.

Aspexit & dis-
soluit gentes, &
contriti sunt.

Incuruati sunt
colles mundi ab
itineribus eter-
nitatis eius.

Pro iniquitate
vidi tentoria Æ-
thiopiæ, turba-
buntur pelles.

Nunquid in flu-
minib. iratus es
Dñe? aut in.

Qui ascendis su-
per equos tuos,
& quadrigæ.

Suscitans susci-
tabis arcū tuum
iuramenta.

Fluuios scindes
terræ, viderunt
te & doluerunt
montes.

Dedit abyssus
vocem suam, als-
titudo manus
suas leuauit.

Sol & Luna stes

voor die onwetentheyte.

Sullen gaen in uwer pilen lichte
Int schynsel van v speere verheuen
Met gegrim suldy vertreden dicht
Het aertrijck in uwer gramschap swaer
Ghi sult die volcken met vrees doen beuē
En vernieren die alle gaer.

Ghi zyt tot salicheyt wt gesproten
Tot voerdeel van v vercozen siet/
En hebt veel salicheyts wt gegoten
Met v gesalfde onsen princ hier
Ghi sloeghet hooft vā des sondaers huys
Syn fundament hebt ghi willen bloten
Totten halse met groot confuys.

Syn sceptren woude ghi vmaledyden
Die hoofden van synen stryders al.
My te verstroyen en te bestryden
Quamen sij met tempeest/ geschal.
Haer blischap men hier gelijcken moet
Aecht als des genen die can verbijten
Int verborzen een armen bloet.

Ghi maecte eē wech inde zee met paerde
In der wateren slijck voerwaer
Ick hoorde/ en dit minen buyc veruaerde
En mijn lippen die beefden daer.
In mijn gebreuten laet comen vyz
Etter en vuylicheyt hier opter aerden
Oueruloedich laet zyn bi my.

Dat ic mach rusten in mijn droefheden
Tot ons vyanden clim ick/ siet
Certejn die vrychboom tot geenen steden
Sal dan bloeyen noch groeyen tet.
Geen vrucht sal zyn aendē wjng aertranc
Dwerck van oliuen sal logens cleden/
Achers geuen noch spys noch dranck.
Af sullen gesneden zyn clejne beesten

344
terunt in habita
taculo suo, in lu
ce sagittarū tua
rum ibunt in.
In fren iru cons
culcabis terram
& in furore.

Egressus es in
salutem populi
tui, in salutem
cum Christo.

Percussisti cas
put de domo im
pi, denudasti fū
damentū eius.
Maledixisti scep
tris eius, capiti
bellatorū eius,
venientibus vt
turbo ad disp.

Exultatio eorū
sicut eius q de
uorat pauperē
in abscondito.

Viam fecisti in
mari equis tuis
in luto aquarū.
Audiui & cōtur
batus est vēter.
Ingrediarur pu
tredo in ossibus
meis & subter.

Et requiescam
in die tribulatio
nis, vt ascendam
ad populum.
Fidus enim non
florebit, & non
erit germen.
Mentietur opus
oliaz, &

Abscindatur de

Moyſes loſſanck.

Vander hopen der ſcharphens ſoet
Noch groote cudden dan ſullen meeſten
Bider cribben (weeff dies wel vzoet)
Maer ick ſal blij zyn/nac Gods gebodt
End my vermaken met blijdet freſten
In Jeſu miuen lieuen Gode.

God mÿn heere ſeer hooch gepreſen
Is die cracht ende ſterckheyt mÿn.
Hy can mÿn voeten ſtellen midſ deſen
Als der hinden in die woefſten.
En mÿn verwinder die leydt my ſchoon
Dat mine ſuaren zyn hooch gereſen
Als ick ſinge der pſalmen thoon.

C Moyſes loſſanck. Deut. xxxij. Audite cœli quæ loq.
Ma de wiſe. O bloeyende iuecht/notabel/wÿs van
ſinnen. Soectſe voze opten. I. pſalm.

Ghi hemelen nu hoorz
Dat ick v wil verclaren.
Het acertrijck moet mÿn woozt
Hoozen/ende oock bewaren.
Mÿn leeringe moet waſſen als regen nat
Mÿn ſpraec als eenē dau moet vloyē glat
Als regen can vergaren
Opt cruyt/en gras hier neder vallen plat
Want ick ſal aentoeppen (wilt hoozen dat)
Gods naem hier ſonder ſparen.

Magnificence geeft
Onſen heer ons God almachtich.
Gods wercken (die daer leeft)
Volmaect zyn en warachtich.
Want alle zyn wegen verdeelen zyn.
Getrou is God en vzi van booſen ſchijn.
Recht op/goet/ende crachtich.
Sij hebben gefondicht tot allen termÿn
Die niet en zyn gerekent zyn kindzen ſijn

Quil pecus, & nō
erit armentū in
preſepibus.
Ego aut in Dño
gaudebo, & ex
ultabo in Deo
Ieſu meo.

Deus Dñs forti
tudo mea, & po
net pedes meos
tanq̄ ceruorū.
Et ſuper excelsa
mea deducet me
victor in pſal
mis canentem.

Audite cœli quæ loq.
Ma de wiſe. O bloeyende iuecht/notabel/wÿs van
ſinnen. Soectſe voze opten. I. pſalm.

Audite cœli quæ
loquor, audiat
terra verba or.
Concreſcat vt
pluuia doctrina
mea, ſuat vt ros
eloquium meū.

Quaſi imber ſu
per herbam, &
quaſi ſtille ſuper
gramina, q̄a no
men Dñi inuoc.
Date magnific
centiā Deo nos
ſiro, Dei perfe
cta ſunt opera,
& oēs viæ eius
iudicia.

Deus fidelis abſ
que vlla iniqui
tate, iuſtus, & re
ctus, peccauerūt
ei non illi eius

Duyfheyt zyn sij deelachtich.

Ghi verkeerde geflacht

Wilt ghi dus God betalen?

Ghi volck seer sot geacht

Waer om wildy verdwalen?

En is God die hcer v vader niet/

Die v beseten heeft/en gescapen/siet?

Gedenct/ende wilt verhalen

Die oude lange dagen te voren geschiet

Wilt toch ghuegen met alle vliet

Der geslachten altemalen.

Vraget v vader wy

End hy salt v vertellen.

V ouders sullen dy

Dat seggen ende spellen.

Als God verdeylde die volcken al

En Adams kindren scheyde in dit dal

Haer palen hy woude stellen

Den hinderen van Israhel te geual

Gecht na die menicht van haer getal

Den goeden/en rebellen.

Sijn volck dat is zyn deel

Jacob ist noer by namen

Sijns erfdeels geheel.

Int woeste lant sij quamen.

Hy vant hē in eē plaats vol druex en pijn

In eenicheyt/en in die wilde woestyn/

Hem leydende const hy ramien

Dat hy hem heeft gegeue eē schoō doctē

Als dē appel zyns oochs (wilt hoorē mē)

Bewaerde hy haer tsamen.

Soe als een aernt verwect

Tot vliegen sine tongen.

Sijn vlogelen ontdeect

Oppeyde God onbedwongen.

in sordibus.

Generatio pra
ua atq; peruersa,
hæcine red-
dis Dño, popule
stulte & insipi-
ens?

Nūquid nō ipse
est pater tuus
qui possedit ter-
Memento dicrū
antiquorū, cogi-
ta generatiōes.

Interroga pa-
trem tuū & an-
nunciabit tibi.

Quando diuide-
bat altissimus
gentes, quando
separabat filios
Adam,

Constituit ter-
minos populo-
rū iuxta nume-
rū filiorū Israel.

Pars autem dñi
populus eius,
Iacob funicul.
Inuenit eum in
terra deserta, in
loco horroris.

Circuduxit
eum & docuit,
& custodiuit eū
quasi pupillam
oculi.

Sicut aquila
prouocās ad vo-
landum pullos
suos.

Expandit alas

Moyſes loſſanck.

Sijn vlogelen op hem/eñ nam hem aen
En op zyn ſchouderē heeft hi hem gelaē
Twas ſoe bi God bedongen
Dat hi alleē zñ leytsman ſou met hem gaē
En geen vzeemt God en mocht bi hē ſtaē
Maer ver van daer geſprongen.

Hem op dat hooge lant
By ſteide/om te ſmaken
Die vruchten ſeer playſant/
Den honich te genaken/
Dat hi mocht oly wt den herden ſteen
Suygen/ende crigen boter reen
Van beeſten/en mocht maken
Vā ſchaepkēs melc/vet vā lāmerkēs cleen
ſammen/eñ bocken/met tarwe gemeen/
Wyn diemen niet mach laken.

Die lieſte die werdt vet/
Heeft achter wt geſlagen.
Sijn God heeft hi verſet
En weech ſonder verſagen
Van God ſinen heer ende ſalicheyt.
Sij hebben beroepen Gods maieſteyt
Bequelt na haer behagen
En dz in vremde godē (hoort toch dit ſeyt)
Doer geoutwelike dingē ſij hebbē bereypt
Gods thoozn om haer te plagen.

Den dupuelen niet Godt
Haer offer ſij toewenden
Den goden (ſonder ſpode)
Die ſij toch niet en kenden.
Veel godē ſijn by haer vā nieus vermeerct
Die haer vaders niet en hebben geeert
God die v hier wou ſenden
Die v heeft gewonnen/gegenerceert/
Hebdy verlaten/wt uwen ſin gekeert.

ſuas & aſſumpſit
eum, atq; por-
tans i humeris.
Dñs ſolus dux
eius fuit & non
erat cum eo.

Conſtituit eum
ſuper excellam
terrā, vt come.
Vt ſugeret mel
de petra, oleū
de ſaxo.

Butirū de armē
to, & lac de oui
bus cū adipe.

Et hircos cum
medulla tritici.

Incrasſatus eſt
dilectus & recal
citrauit, incrasſa
tus imping.

Dereliquit Deū
factorem ſuū &
reſceſſit à deo ſa
lutari ſuo.

Prouocauerunt
eum in dijs alie
nis, & in abho
minationib.

Immolauerunt
dæmonis & nō
Deo, dijs quos
ignorabant.

Noui recentefq;
venerunt, quos
non coluerunt
patres eorum,
Deum qui te ge
nuit dereliqui
ſſi, & oblitus eſt
Dñi creatoris.

Moyſes loſſanck.

Vergeten/als den blinden.

God ſacht en was geſtoort
Daer hem zijn kindzen toe dzeuen.

Hy heeft geſproken/hoozt/
Mijn aenſicht ſal ick geuen
Van haer/en ſal haer eynd bemerckē wel/
Want het is een generacy boos en ſel
Kindzen ontrou van leuen.

Sij my beriepen/en waren rebel/
In een die geen God en is/noch weſe ſel.
Idelheyt ſij aenleuen.

Ine volck dat niet en is
Sal ick haer prouoceren.
Ick falſe quellen wis
Met ſat volck verheren.
Twier ontſteect in minen toornigen moet
Endt ſal branden totter helſcher gloet
Eſal daertrūck consumeren.
Verſindē al met zijn groeyſel ſoet.

Der bergen fundamentē met groter ſpoet
Der bernē en verneren.

Bergadzen ſal ick tquaet
En haer daer me bedwingen.
Mijn pilen vroech en laet
Sal ick op haer doen ſpringen.
Den hunger ſal haer doen ſo grooten leet
Die vogelen met een ſo bitteren beet
Sullen dan tot haer dzingen.
Der beeyſten tanden ſeynd ick gereet
Die cruyppen ter aerden ſel ende wzeet
Die ſullen haer omringen.

Van buyten ſal haer tſweerde
Vernielen/vrees van binnen.
Jonck endt oudt verueerde
Sal zijn/en droefheyt winnen.

348
Vidit Dñs & ad
iracundiam cōs
citatus est.

Et ait abscondā
faciē meā ab eis
& conſide;abo.

Generatio etiā
peruerſa est, &
infideles filij.

Ipsi me inuoca
uerūt in eo qui
non erat Deus.

Et ego prouoca
bo eos in eo qui
nō est populus,

& in gente ſtul.
Ignis ſuccenſus
est i furore meo

& ardebit vſq;
ad inferni nō.

Deurabitq; ter
ram cō gemitu
ſuo & mōtium
fundamenta cō

buret.
Congregabo ſu
per eos mala, &

ſagittas meas cō
plebo in eis.
Conſumētur fa
me & deurabūt
eos aues mortu
amariffimo.

Dentes beſtiarū
imittā in eos
cum furore tra
hentū ſup ter.

Foris vaſtabit
eos gladius, &
intus pauor, iu
uenem ſimul ac
virginem.

Moyſes loſſanck.

Waer datſe zijn heb ick geuraecht.
Ick ſal haer memorie ſoot my behaecht
Breyngen tot ſmenſchen ſinnen.
Maer o dē roozn der viandē ick vdraecht
Dat haer die niet en poogen onuerſaecht
Stouten hoo moet te beghinnen.

En dar ſij niet en ſeggen pley
Ons hant is op getogen.
God niet en heeft ceit ey
Dees dingen al geplozen.
Sij zijn ſonder wiſtheyt ende raet.
Och oft ſij verſtonden haer werckē quart
End ſagen deynde vooz oogen.
Die een conſt duy ſent tagen metter daet
En twee wel tien duy ſent vzoech en laet.
God monde alſo gedoogen.

Iſ daerom niet geſchiet
Want God vercocht haer nacy
God ſlootſe int verdriet.
Ons God tot geender ſpacy
Is te achten als haer goden vzoos.
Ons vyanden hier af zijn rechters altoos.
Haer wijn doek bi taracy
Is als een wijnſtock van Zodoma boos/
Als den acker van Gomorra voos
Onvruchtbaer ſonder gracy.

Haer druyue is niet dan gal/
Seer bitter haer roſinen.
Haren wijn men achten ſal
Als draken gal vol pinen.
Als ſlangen ongenefelyck ſent
Sijn dees dingen niet geſchapyen ſijn
Bi my? (als dwerck doet ſchynen)
Oft die niet in mijn ſcatten bezegelt zijn?
Beteekent in die trezooren mijn/

Et dixi, vbinam
sunt & cessare fa
ciam ex homi
nibus memo.

Sed propter irā
inimicorū distu
li, ne forte super
birent hosti.

Et dicerent, ma
nus nostra excel
sa & nō Dñs fe.
Cems abiq; con
silio & sine pru
dentia, vtinā sa
perent & inteli
gerent, ac nō.

Quoniam perse
quebatur vnus
mille, & duo su
garūt decē mil.

Nonne ideo ga
Deus suus ven
didit eos, & dñs
conclufit eos.

Non enim est
Deus noster vt
Dij eorū, & mi
nici nosti, sunt.
De vinez Zodo
morū vinea eor
rū & de suburba
nis Gomorrae.

Vua eorum vua
fellis, & botrus
amarissimus.

Fel draconū vi
num eorū, & ve
nenū aspidum
insanabile.

Nonne hæc cō
dita sunt apud
me, & signata in
thesauris meis?

Moyſes loſſanck.

Gefloten in mijn ſchynen?

Mijn is die wraeck voertwaer/

Ick ſalt inder tijt vergelden:

Op dat haren voet mach ſwaer

Dallen al inden velden.

Den dach des verderuens nae by is hier

Die tijden die haeften om comen ſchier

Die heer ſalt oerdeel ſpelden.

Ontfermen ſal hy zjnder knechten fier

Met zjnder genadiger manier

Sijn woerden dat vermelden.

Dan ſal hy ſien haer hant

Die cranck is: die gefloten

Sijn heel vergaen/verplant.

End die daer ouer ſchoten

Die zjn geheel verteert/vrau ende man/

Sij ſullen ſeggen ende vragen dan

Waer liggen nu verſtoten

Haer Goden/daer ſij vaſt betrouden an?

Dan welcher offer ſij twet tot die pan

Aten/en wijn genoten.

Vaet haer opzuſen nu

End comen v te vaten.

Vaet haer beſchermen v

Die zjt inder noot verlaten.

Dat ict alleen ben/wilt mercken ghi/

En dat daer geē God en is behaiven mi.

Ick ſal dooden (wilt dit vaten)

Doen leuen/ſlaen end oock geneſen bly.

Niemant wt mynd hant mach treckē vzy

Geen van mijn onderſaten.

Mijn hant ſal ick dan ſlaen

End totten hemel ſpreyden.

Dan ſal ick ſpreken ſaen

Ick leue in eewicheyden.

340
Mea eſt ultio &
ego retribuā eis
in tempore, vt
labatur pes eos
rum.

Iuxta eſt dies pe
ditionis, & ad
eſſe feſtinant.

Iudicabit Dñs
populum ſuum,
& in ſeruis ſuis
miſerebitur.

Videbit quod
infirmata ſit ma
nus, clauſi quoq;
defecerunt, reſis
duiq; cōſumpti.

Et dicent, vbi
ſunt Dñi eorum,
in quibus hab.
De quorū victis
mis comedebāt
adipes, & bibe
bant vinum.
Surgant & opiz
tulentur vobis,
& de neceſſitate
vos protegant.

Videte q̄ ego
ſum ſolus, & nō
ſit alienus D. us
præter me.
Ego occidam &
ego viuere faci
am, percutiā &
ego ſanabo, &
non eſt qui.

Leuabo ad cœ
lum manū meā,
& dicam, viuo
ego in æternū.

Den loffanck der drij kinderen

Is dat ic mijn sweerdt als eē blixem wet
 Is dat mijn hant aengrenpt het oordeel net
 Mijn wraeck sal ick verheyden.
 Mijn vyanden die my hebben verplet/
 Die my hebben benijdt/end oock velet/
 Sal ick dan loon hereyden.

Mijn pūlen dan met bloet
 Sal ick heel droncken maken.
 Mijn sweerdt sal colersck met spoet
 Verflinden (hoort dese saken)
 Van die daer liggen verflagen doot,
 Van die geuanchenis haer hooft is bloot.
 En dat om mynder wrahen.
 Die zyn mijn vyanden cleyn ende groot
 Die liggen ontdeet in grooter noot
 Moeten mijn oerdeel smaken.

Ghi heydens loeft en prūst
 Mijn volck wtuercozen.
 God ist die wraeck bewūst
 Om dbloet gestoxt te voren
 Van sinen knechten seer excellent
 Die sinen naem hier hebben bekent.
 Sijn wraeck dan sal verstozen
 Haer vyanden die haer deden tozment.
 Den lande zyns volcx hy zyn gracy sent
 End laet zyn ionst oorbozen.

De loffanc d drij kindrē inden vierigē ouen/ Anania/
 Azaria/ en Mizael. Dan. iij. ca. Na een danslike/ Const
 ic die maneschyn bedeckē/ hoe gaern soudic bi nachte.

Si acuro vt fulgur gladiū meū,
 & arripuerit iudicium manus,
 Reddā vltionē hostib⁹ meis, & kis qui oderunt me retribuam.
 Inebriabo sagittas meas sanguine, & gladius meus deuorabit carnes.

De cruore occisorū & de captiuitate nudati inimicorum capitis.

Laudate gentes populum eius, quia sanguinem ferorū suorum vlciscetur.

Et vindictam retribuet in hostes eorū, & propicius erit terræ populi sui.

Gods werckē al vā grooter famen Gebene/
 Gods engelen danct hem te samen Ghy heme

dijt de heer altyt. Gebenedijt de heer: Verheft hem al
len met groot islyt.

tyt meer. Al inder ewicheyde so geeft hem lof end eer.

Ghi wateren seer hooch gedreuen/
Gods crachten/loeft den heere goet.
Ghi Son en Maen die zyt verheuen
Ghi Sterren in den hemel soet/
Gebenedijt den heer/
Verheft hem altyt meer/
Al inder ewicheyde so geeft hem lof end eer.
Loeft God ghi regen/ende dauwe/
Ghi geesten Gods van hemelriek.
Ghi vier/en hitte/somer/en couwe/
Ghi vorst/en hysel/ al gelick
Gebenedijt den heer. ꝛc.
Gebenedijt hem ijs en sneede/
Ghi nachten/dagen/alle gaer.
Ghi liecht/end oock ghi duysterhede/
Ghi bliem/ende wolcken claer.
Gebenedijt den heer. ꝛc.
Het aertrick moet gebenedijden
God/dancken/louen zyn virtuyt.
Ghi bergen wilt den heer belijden/
End al dat wter aerden spruyt
Gebenedijt den heer. ꝛc.
Gebenedijt den heer fonteynen/
Ghi zee/en ghi rivieren syn.

Benedicite aquas
oēs quæ sup eos
los sunt Dño,
benedicite oēs
virtutes Dñi.
Benedicite Sol
& Luna Dño, be
nedicite stella
cæli Dño.
Benedicite im
ber & ros dñs
Bñdicite ignis
& æstus Dño.
Bñdicite rores
& pruina Dño.
Benedicite gla
cies & niues do
mino,
Benedicite lux
& tenebre Dño,
bñdicite fulg.
Benedi cat terra
Dñm, laudet &
superexaltet eã.
Benedicite mō
tes & colles Do
mino.
Benedicite font
tes Domino.

Den lofsanck der drij kinderen

Ghi groote visschen metten cleyneu/
Vogels die in den hemel zijn

Gebenedijt den heer Verheft. .cc.

Gebenedyt God alle dieren/

Ghi menschen kindren danct hem wel.

God die daer is seer goedertieren

Moet dancken louen Israhel/

Gebenedyen seer Verheft. .cc.

Ghi priesters wilt den heere prÿsen/

Voest hem zijn knechten/vzuecht vermeerert

Wilt glozy God den heer bewÿsen

Ghi goede geesten jubileert

Gebenedijt den heer. .cc.

Gebenedijt hem sonder sparen

Ghi heyligen tot alder stont.

Al die ootmoedicheyt bewaren

Prÿst doch zijn lof met uwen mont.

Gebenedijt den heer Verheft. .cc.

Gebenedijt den heer almachtich

O Anania vzoech en spaey.

O Mizaël weest dies gedachtich/

En ghi Mzaria fraey.

Gebenedijt den heer Verheft. .cc.

Vaet ons gebenedyen/vieren/

Den vader/soon/en heyligen geest.

Sÿn lof en glozy hier hantieren

Soe wel die minste als die meest.

Gebenedijt den heer. .cc.

Gebenedijt o heer gepresen

Sÿt ghi int hemels firmament

Doeflÿck en glorioes van wesen/

Verheuen sÿt ghi sonder ent.

Gebenedijt den heer

Verheft hem altÿt meer

Al ind ewicheyde so geeft hē lof end eer.

Benedicite cetę
& oia quę mox
uentur in aquis
Domino.

Benedicite oēs
bestię & pecora
Domino.

Benedicat terra
Dñm, laudet
& superexaltet
eum.

Benedicite sacer
dotes dñi Dño,
benedicite serui
dñi Domino.

Benedicite spiri
tus & anime iu
storum Dño.

Benedicite san
cti & humiles
corde Dño.

Benedicite Ana
nia, Azaria, Mi
zael Dño, lauda
te & superexal
tate eum in sæ
cula.

Benedicamus
patrem & filiū
cum sancto spi
ritu, laudemus
& superexalte
mus eum in sæ
cula.

Benedictus es
Dñe in firma
mēto celi, & lau
dabilis, & glo
riosus & supex
altatus in sæ
cula.

Den Ioffanck Zacharie.

De Ioffanc Zacharie. Bndictus Dñs Deus Israel. *Pu. 7.*
 Na de wise. Een out man sprach eē ionck meysstē aen.

Die heere God van Israhel moet
 hy heeft besocht/en verloste sie suel Den

altit wesen ghe be nedijt hi heeft den hoorn toe
 sinen heeft hi seer wel beurt

os profijt Da os salicheyt op gerecht Ant huys van

David sy

Soe als hy heeft gesproken sijn
 Doer zjner heyligen mont voerwaer
 Die van dbegin propheten zijn
 Dat wi behouden zyn alle gaer.
 Van haerder hant sel ende boos
 Die ons hebben gehaet altoos.

Dat hy zyn goetheyt excellent
 Aen onse vaderen vroech en spaey
 Macht toanen doer zyn ionst present
 End zyn bermherticheyt iannaen fraey.

nen knecht.
 Sicut iocutus
 est per os sancto-
 rum qui a sa-
 culo sunt pro-
 phetarum eius.
 Salutem ex mis-
 ericis nostris, &
 de manu oium
 qui oderūt nos.

Ad faciendam
 misericordiam
 cum patribus

Den lofsanck Zachariae.

En dat hy mocht zyn der genaey
Gedachtich zyn tot alder front
Syns testaments heyligh verbont.

Den eedt die hi geswozen heeft
Tot Abraham onsen vader goet:
Ous/ die hy wtuercozen heeft
Dat hy sal geuen dees gracy soet/
Dat wi verlost en wel behoet
Van onser vyanden hant seer sel
Hem sullen mogen dienen wel.

In heylicheyt en gerechticheyt
Doer hem in allen onsen dagen hier.
Ghi kint wort een propheet verbruyt
Van God den alder hoochsten Princier
Want ghi sult gaen voer daensicht fier
Van God den heer: Syn wegen reyn
Sult ghi bereyden/ en maken pleyen.

Op dat ghi maken moecht bekent
Syn volck haer salicheyt doen verstaen
Dat haer verghiffenis is gesent
End al haer sonden zyn wt gedaen.
Doer Gods leden (hoozt dit vermaen)
Van zyn goetheyt/aen ons gewoicht
Den opganck ons vā bouē heeft versoicht.

Dat hy mach met zyn claer aenschyn
Verlichten die daer met grooten noot
Sitten in duysternis en pijn/
End in die schadulwe vander doot.
Al om te stueren cleyen en groot
Ous voeten in een wech vreedsaem
Van rusten/die daer is bequaem.

De se dzē nauolgen lofsangē machmē dock singē op
de wīse/ O lux beata tri. A solis ortus car. Ad cōnā agni.
De lofsanc v glozioser maget en moeder ons Heerē/
Magnificat aīa mea. Pa de wīse/ Conditōr alme siderū.

nostris, & me-
morari testamē-
ti sui sancti.

Iurandū qđ
iuravit ad Abra-
hā patrē nostrū
daturū se nobis.

Vt sine timore
de manu inimi-
corum nostrorū
liberati, serui-
mus illi.

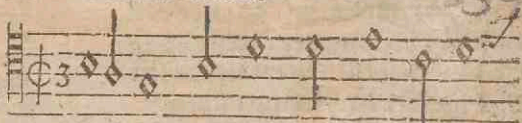
In sanctitate &
iusticia coram
ipso, omnibus
diebus nostris.

Et tu puer pro-
pheta altissimi
vocaberis, prę-
bis em ante fa-
ciē Domini pas-
rare vias eius.

Ad dandā scien-
tiā salutis plebi
ei⁹ in remissionē
peccatorū eorū.
Per viscera mise-
ricordię Dei no-
strę, in quibus vi-
sitauit nos oriēs
ex alto.

Illuminare his
qui in tenebris
& in vmbra mor-
tis sedent, ad di-
rigendos pedes
nostros in viam
paciis.

M

ijn siel maect groot en prijst de heer:

Mijn geest heeft hem vbljst soe seer. Verhuecht was ick in

mine moet In God mijn salicheit seer goet.

Want hi die cleyneheyt sach voerwaer
Van sijn dienstmaecht / this openbaer.
Siet nu alle geslachten sijn
Dullen my seggen salich te zijn.

Want groote dingen hi gewis
Heeft my gedaen die machtich is /
En sinen naem gebenedijt
Seer heyllich is tot alder tijt.

En van tgestacht totten gestacht
Sijn goetheyt duert seer hooch geacht
By allen die hem cleuen aen /
End in zijn vreesse bliuen staen.

Hi heeft met sinen arme fier
Een groote macht geplogen hier.
Die opgeblasen talder stont
Heeft hy verstroyt in haren gront.

Hy heeft van haren stoel gestelt
Die machtich waren / neer gevelt.
En die oormoedich waren al
Heeft hy verheuen in dit dal.

Magnificat ani
ma mea Dñm.
Et exultavit spi
ritus meus in
Deo salutari
meo.

Quia respexit
humilitatē ancil
læ suæ, ecce em̄
ex hoc beatam
me dicent oēs
generationes.

Quia fecit mihi
magna q potēs
est, & sanctū no
men eius.

Et misericordia
eius à progenie
in progenies, ti
mentibus eum.

Fecit potentia
in brachio suo,
dispersit super
bos mente cora
dis sui.

Deposuit poten
tes de sede, &
exaltavit hum
iles.

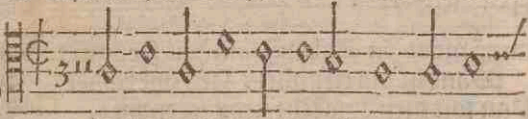
Symeons loffanck.

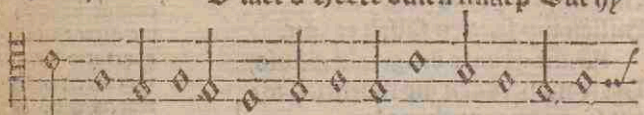
Met goeden hy veruulde veel
Die hier verhongert waren heel.
End die met ruychdom zijn beuaen
Viet hy hier idel bliuen staen.

End hy zijn dienaer Iſrahel
Ontfangen heeft / gedacht seer wel
Op zijn groote barmherticheyt
Soe hy hem die had toegeſeyt.

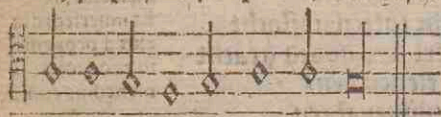
Soe hy geſproken heeft voerwac
Tot ons vaders alle gaer.
Tot Abraham (ſeer wel bekiendt)
En tot zijn zaet al ſonder endt.

Symeons loffanck. Na de wiſe / Ieſu ſaluator ſaeculi.

M
D laet o Heere dinen knaep Dat hy

mach ſlapē ſinē ſlaep En ſteruen / ſoe daer toe behoort

In vrede / nae dūn heyligh woort.
Want mijn ooggen met claer beſcheyt
Hebben geſien v ſalicheyt
Die ghi bereydt hebt ende geſicht.
Doer alder menſchen aengeſicht.

En licht tot een verlichting goet
Dat voer die heydens ſchijnen moet:
End dat tot glory weſen ſel

Esurientes im-
pleuit bonis, &
diuites dimiſit
inanes.

Suſcepit Iſrahel
puerum ſuum,
recordatus mi-
ſericordiae ſuae.

Sicut locutus
eſt ad patres no-
ſtros Abraham,
& ſemini eius in
ſaecula.

Nunc dimittis
ſeruum tuum Do-
mine ſecundum
verbum tuum in
pace.

Quia viderunt
oculi mei ſaluta-
re tuum, quod
paraſti ante fa-
ciem omniſis po-
pulorum.
Lumen ad reue-
lationem gentium,
& gloria plebis
 tuae Iſrahel.

Dat Pater noster en Aue maria.

Al voer v volck van Israhel.

De Pater nost. Math. vj. De wijse/het ghingen
dij gespeelkens goet spa. saectse voze. C. ix. psalm.

Ader ons die bist in hemelriek
Maect ons gebet bequaem/
Wij roeyen tot v alle gelijck

Geheylt sij dyuen naem.

Dijn rijk laet ons gewerden/

Dijn glorie laet ons sien.

In hemel soe oock op eerden

Moet dyuen wille geschien.

Geef ons heden ons dachlijcx bzoet/

Schelde onse sonden quijt

Gelijc wij doen ons mede genoot

Al hier op deser tijt.

Leyd ons in geen temptacien:

Van quade maect ons vry:

In onser tribulacien

Soe staet ons allen by.

Want v alleen behoort dat rijck/

Die cracht/ende heerlijcheyt:

Dijn wtuercozen sekerlijck

Hebt ghi dat toe bereypt.

Den Ave Maria/op die selue wijse.

Maria vol van gracien:

Dijn heylicheyt groeten wij.

Met groeter iubilacien

Soe is die heet met dy.

Bouen alle die wijuen

Sijt ghi gebenedijt.

Gods geest wou by v bliuen

Dies wij met v zjn verblijt.

Gebenedijt soe moet oock zjn

Iesus v lieffte soon.

Ghi baerde hem al sonder pijn/

58
Pater noster
qui es in caelis,
Sanctificetur
nomen tuum,

Adueniat rea-
gnum tuum.

Fiat voluntas
tua sicut in cae-
lo & in terra.

Panem nostrum
quotidianum da
nobis hodie.

Et dimitte no-
bis debita nos-
tra sicut & nos
dimittimus de-
bitoribus nostris.

Et ne nos indu-
cas in tentatio-
nem. Sed libes-
ra nos a malo.

Quia tuum est re-
gnum, virtus, &
potentia in saecula
saeculorum.

Aue Maria gra-
cia plena, Domi-
nus tecum.

Benedicta tu in
mulieribus.

Et benedictus
fructus ventris
tui Iesus Chris-
tus. Amen.

Die articulen des kersten geloofs.

Ende bleef een maghet schoon.

¶ Credo in Deum. op die selue wijsse.

In Ghegeloof in God vād almachtich
Diet al geschapen heeft.

In Iesum synen sone warachtich
Onsen heere/ daert al by leeft.

Van Gods gheest is hy outfangen/
Maria heeft hem gebaert.

Om te verlossen ons gheuangen
heeft hem God oock niet ghespaert.

Ender Poncius Pylatus tijt
Leedt hy zyn passie groot.

Nent cruys sterf hy/en wan den strijt
Tegens sond/hel/ ende doot.

Nae dat hy was ghestozuen
Wert hy int graf gelept.

Genade heeft hy ons verwozuen
By zyn vader in eewicheyt.

Hy daelde neder ter hellen

Als hijt al hadde volbracht/
Sathan met synen gesellen

Genam hy alle haer macht.

Vander doot is hy verresen

Al op den derden dach/
In een gloriosehēk wesen

Datmen hem hier dickmael sach.

Ten hemel voer hy openbaer

Al wt dit aertsche lant.

Daer sidt hy/ end is ons middelaer/
Wen zins vaders rechter hant.

Ten oerdeel sal hy comen.

Al op dit aertsche dal.

Die boeken sal hy verdomen:

Sijn schaepkens hy behoeden sal.

¶ Credo in spiritum. op de selue wijsse.

Credo in Deū
patrē omnipotē-
tentem, creatō-
rem celi & ter-
raē, & in Iesum
Christum filiū
eius unīcū, Do-
minum nostrū.
Qui conceptus
est de spiritu san-
cto, natus ex
Maria virgine.
Passus sub Pon-
cio Pylato, cru-
cifixus, mor-
tuus

& sepultus.

Descendit ad
inferna.

Tertia die
resurrexit a
mortuis.

Ascendit ad ces-
los, sedet ad des-
xteram Dei pa-
tris omipo-
tentis.

Inde venturus
est iudicare vi-
uos & mortuos

Den lossanck Augustini ende Ambrosij.

Ick geloof in God den heyligē geest
Den trooster tot deser stoude.
By den bedrueten is hy meest
Ende maect haer siel gesondt.

Ich geloof een Christelücke kerck
Een gemeynschap der heyligē versaemt.
Gods woert te volgen is haer werck/
hy en laetse oock niet beschaemt.

Verghiffenisse der sonden:
Suleeschs vertisenis verwachten wij.
Dit geloof ick wt thertsen gronden
Een ewich leuen oock daer by.

Die op dit gelooue bouwen
Sullen eeuwelijck salich zyn.
Bidt God om een vast betrouwen
Ende segt Amen met mijn.

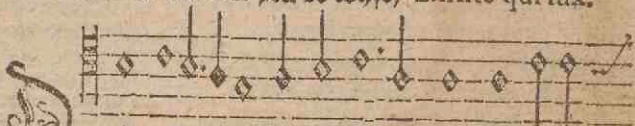
Deum laudamus. Na de wijse/ Christe qui lux.

350
Credo in spiritum
sanctum.

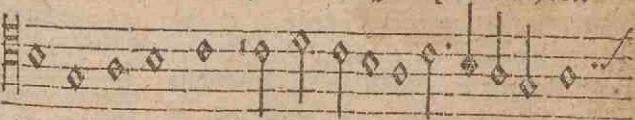
Sanctam ecclesiam
catholicam,
Sanctorum com-
munionem.

Remissionem
peccatorum.
Carnis resurrex-
tionem.
Et vitam aeter-
nam. Amen.

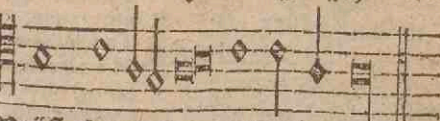
Den lossanck
Augustini en
Ambrosij/ Te

Deus God wij louen al gemeyn Belyden

v een heere reyn. het gauwiche aertruyck v voerwaer

Prüst als ou sen eeuwighen vaer.

Die Engelen v al gelijck/

Die hemelen seer autentijck/

End alle potestaten schoon

Hier bouwen in des hemels thron.

Te Deum lau-
damus, te Domi-
num cōstomur.
Te aeternum pa-
trem omnis ter-
ra veneratur.
Tibi omnes an-
geli, tibi caeli &
vniuersae potes-
tates.

Den lofsanck Augustini

Vpruift die Engel Cherubin
End oock die waerde Seraphin
Vlof sy onuersadelijck
Wtroepen seer gestadelijck

Heyligh/heyligh/heyligh die heer
God Sabaoth/vol alder eer.

Die hemelen en daerfche pleyn
Sijn vol van v glozy certeyn.

Vloest dat gloriose choor
Wanden Apostolen (als voor)
End oock dat princelijck getal
Van den Propheten ouer al.

Die reyne onbeulecte schaer
Der martelaren alle gaer/
Die heylige kerck tot alder stont
Belijde v doet die werelt ront

Een vaer van grooter maiesteyt
Wren eenigen soon verbreyt
Eerwaerdich/en waerachtich meest
Den trooster dijn heyligen geest.

O Chryste ghy een Coninck sijt
Der glozen gebenedijt/
Ghi sijt des vaders excellent
Gewich voer sinen soon bekent.

Als ghi den mensch verlossen wout
Hebt ghi het lichaem niet gesehout
Al van der reynder maget fier
Die v heer heeft gedragen hier.

Midts dat der doot haer angel wzeet
Derwonnen was/ghi open deet
Het hemelrueck seer wel gedaen
Die vast in dat gelooue staen.

Ghi sidt tot Gods rechter hant
In dijn vaders glozy geplant.
Ghi wort geloost in desen dal

Tibi Cherubin
& Seraphin in-
cessabili voce
proclamant,

Sanctus, sanctus,
sanctus Dominus
Deus Sabaoth.

Pleni sunt caeli
& terra maiesta-
tis gloriae tuae.
Te gloriosus A-
postolorum cho-
rus. Te prophe-
tarum laudabilis
numerus. Te mar-
tyrum candida.

Te per orbem ter-
rarum sancta con-
fiteatur ecclesia.

Patrem immensae
maiestatis, vene-
randum tuum ve-
rum & unicum filium,
sanctum quoque pa-
traclytum spiritum.

Tu rex gloriae
Christe.

Tu patris sempiternus es filius.

Tu ad liberandum suscepturus
hominem, non
horruisti virginis
uterum.

Tu deuictus mor-
tis aculeo, apex
ruisti credentibus
regna caelorum.

Tu ad dexteram
Dei sedes in glo-
ria patris.

Iudex crederis
esse venturus.

En rechter die toecomen sal.

Daerom bidden wij u heere goet

Dat ghi u knechten bystant doet

Die ghi met uwen bloede roet

Verlost hebt doer u liefde groot.

Doet heere dat sij zijn gestelt

Al by u hepligen getelt.

End u eewige glozy sijn

Vaet haer mede deelachtich zijn.

O volck heer wilt behouden heel.

Gebenedyt u erfdeel.

Aegeert/verheft/en maectse fraey

In ewicheyt doer u genaey.

Wij heer gebenedijen dy

Tot allen dagen/ende wij

Louen u naem presentelijck

Eewich ende onentelijck.

Beweerddicht u o heere soet

Ons heden van soude behoet.

Ontfermt u onser vzoech en laet.

Weest ons genadich metter daet.

Vaet ons u goetheyt comen by

Gelijck wij dat betrouwen dy.

Ich heb mijn hoep op u geraemt

Dus laet my eewich onbeschaemt.

Te ergo que-

sumus famulis

tuis subueni,

quos precioso

sanguine rede.

Aterna fac cu

sanctis tuis, in

gloria munez

rari.

Saluū fac popu

lum tuū Dñe, &

bñdic hæredita

ti tuæ, & rege

eos & extolle il

los vsq; in æt.

Per singulos

dies bñdici.

Et laudamus

nomen tuum.

Dignare Dñe

die isto, sine pec

cato nos cust.

Miserere nostrā

Dñe, miserere.

Fiat mīa tua

Dñe super nos,

quemadmodū.

In te Dñe spera

ui, nō cōfund.

Alleen den heere
Sy lof end eere.

